

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

3^η αὐτ. 6009,

ΒΙΒΛΙΑ Γ.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES,

Aue de Dijo,

LIBRI TRES.

MANUSCRIPTOS PARCELY recensuit,

& Notulas addidit.

SALUTEM,

Apud IOANNEM LEONERIUM

M. DC. LXX.

THE UNIVERSITY OF TORONTO

IN ALBERTA

THE UNIVERSITY OF TORONTO

THE UNIVERSITY OF TORONTO

N. DI ROCHE-CHOVART
ILLVSTRI COMITI
LEMOVICENSI

S. P. D. TAN. FABR.

S I cum alio quovis agerem,
qui isthuc etatis esset, haud
equidem scio, COMES IL-
LVSTRIS, satis ne prudenter
viderer facere, si hunc ei libellum obla-
tum vellem; At Tecum nil tale quidquam
mihi metuendum fuerit; Nam & hunc
scriptorem iamdiu est cum probè nosti, iam-
pridem eius lectione aures Tuae circumso-
nant; neque ignoras quantum ex eo lu-

men oriatur, ut quis *Veterem Historiam*,
cuius in Te inexplebilis aviditas est, com-
modè perdiscat. Dein, cui magis hic scri-
ptor allabærit, quam Tibi, qui temporum
interualla tam certò signare possis, ut Te,
in tam tendella ætate, tot viri ipsi, qui
mirantur, reformident? Nihil igitur,
nunc quidem, auito natalium splendori,
nilitatis & imaginibus, nil denique **PA-**
RENTIS ILLUSTRISSIMI meritis,
quæ tanta in me exant, dedimus: sola
illa tua

Virtus, quæ iam nunc patriæ subit
æmula laudis,
effecit, ut sub Tuo potissimum Nomine
hic libellus, recenti cura tersior, in lucem
emitteretur, simulque mei in Te cultus &
obseruantia monimentum aliquod appare-
ret. Vale, **COMES ILLUSTRIS**, &
diu vive. Salmurij Idibus Maijs, An-
no M. DC. LXI.

ILLVSTRI COMITI
LEMOVICENSI
DE ROCHE-CHOVART

S. P. D. TAN. FABER.

S I cum alio quovis agerem,
qui isthuc atatis esset, haud
equidem scio, COMES IL-
LVSTRIS, satis ne prudenter
viderer facere, si hunc ei libellum obla-
tum vellem; At Tecum nil tale quidquam
mihi metuendum fuerit; Nam & hunc
scriptorem iamdiu est cum probe nosti, iam-
pridem eius lectione aures Tuae circumso-
nant; neque ignoras quantum ex eo li-

men oriatur, ut quis *Veterem Historiam*,
cuius in Te inexplebilis aviditas est, com-
mode perdiscat. Dein, cui magis hic scri-
ptor allubuerit, quam Tibi, qui temporum
intervalla tam certò signare possis, ut Te,
in tam tenella etate, vel viri ipsi, qui
mirantur, reformident? Nihil igitur,
nunc quidem, auito natalium splendori,
nil titulis & imaginibus, nil denique PA-
RENTIS ILLVSTRISSIMI meritis,
quæ tanta in me extant, dedimus: sola
illa tua

Virtus, quæ iam nunc patriæ subit
æmula laudis,
effecit, ut sub Tuo potissimum Nomine
hic libellus, recenti cura tersior, in lucem
emitteretur, simulque mei in Te cultus &
observantia monumentum aliquod appare-
ret. Vale, COMES ILLVSTRIS, &
diu vive. Salmurij Idibus Maijs, An-
no M. DC. LXI.

JOSEPH. SCALIGER.

Tota Bibliotheca APOLLODORI,
opus sane ingeniosissimum &
elegantissimum, fabulosa est; non
utique si homines, sed si hominibus
attributa considerentur. Eam totam,
si velimus, KATA TENEAΣ in certum
Chronicon conijcere possimus; quod
longe certius, veracius, exploratius
erit, quam Beroaldinae delirationes.

A

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES

SIVE DE DIIS,

Liber primus.

Cœlus omnium primus mundi universis imperio præsuit: ductaq; uxore Tellure, priores ex ea filios sustulit, quas Continuos cognominarunt, Briareum, Gyen, ac Cœum. Qui, quod singuli centum manus & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tum robore ceteris mortalibus antecelluerunt. Post hosce autem è Cœlo Tellus Cyclopes, Harpen, Steropen, & Bronten, quorum singuli unum oculum in media fronte habebant, peperit. Sed hos Cœlus victos deiecit in Tartarum. Is locus est ad Inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à calo terram abesse ferunt. Cœlus item ex eadem coninge procreavit Oceanum, Cœum, Hyperionem, Crium, Iapetumque. cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias, Tethyn, Rheam, Themis, Mnemosynen, Phœbēq; & Dionen, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox verò Terra, indignissime ferens filiorum in

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἢ περὶ Θεῶν, βιβλίον α΄.

ΤΡΑΝΟΣ Θεῶν τῶ πῦρτος ἐδωκέ-
 εδοτ χάσμε· γάμας ὃ Γλυῶ, ἐτέκνωσε
 Θεῶν τις Εὐαπόγχιες προσγο-
 ραδίαπαι, Βειάριον, Γύλυ, Κοῖον. εἰ
 μιγίδει τε αὐτοῦ βλητοί καὶ δυνάμει
 καθεστήκισαν· χεῖρες μὲν, ἀνὰ ἐκτόν,
 κεφαλὰς ὃ, ἀνὰ πῦρτοντα ἔχοντες. μὲν τούτοις ὃ,
 αὐτῷ πεκοῖ Γῆ Κύκλωπας, Ἄρπιν, Σπερσίω,
 Βερόντιν, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἑνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τῷ με-
 τώπῳ. ἀλλὰ τούτοις μὲν Οὐρανὸς δῖος, εἰς Τάρ-
 ταρον ἔρριψε· πόπης ὃ εὖ ἐμβαδὸς ὤν ἐν ἄδου, το-
 σῦτον ὑπὸ γῆς ἔχον διάσκημα, δὸν ἀπ' ἐργῶ γῆ. Τε-
 κνοῖ ὃ αὐδὲς ἐκ Γῆς παῖδας μὲν ἰὺς Τιτάνας προσγο-
 ραδένπαι, Ωκεανὸν, Κοῖον, Ἰππεῖονα, Κεῖον, Ἰα-
 πετῶν, καὶ νεώτατον ἀπασάντων, Κρόνον. θυγατέρας τι-
 παὶ καλεῖται Τιτανίδας, Τιθυῶν, Ρέα, Θέμις, Μνη-
 μοσύνη, Φοῖβη, Διώνη, Θεία. ἀνακλῖσεν ὃ Γῆ
 ἐπὶ τῇ ἀπυαίεσσι εἰς Τάρταρον ριπδόντων παῖδων

5

10

15

Tartarum deiectionum internecionem, Titanas, ut patrem aggredierentur, inducit: Saturnusque adamantiam falcem suggerit. Tum ij omnes, prater unum Oceanum, in patrem imperum faciunt; & Saturnus praefecta Coeli gonicalia deiecit in pelagus, deque virilium sanguinis profluentibus guttis, Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megera, enatae sunt. Caelo demum è regno expulso, & renocatis ab ima Tartari profunditate germania fratribus, Saturnum impeto suffecerunt. Abiit rursus Titans fratres compeditos demisit in Tartarum: Rheam inde sororem filii in matrimonium copulavit. Postea cum Coelus ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri pradicerent, singulas, ut quisq; in lucem prodibat atque nascebatur, ita demorabat: & Phryonem prius, Coerem deinde & Fusonem; post haec Plutonem & Neptunum deglutivit. Quamatreum irata comit Rheam, in Ereum, quae tempore Iovis in utero ferobat, profectumque ubi in amara Dietha illum panno pro Carosibus, Admasteque ac Ida nymphis Melissarum filibus alendum dedit. Haec vero Amalthea lacte puorum educant. At Caros, in antro armati infantes asseruantes, hastibus fensa, ne videntis pueri vocem Saturnus audiret, quatuorant. Rheam vero innotitum sufforis lapidem pro nato patri filio demorandam dedit. Mox ubi Iupiter iusta atque integra fuit etatis, Moeis Oceani filiam facinum capit: quae Saturno pharmacum bibendum propinat: cuius ille vocatus, lapidem prius, daindo, quos antea filios demorarat, onomat: quorum adiuvento Iupiter aduersus patrem Saturnum ac Titanas bellum gessit. Verum decimo post huiusmodi eorum belli anno, Tellus victoriam Ioni, si in Tartarum deiectiones filium facinorosa adscisceret,

LIBER PRIMVS.

πύδου τὸς Τυτῶνας ἀπιδίδου τῷ πατρὶ καὶ δι-
 δωσι. ἀδαμαντίνην ἀπὲν Κρόνῳ. αἱ δὲ, Ωκεανὸς
 χεῖρες, ὁππιδονται. καὶ Κρόνῳ ἀποτεμὼν τὰ αἰδύα
 τῷ πατρὶ οἷς τῷ δάλασσον ἀρίστην. ἐν δὲ τῷ παλαγ-
 5 μῶν τῷ μέντος αἵματος, Βεινύας ἐξήσθη, Ἀλη-
 κτῶ, Τιθοφῶν, Μεγαίσα. Τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες,
 ταῖς τε καταταρταροδύντας ἐνθάρον αἰδελφοῖς,
 καὶ τῷ ἀρχῷ Κρόνῳ παρέδωκαν. Οὗ τῷ τοῖς μὲν
 10 τῷ Ταρτάρῳ, πάλιν δῖους, καθεῖξας τῷ δὲ αἰδελ-
 φῷ Ρέω γῆμας, ἐπειδὴ Γῆ τε, καὶ Οὐρανὸς
 ἐδεσπόδων αὐτῷ, λείοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδίῳ καὶ
 ἀρχῷ ἀφαιρεθῆσθαι, κατέπινε τὰ θυνώματα, καὶ
 σφατῶν μὲν θυνοδῶσαν Ἑσίαν κατέπινε. εἴτα
 15 Δῆμητραν, καὶ Ἥραν μὲν αἱ Πλάτωνα καὶ Ποσειδῶνα.
 ὀρμαδῶσαν δὲ ὑπὲρ τέτοισ Ρέα, παρμήνεται μὲν οἷς Κρή-
 νῳ, ὁππιδε καὶ Δία ἐγκυμονῶσαν ἐπύλασε. θυτὰ δὲ ἐν
 αἷσιν καὶ Δίῃ τῆς Δία. καὶ τῷ τῷ μὲν δίδωσι θεοδῶς
 Κούρησιν τε, καὶ καὶ Μελισσῶν παῖσιν νύμφας, Ἀδραστία
 τε καὶ Γῆν. αὐτὰ μὲν οὖν καὶ πᾶσι ἐπεσθον τῷ καὶ
 20 Ἀμαλθείας γάλακτι. αἱ δὲ Κούρητες, ἑσθλοὶ ἐν τῷ αἷ-
 σιν τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τῷς θεοῖς τὰς αἰσίδας
 σφάτῶν, ἵνα μὴ καὶ τῷ παιδὶ φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκού-
 σῃ. Ρέα δὲ λίδου καταφανώσασα, δίδωσι Κρόνῳ κατα-
 25 πείν, οἷς τὸν γοητῶν πᾶσι. ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς
 ἐξήσθη τέλειος, λαμβάνει Μῆτην τῷ Ωκεανῷ σύν-
 ερπον. καὶ δίδωσι Κρόνῳ καταπείν φάρμακον ἐφ' οὗ
 ἐπείντος ἀναγκασθεῖς, σφατῶν μὲν ἐξέμας καὶ λίδου,
 ἵππασα μὲν πᾶσι, οἷς κατέπινε. μὲν δὲ Ζεὺς τὸν σφῶς
 30 Κρόνον, καὶ Τυτῶνας ἐσθῆταχε πόλεμον. μαχημένων
 καὶ αὐτῶν δακτύλῳς ἄλλῃ, καὶ Γῆ τῷ Δίῃ ἐχρησε τὰς νύ-
 κτας, τὰς καταταρταροδύντας αὐτῷ ἐχρησε μεμάχου. καὶ
 δὲ, τῷ σφῶν αἷμας τὰ δακτύλῳ Κρόνῳ ἀπο-

vatidinata est. Tum is, Campe custode interfecta, eos è vinculis liberavit. Tum etiam Cyclopes Ionem tonitru, fulgetraq; & fulmine: Plutonem autem galea, & Neptunum tridente condonarunt. His illi telis armati Titanas subigunt, & coniectos in vincula, atq; in Tartarum detrufos, Centimanis custodiendos dederunt.

Quo facto, iidem rerum imperium sorte inter se partiuntur: ac Ioui quidem cæli regnum, Neptuno maris, Plutoni autem Inferorum loca obtigerunt. Ceterum Titanibus præcreantur, Oceano quidem & Tethye, Oceanidum tria millia, Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. Cæo autem ex Phœbe, Asteria, & Latona: ex Hyperione ac Thîa, Aurora, Sol, Luna. Cuius ad hæc & Eurybœa Ponti filia genuerunt Astraum, Pallantem, Persen. Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris cælum sustinet; Prometheus item, & Epimetheus, ac Menteius, quem in Titanico bello fulminatus Iupiter in Tartarum detruxit. Sed è Saturno ac Philyra natus est Chiron geminus Centaurus: ex Aurora verò & Astraone nati sunt Venti & Astra; Perses ex Asteria Hecaten genuit. Pallanti & Stygi Oceani F. procreati sunt Nice, Cratos, Zelus, Bia. Iupiter Stygis aquam de scopulo per Inferorum loca fluentem, iurifurandi religione decoravit: quòd ipsi contra Titanas unà cum filiis operam tulisset. Ponti verò & Terra hi sunt filij, Phorcus, Thaummas, Nerens, Eurybœa, Ceto. Ex Thaummate autè & Electra Oceani filijs, natae sunt Iris, Harpyia, Aello & Ocypete. Phorco ex Cetone gignuntur Phorcyades Gorgones: de quibus dicendum erit, ubi de Persei rebus agemus. Nerei & Doridis, quos Oceanus genuit, Nereidæ filia fuerunt, quæ hisce nominibus ap-

- κρίνας, ἔλυσσι. καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν δι-
 δάσσι βροτῶν, καὶ ἀσπασίῳ, καὶ κεραυνόν. Πλάτωνα
 δὲ κυνέῳ, Ποσειδῶνι δὲ τρέψαντα. Οἱ δὲ, τέτοις ὅπλε-
 σίντες κρατῶσι Τιτάνων. καὶ καθιέρξαντες αὐτοὺς
 5 ἐν τῷ Ταρτάρῳ, τοὺς ἑκατόγχοιτας κατέστησαν
 φύλακας. αὐτοὶ δὲ διακληρουῦνται αἰεὶ τῆς ἀρχῆς.
 καὶ λαγχάνει, Ζεὺς μὲν, τῶν ἐν ἑρανῶ διωκστῶν. Πο-
 σειδῶν δὲ, τῶν ἐν θαλάσσῃ. Πλάτων δὲ, τῶν ἐν ἄδῃ.
 ἐγένοντο δὲ Τιτάνων ἔκτροι, Ωκεανὸς μὲν καὶ Τηθύς,
 10 τεργήλια Ωκεανίδες, Ἀσία, Σπυζ, Ἠλέκτρα, Δω-
 εις, Εὐρυνόμη, Ἀμφιγείη, Μῆτις. Κοῖνός δὲ καὶ
 Φοῖβος, Ἀσπεία, καὶ Λητώ. Τπειρόνθ' δὲ καὶ Θέτις,
 Ἠώς, Ἥλιος, Σελήνη. Κεῖνός δὲ καὶ Εὐρυβοίας.
 τῷ Πόντῳ, Ἀσφαῖος, Πάλλας, Πέρσης. Ἰαπετῶ
 15 δὲ καὶ Ἀσίας τ' Ωκεανοῦ, Ἄτλας, ὃς ἔχει τοῖς ὤμοις
 τὸν ἑρανόν· καὶ Περγηθῶς, καὶ Επμηθῶς, καὶ
 Μενόιπθ', ὃν καραμώσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ
 Ζεὺς, κατεπάρταρσεν. Ἐχέτο δὲ καὶ Κρόνος καὶ
 Φιλύρας, Χείρων διφυῆς Κένταυρος. Ἡὲς δὲ καὶ
 20 Ἀσφαῖς, αἵμοι καὶ ἄσφα. Πέρσῳ δὲ καὶ Ἀσπ-
 είας, Ἐκάτη. Πάλλανθ' δὲ καὶ Στυγὸς τῇ Ωκε-
 ανῇ, Νίκη, Κράτος, Ζῆλος, Βία. τὸ δὲ τ' Στυγὸς
 ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐν ἄδου ῥέον, Ζεὺς ἐποίησιν ὄρκον,
 τῷ τῷ αὐτῇ πρὸς διδύς, ἀνδ' ὃν αὐτῇ καὶ
 25 Τιτάνων μὲν τῇ πύδων σωμαμάχῃ. Πόντῳ δὲ καὶ
 Γῆς, Φόρκος, Θαύμας, Νηρῶς, Εὐρυβοίας,
 Κητώ. Θαύμανθ' μὲν οὖν καὶ Ἠλέκτρας τῇ Ωκε-
 ανῇ, Γεῖς, καὶ Ἄρπυιαι, Ἀελλῶ, Ωκυπέτη. Φόρ-
 κῳ δὲ καὶ Κηλῇ, Φορκιάδεις Γοργόνες. αἰεὶ ὧν
 30 ἐρῶμεν, ὅταν τὰ καὶ Περσία λήξομεν. Νηρείως
 δὲ, καὶ Δωλειδῶς τῇ Ωκεανοῦ, Νηρείδες ὧν τὰ ὀνό-
 ματα, Κυμοδόη, Σπυζ, Γλαυκοδόη, Ναυσιδόη,

pellantur, Cymothoë, Speio, Glaucothoë, Nausithoë, Hal-
 lia, Erato, Sao, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulime-
 ne, Agane, Eudora, Deto, Phersa, Galatea, Actæa,
 Protomedusa, Hippothoë, Lysianassa, Cymo, Pione, Ha-
 limede, Plefante, Eucrato, Prota, Calypso, Panope,
 Cranto, Neomeris, Hipponoe, Deianira, Polynoe, Au-
 tonoe, Melis, Dione, Ilea, Dero, Enagore, Psamathe,
 Eumolpe, Ione, Dynamene, Ceto, Limnorea. Iupiter
 autem Iunonem sibi connubio iunxit; ex eaque Heben,
 Ilthyia, & Argen procreauit: Ad hæc multis cum
 mortalibus tum immortalibus feminis rem habuit. Ex
 Themide igitur Cæli filia Horas creauit; Irenen, Eu-
 nomiam, Dicen: Parcas, Clotho, Lachesis, Atropos.
 Ex Dione, Venerem: ex Eurynome Oceanii filia Gra-
 tias, Aglaia, Euphrosyne: & Thalia: de Styge
 Proserpinam: & Mnemosyne, Musas, quarum prima
 fuit Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Erato,
 Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia. Atqui Cal-
 liopes & Ocagri, Linus, qui & patrem habuisse Apol-
 linem dicitur, filius fuit, quem Hercules interemit: &
 Orpheus, qui citharæ dicam exercuit: qui & canens
 lapideæ arborisq; mouebat. Hic post Eurydicen coniu-
 gens serpentis morsu è medio sublatam, ad inferos; reuo-
 caturus ipsam, descendit: ab eoq; persuasus Pluto ei re-
 ducenda uxoris potestatem facit, ea lege, ut inter re-
 deundum Orpheus coniugis conspicienda gratia antea
 nunquam respiceret quam cum iam domum peruenis-
 set suam. Ille autem haudquaquam fidens, conuersus
 Eurydicen uxorem insequentem spectauit: quæ eum ad
 Inferos remeant. Post hæc Orpheus, Dionysi mysteriis
 inuentis, disserpens à Manadibus, ad Pieriam sepultus
 fuisse proditur. Clio Pierum Magneti filium, Veneris
 ira,

Αλίν, Ερατώ, Σαώ, Αμφοτέτη, Εύνικη, Θέ-
 πς, Εὐλιμένη, Αγαυή, Εὐδύρη, Ακταίη, Περφο-
 μέδουσα, Ισπεδύη, Λυσισάουσα, Κυμώ, Πλόγη,
 Αλιμέδη, Πλησάωρη, Εὐκράτη, Περστώ, Καλυψώ,
 5 Πανόπη, Κραντώ, Νεόμνηεις, Ισπονδή, Δηϊάειρα,
 Πολυώνη, Αὐτονόη, Μελίη, Διώνη, Ισμή, Διερφώ,
 Εὐαρόρη, Ψαμάδη, Εὐμόλπη, Ιόνη, Δυναμένη,
 Κητώ, Λιμνώρεα. Ζῶς ὅ γε μετ' ἤϊραν, καὶ τεκνοῖ
 ἤϊλῳ, Εἰλειθυῖαν, Ἀρζῳ. μίγνυται δὲ πολλαῖς
 10 θνηταῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναιξίν. ἐκ μὲν οὐδ' Ὀφειδὸς
 τ' Οὐρανῷ, γυνῶν θυγατέρας, Ὄρας, Εἰρήνην,
 Εὐνομίαν, Δίκην, Μοίρας, Κλωθῶ, Λάχαιον,
 Ἀτρεπον. ἐκ Διώνης δ' Ἀφροδίτῳ. ἐξ Εὐρυόμνης
 δὲ τ' Ὀκεανῷ, Χάελις, Ἀγλαΐη, Εὐφροσύνη,
 15 Θάληαι. ἐκ δὲ Σπυγῶς, Περσεφόνη. ἐκ δὲ Μνη-
 μοσύνης, Μύσαι, Ἐρῶ, καὶ Καλλιόπῳ, εἴσα
 Κλειῶ, Μελοποιήνῳ, Εὐτέρπῳ, Ερατῶ, Τερψιχό-
 ρῳ, Οὐρανίῳ, Θάληῳ, Πολυμνίῳ. Καλλιόπῃ
 μὲν οὐδ' καὶ Οἰάγῳ, κατ' ἐπικλήσιν δὲ Ἀπύλλῳ καὶ
 20 Λῖνῳ, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκλεινε. καὶ Ὀφειδὸς, ὁ ἀσκή-
 σας κισσάρδιον. ὃς ἄδων ἐκίνει λίδοις τε καὶ δένδρα
 ἀποδάσκει δὲ Εὐρυδίκῃ τ' ἡνωμένος αὐτῇ θνηθεί-
 σης ὑπὸ ὀφείας, κατήλθεν εἰς ἄδην, δέλων ἄρα γαῖαν
 αὐτῷ. καὶ Πλύτωνά ἐπεισεν ἀνὰ πέμψαι. ὁ δὲ ὑπέ-
 25 ρητο τοῦτο ποιήσειν, ἂν μὴ πορθέοιτο Ὀφειδὸς
 ἐπιστραφῇ πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῇ πρὸς ἡμέραν.
 ὁ δὲ, ἀπὸ τῶν, ὅπως αὐτὸς ἐδέαστο τὴν γυναῖκα. ἡ
 δὲ, πάλιν ἐπιστρέψεν. εὗρε δὲ Ὀφειδὸς καὶ τὰ Διο-
 νύσι μυστήρια, καὶ τίθαπται πρὶν Πιερίαν, δια-
 30 σπαδεῖς ὑπὸ τῷ Μαινάδων. Κλειῶ δὲ, Πιέρῳ
 πῦρ μάγειρον ἤρσθη κατὰ μύθων Ἀφροδίτης ὡνεί-
 κτιστο γὰρ αὐτῇ τὸν τῷ Ἀδωνίδος ἔρωτα, συνελευσῶν

ira, quòd ei Adonidis amorem exprobrasset, deperivit; cuius compressu Hyacinthum filium concepit. Huius amore Thamyris, Philammonis & Argiopes nympha filius, inflammatus fuit; ac mascula Venere primus usus dicitur. Sed Hyacinthum amasium disco percussus Apollo inuitus occidit. Thamyris cum forma corporis prastans, tum fidibus clarus, de cantu Musas pronocauit, omniumq; concubitus victor, victus autem, illarum arbitratus se multatum iri paciscitur. Musa itaque superatum Thamyrin, oculorum luce & citibædica priuant. Ceterum Rhesus fuit Euterpes ac Strymonis amnis filius, quem in bello Troiano Diomedes obtruncavit. Nec desunt, qui hunc Calliope natum scribunt. Corybantes ex Apolline, & Thalia geniti sunt. At Melpomene & Acheloo, Sirenes: de quibus, ubi de Ulyssæ agetur, dicemus. Iuno citra cuiusquam concubitus peperit Vulcanum. Sed Homeri testimonio, & hunc Ioue natum esse confirmatur: Quem Iupiter matri in vincula coniecta opem ferentem de cælo precipitem dedit. Nam coniugem, quòd Herculi ad Ilium denastandum nauiganti tempestatem intulisset, ex Olympo suspenderat. Vulcanum verò in Lemno insula deiectum, & eo casu clandestum factum, Thetis seruauit incolumem. Iupiter ad hæc Thetidi, varias alternati formas quo illius vitaret amplexus, immiscetur. Quam, cum grauidam esse persensisset, absorbere occupat, quoniam post natam ex ea puellam, filium se parituram dicebat, qui cæli dominatione potiturus esset. Id futurum veritus eam absorbit. Vbi verò pariendi tempus aduenit, Prometheus, siue, ut alij tradunt, Vulcanus, eius caput securi percussit, deque illius vertice secus Tritonem amnem armata Pallas exilinit. Ceterum de Cæi

δὲ ἐγλήνησιν ἐξ αὐτῶ παῖδα Τάκινθον· οὗ Θάμυ-
 εις, ὁ Φιλάμμωνος καὶ Ἀργιόπης νύμφης, ἔχον ἔρωτα,
 φερετο ἀφ' ἑαυτοῦ ἐρᾶν ἀρρένων. ἀλλ' Τάκινθον μὲν
 ὕστερον Ἀπόλλων ἐρώμενον ὄντα, δίσκῳ βαλὼν, ἄκων
 ἀπέκτεινε. Θάμυεις δὲ, κάλλιπεν ἐνεργὸν καὶ καθαρο-
 δία, πρὶν μουσικῆς ἥεισι Μούσαις, σαυθέρμενος, αὐ-
 μὲν κρείττων ἀρεθῇ, πλησιάζειν πάσαις· ἐὰν δ' ἢ
 ἡττήθη, σερπηθῇ· ὃ αὐτὸν ἐκίνατο θάλασσιν. καὶ οὐκ ἔτι
 δὲ αἱ Μῦσαι γηρόμεναι, καὶ τῶν ὁμμάτων αὐτὸν
 καὶ τῆς καθαροδίας ἐσέρησαν. Εὐτέρπης δὲ καὶ πο-
 ταμοῦ Στυμόνος Ρῆσος· ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης
 ἀπέκτεινεν. ὡς δ' ἐνίοι λέγουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπῆρ-
 χεν. Θαλείας δ' καὶ Ἀπόλλωνος ἐγλήοντο Κορύβαντες·
 Μελαπρέμης δὲ καὶ Ἀχελώου, Σερπῶντος· περὶ ὧν ἐν τοῖς
 περὶ Οὐρανίου ἐροῦμαι. Ἡρα δὲ, χρεὶς Ἀνῆς ἐγλήνη-
 σιν Ἡφαιστον· ὡς δὲ Ὀμηρος λέγει, καὶ τέτον ἐκ Διὸς
 ἐγλήνησε. ῥίπῃ δ' αὐτὸν ἐξ οὐρανὸς Ζεὺς, Ἡρα δε-
 θεῖσιν βοηθοῦντα· ταύτῃ γὰρ ἐξεκρέμασε Ζεὺς ἐξ
 Ολύμπου, χερσὶν ἀπὸ πύμψαντος Ἡρακλεῖ, ὅτε
 Τροίαν ἐλὼν ἔπλεε. πρὸντα δ' Ἡφαιστον ἐν Λήμνῳ,
 καὶ πρὸντα τὰς βασίλει, διέσωσε Θέτις. Μίχνη-
 ται δὲ Ζεὺς Θέτιδι, μεταβαλλούσῃ εἰς πολλὰς ἰδέας,
 ὑπὲρ τοῦ μὴ συνελθεῖν. καὶ αὐτὴν γηομένῃ ἐγκυνον,
 καταπίνει φθάσας· ἐπεὶ περ ἔλεγε γυνήσιν παῖδα,
 μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γένεσθαι κόριν, ὅς
 οὐρανοῦ διωκτικὴ γηήσεται. ἦτο φοβηθεῖς, κατέπειν
 αὐτὴν. ὡς δ' ὁ τῆς γυνήσεως ἐνέση χρόνον, πλη-
 ξαντος αὐτῆς τὴν κεφαλὴν πελέης Προμηθέως,
 ἥ, κατὰ τὸν ἄλλον λέγουσι, καὶ Ἡφαιστοῦ, ἐκ κο-
 ρυφῆς ἐπὶ ποταμοῦ Τείτωνος, Ἀδλῶα σὺν ὄφλοις
 ἀνέδρα. Τῶν δ' Κοῖνυγατέρων Ἀστεία μὲν, ὁμοιω-
 θεῖσα ὄρνυμι, αὐτὴν εἰς θάλασσαν ἔρριψε, φέρουσα

filiabus *Asteria* fugiens *Iouis* complexum in *coturnicem* mutata seipsam demisit in mare, & ab ea urbs *Asteria* appellata fuit, qua postea *Delos* nomen accepit. Siquidem *Latonam* ab *Ioue* compressam per uniuersum terrarum orbem *Iuna* insectata est, donec *Delum* peruenit, atque ibi *Dianam* prius peperit: qua obstetrice adiuta mater *Apollinem* deinceps edidit. Enimvero *Diana* venationis studio delectata, virgo permansit: *Apollo* autem diuinandi facultatem edoctus à *Pane* *Iouis* & *Contumelia* filio, *Delphos*, quo tempore *Themis* illic oracula dabat, se contulit. At cum templi custos *Pytho* serpens ab hiatus aditu prohiberet *Apollinem*, hoc perempto *Deus* oraculi locum occupat, neq; longo post tempore *Tityum* quoq; *Iouis* ex *Elara* *Orchomeni* filia natum interemit. quam *Iupiter* ubi compressit, *Iunonis* metu sub terram acculuit, conceptumque filium *Tityum* inusitata magnitudinis in lucem edidit. Hic igitur in *Pythonem* contendens, *Latonam* conspiciatus, eiusque desiderio detentus, abripit. Hæc filiorum opem implorat, y *Tityum* sagittis consciunt: qui & mortuus cruciatur. *Vultures* enim apud *Inferos* eius cor depascere nunquam desistant. *Apollo* etiam *Marsyan* *Olympi* filium occidit. Hic enim, cum tibus inuenisset, quas *Minerva*, quod informem vultum efficerent, abiecerat, *Apollinem* de *Musica* prouocare non dubitauit. Hoc de compacho in certamen descendunt, ut victor arbitrata suo deuictum afficiat. Inito igitur certamine conuersa cithara certabat *Apollo*, idemque ut *Marsyas* faceret, imperauit: quod cum ille nequiret, *Apollo* præstantior est inuictus. Quare suspensum *Marsyan* è proxima ac patula pini ramo detracta pelle ita confecit. Sed & *Diana* *Orionem* in *Delo* necauit. Hunc

- πλὴν πρὸς Δία συμβυσίαν, καὶ πόλιν ἀπ' ἐκείνης
 Ἀσεία πρῶτον κληθεῖσα, ὕστερον δὲ Δῆλος. Ἀπὸ
 δὲ συνελευσάσα Διί, καὶ πλὴν γλῶσσαν ὑφ' Ἡρας ἡ-
 λαύνετο, μέχρις εἰς Δῆλον ἐλθοῦσα, γυνὰ πρῶτῳ
 5 Ἀρτεμιν ὑφ' ἧς καλεθεῖσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐχόνῃ
 σεν. Ἀρτεμις μὲν οὖν, τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα, παρθένος
 ἔμεινεν· Ἀπόλλων δὲ, τῇ μαρτυρῇ μαζῶν παρὰ τῇ
 Πανδῇ τῇ Διὸς καὶ Ἑρῆως, ἦκεν εἰς Δέλφοις, χρησμο-
 δοῦσης τότε Θέμιδος. ὥς δὲ ὁ φρεσὶν τὸ μαντεῖον.
 10 Πύθων ὄφεις, ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ
 χάσμα, τοῦτον ἀνελὼν, τὸ μαντεῖον περὶ λαμβάνει.
 κτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυόν· ὃς ἰὼν Διὸς
 υἱός, καὶ τῆς Ορχομέρου θυγατρὸς Ελάρης, ἰὼν Ζεὺς,
 ἐπειδὴ σιωπῇλαθε, δείσας Ἡραν, ὑπὸ γλῶσσαν ἔκρυψε·
 15 καὶ τὸν κυοφορηθέντα παῖδα Τιτυὸν ὑφ' ἑμῆς,
 εἰς οὔτως ἀνήγαγνεν. οὗτος ἐρχόμενος εἰς Πύθωνα,
 Ἀπὸ δὲ θωρείσας, πόθῳ καταχευεῖται, ἐπισπᾶται· ἡ
 δὲ, τοῖς παῖδας ἐπιχαλεῖται, καὶ κατατοξάζει
 αὐτόν. κολλάζεται δὲ καὶ μετὰ θάνατον· γυμνὸς γὰρ
 20 αὐτῷ πλὴν καρδίαν ἐν ἄδου ἐδίδουσιν. ἀπέκτεινε δὲ
 Ἀπόλλων καὶ τὸν Ολύμπου παῖδα Μαρσύαν. οὗτος γὰρ,
 ἄρῶν αὐλοῖς, οἷς ἔρριπεν Ἀθηνᾶ, διὰ τὸ
 πλὴν ὅφιν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἦλθεν εἰς εἶναι περὶ
 μουσικῆς Ἀπόλλωνι. συνδεμένων δὲ αὐτῶν, ἵνα ὁ
 25 νικήσας, ὁ βέλεται διαθῇ τῇ ἡττημένῳ, τῇ κείσας
 γυμνομένης, τῇ κιδάσαν ἐρέτας, ἡγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων,
 καὶ ποιεῖν ἐκέλευσε τῇ Μαρσύαν. τῇ δὲ Ἀθηνᾶς τοῦτος,
 ἄρετεις κρείων ὁ Ἀπόλλων, κρεμάσας τῇ Μαρσύαν
 ἐκ πνέοντος πύθωνος, ἐκτεμνὸν τὸ δέσμα,
 30 ὥπως διέφθειρην. Ωκυμένη δὲ Ἀρτεμις ἀπέκλεινεν ἐν
 Δῆλῳ. τῷτον γηγυῖν λείψανον ὑφ' ἑμῆς τὸ σῶμα.

terra natum vastissima corporis magnitudine fuisse memorat: cum Neptuni ex Euryale filium Pherecydes esse refert. Huic à Neptuno patre in summo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Siden uxorem habuit, quam Iuno secum de forma certare ausam ad Inferos detrusit; Quiq; cum remeasset in Chium, Meropen Oenopionis filiam in connubium postulavit. Hunc Oenopion per ebrietatem somno gravatum excacavit, & secus littora eiecit. Hic autem officinam arariam ingressus, puerum abripuit, ac suis humeris imposuit, seque versus orientem solem ut duceret, imperavit: quò cum venisset, solis radiis excalfactus, pristina oculorum lucem recuperavit, inde confestim adversus Oenopionem contendit. Sed & Neptuno quidem Vulcani artificio subterraneum domicilium fecit. Ad hæc Aurora Orionis amore capta ipsum rapit, ac secum in Delum transtulit: Nam Venus, quòd cum Marte concubuerat, perpetuo illam ardore cruciabat. Nec desunt qui scribant, Orionem, quòd Dianam, ut secum disco luderet, inuitasset, occisum fuisse. Sed aliis proditur, inferentem vim Opi uni è virginibus, quæ ab Hyperboreis venerant, à Diana sagittis confixum fuisse. Neptunus autem Amphitriten Oceani filiam sibi coniugio copulavit: ex qua Triton ac Rhode, quæ Soli nupsit, orti sunt. Pluto Proserpina amore succensus incredibili, eam Iouis adiumento furtim rapuit. At Ceres accensis facibus, noctes, atq; dies univèrsam terrarum orbem vestigando lustravit: quæ, ubi renunciatur à Plutone filiam fuisse abreptam, diis irata cælum reliquit, mortalique assimilata mulieri, Eleusinem contendit, ac primo quidem lapidem Ἀγέλασος de suo mœore appellatum, non procul à Callichoro puteo; insedit;

- Φερεκύδης ὃ αὐτὸν Ποσειδῶν· καὶ Εὐρυάλης λέγει.
 ἐδωρήσατο ὃ αὐτῷ Ποσειδῶν διαβαίνειν τὴν θάλασσαν.
 ὅτος μὲν ἔγρημε Σίδωρον· ὡς ἔρριπεν εἰς ἄβυθον παρὰ
 μορφῆς εἰσεσθαι Ἡρα. αὐτῆς ὃ ἐλθὼν εἰς Χίον,
 5 Μερόπῃ τῇ Οἰνοπίων· ἐμνησεύσατο. μεθύσας ὃ
 Οἰνοπίων αὐτὸν, κοιμώμενον ἐτύφλωσε, καὶ παρὰ
 τοῖς αἰγυαλοῖς ἔρριπεν· ὃ ὃν, ἐπὶ τὸ χαλκεῖον ἐλθὼν,
 καὶ ἀρπάσας παῖδας ἕνα, ἐπὶ ᾧ ὥμων ὀπιδήμευθ,
 ἐκέλευσε ποδηγεῖν πρὸς τὰς ἀνατολάς, ἐκεῖ ὃ παρὰ
 10 γυρόμευθ, ἀνέβλεψεν ἐκκαεῖς ὑπὸ τῇ ἡλιακῇ ἀκ-
 τίν· καὶ διὰ ταχέων ἐπὶ τῇ Οἰνοπίωνα ἔαυτινεν.
 ἀλλὰ τῷ μὲν Ποσειδῶνι, Ἡραϊστρυκτον ὑπὸ γῆν
 λατρεσκάσεν οἶκον· Ωρίωνος δὲ Ἡὼς ἐξαδείσα
 ἦρπασε, καὶ ἐκόμισεν εἰς Δῆλον. ἐποίησεν γὰρ αὐτῷ
 15 Ἀφροδίτῃ συναχῶς ἔρᾶν, ὅπ· Ἀρεῖ συνδυάσθη. ὃ δὲ
 Ωρίων, ὡς μὲν ἐνιοὶ λέγουσιν, ἀνῆρέθη, θισκάειν
 αὐτῶν πρὸς ἑαυτὸν· ὡς δὲ πνεῖ, βιαζόμενος
 ὤπιν, μίαν τὴν ἐξ Ὑπερβορέων παρὰ γυρόμενων παρ-
 δένων, ὡς Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη. Ποσειδῶν ὃ, Ἀμ-
 20 φιτείτῃ τῇ Ωκεανῇ γαμεῖ· καὶ αὐτῇ γίνεται Τείτων
 καὶ Ρόδη, ὡς Ἡλῖος ἔγρημε. Πλούτων ὃ, Περσεφόνης
 ἐξαδείας, Δίδος συνερρωτός, ἦρπασεν αὐτῷ χρύσειον.
 Διμήτρεα δὲ, μὲν λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας,
 καὶ πᾶσαν τῇ γῇ ζητῶσα παρῆκε· μαθήσασα ὃ παρὰ
 25 ἐρμινύων, ὅπ· Πλέτων αὐτῷ ἦρπασεν, ὀρμιζομένην
 θεοῖς, ἀπέλιπεν ἑρμῶν· εἰσαδείσα ὃ γυναικί, ἦκεν
 εἰς Βελόσιν· καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τῇ ἀπὸ ἐκείνης
 κληθεῖσαν Ἀγέλαον ἐκάθισε πέτρῃ παρὰ τὸ Καλλί-
 30 ροον· φρέαρ ἑαυτὸν· ἐπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλ-
 θῶσα τῇ βασιλεύοντι τότε Εὐεσινίῳ, ἔρπον ἐσθῶν

Inde ad Celeum iam tum Eleusiniorem Regem profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum ut assideret, rogaretur, Anus quaedam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatibus laceffit: eaque rationisum illi excussit: qua de re in Thesmophoriis, mulieribus scommatum licentiam enatam fuisse memorant. Celeo tum ex Metanira coniuge filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem cum immortallem facere vellet, per noctes in igne deponebat infan-tem, ac eum in modum, quicquid in illo mortalitati inerat, adimebat. Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quàm credi posset, adolefcebat: mater, quid nam Dea faceret, observat, cumq; igne cooper- tum deprehendisset filiolum, exclamavit; Quo circa puer ab igne fuit absumptus, seque ipsam Dea agnos- cendam dedit; ac Triptolemo Metanira natorum ma- ximo currum ab alatis trahendum draconibus com- parat, triticumq; concessit, quod per aërem vectus, uni- versoterrarum orbi serendum condonaret. Atqui Pa- nyasis Triptolemm Eleusinis filium facit: ad eum enim Cererem pervenisse refert; Pherecydes autem ip- sum Oceano & Terra natum esse ait. Inter hæc Iupiter Platoni, ut Proserpinam remitteret, imperavit. Quare Pluto, ne penes matrem ea diu remaneret, Punici mali granum dedit illi comedendum. Hæc autem, cum quid manderet, minimè prauideret, id ipsum confecit. Ceres Ascalapho, Acherontis & Gorgyre filio, quod falsum in eam testimonium dixisset, graue superimposuit sa- xum apud Inferos. Sic demum Proserpina tertiam sin- gulorum annorum partem cum Plutone manere com- pellitur, Quod superest illi cum superis degendum fuit. Hæc itaque sunt quæ de Cerere traduntur, Ops adhæc

- ἡμαϊκῶν, καὶ λεγουσὼν τέτων παρ' αὐταὶ καθίζε-
 ας, καὶ αἰα πρὶς Ἰάμβη, σκῶψα(α τὴν δὲ δὲν, ἐπὶ-
 ποσι μοιδιασῶν. διὰ τὸ τοῦτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίαις ταῖς
 ἡμαϊκῆς σκώπῃσιν λέγουσιν. ὄντος δὲ τῷ Κελεῦ ἡμα-
 5 αϊκῇ Μεταναίειρα παιδίῳ, τὸτο ἔδρεψεν ἡ Δημήτηρ
 παρ' Ἀλφειῶσιν. βυλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆ-
 σαι, ταῖς νύκτας εἰς πύρ κατέδει τοῖς βρέφῳ, καὶ
 πειρήρει ταῖς θνηταῖς σάρκασι αὐτῆ. καθ' ἡμέραν δὲ
 παρὰ δόξας αὐξανόμενον τῷ Δηϊφῶνι, τὸτο γὰρ ἦν
 10 ὄνομα τῷ παιδί, ἐπετήρησεν Μεταναίειρα πῖ πρεξέει
 διαί. καὶ καταλαβέσα εἰς πύρ ἐγκυκρυμμένον, ἀν-
 εβόησε. διόσφ' τὸ μὲν βρέφῳ ὑπὸ τῆς πυρὸς ἀν-
 λώθη, ἡ δὲ διαί δὲ αὐτίκῃ ἐξέφηνε. Τειπηόλεμον δὲ
 τῷ παρὰ βυτίῳ τῷ Μεταναίειρας παιδίῳ, δίδωρεν κα-
 15 τακιδάσασα ἡλιῶν δρακόντων, καὶ πυρὸν ἔδωκεν,
 ὃ τὴν ὄλῳ οἰκισμένῳ δὲ ὑεανὲ ἀιρόμηνον κατέ-
 σπυρε. Πανύασιν δὲ, Τειπηόλεμον Εὐδῶνι, λέ-
 γει. φησὶ γὰρ Δημήτηρ πρὸς αὐτὸν εἰλθεῖν. Φερ-
 κώδης δὲ φησὶν αὐτὸν ὑπὸν Ωκεανὸν καὶ Γῆς. Διὸς δὲ
 20 Πλέτωνι τὴν Κόρινθον ἀναπέμψαι καλεῦσαι, ὃ
 Πλέτων, ἵνα μὴ πολὺν χρόνον πρὸς τῇ μητρὶ
 καταμείνῃ, ῥοαῖ ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ἡ δὲ,
 εἰ περὶ δειμένη τὸ συμμασώμενον, κατὰ μάλα σεν αὐ-
 τὸν. καταμῆνυρῃσιν δὲ αὐτῆς Ασκαλάφῃ τῇ
 25 Ἀχέρηνι, καὶ Γοργύει, τὴν μὲν Δημήτηρ ἐκ
 αὐτῆς βαρεῖαν ἐπέθηκε πίτταν. Περσεφόνῃ δὲ, καθ'
 ἐκαστὸν ἐνιαυτὸν, τὸ μὲν τρίτον, μὲν Πλέτων
 ἡμῶν ἀφ' ἧς μένειν. τὸ δὲ δεύτερον, πρὸς τοῖς θεοῖς.
 30 φεῖ μὲν οὐδ' Δημήτρει πῶτα λέγεται. Γῇ δὲ,
 φεῖ Τιτῶν ἀγαπητοῦσα, γῆν' Ἰγάρτιος ἐξ

Titanibus irata, Gigantes è Cælo non modo corporis
 magnitudine præcellentes, sed viribus etiam invictissi-
 mos procreavit: qui terribili plane vultu, ac promisso è
 capite capillo, & proluxa è mento barba, præditi esse vi-
 debantur, & anguineos pedes habuisse produntur.
 Sunt, qui in Phlegrais campis, alij verò ad Pellenen-
 eos habitasse ferunt. In cælum saxa atq; accensas arbo-
 res iaculabantur: in quibus Porphyriionem & Halcyo-
 nem omnium facile principes fuisse legimus. Qui ea,
 in qua natus esset, terra, dimicans, erat immortalis. Hic
 etiam Solis boves ex Erythia abegisse dicitur. Caterum
 inter Deos rumor erat, Gigantum posse occidere neminem:
 verum si mortalium quispiam in societatem arcessatur,
 eos interituros esse. Quod cum Terra præsensisset, ne
 mortalis cuiuspiam viribus Gigantes occiderent, reme-
 dium quæritabat. Tum Iupiter Aurora, Luna, ac Soli,
 ne proderent, imperavit. Ipse itaque medicamentum ne
 Terra comperiret, anteuertens præcidit. Siquidem ad
 se consilio Palladis Herculem socium arcessivit. Qui
 primus omnium Halcyonem sagitta confossum intere-
 mit: Hic autem longe plus quàm antea, virium resu-
 mobat à Terra, donec Minerva submonente ipsum ex-
 tra Pellenen urbem abstraxit: atq; ita mortuus est. Por-
 phyrion autem in Herculem & Iunonem pugnavit im-
 petum facit. Cui tum Iupiter Iunonis desulcrum inia-
 cit: qua, cum sibi peplum discindit, ac vim parari vidè-
 ret, opem advocat. Tum Gigas ab Iove fulminatus, &
 ab Hercule sagittis transfixus, occubuit. Inter ceteros
 Apollo laevum Ephialtes oculum, dexterum Hercules,
 sagittarum ictu effodit; Eurytam verò querno tela
 peremit. Clytium ab Hecate, seu potius à Volcano, can-
 denti ferro occisum fuisse scribunt. Minerva Encelado

Οὐρανοῦ, μὴ δὲ μὲν σαρμάτων αὐτοφθαλίτοις,
 δυνάμει δὲ ἀκαταγνώστους· οἱ φοβεροὶ μὲν πάντες
 ὄψιν κατεφάνετο, καὶ δήμενοι βαδίζαν κοράνι οὐκ πα-
 ραλίπαι καὶ γυνήων· εἶχον δὲ τὰς βάσεις σολείδας
 5 δρακόντων· ἐβρόντο δὲ, ὡς μὲν πνέας λέγουσιν,
 ἐν φλέγαις· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν Πιλλίῳ, ἠκρόντων
 δὲ οἱ οὐρανοὺς πίπτει, καὶ δρῦς ἠρμηνεύει· ὡς φασί
 δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Αἰκονόων, ὡς αὐτὴν
 ἀθάνατον ἔω, ἐν ἧν ἐβρόντο γῆν μαχόμενοι
 10 οὗτοι δὲ καὶ τὰς Ηλίου βόας ἐξ Ερυδίας ἤλαυνε
 τοῖς δὲ διότῃς λόγους ἔω, ὑπὸ διωτῶν μὲν παρδένει
 ἧν γυνάτων ὑπολέδαι δυνάσθαι· συμμαχούντων
 δὲ διωτῶν πνέει, τελευτήσων· αἰσθημένη δὲ τῷ
 τοῦτο, ἐζήτην φάρμακον, ἵνα μὴ οὐκ ὑπὸ διωτῶν
 15 δυνάμει ὑπολέδαι· Ζεὺς δὲ ἀπειτῶν φαίμεν
 ἦν τε καὶ Σελλίῳ καὶ Ηλίῳ, τὸ μὲν φάρμακον
 αὐτὸς ἔταμε φάσας· Ηρακλῆα δὲ σφμαχούντων
 Αἰδώς ἐπεφλέσθη, καὶ πνέει παρδένει μὲν ὑπὸ
 20 ξευσιν Αἰκονόων· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῇ γῆν μένει
 ἀνέθελπτο· Αἰδώς δὲ ὑποβλήμενης, ἔξωσεν Ἰφί-
 λωος ἐλάσων αὐτόν· καὶ πνέει μὲν αὐτὴν ἔτα-
 λούτα Πορφυρίων ἢ Ηρακλῆα καὶ μάχην ἐφάρμα-
 σι, καὶ Ηρα· Ζεὺς δὲ αὐτῶν πόθον ἦν ἐνέβαλεν
 ἦν τε καὶ καπαρδένει αὐτὴν τοὺς πέπλους, καὶ
 25 βιάζειται· ἔλκεται, βαρύνει ἐπεφλέσθη· καὶ Διὸς
 κεραυνόεντος αὐτόν, Ηρακλῆα τοξύνσας ἀπειτῶ-
 νει· ἦν δὲ λοιπὴν Απόλλων μὲν Ερυδίου τοῦ
 αἰσθητῆν ἐπὶ ξευσιν ὀφθαλμῶν, Ηρακλῆα δὲ πνέει
 30 ξέν· ἔλκεται δὲ διωτῶν δρῦς ἠκρόντων· Κλυπὸν
 δὲ φασὶν Ερυδία· μάλλον δὲ Ηρακλῆα, βαλὼν μύδρους.
 Αἰδώς δὲ Ερυκλῆα φέρωντι, Σπικίαν ἐπὶ φέρει

fugienti Siciliam insulam iniecit. Pallanti autem pelles detracta in pugna, summo sibi corpus contexit. Polybates item per maris fluctus Neptuno infectante in Còrindone peruenit. In hunc Deus insula partem reuulsam pro tebo coniecit : quae Nisyrus dicitur. Mercurius Orco-galea tectus pugna confecit Hippolytum, * Gratianum Diana, Agrium deinde Parca. & Theonem, aenea claua pugnantes contuderunt. Reliquos autem fulmine istos Iupiter interfecit ; Sed & Herculos ita petentes sagittis confudit. Post igitur debellatos à superis Gigantas Terra longe atrocius indignata Tartaro amittitur, ac Typhonem duplici natura, humana simul atque ferina, constantem, in Sicilia parit. Hic & corporis vastitate & robore ceteris omnibus quas Terra genuerat, antecellebat. Huic etiam crurum tantus immonsa humana forma magnitudo erat, ut omnium motuum cacuminibus altior esse videretur : cuius etiam caput : saepenumero astra pertingebat. Sed & eiusdem munus altera ad occidentem usque, altera ad orientem porciuebant. ex his centum draconum capita eminebant. In cruribus maximas viperarum spiras ille continebat : quarum volumina ad verticem ipsum usque protendebantur, eaque supere ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circumdatum. Squalentes autem è capite crines, & mento barba impetage prolixaeque, vortilabant. Ignis oculis emicabat. Tales itaque rursusq. Typhon candentes in caelum lapides iacebat, cum sibilo simul atq. boati ferebatur. Magna etiam ex ipsius ore ignis procella deferebat. Hunc ubi Di in caelum prospiciunt irruipientem, ad eum fugam properare in Aegyptum ceperunt. & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese

- πῶς νῆσον. Πάλλαντος δὲ τὴν δρεάν ἐκτεμνύ-
 σα, πύστη κατὰ τὴν μάχην τὸ ἴδιον ἐπίσκειπτο σῶ-
 μα. Πολυβότης δὲ διὰ τὴν θαλάσσης διαχθεὶς ὑπὸ
 τοῦ Ποσειδῶνος, ἦκεν εἰς Κῶ· Ποσειδῶν δὲ πρὸς
 νήσου μίρον [διαρρήξας] ἐπὶ ῥήξεν αὐτῷ, τὸ
 λεγόμενον Νίσυρον. Ερμῆς δὲ, τὴν Αἴδου κινέειν
 ἔχων καὶ τὴν μάχην, Ἰππόλυτον ἀπέκτενεν· Ἀρ-
 τεμῖς δὲ * Γραπῶνα· Μοῖραι δὲ Ἀχαιοὺς καὶ Θῶα-
 να χαλκίοις ῥοπαλίοις μαχομένους. τοὺς δὲ ἄλλους
 10 καρσυνάϊς Ζῆος βαλὼν διεφθίρε. πάντας δὲ Ἡρα-
 κλῆς ἀπολλυμένους ἐτόξευσεν. ὡς δὲ ἐπράττησαν οἱ
 θεοὶ τῇ Γηγαίῳ, Γῆ μᾶλλον χολωθεῖσα, μί-
 ζουσα Ταρτέρῳ, καὶ ἦν Ἰφιδά Τυφῶνα ἐν Σικελίᾳ,
 μεμαγμένῳ ἔχοντα φύσιν, ἀνδρὸς καὶ θηρίου. οὗτος
 15 μὲν καὶ μεγάλῃ καὶ δυνάμει πάντων διλυέσκειν,
 ὁδοῖς ἐ-ἡγήνηται Γῆ· ὡς δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄχρε
 μηρῶν ἀπείετο μάχῃσιν ἀνδρομόρφον, ὥστε ὑπερ-
 ἔχεν μὲν πάντα τῇ δρεῇ· ἡ δὲ κεφαλὴ, πλε-
 λυγμένη ἄσπερον ἔταυε· χεῖρας δὲ εἶχε, τὴν μὲν
 20 ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἐκτεννομένην· τὴν δὲ, ὅπῃ τὰς
 ἀσπίδας· ἐκ τούτων δὲ ἐξείχον ἑσπῶν κεφαλὰς
 δρεκόντων· τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν, σπείρας εἶχον ὑπὸ
 μεγάλῃ ἐχιδνῇ· ὧν ὅλκοι πρὸς αὐτῶν ἐκτεννό-
 μενοι καρφύων, σπειγμῶν πολλὰ ἐξέειπον. παῦ δὲ
 25 αὐτῷ τὸ σῶμα κατεπείρατο, αὐχμηραὶ δὲ ἐκ κα-
 ρφαλῆς καὶ ἡμῖαν τρίχες ἐξηνέμοσαντο· πῦρ δὲ
 ἐδέρκατο τοῖς ὀμμασι. τελευτῶν ὧν ὁ Τυφῶν καὶ
 περικλυτῶ, ἡμῖνας βάλλον πίπτας ἐπ' αὐτὰς
 αἰχμαζόν, μετὰ σπειγμῶν ὄμαδ καὶ βοῆς ἐφύετο·
 30 πολλὴ δὲ ἐκ τοῦ σώματος πυρὸς ἐξέειπεν ζάλη.
 οὗτος δὲ, ὡς εἶδαν αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὀρμώμενον,
 αἰετὰ Ἀλγυλῶν φονεῖν ἐφύετο, καὶ διακόμενος

quisque transmutabant. Iupiter autem procul à se Typhonem conspicatus, fulmine percussit: ubi verò comminus fuit, adamante illum falce deterruit: ac fugientem ad Casium usque extrema Syria montem persecutus est: ibique cum sauciū esse cognovisset, manus conservit. Typho autem spirarum valamine circumplexum Iovem detinuit, eique harpe adempta pedum manuumque nervos diffeavit, impositūque humeris in Ciliciam usque transiecit: quo cum pervenisset, intra Corycium antrum deposuit, similemque ad modum nervos praecisos in vrsi pelle occultatos ibidem collocavit, ac Delphynen serpentem, (semifera haec erat puella) velus custodem apposuit. Interim verò Mercurius & Aegipan nervos suffurati, chanculum Iovi rursus compegerunt. Mox Iupiter receptis pristinis viribus, alatos equos currui repente inigrit, eumque ablutum conscendit, ac Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo est persecutus, quò à Iove absum. Parca deceperunt. Nam, cum ipsi in animum induxissent, se valentiores fore, matura ac vitia poma gustavit. Proinde cum Iovem rursus insequentem videret, contendit in Thraciam, pugnaque ad Haemum commissa, solidos montes iaculatus est. Hi verò contra nova fulminum vi deturbantur, multumque in ipso monte sanguinis exundavit: à quo Haemi nomen factum fuisse ferunt. Quique cum per Saeulum mare fugere incipisset, Iupiter Aetnae Sibiha montem superiniecit: Hic mira vastitatis est, à quo in hunc usque tempestatem ob frequentem fulminant inactum, ignem in eo fieri spiramenta ferant. De his autem bacchaenus à nobis dicta sunt. Interea verò Prometheus formatus ex aqua & terra hominibus, clàm Ione ignem in ferali furatū dedit.

τὰς ἰδέας μετέβαλον εἰς ζῶα. Ζεὺς δὲ πόρρω μὲν
 ὄντα Τυφῶνα ἔβαλε καραυνοῖς · πλησίον δὲ ἡμέ-
 μενον, ἀδαμαντίνῃς κατέπησεν ἀρπυίαις, καὶ φάργα-
 τα ἄρχει τοῦ Κασίου ὄρεος, συμφύλαξ · οὗτο δὲ
 5 ὑπὲρμαίεται Συρίας. καίθι δὲ αὐτὸν καταπτερω-
 μένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας συνέβαλε. Τυφῶν δὲ, τῆς
 σπείρας περικλεχθεὶς, κατέχεν αὐτὸν · καὶ τλὴν ἀρ-
 πυίαι περιεσπόμενον, τὰ τε ὦφ' χερσῶν καὶ ὦφ' πο-
 δῶν διέτεμε νεῦρα, ἀράμμετον δὲ ἐπὶ ὦφ' ὤμων,
 10 διεκόμισεν αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν ·
 καὶ παρελθὼν, εἰς τὸ Καρύκιον ἀνθρὸν κατέθετο.
 ὁμοίως ὃ καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἀρκτου δαρῆ, κοῖθι
 ἀπέθετο, καὶ κατέστησε Δελφύνῳ δράκοντα · (ἡμί-
 θης ὃ μὲν αὐτῇ ἡ κόρη) Ἑρμῆς ὃ καὶ Αἰγύπτῳ, ἐκ-
 15 κλέψαντες τὰ νεῦρα, ἤρμυσιν τῷ Διὶ λαθόντες. Ζεὺς
 δὲ, ἥ ἰδίαν ἀνακομισάμετον ἰχθῦν, ἐξαίφνης ἐξ
 οὐρανοῦ ἐπὶ πηλυῶν ὀχρούμετον ἱππῶν ἀρματι,
 βάλλων καραυνοῖς, ἐπ' ὅρῳ ἐδίωξε Τυφῶνα, τὸ
 λεγόμενον Νύσαν · ὅπου Μειραὶ αὐτὸν διαχθίντα
 20 ἠπάτησαν. πρὸς δὲ ὅπ' ῥωδήσεται μᾶλλον, ἐγδί-
 σατο ὦφ' ἐφημέρων καρτῶν · διότ' ἐπιδιωχόμενον
 αὐδῆς, ἤκεν εἰς Θράκην. καὶ μαχόμενον περὶ τῆς
 Αἴμεν, ὅλα ἔβαλεν ὄρη. τούτων ὃ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ
 τῆς κεραυνῆς πάλιν ἀθύμενων, πολὺ ὅπ' τῷ ὄρει
 25 ἐξέχλυσεν αἶμα · καὶ φασιν ἐκ τούτου τὸ ὄρ' κλη-
 θῆναι Αἴμον. φάργην ὃ ὀρμηθέντ' αὐτῷ διὰ τῆς
 Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς ἐπὶ ῥίψεν Αἴγλην ὄρῳ
 ἐν Σικελίᾳ · οὗτο δὲ ὑπὸ μέγας ὄρεον · ἐξ οὗ μέ-
 30 χρι διῦον φασὶν ὑπὸ ὦφ' ἐληθέντων κεραυνῶν γέ-
 νεσθαι πυρὸς ἀναφυσώματα. ἀλλὰ πᾶσι μὲν τού-
 των, μέγχι τῷ διῦον, ἡμῖν λολέχθω. Περμηθῶν
 ὃ, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνδρώπαις πλάσας, ἐδούκει

*Quod ubi sensit Iupiter, Volcano ad montem Cauca-
sum religandum affigendumq; dedit. Scythia mons est
Caucasus, ubi Prometheus clavis confixus multorum
annorum curriculo religatus permansit; Ad quem A-
quila quotidie deuolans huius hepatis fibras per noctem
succrescentes depascebatur. Igitur ob ignis furtum hanc
penam Prometheus de disse memorant, donec Hercu-
les eum vinculis liberauit: quemadmodum in rebus ab
Hercule gestis demonstrabimus. Ceterum Deucalion
Promethei filius fuit. Hic imperio tenens ea loca quæ
ad Phthiam sunt, Pyrrham filiam Epimethei & Pan-
dora, quam mulierem omnium primam Di finxerunt,
uxorem duxit. Post, ubi prolem anciam tollendam Iu-
piter censuit, Deucalion Promethei consilio fabrefacta
è lignis arca, in eamque ad vitam transigendam rebus
necessarijs impositis, cum Pyrrha ingressus est. Mox
Iupiter largè effusis de cælo imbribus, maximam Græ-
cia partem cooperuit: ut, quicquid in ea mortalium
foret, interierit, præter admodum paucos, qui in altissi-
mos circa montes confugerant. Tum vero Thessalicos
montes aquarum diluvij immunes fuisse ferunt, nec-
non, quæ sunt Isthmum extra & Peloponnesum loca, un-
darum vi omnia contecta fuerant; quo tempore Deuca-
lion nouem dies, totidemque noctes pelago circumlatus,
Parnassum demum appellit, ibiq; cum imbres desissent,
egressus, Ioni Phyxio, [qui ad eum confugientibus opem
ferre consuevit] sacris operatur. Iupiter interea demis-
so ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo
vellet, iniunxit. Quo facto Deucalion humani generis
reparationem deposcit: inde Ionis monitu sumptos de
Terra lapides trans caput iactauit: tum quos misit
Deucalion, virorum faciem traxerunt: qui verò Pyrrha*

- αὐτοῖς καὶ πῦρ λάθρα Διὸς, ἐν νυκτὶ κρύψας.
 ὥς δ' ἐπιδέτο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡραίῳ τῷ Κανθά-
 σῳ ὅρει τὸ σῶμα αὐτῆ προσηλωσάι· τῆτο δὲ Σκό-
 δικὸν ὄρεθ' ὄειν. ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Περ-
 5 μνηθεὺς, πολλῶν ἐπ' ἀριθμῶν ἐδέδετο· καθ' ἐκά-
 στην δὲ ἡμέραν αἶτος ἐριπλάμνυθ', αὐτῆ τοὺς λο-
 γοὺς ἐνέμελλε πρὶν ἡπάτων ἀνξανομένων διὰ νυκτὶς·
 καὶ Περμηνεὺς μὲν πύρρος κλαπίντθ' δίκην ἔπνε-
 10 τώπτην, μέχρ' Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὥς
 ἐν τοῖς κατ' Ἡρακλῆα δηλώσομεν. Περμηνθεὺς δὲ πᾶς
 Δευκαλίων ἐγνόστο. ὅτ' βασιλῶν πρὶν πρὶν τῷ
 Φιδίῳ τόπων, γαμει Πύρρην τῷ Επμηνθεὺς καὶ
 Πανδύρας, ὡς ἔπλασαν θεοὶ πρὸ τῷ γυναικί. ἐπεὶ
 δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν γένος ἠθέλησεν, ὑπο-
 15 δεμένου Περμηνθεὺς, Δευκαλίων τεκτὴν ἄρμος λαφ-
 νακα, καὶ τὰ ἐπιπλάττα ἐνδεόμενος, εἰς τώπτην μετὰ
 Πύρρην ἀέβη. Ζεὺς δ' ὅ, πολλὴν ὑπὸν ἀπ' ἔρανος
 χάας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν·
 ὥς τε διαφθερῶσαι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χω-
 20 εἰς· οἱ σωέφυγον εἰς τὰ πηλίσσον ὑψηλὰ ὄρη. τότε
 δ' καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέσθην, καὶ τὰ ἐκτὸς
 Ἰσμοῦ καὶ Πελοποννήσου σινεχέθη πάντα. Δευκα-
 λίων δὲ ἐν τῇ λάφνακι, διὰ τῆς θαλάσσης φερό-
 μενος, ἐφ' ἡμέρας ἐννέα, καὶ νύκτας ἴσας, τῷ
 25 Παρνασσῷ προσέχευε, κακῇ πρὶν ὁμβρεσθὲν πᾶσαν λα-
 βόντων, ἐκβας ἔδυσε Διὶ Φυξίῳ· Ζεὺς δὲ, πέμ-
 ψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αὐτεῖνδαι ὅ, π-
 βούλεται, ὃ δὲ, αὐτεῖται ἀνθρώποις αὐτῷ γινέσθαι·
 καὶ Διὸς εἰπόντθ', ὑπὲρ κεφαλῶν αἶρων ἔβαλλε
 30 τοὺς λίθους· καὶ οἱ μὲν ἔβαλλεν ὁ Δευκαλίων,
 αἰῶρες ἐγνόοντο· οὗς δὲ Πύρρα, γυναικίς· ὅστις

iactu transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque λαοί, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei. λέας enim lapidem significat. Porro ex Demcalione ac Pyrrha nati sunt, Hellen, ante alios, quem ab Ioue ortum esse nonnulli tradunt: inde Amphityon, qui cum Cranao Attica imperavit. Huic insuper Protogenea filia fuit: ex qua & Ioue Aethlius procreatur. Ex Hellene verò & Orseide nymphea, Dorus, Xuthus & Aeolus. Is quidem de se Hellenas, qui postea Graci vocati sunt, nominavit: filijs & hic loca partitus est. Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Crensa Erechthei filia, Achaem genuit & Ionem, à quibus Achivi & Iones nuncupantur. Dorus autem, qui trans Peloponnesum est, terram nactus, incolas suo de nomine Dorientes appellavit. Aeolus verò locis quae circa Thessaliam sunt imperans, populis Aeolensibus nomen imposuit. Qui ducta Enarete Deimachi filia, septem ex ea filios procreavit, Critheum, Sisyphum, Athamantem, Salmonem, Deionem, Magnetem, & Perierem. Sed & filias quinque, Canachen, Halcyonen, Pisidicen, Calycen, ac Perimeden. Ex Acheloo verò & Perimede, Hippodamas & Orestes. Ex Pisidice & Myrmidone Antiphus & Acton nati sunt. Caterum Halcyonen Ceyx Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti fuerunt. Ille enim coniungem suam Iunonem: hac verò virum suum Ionem esse dicebat. Vtrunque Iupiter in aucis, illam in halcyonem, hunc in mergum mutavit. Atqui Canache & Neptunus Opleum, Nereum, Eopem, Aloeumq; & Triopem genuerunt. Sed Aloeus Iphimedian Triopis filiam, quae Neptunum exarsit, uxorem habuit; eam continenter ad mare se conferens, & haustos manibus

καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὀνομάδουσιν ἀπὸ τῆς Λαίας
 λίθου. γίνονται δὲ ἐκ Πύρραι Δόχαλιονι παῖδες,
 Ἑλλῶ μὲν πατρὶς. ὃν ἐκ Διὸς [ἔνιοι] γαμη-
 νῆσαι λέγουσι. [δῶτερθ' οἱ] ἀμφικύων ὁ με-
 5 τὰ Κραναῖ βασιλεύσας τῆς Ἀθήκῃς. θυγάτηρ δὲ
 Πρωτογένεια. ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Ἀέθλιος. Ἑλλῶος
 ὃ καὶ νύμφης Οροπίδου, Δῶρθ', Εὐθῶθ', Αἰο-
 λῶθ'. αὐτὸς μὲν ἔν' αὐτῇ, τοῖς καλεμένοις
 Γραικοῖς, προσηγόρδουσαν Ἑλλήνας. τοῖς ὃ πωσὶν ἐμέ-
 10 εῖσε ἢ χώραν. καὶ Εὐθῶθ' μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόν-
 νησον, ἐκ Κρεῖσσης τῆς Ερεχθίδος Αχαιὸν ἐγέννησε,
 καὶ Ἰωνα. ἀφ' οὗ Αχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλεῖνται. Δῶ-
 ρθ' ὃ, ἢ πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τοῖς
 κατοικοῖς ἀφ' ἑαυτῆς, Δωρεῖς ἐκάλεσεν. Αἰόλος ὃ,
 15 βασιλεύων τῇ περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοῖς
 ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρδουσε. καὶ γῆμας Ετα-
 ρῆτι τὴν Διήμαχον, παῖδας μὲν ἐγέννησεν ἑπτα,
 Κειθία, Σίσυφον, Ἀδάμαντα, Σαλμωνέα, Δη-
 ῖονα, Μάγητα, Περιήρην. θυγατέρας δὲ πέντε,
 20 Κανάχην, Ἀλκωνίην, Πεισιδίην, Καλύκην, Πει-
 ειμήδην. Πειριμήδης μὲν οὐκ καὶ Ἀχελόου, Ἰσ-
 πιδάμας καὶ Ορέσης. Πεισιδίης ὃ καὶ Μυρμιδόνος,
 Ἀντίφος καὶ Ἀκτων. Ἀλκωνίην δὲ, Κῆϋξ ἐγνημεν
 Εωσφόρου παῖς. οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο.
 25 ὁ μὲν γὰρ, τὴν γυναικα ἐλεῖν ἤρα. ἡ δὲ,
 τὸν ἄνδρα Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοῖς ἀπαρνέωσι. καὶ
 ἢ μὲν, Ἀλκωνίην ἐποίησε, τὸν δὲ, Κῆϋκα. Κα-
 νάχη ὃ ἐποίησεν ἐκ Ποσειδῶνθ' Οπλία καὶ Νηρέα,
 καὶ Εποπία, καὶ Ἀλωέα, καὶ Τείωπα. Ἀλωεὶς γὰρ
 30 ἔν' ἐγνημεν Ἰριμέδην ἢ Τείωπαθ'. ἥτις Ποσειδῶ-
 νθ' ἠγάδην, καὶ συνεχρῶς φοιτῶσα ἐπὶ τῷ Διὶ
 ἄρσεν, χερσὶν ἀνυμένῃ τὰ κώματα τοῖς κόλ-

fluctus intra sinum ferebat; quæq; à Neptuno compressa geminos peperit, Otum & Ephialten, quos Aloidas appellarunt. Hi quotquotannis, latitudine, cubitum, longitudine verò, vlnam increſcebant: qui ubi nonnum explerere annum, latitudinem cubitum novem, & vlnarum totidem magnitudinem adepti, Ioui bellum inferre non erubere. Proinde Olympo Oſſam impoſuerunt, Peliog; ſuper Oſſam impoſito, eum in modum cœlum conſenſuros ſe minitabatur. Ingeſtis ad hæc montibus, de mari continentem, deq; terra rursus maria ſe reddituros diſſitabant. Quinetiam Ephialtes Iunonem, Otus autem Dianam ſibi coniugem depoſcebant. Martem inſuper in vincula coniecere: quem demum Mercurius furto eripuit. Diana interim Aloidas per dolum de curra peremit; nam in cervam mutata per eorum medium exiliuit. Tum hi velut in feram collimaturi, alter alterum telis coniectis occiderunt. Ad hæc Endymion ex Calyce & Aëthlio naſcitur: qui eductis ætolenſibus è Theſſalia Eliden traſmigravit. Nec deſunt qui eum Ione natum eſſe memarent. hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna ſagrantiſſime deperivit. Qui data ab Ione, quæcunq; vellet, deligendi poteſtate, cum ſomno perpetuo immortalẽ ſibi iuventutem concedi poſtulavit. Ceterum Ætolus Endymionis & Seidis Nympha, aut Naidis, ſive, ut quidam aiunt, Iphianaffe filius fuit. Qui cum peremiſſet Apin Phoronei filium, atq; in Curetidẽ terram auſuſſet, occiſis hoſpitibus, Phthia & Apollinis filiis, Doro & Laodaco, ac Polypœte, ſuo de nomine terram Ætoliam appellari voluit. Sed ex Ætolo & Pronoe Phorhæ filia Pleuron & Calydon nati ſunt: à quibus, quæ ſunt illis cognomines in Ætolia urbes, nomen acceperunt.

- ποίς ἐνεφόρει. σμικελῶν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν, δύε
 ἐχένησε πῦδας, ᾧ τὸν καὶ Εφιάλτῳ, τοὺς Ἀλωεί-
 δας λεγμένους. ἔπει κατ' ἐξαιτὸν ἤϋξανον πλάτθ-
 μῳ πηχῶν, μῆλθ δὲ ὀργυῶν· ἐνεία δ' ἐπὶ
 5 γινόμενοι, καὶ τὸ μῶν πλάτθ πηχῶν ἔχοντες ἐνεία,
 τὸ δ' ἐμέγελθ ὀργυῶν ἐνεία, πρὸς Θεὸν μάχεται
 διανοῦντο· καὶ δ' μῶν Ὄωσαν ἐπὶ δ' Ὀλυμπον ἔθε-
 σαν· ἐπὶ δ' δ' Ὄωσαν δέντες τὸ Πήλιον, διὰ δ' ἔλ-
 ρῶν τούτων ἠπείλωσιν εἰς οὐρανὸν ἀναβήσονται· καὶ
 10 πῶν μῶν δάλασσαν χέουσι τοῖς ὄρεσι, ποιήσῃ
 ἔλεγον ἠπειρον· πῶν δὲ γῆν, δάλασσαν. ἐμνῶντο
 δὲ, Εφιάλτης μῶν Ἡραν· ἔτθ δὲ Ἀρτεμιν. ἔδη-
 σαν δὲ καὶ Ἄρῳ· τοῦτον μῶν οὐδ' Ερμῆς ἐξέλε-
 ψεν, ἀνείλε δὲ τοὺς Ἀλωείδας ἐν ἀμάξῃ Ἀρτεμυς
 15 δι' ἀπάτης· ἀλλάξασα γὰρ πῶν ἰδέαν εἰς ἔλαρον,
 διὰ μέσου αὐτῶν ἐπήδησεν. οἱ δὲ, βουλόμενοι δῖο-
 χῆσαι τὸ θηεῖον, ἐφ' ἑαυτοὺς ἠκάνησαν. Καλύκης δ'
 καὶ Αἰθλίου πῦς, Ενδυμίων γίνεται· ὅστις ἐν
 Θεσσαλίας Αἰθολίας ἀγῶν, Ἥλιν ἔκλῃσι. λέγουσι
 20 δ' αὐτὸν πνὲς ἐκ Διὸς γινέσθαι. τούτου χάλλει δι-
 νεγκόντθ ἠεράθη Σελλίῃ· Ζεὺς δ' αὐτῷ δίδωσιν ὅ
 βούλεται ἐλέειν· ὁ δὲ, αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ πῆ-
 τος ἀθιάνατθ καὶ ἀγῆρας μένων. Ενδυμίωνθ δ' ἔ
 καὶ Σηίδος νύμφης, ἢ Νηϊδθ, ἢ, ὥς πνεις, Ἰφια-
 25 νάως, Αἰτωλός. ὅς ἀποκτείνεαι Ἀπὸν τὸν φορ-
 νέως, καὶ φυγὼν εἰς πῶν Κουρήπιδι χέουσι, κτείνεαι
 τοὺς ὑποδεξαμένους, Φθίας καὶ Ἀπολλωνθ ἡοῖς,
 Δῶρον καὶ Λαοδόκον, καὶ Πολυποίτῳ, ἀφ' ἑαυτοῦ
 πῶν χάραν Αἰτωλίαν ἐκέλευσι. Αἰτωλοῦ δ' καὶ Προ-
 30 νόης πῆς Φέρβου, Πλάδρῶν καὶ Καλυδῶν ἐχέουσι·
 ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὀνομάδωσαν, Πλά-
 δρῶν μῶν οὐδ' γῆμας Ἰανθίππῳ πῶν Δόρου, πῶν

Pleuro ducta uxore Xanthippe, Dori filia, Agenorens procreat, & filias Steropen, Stratoniceque & filium Leophonten. Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicaften & Protogeneam suscepit, ex qua & Marte nascitur Oxylus, Agenor Pleuronis filius, Epicaften Calydone natam coniugem duxit, de qua Parthaonem & Demonicen genuit: qua ex Marte, Eucnum, Molum, Pylum, Thestiumq; conceptos peperit. Euennus genuit Marpeffam, quam cum Apollo sibi collocari in matrimonium quaritaret, Idas Apharei filius accepto à Neptuno curru pennato rapuit: illum inde è curru insequens Euennus ad amnem Lycormam venit, neque assequendi voti compos factus equos ingulavit, sequo ipsum deinceps in fluvium precipitem dedit: eiq; Eueno nomen inditum fuit. At Ida Messenen proficiscenti obviam factus Apollo virginem aufert. qui cum inter se de puella matrimonio concertarent, Iupiter eorum lite dirempta, virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hac veritate se anum factam Apollo desereret, Idas sibi virum esse maluit. Thestius verò ex Eurythemide Cleobœa filia, foeminei sexus quidem, Althæam & Hypermenestram sustulit: mares autem, Iphiclum, Euippum, Plexippum Eurypylumq; creavit. Parthaonis verò & Enrytes Hippodamantis, filij fue-
 OEnem, Agrius, Alcaëus, Melas, & Leucopæus: filia Sterope, de qua & Acheloo Sirenas ortas esse dicunt. Sed OEnem Calydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta uxore Althæa Thestij filia Toxenus gignit, quem ipse, quòd fossam transilierit, interfecit: & post hunc, Thyreum & Clymenum, filiam quoq; Georgen, que nupsit Andramoni: ac Deianiram, quam nonnulli Althæam ipsam ex Dionysio ge-

θα ἐγέννησιν Ἀγλῶρα· θυγατέρας δ', Σπερπήν
 καὶ Στρατονίκην καὶ Λεοφόντιν. Καλυδῶν^Θ δὲ
 καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθᾶν^Θ, Ἐπικασ[η] Πρω-
 τοχύεια· ἐξ ἧς καὶ Ἀρεός, Οἰύλος. Ἀγηνωρ δ' ἔ-
 5 Πλάρδωνος, γῆμας Ἐπικασῆν τῷ Καλυδῶνος, ἐγῆ-
 νησε Παρδάονα καὶ Δημονίκην· ἧς καὶ Ἄρεος, Εὐη-
 νος, Μῶλος, Πύλος, Θέσιος. Εὐήντος μὲν οὖν ἐγῆ-
 νησε Μάρπησσαν. ἦν Ἀπόλλωνος μνησδομένου, Ἰδας
 ὁ Ἀφαρέως ἤρπασε, λαβὼν παρὰ Πρωκλῶνος ἄρμα
 10 ὑπόπτερον· διώκων δ' Εὐήντος ἐφ' ἄρματος, ὑπὸ τὸν
 Λυκέρμαν ἦλθε ποταμὸν καταλαβεῖν δ' οὐ δυνά-
 μενος, τοὺς μὲν ἵππους ἀπέσφαξεν· ἑαυτὸν δ'
 εἰς τὸ ποταμὸν ἔβαλε· καὶ καλεῖται Εὐήντος ὁ πο-
 ταμὸς παρ' ἐκείνου. Ἰδας δὲ εἰς Μεσσηνίῳ περ-
 15 γίσκεται, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων περὶ τυχῶν, ἀφαιρεῖται
 τῷ κόρῳ. μαχόμενων δὲ αὐτῶν. περὶ τῇ τῆς
 παιδὸς γάμων, Ζῶς διαλύσας, ἐπέτρεψεν αὐτῇ
 τῇ παρθένῳ ἐλέειν ὅποτέρῳ βούλεται συνοικεῖν.
 ἡ δὲ, δειπῶσα ὡς αὐτὴ μὴ γηρῶσαι αὐτῷ Ἀπόλλων
 20 καταλίπει, τὸν Ἰδαν εἶλετο ἄνδρα. Θεσίῳ δὲ ἐξ
 Εὐρυθέμιδος τῆς Κλεοβοίας, ἐγένοντο θυγατέρες μὲν,
 Ἀλθαία, Τερμνήτρα· ἄρρενες δὲ, Ἴφικλος, Εὐῖπ-
 πος, Πλήξιππος, Εὐρύπυλος. Παρδάονος δὲ καὶ
 Εὐρύτης Ἰπποδάμαντος, ἐγένοντο παῖδες, Οἶνός,
 25 Ἀχίος, Ἀλκάθοος, Μέλας, Λεύκωπευς· θυγάτηρ
 δὲ, Σπερπή· ἐξ ἧς καὶ Ἀχιλῆος, Σηελῶος θυγάτηρ
 λέγουσιν. Οἶνευς δὲ, βασιλεύων Καλυδῶνος, παρὰ
 Διὸς υἱοῦ φυτὸν ἄμπελου φεῶτος ἔλαβε. γῆμας δὲ
 Ἀλθαίαν τῷ Θεσίῳ, γυνᾷ Τοξέα· ὃν αὐτὸς ἐκτενεν
 30 ὑπὸ πηδῆσιν τὸν τάφρον· καὶ παρὰ τῆτον, Θυρέα καὶ
 Κλύμενον, καὶ θυγατέρας Γόργην, Λυῶ Ἀνδραίμων ἔγχευεν
 καὶ Δηϊάνοραν, τῷ Ἀλθαίῳ λέγουσι ἐν Διόνυσῳ

nuisse ferunt. Hac autem auigandi perita rem belli-
cam exercebat : de cuius matrimonio Hercules cum A-
cheloo dimicauit. Sed Althea ex OEnco Meleagrum
conceptum peperit : quem Marte satum quidam fuisse
tradunt : ad quem iam septem die annatum, ipsas adu-
nisse Parcas, ac dixisse aiunt, Tum Meleager extingue-
tur, cum stipes in foco accensus perustus fuerit; Quocirca
ubi mater audiuit, stipitem, ex igne sublatum, intra ar-
cam asseruandi causa condidit. Porro Meleager cum
natura esset invulnerabilis ac fortis, hunc in modum
occubuisse dicitur. Cum annua in agro fruges rediissent
earum primitias OEncus diis omnibus, una tantum
Diana per obliuionem prætermissa, consecrauit. Quo-
circa irata dea aprum immisit, & magnitudine & ro-
bore insignem, qui terram coli, ac in ea sata fieri mini-
mè sinebat, pecoraq; omnia, & obuium quemq; tolleba-
tè medio. In hunc itaque aprum, valentissimum,
quemque conuocauit, eique, qui feram tam imma-
nem occidisset, pellem pulcherrimi facinoris præmi-
um se daturum pollicetur. Qui autem ad apri ve-
nationem conuenerunt, hi fuere; Meleager OEnci
Dryas Martis, hi Calydonij sunt: Idas & Lynceus
Apharei, Messenij: Castor ac Pollux fratres, Iouis
& Leda filij, Lacedæmonij: Theseus Aegæi Athe-
niensis: Admetus Pheretis, domo Pheris: Ancus
Cepheusque Lycurgi, ex Arcadia: Iason Aësonis ab
Iolco: Iphicles Amphitryonis, Thebanus: Pirithous
Ixionis, Larissæus: Peleus Aëaci, à Phthia: Tela-
mon Aëaci, Salaminij: Eurytion Aëtoris, Phthijus:
Atalanta Schœnci ab Arcadia: Amphiaræus Oi-
clis, Arginus: Quibus cum & Thesty filij fuerunt
Hos OEncus nonem dies, ubi conuenerunt, hospitio

φησὶν αὐτὴ δ' ἠνιόχε [καὶ τὰ] χεῖρ' ἔπλεμον
 ἦσκει· καὶ πρὶν γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆος πρὸς Ἀγα-
 λῶν ἐπαλαίσειν· ἐγμύνησε δ' Ἀλδαία παῖδας ἐξ Οἰνέως
 Μελέαρχον· ὃν ἐξ Ἀρεῦ γαμυνῆσαι φασί· τοῦτου δ'
 ὄντος ἡμερῶν· ἐπὶ δ' ὀδυσσομένης τὰς Μοῖρας, φασὶ
 δὲ εἰπεῖν, Τότε τελευτήσῃ Μελέαρχος ὅταν ὁ κριό-
 μενος ἐπὶ δ' ἐχάρας θαλὸς κατακτῇ· τὸ ἀκύνους
 τ' ὀδῶν ἀνείλετο Ἀλδαία καὶ κατέδετο εἰς λαβράκα·
 Μελέαρχος δ', ὡς ἔτρωτος καὶ ἡνιόχῃ γυό-
 10 μενος, τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν· Ἐπείων καρ-
 πῶν ἐν τῇ χώρᾳ γυομένων τὰς ἀπαρχαὶς Οἶνός
 θεοῖς πᾶσι θυῶν, μόνῃς Ἀρτέμιδος ἐξελάδετο· μύω-
 σασα δὲ ἡ θεὸς, χάσμεν ἐφῆκεν ἔξοχον μέγας τε
 καὶ ῥόμη, ὃς τίω τε γυνὴν ἄσπερον ἐπίδῃ, καὶ τὰ
 15 βωσκήματα καὶ τοὺς ἐντυλχάνοντας διέρθειρεν· ἐπὶ
 τοῦτον τὸν χάσμεν, τοὺς αἰετοὺς ἐκ τῆς Ἑλλάδος
 πάντας ἐκάλεσε, καὶ τῷ κτείναντι τὸν θῆρα, τίω
 δοῖαν δώσῃν ἀριεῖον ἐπηγγείλατο· οἱ δὲ συνελ-
 20 δόντες ἐπὶ τίω τῷ χάσμεν θῆραν, ἦσαν οἵδε· Με-
 λέαρχος· Οἶνέως· Ὀρύας Ἀρεῦ· ἐκ Καλυδῶνος
 οὗτοι· Ἰῶας καὶ Λυγκεύς Ἀφάρειος, ἐκ Μεσσηνίας·
 Κῆστωρ καὶ Πολυδεύκης, Διὸς καὶ Λήδας, ἐκ Λα-
 κωνίδας· Ἐπειὸς Αἰγέως, ἐξ Ἀθηνῶν· Ἀδμη-
 25 τος Φέρητος, ἐκ Φερῶν· Ἀγροῖος καὶ Κηφῶς,
 Λυκούργου, ἐξ Ἀρχαδίας· Ἰάσων Αἰῶνος, ἐξ Ἰωλ-
 κοῦ· Ἰφικλῆς Ἀμφιτεύωντος, ἐκ Θηβῶν· Πηεί-
 δους Ἰξίοντος, ἐκ Λαρίων· Πηλεὺς Αἰακῆ, ἐκ
 Φθίας· Τελαμὼν Αἰακῆ, ἐκ Σαλαμῖνος· Εὐρυ-
 30 πύων Ἄκτορος, ἐκ Φθίας· Ἀταλάντη Σχευῆος, ἐξ
 Ἀρχαδίας· Ἀμφιάρεος Οἰκλέους, ἐξ Ἀργεῖος· μετὰ
 τούτων καὶ οἱ θεοὶ παῖδες συνελδόντες δὲ αὐ-
 τοὺς, Οἶνός ἐπὶ ἑνὶ ἡμέρᾳ ἐξέτισε· τῇ δ' ἑσπέρᾳ

excepit: decimo autem post die Cepheum Anceumque,
 ac nonnullos alios venatum ire cum femina indignum
 facinus esse reputanteis, Meleager Cleopatra, qua Ida
 & Marpessa filia erat, maritus, quod ex Atalanta
 quoque liberos procreare desiderabat, illos cum ipsa simul
 in venationem exire compulsi. Deinde verò cum claris-
 simi illi venatores aprum ipsum circumstitissent, Hyleus
 atque Ancus à bellua crudeliter vulnerati interierunt.
 Sed Pelus Euryctionem nolens iaculo confodit. & Ata-
 lanta omnium prima foram in tergo sagitta percussit:
 post illam verò Amphiarans aprum in oculo vulnera-
 vit: inde Meleager transfosso latere belluam interfecit.
 Mox detractam pellem Atalanta muneri dedit. Tum
 Thestij filij, quod viris presentibus famina premia
 concedantur, indignum putantes, pellem Atalanta dona-
 tam abripiunt: quam sibi iure sanguinis obuenire, si Me-
 leager eam capere nolit, affirmabant. Quamobrem ira-
 rum plenus Meleager, Thestij filios obtruncavit, ac pel-
 lem Atalanta restituit. Interea verò Althea mœrore
 confecta de fratrum cæde, stipitem rursus accendit, quo
 facto Meleager extemplo contabuit. Sant autem, qui
 Meleagrum non ita extinctum fuisse dicant: Sed cum
 Thestij filij de fera ita contenderent, quod primus om-
 nium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus & Calydonijs
 bellum constaturo esse. Inde in medium progressus Me-
 leager, nonnullos etiam è Thestij filijs occidit. Tum Al-
 theam filium execratam fuisse aiunt, eum verò ob con-
 ceptam iram demi mansitasse. Dehinc hostibus ad mœ-
 nia proximè accedentibus, & civibus ipsum supplici-
 ter, ut patria laboranti opem ferret, orantibus, agere ab
 uxore persuasum tandem domo exiisse memorant: atque
 ubi reliquos Thestij filios occidit, pugnando in humanis

δὲ, Κηφίως καὶ Ἀλφειῷ καὶ πῶν ὁμῶν ἀπαξίαν-
 των μετὰ γυναικὸς ἐπὶ τῇ θήρᾳ ἐξίεναι. Μελέα-
 χος, ἔχων γυναικὰ Κλεοπάτραν, τῇ Ἰδού καὶ Μαρ-
 τῆς θυγατέρα, βυλόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀπαιλῆς
 5 τέκνον ποιήσας, σιωπῶντάς αὐτοὺς ἐπὶ τῇ
 θήρᾳ μετὰ πάντης ἐξίεναι. Φειδάνων δὲ αὐτῶν
 τὸν κῆρυκα, Ἰλίου μὲν καὶ Ἀγκάϊος ὑπὸ τῷ θυ-
 γρῷ διαφθόρησαν. Εὐρυπύωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κα-
 τήκοντισι. τὸν δὲ κῆρυκα παρὸν μὲν Ἀπαιλῆ
 10 εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσεν. Δεύτερας δὲ Ἀμειβέρος
 εἰς τὸν ὀφθαλμόν. Μελέαχος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κε-
 νεῶνα πύξας, ἀπέκτεινε. καὶ λαβὼν τὸ δέρας, ἔδωκε
 τῇ Ἀπαιλῇ. οἱ δὲ Θεσίου παῖδες ἀδρόμεναι, εἰ
 παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀριστεία λήψεται, τὸ δὲ
 15 ρας αὐτῇ ἀφείλαντο. καὶ γῆρας αὐτοῖς προσέειπεν
 λαντες, εἰ Μελέαχος λαμβάνει μὴ παραμένει.
 ὀρχιδίς δὲ Μελέαχος, τοὺς μὲν Θεσίου παῖδας
 ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀπαιλῇ. Ἀλ-
 λαΐα δὲ, λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῇ ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ,
 20 τὸν θαλὸν ἤψα. καὶ ὁ Μελέαχος ἐξαίφνης ἐπὶ τῇ
 γεν. αἱ δὲ φασὶν οὐχ' οὕτω Μελέαχον περὶ τῆς
 ἀμφισβητούτων δὲ τῆς θήρας [φασὶ] τῇ Θεσίου
 παίδων, ὡς Ἰφίκλου πρώτου βαλόντος, Κύρησι καὶ
 Καλυδωνίοις πόλεμον ἐστῆαι. ἐξελθόντες ὁ Με-
 25 λεάχου, καὶ πῶας τῇ Θεσίου παῖδας φονεύσαντες,
 Ἀλδαίαν ἀρῶσθαι κατ' αὐτῆς. τὸν δὲ ὀρχόμενον
 οἶκος μένειν. ἦδη δὲ τῇ πολέμιον τοῖς σείχας
 φρεσὶ λαζόντων, καὶ τῇ πολυτῶν ἀξιομύτων μεθ'
 30 ἐπιστοίας βοῦνται, μόλις σπιδάται ὑπὸ τῆς γυναι-
 κὸς ἐξελθεῖν, καὶ τὸς λοιποὺς κτείναντες τῶν
 Θεσίου παίδων, ἀποθανεῖν μαχόμενον μετὰ δὲ τὸν Με-
 λεάχου θάνατον, Ἀλδαία καὶ Κλεοπάτρα ἑαυτάς

esse defuisse. Post autem Meleagri interitum, Althea & Cleopatra sese suspendebant. Et, quæ mortuum deplorare mulieres in aneis sunt commutatae. O Eneus, Althea ubi è vita discessit, Peribœam Hipponoi filiam duxit uxorem. Is autem, qui Thebaidem conscripsit, expugnata, Oleno accepisse hanc in præmiū ait, O Enea. Sed Hesiodus, ex Oleno Achaia oppido, defloratam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hippononm patrem misisse ad O Eneum, qui tum procul à Græcia agebat, ut ipsam longè aliquò amandaret, præcepisse. Sunt quoq; qui referant, Hippononm, cum filiam suam ab O Eneo vitiatam fuisse cognouisset, granidam ipsam ad hunc ablegasse, quæ demum O Eneo Tydeum peperit. Pisander autem ipsam ex Gorge ortam esse ait, O Eneumque ita volente Ione filiam ardentissimè deperisse. Tydeus verò, cum iam vir fortissimus euasisset, interfecto, ut quidam docent, O Enei fratre Alcatheo, in exilium fuit eiectus, Sed is, qui Alcmeonidem tragædiam scripsit, testatur, Melanis filios O Eneo insidiantes, nempe Phineum, Euryalum, Hyperlaum, Antiochen, Eumedem, Sternapem, Xanthippum, ac Sthenelum: ut verò Pherocydes ait, Olenium fratrem ipsum suum: Agrio autem ipsi dictam impingente, confugisse ad Argivos, Adrastumque adisse, ductaq; eius filia Deipyle in matrimonium, Diomedem procreasse. Tydeus itaque aduersus Thebas cum Adrasto in bellum profectus, à Menalippo vulneratus occubuit. Sed Agrii filij, Thersippus, Onchestus, Prochous, Celentor, Lycopetis, Melanippus, occupatum O Enei regnum patri attribuerunt: quin etiam viuentem adhuc O Eneum in vincula coniectum flagris cadebant. Deinde verò Diomedes ab Argis regressus cum altero clanculum, Agrii quidem filios præter Onche-

- αὐήρησαν. αἱ δὲ θρήνουσαι τὸν νεκρὸν γυναικας,
 ἀπορνεύθησαν. Ἀλδαίης δὲ ὑποθανούσης, ἔγηρε
 Οἶνός· Πεισβοίαν τὴν Ἰσπονόου. ταύτῃ δὲ, ὁ
 μὲν χάφας τὴν Θηβαΐδα, πολεμηθείσης Ωλένου
 λέγει λαβεῖν Οἶνέα γέρας· Ἡσίοδος δὲ, ἐξ Ωλέ-
 νου τῆς Ἀχαιῆς ἐφαρμένῳ ὑπὸ Ἰσποςράτου τῷ
 Ἀμαρυγίῳ, ἔπνονεν τὴν πατέρα τὴν μητέρα πρὸς
 Οἶνέα πόρρω τὴν Ἑλλάδα ὄντα, ἐντελλάμεναι ἀπο-
 στείλαι. εἰσὶ δὲ πρὸς οἱ λέγοντες Ἰσπίνουσι διαγόν-
 10 τα τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφαρμένῳ ὑπὸ Οἶνέως,
 ἔγκυον αὐτὴν πρὸς τὸν ἀποπέμψαι. ἐγνηθήθη ὅ-
 τε καὶ ταύτης Οἶνὲ Τυδίδος. Πείσαιδρος ὅ-
 τε αὐτὴν ἐκ
 Γόργης γυνῆσαι λέγει. τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἶνέα καὶ
 τῆς Εὐρύκλῃς Διὸς ἐραδιῶναι. Τυδεὺς δὲ, ἀνὴρ
 15 ἡρώδης ἦν· ἀφ' οὗ καὶ, ἐφύλαττόν τινες, ὡς μὲν
 τινες λέγουσι, ἀδελφὸν Οἶνέως Ἀλκίβοον· ὡς δὲ
 ὁ τὴν Ἀλκμαιονίδα γαμφῶς, τοῖς Μέλαντος παῖ-
 δας ἐπιβουλεύοντες Οἶνὲ, Φυνέα, Εὐρύκλον,
 Τυφίαν, Ἀντιόχῳ, Εὐμήδῳ, Στίλβοντι, Σαύ-
 20 δῳ, Σπένδοντι· ὡς δὲ Φερικύδης φησὶν, Ωλέ-
 νιον ἀδελφὸν ἴδιον. Ἀχαιοὺ δὲ δίκας ἐπάροντο
 αὐτῷ, φύγων εἰς Ἀργεῖον, ἥκα πρὸς Ἀδραστον·
 καὶ τὴν αὐτοῦ γῆμας θυγατέρα Διήπυλλον, ἐγ-
 νησε Διομήδῳ. Τυδίδης μὲν οὖν, ἐπὶ Θήβας μετὰ
 25 Ἀδράστου στρατεύσας, ὑπὸ Μελαίνιππου τρωαδὸς
 ἀπέθανεν. οἱ δὲ Ἀχαιοὺ παῖδες Θέρσιππος, Οἰχνησὸς,
 Πύρρος, Κελεότις, Λυκαῖος, Μελαίνιππος,
 ἀφελόμενοι τὴν Οἶνέως βασιλείαν, πρὸς πατρὶ ἐ-
 δωκαν· καὶ προσέτι ζῶντα τὸν Οἶνέα κατεΐρξαν-
 30 τες ἡκίζοντο. ὕστερον δὲ Διομήδης ἐξ Ἀργεὺς πα-
 ραφύμενος μὴ ἄλλῃ κρύφα, τοὺς μὲν Ἀχαιοὺ
 σπύδα, τοὺς δὲ Οἰχνησὶ καὶ Θέρσιππῳ, πάντας

stum. Therfippumq; omnis e medio sustulit, quoniam illi in Peloponnesum ex fuga sese antea recepissent. Atqui regnum, cum iam senio confectus Oeneus esset, Andraemoni Oenoi filia marito concessit habendum, Oeneumque in Peloponnesum abduxit. Sed qui periculum euaserant, Agry filij in insidijs latitantes, circa Telephi Vostam in Arcadia senem occiderunt. Verum vita functum Diomedes Argos translatus, hic, ubi nunc ab eo urbi nomen est inditum Oenoi, sepelivit: & ducta uxore Egialea Adraffi filia, siue ut alijs placet, Egialei, contra Thebas Traiamq; militasse perturbent. Ceterum ex Aoli filijs Athamas Boeotia regulus, ex Nephela marem genuit Phrixum, filiam vero Hellen. & is uxore Nephela mortua, Inonem sibi connubio iungit: de qua Loarchum & Melicerten filios habuit. Sed insidias neccens à Nephela natis Ino, triticum ut torrerent mulieres persuasit, quo sumpto clam viris, imperata faciunt. Terra, quod fruges tassas excepisset, annum nam minime tribuebat. Quocirca Delphos Athamas de caritate ac penuria rerum vitanda misit, qui scitarentur praeulum. Ino vero, missos ad id respondendum induxit, ut, si sterilitate libetari velint, Apollinem praecepisse referant, Ioui Phrixum esse iugulandum. Quod ubi accepit Athamas, cum ab agrarum colonis impelleretur, Phrixum ad aram constituit. Nephela interim ipsam cum filia eripuit, & à Mercurio aurei pelleris arietem acceptum dedit: quo cum per aërem velerentur, quicquid terra ac maris interiaccebat, superarent; Post cum ad id freta, quod Sigeum inter & Chersonesum existit, venissent, Helle in profundum decidit, ibiq; extincta ab ea Helle sponsus appellatur. Phrixus autem in Colchum usq; penetravit, huc scilicet, ubi Eux Solis

- ἀπύκτεινεν· οὗτοι γὰρ, φθάσαντες εἰς Πελοπόννη-
 σον ἔφυγον· τὴν δὲ βασιλείαν, ἐπειδὴ γηραιὸς καὶ ὁ
 Οἰνός, Ἀνδραίμονι τῷ τῷ θυγατρὶ τῷ Οἰνός
 γήμωντι δέδωκε· ἡ δὲ Οἰνός εἰς Πελοπόννησον ἦλθε.
 αἱ δὲ διαφυγόντες Ἀχαιοὶ παῖδες, ἐσθρεύσαντες περὶ
 5 τῇ Τηλέφῳ Ἐρίῳ τῇ Ἀργείῳ, ἡ ἀποβύτῳ ἀπύ-
 κτειναν. Διομήδης δὲ, ἡ νεκρὸν εἰς Ἄργος κομίσας,
 ἔδωκεν, ὅπως τῷ πόλει ἀπὸ ἐκείνου Οἰνῇ χαλεῖται,
 καὶ γήμας Λιγιάλων τῇ Ἀδράστῃ, ὡς ἐνοίηται, ἡ
 10 Λιγιάλων, ὅπως τε Θήβαι καὶ Τρῳάιν ἐσπείτουσι. τῶν
 δὲ Αἰόου παίδων, Ἀδάμας δυνάστευον Βοιωτίας, ἐκ
 Νεφέλης τῆς τοῦ μὲν παῖδα Φείξον, θυγατρὸς τῇ Ἑλλάδι·
 αὐτὸς δὲ Ἰνὼ γαμήϊ· ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ Μελι-
 κέρτης ἐγένοντο. ἐπιβελύκου δὲ Ἰνὼ τοῖς Νεφέλης
 15 τέκνοις, ἔπεισε τὰς γυναῖδας ἡ πυρὸν φεύγειν λαμ-
 βάουσαι· ἡ κρύφα ἦν ἀνδρῶν, τῷτο ἔπαυσον. Ἡ
 δὲ, πεφυγμένους πυρὸς δεχόμενη, καρπὸς ἐπείσας
 ἐκ αὐτῆς. διὸ πέμπων ὁ Ἀδάμας εἰς Διῶν,
 ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῇ ἀφοσίῳ. Ἰνὼ δὲ Ἰὺς πύ-
 20 ρθέντας ἀνέπεισε λείπειν, ὡς εἴη καχρησμένον πύ-
 ρος τῷ ἀκαρπῶν, ὅπως σφαγῇ Διὶ ὁ Φείξῃ. τῷτο
 ἀκούσας Ἀδάμας, σπασσέντα ὀρθρῶν ἔπεισε τῷ
 γαμῷ, κατὰκοινῶν, τῷ βοιωτῶν παρέστη Φείξον. Νε-
 25 φέλη δὲ μὲν τῇ θυγατρὶ αὐτὸν ἀνέπεισε. καὶ παρὰ
 Ἑρμῆ λαβῶσα χρυσόμυλλον χρῖον ἔδωκεν ἐφ' ᾧ φε-
 ρόμενοι οὗτοι ἔσαν, τῷ μετὰ γαμῷ ἔπαυσαν, καὶ
 δάλασαν. ὡς δὲ ἐγένοντο καὶ τῷ μετὰ καμίνῳ
 δάλασαν Σιγείῳ καὶ Κερύοντι, ὅπως εἰς τὴν
 30 Ἑλλάδα ἦλθον καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν, ὅπως ἐκείνης
 Ἑλλάδος ἐκλήθη τὸ πᾶν· Φείξῃ δὲ ἦλθον
 εἰς Κόλχους, ὅπως Αἰήτης ὀβρισιλῶν παῖς ἦλθον καὶ

ac Perseidis filius imperabat. Hanc Circe & Pasiphaë;
 quam Minos coniugem habuit, sororem fuisse perhibent:
 Ætæ itaq; Phrixum hospitio suscepit, eiq; Chalciope n
 filiâ nupti dedit. Hic autem Ioni Phyxio uelleris aurei
 arietem sacrificauit: & eius pellem Ætæ socero dono
 dedit. Is autem ad quercum in Martis luco cum clauis
 affixit. Phrixus verò ex Chalciope Ætæ filios quatuor
 extulit, Argum, Melanem, Phrontidem, & Cytorum.
 Athamas deinde ob Inonis iram, & filijs etiam, quos
 ex Inone stultulerat, orbatus fuit. Ipse enim furore per-
 citus Learchum sagitta interemit. Ino autem Melicer-
 tam secum ipsa in mare deiecit. Is è Boætia pulsus
 Deum rogauit, ubi nam gentium esset habitaturus;
 oraculo monitus est, eo in loco, ubi ab agrestibus ani-
 mantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret. Quis
 cum multum terrarum peragrasset, lupis, qui ouium
 femoribus pascebantur, sit obuius: quem cum illi uidis-
 sent, quæ dilaniabant, relictis, in fugam sese dederunt.
 Post Athamas, regioni à se condita nomen Athamar-
 tiam imposuit. Deinde Themistonem Hypsei filiam ce-
 pit uxorem, ex eaq; Lenconem, Erythroen, Schœneum,
 & Ptoonem genuit. Sisyphus autem Æoli filius condita
 Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen Atlan-
 tis filiam sibi uxorem coniungit: ex iis Glaucus oritur,
 qui Bellerophontem ex Eurymede suscepit. Hic ignino-
 mam Chimeram occidit. Ad hæc Sisyphus apud infe-
 ros saxo manibus & capite subuoluendo cruciatur, id-
 que, ubi in summa subuoluit, de integro mox ad ima de-
 uoluitur. Sunt, qui hanc pœnam ob Æginam Asopi fi-
 liam illatam ei fuisse dicant, quod occultū illius raption-
 rem Ionem Asopo filiam vestiganti detexisse fertur.
 Deion autem Phocidis rex Diomedem Xuthi filiam du-
 c

Περσίδης· ἀδελφὴς δὲ Κίρκης, καὶ Πάσφαις, καὶ
Μίνως ἐγνημόν. ὅπως αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μὲν τῇ
δυομητέρων χαλκιδόπῳ δίδωσιν. ὁ δὲ, τῇ χρυσόμαλλον
κρίδον Διὶ δῶκε Φυξίφ. τὸ δὲ τέτε δέρας Αἰήτη
δίδωσιν. ἐκένθη δὲ αὐτὸ πρὸς δρῶν ἐν Ἄρεθ ἄλλοι
καθήλωσιν. ἐχθρόντο δὲ ἐκ χαλκιδόπης τῆς Αἰήτης,
τίσασιν Φείξω παῖδες, Ἀργεῖς, Μέλαι, Φερίπης,
Κύτωρες. Ἀδάμας δὲ ὕστερον διὰ μύθων Ηρας, καὶ ἥρ
ἐξ Ἰνὸς ἐσερήθη παίδων. αὐτὸς μὲν γὰρ μαρτὶς, ἐπὶ-
10 ξιδεσε Λέαρρον. Ἰνὸς δὲ Μελικέρτῳ μὲν ἑαυτῆς εἰς
πέλαγος ἔρριπεν. ἐκπῶν δὲ τῇ Βοιωτίας, ἐπὶ πῶδα-
νετο τῷ θεῷ πρὸς κατοικησέ. χρυσόπεντος δὲ αὐτῷ κα-
πικῆν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ὑπὸ ζῶων ἀγρίων ξενι-
15 θῆ. πολλὰ χώραν διελθὼν, ἐπέτυχε λύκοις περ-
σάτων μὲν νερὸς νεμομένοις. οἱ δὲ θεωρήσαντες αὐτὸν,
αὐτὸν διηγεῖντο ὑπολιπόντες ἔφυγον. Ἀδάμας δὲ κτίσας
τῇ χώραν, Ἀδαμαντίαν αὐτῇ ἑαυτῇ, περὶ σπέρμασε, καὶ
γῆμας Θεμισῶ τῷ Τύφῳ, ἐχθρόνησε Λάκωνα,
Ερυθρόν, Σχοινέα, Πτόον. Σίσυφθ δὲ Αἰόλε
20 κτίσας Εφύραν τῷ νύκτι λεγομένῳ Κόρινθον, κα-
μεῖ Μερόπῳ τῷ Ἀτλασίθ. ἐξ αὐτῆς πῶς γίνεται
Γλαῦκος, ὃς παῖς Βελλεροφόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐγνη-
νήθη. ὃς ἐκτείνει τῷ πνεύματι Χίμαιραν. κό-
λάζεται δὲ Σίσυφθ ἐν αὐτῇ, πέντερον δὲ χρῶσι καὶ τῇ
15 κεφαλῇ κυλίων, καὶ τῷ πτόν ὑπὸ βάλλειν δέλων. ἐπὶ
δὲ ὠδὲ μὲν θῶ αὐτῇ, ὠδὲται πάλιν εἰς Ἰνὸς πῶ.
πίνει δὲ πᾶν τῷ τῷ δίκῳ, διὰ τῷ Ἀσωπῇ δυ-
χατέρεῃ Αἰγναν. ὑπάρχοντα γὰρ αὐτῷ κρύφα Δία,
Ἀσωπῇ μὲν ὕσαι ζητοῦντι λέγεται. Διῶν δὲ βασι-
30 λῶν τῆς Φωκίδος, Διομήδῳ τῷ πῶδε γαμῆι.

xit uxorem : qua illi filiam *Asteropeam* parit, & *ma-*
res *Anetum*, *Actorem*, *Phylacum*, & *Cephalum*, qui
Procrin *Erechthoi* filiam sibi coniungauit. Hunc autem
 contra *Aurora* impatienter amans, rapuit. At *Perieres*
Messenap potitus, *Gorgophonem* *Persei* filiam in matri-
 monium accepit : de qua *Aphareus*, *Lencippus*, *Tyndar-*
eus & *Icarius* filij orti sunt. Pleriq; verò *Perieren*
 asserunt non ex *Æolo*, sed *Cynorta*, qui *Amycle* filius
 fuit, natum. Proinde qua de *Perieris* nepotibus tradun-
 tur, ubi de *Atlantis* genere agetur, dicemus. *Magnes*
 autem *Æoli* filius, *Naidem* nympham ducit uxorem,
 ex qua filios gignit *Polydecten* ac *Diëty*n. Hi *Scriphum*
 incolere. *Salmoneus* autem prius quidem circa *Thes-*
*sali*am habitauit ; at reuersus ipse in *Elidem*, urbem
 ibi condidit. Qui cum contumeliosus sнопte foret inge-
 nio, seq; *Ioni* adequaret, sue ipsius impietatis pœnas
 luit. Nam se *Iouem* esse pradicabat, & qua illi dedicari
 solebant, ea sibi immolari inbebat. Necnon pelles detra-
 ctas in quadriga cum lebetibus eneis agitans tonitrua
 se concitare dictitabat ; necnon iaculans in cœlum ar-
 denteis faces, fulgura se imitari iactitabat, Hinc ipsum
Iupiter fulminat : urbemque ab eo conditam, extinctis
 cinibus omnibus, solo equauit. Ceterùm *Tyro* *Salmo-*
nei filia ex *Alcidice* guata, cum apud *Crethem* *Salmo-*
nei fratrem aleretur, *Enipei* fluij amore flagrauit,
 atq; ad illius fluentacōtinenter accedēs, propter amnem
 conqueri minime desinebat. *Neptunus* interim sumpta
Enipei forma, cum ipsa concubuit. Hac autem, cum ge-
 minos clanculum peperisset, infantes exponit. Expositis
 autem pueris, & equarijs pastoribus pratercuntibus,
 equarum una, cum infantium alterum ungula, casus
 quodam, tetigisset, faciei partem liuidulam reddidit.

- καὶ αὐτὸ γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστεροπεία· παῖδες δὲ
 Αἰνείας, Ἀκτωρ, Φύλακος, Κέφαλος, ὃς γαμῶν
 Πέρκριν τὴν Ερεχθίδος. αὐτῆς δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν
 ἀντίζει ἐραδιῖσσι. Πειρήρης δὲ Μεσσηνίῳ κατὰ χρόν,
 5 Γοργυφόνῳ τὴν Περσείας ἐξημέρη· ἐξ ἧς Ἀφαιδὸς
 αὐτῷ καὶ Ἀδύκτωρ, καὶ Τυωδάρεως, ἐπὶ τῇ Ἰφείῳ,
 παῖδες ἐγίνοντο. πολλοὶ δὲ τῷ Πειρήρῳ λέγουσιν,
 ἔκ Αἰόλου παῖδας, ὅτι αὐτὸν Κυνόρτα τῷ Ἀμύντῳ. διότι
 τὰ πρὶν ἤντι Πειρήρης ἐκρόνων, ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ
 10 γένει δηλώσασθαι. Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμῶν νύμφῃ
 Ναΐδῃ. καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες, Πολυδέκτης, καὶ
 Δίκτης. ἔπειτα Σείφιον ὤκησαν. Σαλμωνίδης δὲ, τὸ
 μὲν πρῶτον πρὶν Θεσσαλίαν κατέκειτο· ὅτε γὰρ Ἰφιδάμῳ
 δὲ αὐτῆς εἰς Ἥλιν, ἐκεῖ πόλιν ἔκτισεν. ὕβρις
 15 δὲ ὦν, καὶ τῷ Διὶ ἐξισύουσι θέλων, διὰ τὴν ἀσέ-
 βειαν ἐκολάσθη· ἔλεγε γὰρ αὐτὸν τῷ Δία, καὶ τὰς
 ἐκείνου ἀφελόμενον θυσίας, αὐτῷ προσέτασσε θύειν.
 καὶ βύρσας μὲν ἐξηρημέναις ἐξ ἀρμῶν μὲν λεβήτων
 χαλκῶν σύρον, ἔλεγε βροντᾶν· ἄλλων δὲ εἰς ὕδα-
 20 τὸν αἰδομένας λαμπάδας, ἔλεγε ἀστράπτειν. Ζεὺς
 δὲ αὐτὸν κεκρωώσας, τὴν κτερεῖσιν ὑπὸ αὐτῷ πό-
 λιν καὶ τὰς οἰκήτορας ἠφάνισεν πάντας. Τυρὸς δὲ ἡ
 Σαλμωνίδης θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίχης, παρὰ Κρηδοῖ
 τῷ Σαλμωνίδῃ ἀδελφῷ προσημνή, ἔρχεται ἔχει
 25 Ἐνιπείας τῆς ποταμῆς· καὶ σιωπῶν ἐπὶ τὰ τέττα
 ῥήδρα φοιτῶσα, τί τοις ἀπαδύρετο. Ποσειδῶν δὲ
 ἐπιβὰς Ἐνιπείῃ, συλλαβελέσθαι αὐτῇ. ἡ δὲ, χυρή-
 σασα κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησεν. ἐγκειμένων
 δὲ ἤντι βρεφῶν, παιδόντων ἱπποφορβῶν, ἱππος μία
 30 προσεψαμένη τῇ χυλῇ θάττεται ἤντι βρεφῶν, πάλιν
 πρὸς τὴν προσώπῃ μέγας ἐποίησεν. ὃ δὲ ἱπποφορβὸς

Tum aquarius infanteis ambos suscepit alendos, & cui
 limidula reddita est faciei pars, Peliam nominavit, quasi
 Linium dixeris : alterum vero Neleum vocat. Qui
 cum ad iustam integramque aetatem pervenissent, agnita
 matre, nequercam, quod eius opera parentem male affe-
 ctam perceperant, facto in eam impetu occiderunt : qua,
 tametsi intra Iunonis templum confugere contemneret-
 set, eam tamen Pelias super aram ipsam ingulavit : &
 in omnibus rebus Iunonem negligebat. Atque postea in-
 ter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demum
 regna pulsus Messeniam commigravit, & Pyla urbe con-
 dita, Chloridē, Amphionis filiam sibi copulavit : de qua
 Peronem puellam genuit : sed mares, hocce, Taurum, A-
 sterium, Pylagum, Deimachum, Eurybium, Epidaum
 Rhadium, Eurymenem, Euagoram, Alastorem, Nesto-
 rem, & Periclymenum : cui etiam Neptunus in varias
 sese formas transmutandi potestatem fecit : hinc pugnan-
 tes, quo tempore Pylum urbem Hercules ut cepit, modo in
 leonem, modo in serpentem, nunc in apem, facie conversa,
 ab Hercule, tamen cum ceteris Nelei filiis occisus est.
 Solus autem Nestor servatus est incolumis, quippe qui
 apud Geranias educabatur : & ducta uxore Anaxibia,
 Cratæ filia, foeminae Pisidicæ & Polycastæ : mares
 autem Perseum, Stratiachum, Aretum, Echephronem,
 Pisistratum, Antilochum & Thrasymedem suscepit.
 Pelias vero Thessaliam incolebat : ducta Biantis filia
 Anaxibia, siue, ut quidam velunt, Philomacha ex Am-
 phione orta, filium Acastum genuit, & foeminei sexus
 Pisidicæ, Pelopeæ, Hippodocæ & Alceste. At Cre-
 theus condita Iolco, Tyronem Salmonæ filiam cepit
 uxorem : ex qua ipsi filii nascuntur Eson, Amythaon
 & Pheres. Amythaon igitur Pylum habitans, Idomenen

- ἄμφοτερες τὰς παῖδας ἀελομένο· ἴδρατε. καὶ
τὸ μὲν, πλειοθέντα, Πελίας ἐκέλευεν· ὃ δὲ ἔπε-
ρον, Νηλέα. τελευθόντες δὲ, αἰσγνώρισαν τὴν
μυτιέρα, καὶ τὴν ματῆσαν ἀπέκτειναν σιδήρῳ. κα-
κουμένῳ γὰρ γόντες ὑπὸ αὐτῆς τὴν μυτιέρα, ὥρμη-
σαν ἐπ' αὐτῇ. ἡ δὲ φθάσασα, εἰς τὸ τ' Ἡρας τέ-
μενον κατέφυγον. Πελίας δὲ ἐπ' αὐτῶν τῇ βομῇ
αὐτὴν κατέσφαξε. καὶ καδύλας διεπέλει τὴν Ἡραν
ἀπμάζων. ἐπαύσαται ὃ ὕστερον πρὸς ἀγγέλοις. καὶ
10 Νηλέος μὲν ἐκπεσὼν, ἦκεν εἰς Μεσσηνίην, καὶ Πύ-
λον κτίζει· καὶ γαμῇ Χλωείδῃ τὴν Ἀμφίονον, ἐξ
ἧς αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηνελόπεια· ἄρρενας δὲ
Ταῦρον, καὶ Ἀστέιον, Πυλάον, Διήμαχον, Εὐ-
ρύβιον, Ἐπίδον, Ράδιον, Εὐρυμένην, Εὐαγό-
15 ρον, Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Περικλύμενον· ὃ δὲ Πο-
σειδῶν δίδωσι ματῆσαι τὰς μερράς· καὶ μαχόμενον
ὅτε Ἡρακλῆς ἐξεσπύρει Πύλον, γνόμενον ὅτε μέν-
ταρον· ὅτε δὲ ὄρεας, ὅτε δὲ μέλιττα, ὑπὸ Ἡρα-
κλέους μὲν τῇ ἀγῶνι Νηλέος παῖδον ἀπιδανεν.
20 ἐσπύρει ὃ Νέστωρ μόνον· ἐπειδὴ παρὰ Γερωνίοις
ἐπείθετο. ὅς γ' ὅμως Ἀναξιβίαν τὴν Κερκίαν, θυγα-
τέρας μὲν, Πεισιδίκην καὶ Πολυκλείην ἐγγύνησι· παῖ-
δας δὲ, Περσίδα, Σφάπρον, Ἄρπτον, Εὐφρόνα,
Πεισιφάστον, Ἀντίλοχον, Θεραμμένην. Πελίας ὃ
25 ἐπὶ Θασαλίᾳ κατόκει· καὶ γαμῇ Ἀναξιβίαν τὴν
Βίακτος, ἧς ὃ ἐνίοι λέγουσι, ἀποκομάχῃ τὴν Ἀμ-
φίονον, ἐγγύνησι παῖδας μὲν Ἀκαστον· θυγατέρας δὲ
Πεισιδίκην, Πελοπίαν, Ἰσπιδόκην, Ἀλκίστην.
Κρηδεὺς δὲ κτίσας Ἰωλκὸν, γαμῇ Τυρῶ τὴν Σαλ-
30 μωνίδεω [τὴν αὐτῶν ἀδελφίδην] ἐξ ἧς αὐτῷ γί-
γνεται παῖδας, Δῖον, Ἀμυδάον, Φέρην. Ἀμυ-
δάων μὲν ἔν οἴκῳ Πύλου, Εἰδομένην γαμῇ τὴν

Pheretis filiam sibi coniugio sociavit, cui ex ea liberi oriuntur *Bias* & *Melampus*; qui, cum ruri ageret, ac pro ipsius adibus quercus esset, in eaq; serpentium latebra esset, occisis à ministris serpentibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremanit, ac serpentium pullos educavit: qui cum ad iustum corporis modum succrevisset, ipsum iam dormientem circumstiterunt, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem expergescens, excitatusque, ac perterrescens, superuolitantium avium voces intelligebat, & quæ ab iis futura edocebatur, mortalibus prædicebat. per harnspicinam præterea vaticinari ab iis didicit. Ad hæc *Apolini* prope *Alpheum* obuiam factus, circa cetera vaticinandi peritissimus evasit. *Bias* verò *Amythaonis* filium, *Peronem* *Nelei* filiam uxorem dopoposcit. Hic, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi qui *Phylaci* ad se boves abegissent, se traditurum, dicitabat. Ea verò ad *Phylatam* urbem custodia canis servabatur: ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proximè accedere audebat. Quare cum nulla vi boves abigi possent, *Melampodis* fratris opem sibi constituit implorandam. Id illi germanus se præstiturum pollicetur, eiq; abigendum deprehensum iri prædixit: qui, si iam annum planè exactam in vinculis iacuerit, ita demum boves habiturum se cecinit. Posteiussmodi pollicitationem *Phylacen* versus contendit, atque, ut prædixerat, deprehensus in furto, coniectus in vincula domi custodiebatur. Deinde verò toto prope anni circuitu revolutum, teredinum in summo tecti-culmine trabem corrodentium sonum audit: & quantum è trabe deorsum esset, percontante, teredinibus tum minimum superesse respondens, aliò se statim traduci iubet, quo vix dum

- φέρητος· καὶ γίνονται παῖδες αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμ-
 ποις· ὅς ἐπὶ ἤϊ' ἡρώων διατελῶν, ἔσθις παρὰ τῇ
 οἰκῆσώς αὐτῷ δρυὸς, ἐν ᾗ φωλεὶς ὄφρων ὑπῆρχεν,
 ὑπεκλινάμενος ἤϊ' διεκπόντων τὴν ὄφει, τὰ μὲν
 5 ἐρπετὰ, ξύλα συμφορήσας, ἔχουσιν· τὴν δὲ ἤϊ' ὄ-
 φρων νεοσσὸς ἔδρεψεν. οἱ δὲ, ἡρόθυμοι τέλειοι,
 αἰετὸς αὐτῷ κοιμώμενος ἤϊ' ὤμων ἐξ ἑσπέρου,
 τὰς ἀκοὰς ᾗ γλώσσας ἐξέχθαιρον. ὁ δ'εἰ, ἀσπῆς,
 καὶ ἡρόθυμος ἀετὸς, ἤϊ' ὑπὸ πτερομένων ὀρνέων
 10 τὰς φωνὰς σωίει· καὶ παρ' ἐκείνων μακάρων, παρ' ἡ-
 λας τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. προσέλαβε δὲ
 καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἱερείῳ μακκίῳ. αἰὲν δὲ τῷ Αλφειῳ
 σωπυλὼν Ἀπόλλωνι, τὸ λοιπὸν ἄριστος ὡς μάστις.
 Βίας δὲ ὁ Ἀμυδάωνος ἐμνησεύετο Πηρὸς τῇ Νη-
 15 λέως. ὁ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνησθόμενων τὴν θυγα-
 τέρα, δώσειν ἔφη τῷ τὰς φυλάκας βόας κομίσουσι
 αὐτῷ. αὐτὰς δὲ ἦσαν ἐν φυλάκῃ καὶ κύων ἐφύλασσαν
 αὐτὰς· ὃν ἔτε ἀνθρώπος, ἔτε θηρίον πέλας ἐλθεῖν
 ἐδιώκατο. τὰς τὰς ἀδυνατῶν Βίας τὰς βόας κλέψας
 20 παρεχάλει τῷ ἀδελφῷ συλλαβεῖν. Μελάμποις δ'εἰ
 ὑπέχετο· καὶ προσέειπεν ὅτι φεραδίσιμα κλέπῳν· καὶ
 δευθὲς ἐσιαυτὸν, ἔπειτα τὰς βόας λήψεται. μὴ δὲ τῷ
 ὑπόχρησιν, εἰς φυλάκην ἀπῆει· καὶ χαδᾷσθαι προσέειπε,
 φεραδίσις ἐπὶ τῇ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν οἰκῆματι ἐφυ-
 25 λάττειτο. ληπομένους δὲ τῷ ἐσιαυτῷ βραχέος χροῖον
 τῷ χεῖρ τὸ κορυφαῖον τῆς σέγης σκαλῶν ἀκύνει. τῷ
 μὲν ἐσθλῶντος πόσον μέρος ἦδη τῷ δοκῇ διαβέβη-
 ται· τῷ δὲ, ὑποκρινάμενων λοιπὸν ἐλάχισον εἶδον·
 καὶ ταχέως ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον οἶκημα με-
 30 ταγαγεῖν. ἡρομένους δὲ τύττε, μετ' ἑ πολὺ σωῖε πρὸς
 τὸ οἶκημα. Νουμάσας δὲ Φύλακος, καὶ μακάρων ὅτι

facto, domicilium illud corrumpit. id admiratus Phylacus, ubi vatem illam optimum esse animaduertit, solutionem vinculis, qui posset Iphiclus filium prolem habere, ut vaticinetur, efflagitat. Tum ille, quatenus bonos recipiat, se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus suavis, eorumque visceribus particulatim concisis, ad inaugurandum uueis enbocauit, ad quem cum vultur aduolasset, ab eo iam cognoscit, quod olim Phylacus arietes in agro castrans non procul ab Iphiclo sanguine adhuc madentem cultrum locauit. Quare pater metu percussus cum sese in fugam coniecisset, in sacra quercu gladium defixit, eamque obduetus cortex operuit. Inuēto itaque cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Hæc à vulture pradoctus Melampus, cultrum reperit, & Iphiclo abrasam & illo rubiginem denos per dies bibendam propinauit; Et is Podarcon filium procreauit. At Melampus bonos Pylum perduxit, fratrique Peronem Nelei filiam consecutus in coniugium collocauit, & Messene aliquandiu mansit. Postea verò quam Bacchus Argivis mulieribus furorem iniiecit, pactus regni partem, eas uesania liberauit, quo etiam cum Biantē fratre commigrauit. Porro Biantis & Peronis filius Talans fuit, de quo & Lysimache Abantis Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, qua nupsit Amphiarao. Parthenopæus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militauit. Mecisteus Euryalum genuit. qui aduersus Troiā nauigauit. ex Pronacte natus est Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphithea Pronactis filia, feminei quidem sexus Argiam, Deipylum, Egialeam,

ἐστὶ μάστιγι ἀρεῖτος, λύτας παραχέλευσεν εἰπεῖν, ὅπως
 αὐτῷ τῷ παιδὶ Ἰφίκλῳ παῖδες γίνωνται. ὁ δὲ, ὑπὲρ
 ῥητο, ἐφ' ᾧ τὰς βόας λήψεται, καὶ καταδόσας ταύρας
 εἰς δύο, καὶ μελίσσας, τοῖς οἰωνοῖς προσεκαλέ-
 5 σατε· περὶ φημιμένε δὲ αἰγυπῷ, παρὰ τῷ τέτι μα-
 θάνει δὴ, ὅτι φύλακ' ποτὲ κριοῖς τέμνων ἐπὶ
 τῷ ἀγρῶν, παρὰ τῷ Ἰφίκλῳ τὴν μάχαιραν ἡμα-
 γμένειν ἐπὶ κατέθετο· δέισαντο δὲ τὰ παιδὸς, καὶ
 10 φυζόντο αὐτῷ, κατὰ τῆς ἐρεῆς δρυὸς αὐτῷ ἐ-
 πηξε, καὶ ταύτῃ ἀμφιτροχῶσας ἐκάλυψεν ὁ φλοῖός.
 ἔλεγχον οὐκ ἀρεδείσης τῆς μαχάρας, εἰ ξύσων τὸν
 ἰὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ δῶ πειν, παῖδα γυνή-
 σει. ταῦτα μαθὼν παρ' αἰγυπῷ Μελάμποις, τὴν μὲν
 15 μάχαιραν εὔρε, τῷ δ' Ἰφίκλῳ τὸν ἰὸν ξύσας, ἐπὶ
 ἡμέρας δέκα δίδωκε πειν, καὶ πῶς αὐτῷ Ποδάρκης
 ἐγχετο τὰς δὲ βόας εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ ἀ-
 δελφῷ τὴν Νηλεὺς θυγατέρα λαβὼν ἔδωκε, καὶ
 μέχρι μὲν πντο ἐν Μεσσηνί κατέφη. ὡς δὲ τὰς
 20 ἐς Ἀργεὶ γυναικας ἐξέμνη Διόνυσος, ὑπὸ μέρει τῆς
 βασιλείας ἰατάμωτο αὐταί, ἐπεὶ μὲν Βίαντος κα-
 τέφησε. Βίαντος δ' καὶ Πηρεὺς Ταλαὸς, καὶ καὶ Λυσ-
 μάχης τῆς Ἀβαντος τῷ Μελάμποδ'· Ἀδραστος,
 Παρθενοπαῖος, Περσέας, Μηκισδῆς, Δεισύμαχος,
 25 Βειφύκη, καὶ Ἀμφιάρεος γαμεῖ. Παρθενοπαῖος δὲ
 Περσέας ἐγένετο, ὃς μὲν τῷ Επιχρόνῳ ἐπὶ Θήβας
 ἐστρατεύθη. Μηκισδῆς δ' Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Τεγί-
 αν. Περσέας δὲ ἐγχετο Λυκῆρος, Ἀδράστου δὲ
 καὶ Ἀμφιθέας τῷ Περσέας, θυγατέρες μὲν Ἀργίας
 30 Ἀπιδύλη, Αἰγιάλεια. παῖδες δὲ Αἰγιάλιδος, Κυνά-
 νιππος. Θέρης δὲ ὁ Κρηδεύς, Θέρης ἐν Θεσσαλίᾳ

sustulit: mares autem *Egialeum* *Cyanippumq;* habuit.
Pheres *Crethei* filius, qui *Pheras* urbem *Thessalia* con-
 didit, *Admetum* ac *Lycurgum* procreavit; *Lycurgus*
 circa *Nemescam* habitavit. Qui ducta *Eurydice*, vel, ut
 alij narrant, *Amphithea* uxore, *Ophelten* cognomento
Archemorum genuit. Caterum *Admeto* *Pheris* re-
 gnanti, *Apollo* mercede conductus seruiuit, quo tem-
 pore *Pelia* filiam uxorem deposebat. *Pelias* ab eo cur-
 rum, à leone & apro trahendum, postulat: *Admetus*
Apollinis ope leonem & aprium inñctos ad regem per-
 duxit: & *Alcestin* capit: qui cum in nuptijs de more
 sacra faceret, *Diana* immolare oblitus, aperto thalamo,
 magnum draconum globum inuenit. Cui tum *Apollo*
 numinis iram placandam esse monuit, & à *Parcis* de-
 inde depoposcit, ut cum *Admetus* in humanis esse defi-
 turus esset, tum mortis periculum euaderet, si quis pro
 eo sine pater, sine mater, aut uxor mortem ultro subie-
 rint. Post; ubi illi moriendi dies aduenit, parentes pro
 filio è vitamigrare noluerunt, *Alcestis* autem pro ma-
 rito suo mori non dubitauit, & eam *Proserpina* rursus
 in vitam remisit, sed, ut quibusdam placet, *Hercules*
 commissa cum *Plutone* pugna, ad superas auras reduxit.
Iason autem *Æsone*, *Crethei* filio, & *Polymede* *Auto-
lyci* filia natus, *Iolcum* urbem habitabat. *Pelias* *Iolci*
 post *Cretheum* regnavit: cui de regni successore scisci-
 tanti respondit *Apollo*, qui alterum pedem duntaxat
 calceatum haberet, canendum esse. Primò cum id genus
 oraculi minimè intellexisset, paulò post reipsa percepit.
 Nam cum in litore *Neptuno* immolaret, cum permul-
 tos, tum etiam *Iasonem* eò acersuit. Is vorò, quòd rei
 rustica desiderio teneretur, ruri agens ad eadem sacra
 properauit: & *Anaurum* amnem traiciens, alterum

κῆρας, ἑλύνουσιν Ἀδμήτην καὶ Λυκῆρον. Λυκῆ-
 ρος μὲν οὐκ οὐδὲ Νεμέαν κατόκησε· γῆρας δὲ
 Εὐρυδίκην, ὣς δὲ ἔνιοι φασιν, Ἀμφιδέαν, ἐγέν-
 νησεν Οφείλιον κληθέντα Ἀρχέμορον. Ἀδμήτη δὲ
 βασιλεύοντος οὗ Φερῶν, ἐθήτευσεν Ἀπόλλων αὐ-
 τῷ μνηστευμένῳ τῷ Πελίῳ θυγατέρα ἈλκΗΣΙΝ. ἐ-
 κείνῳ δὲ δώσειν ἐπαγγελιαμένον Πελίῳ τὴν θυ-
 γατέρα, τῷ καταζέξαντι ἄρμα λέόντων καὶ κά-
 πρων· Ἀπόλλων Ζεύξας ἔδωκεν, ὃ δὲ κομίσας πρὸς
 10 Πελίαν, ἈλκΗΣΙΝ λαμβάνει. θύων δὲ ἐν τοῖς γά-
 μοις, ἐξελάδῃσιν Ἀρτέμιδι θυγατρὶ. διὰ τοῦτο τῷ θά-
 λαμον αἰοίξας, εὖρε δρακόντων σπείραμα πεπλη-
 ρωμένων. Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξιλάσκεισθαι τὴν θεόν,
 ἡτήσατο πατρὶ Μοιρῶν, ἵνα ὅταν Ἀδμήτος μέλλῃ
 15 τελευτᾶν, ὑπολυθῇ τοῦ θανάτου, αἷ ἐκείνῳ τις
 ἴσῃ αὐτῷ δηόσκῃ ἔλθῃ, πατὴρ ἢ μήτηρ, ἢ γυνή,
 ὥς δὲ ἦλθεν ἡ τῷ δηόσκῃ ἡμέρα, μήτε τῷ πα-
 τρὶ, μήτε τῇ μητρὶ ἴσῃ αὐτῷ δηόσκῃ θελόν-
 των, ἈλκΗΣΙΣ ἴσῃ αὐτῷ ἀπέθανε· καὶ αὐτὴν πάλιν
 20 ἀνέπεμψε νῆ Κόρη· ὥς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ηρα-
 κλῆς μαχεσάμενος Ἀδῆ. Αἴσονος δὲ τῷ Κρηθέως καὶ
 Πολυμήδης τῇς Αὐτολύκῃ, Ιάσων. οὗτος ἦκεν ἐν
 Ἰωλκῇ. τῇς δὲ Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευσεν μετὰ
 Κρηδέα, τῷ χρομένῳ πρὸς τῆς βασιλείας ἐδίωπι-
 25 σεν ὁ θεός, τῷ μονοσάνδαλον φυλάττειν. τὸ μὲν
 οὐκ ἀφ᾽ ὅτου, ἡγνῶν τῷ χρυσόν, αὐτῷ δὲ ὕστε-
 ρον αὐτὸν ἔγνω. τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Πο-
 σειδῶνι θυσίας, ἄλλοις τὲ πολλὰς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τῷ
 30 Ιάσωνα μετεπέμψατο. ὃ δὲ πῶθεν χωρίας ἐν τοῖς
 χερσὶν διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τῷ θυσίῳ. δια-
 βαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναῖρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος,

in amnis alueo amisit calcem. Id ubi Pelias vidit, oraculum animo repetens, propius eum accedit, rogatque, *Quidnam*, habens potestatem, facturum esset, quando sibi ex oraculo predictum fuerit, à civium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem siue forte quadam superuenit, siue Iunonis ira, ut Medea malum veniret Pelia, quippe qui Iunonem nullo dignabatur honore, pellem velleris aurei, ut ille afferret, imperarem, respondet Iason: quòd ubi Pelias audivit, Iasonem ad pellem eiusmodi ire statim praecepit. Hac autem in Colchis suspensa è quercu in Martis luco visebatur: ac sub insomnis draconis custodia asseruabatur. Ad hanc igitur missus Iason Argum Phrixi inuitavit. At is Minervae consilio navim remorum quinquaginta construit, eamque à fabri nomine Argo appellavit: ad cuius proxam tabulam vocalem è fago Ddionidis filiae accommodavit. Nani itaque confecta, Iasoni scitanti oraculum, Deus vela facere permisit, cum iam totius Graeciae optimum quemq; in unum congregasset, quorum nomina haec sunt: Tiphys Hagnia filius, cui nanis gubernaculum delegatum fuit. Orpheus O Eagri. Zetes, & Calais Boreae filij, Castor, & Pollux Ionis, Telamon, ac Peleus Aëci, Hercules Ionis, Aëgei Theseus. Idas, & Lynceus Apharei. Amphiarani Oiclis. Caneus Coronus. Palamon Volcani vel Aetoli. Cepheus Alea: Laertes Arceus. Autolycus Mercurij, Atalanta Schœnei, Menæcius Actoris. Actor Hippasi. Admetus Pheretis. Acastus Pelia. Eurytus Mercurij. Meleager O Enei, Ancus Lycurgi. Euphemus Neptuni, Pœas Thaumaci. Buteus Teleontis, Phanus, & Staphylus Dionysi. Erginus Neptuni. Periclymenus Nelæi. Augeas Hely. [seu Solis] Iphiclus Thestij. Argus Phrixi, Euryalus Mecistei.

- τὸ ἔπεσον ἀπλῆσας ἐν τῷ ῥείθῳ πύδιστον. Διασά-
 μβηθ' ὃ Πελίας αὐτὸν, καὶ τ' ἡρημὸν συμβαλὼν,
 ἠεὶ τα φερσινιδῶν, π' αὖ ἐποίησεν ἐξέσταν ἔχων,
 οἱ λόγιον ἦν αὐτῷ, πρὸς πινθ' φονδύθουσαι τῷ πο-
 λιτῶν. ὃ δ' εἴτε ἐπὶ λῶν ἄλλως, εἴτε διὰ μύων
 Ηρας, ἔν' ἔλδοι χακὸν Μήδεια Πελία· τὴν γὰρ Ηρα
 ἐκ ἐπύμα· τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἔφη, φερσί-
 ταπὸν αὐτὸν φέρειν αὐτῷ. οὗτο Πελίας ἀλύσας, δίδυς
 ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτὸν, οὗτο δ' ἐν
 10 Κόλχοις ὑπὸ Ἀρεθ' ἄσσι κρεμάρητον ἐν δρυὶς.
 ἐφρερεῖτο ὃ ὑπὸ δράκοντ' αὐπτι. ἐπὶ οὗτο πρι-
 πύμηνθ' Ἰάσων, Ἀργον παρεχάλεσε τ' Φείξυ. κα-
 κέωνθ' Ἀδύωμ' ὑποδεμένης πεντηκόντορον ναῦν χα-
 τεσκάσσε τὴν φερσινιδῶν ἀπὸ τῆ κατασκά-
 15 σωντ', Ἀργῷ· καὶ τ' τὴν φερσινιδῶν ἐνήρμοσεν Ἀ-
 δύωμ' φωνῇ φηγῶ τ' Δωδώνιδος ξύλον. αἷς δ' ἡ ναῦς
 χατεσκάσσει, καὶ ἡρημῶν, ὃ δίδυς πλεῖν ἐπίστρεψε
 συναδρόισαντι τὴν αἰείσας τ' Ἑλλάδος. οἱ δ' συνα-
 δροιδέντες εἰσὶν οἶδε· Τίφης Ἀγνίς, ὃς ἐκυβέρνα
 20 τὴν ναυῶ· Ορφῶς Οἰάγρυ, Ζήτης, καὶ Κάλαϊς Βο-
 ρέυ· Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διός· Τελαμων, καὶ
 Πηλεῖς Αἰακῆ· Ηρακλῆς Διός· Θησεύς Αἰγέως·
 Ἰδαις καὶ Λυγχεύς Ἀφάρειος· Ἀμφιάρεθ' Οἰκλέης·
 Κανέως Κόρυμθ'· Παλαίμων Ηφαίστου, ἡ Λίττωλ·
 25 Κηφεύς Αλεῦ· Λαερτιάς Ἀργεοῖς· Αὐτόλυκος Ἑρμοῦ
 Ἀπυλαῖτι Σχοινέως· Μενοίπθ' Ἀκτορεῖς· Ἀκτωρ
 Ἰσπῆς· Ἀδμήτος Φέρηθ'· Ἀχαιὸς Πελίου· Εὐρυπθ'
 Ἑρμοῦ· Μελέαρεθ' Οἰνέως· Ἀγκάθ' Ἀυκέργυ·
 Εὐφρημος Ποσειδῶνθ'· Ποῖας Θαυμάκ· Βύτης Τε-
 30 λείκθ'· Φαῖος καὶ Στάφυλος Διονύσου· Ἑρμῶς
 Ποσειδῶνθ'· Πειρεκλόμενθ' Νηλεῶς· Αὐγίας Ηλεί·
 Ἰφικλθ' Φεσί· Ἀργθ' Φείξυ· Εὐρύαλος Μαντιῶν·

Penelopeus Hippalmi. Leitus Alektoris. Iritus Namboli. Aescalaphus, & Almenus Martis, Asterius Cometa, Polyphemus Elati. Hi igitur nauarcho Iasone euecti in Lemnum appellant. Hac insula tum viris omnibus orbata Hypsipyle Thoantis filia imperio regebatur, cuius rei causam hanc fuisse legimus; Lemnia mulieres Venerem nihili faciebant, quæ ea de causa teterrimum illis graueolentia virus iniecit. Et viri à Thracia Lemno proxima abductis captiuis mulierculis, cum ijs cõcumbabant. Tum Lemnia quòd à coniugibus spernerentur non modo patres ipsos, sed & viros, suum quaq; ingularunt, una tamen omnium Hypsipyle Thoantem patrem absconditum seruauit illasum. Mox Argonautæ in Lemnum, quæ tum à mulieribus tenebatur, appulsi, cum illis rem habuerunt. Hypsipyle verò ab Iasone compressa Euenus, ac Nebrophonum liberos gignit. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, peruenierunt. Hic eos benignissime excepit. Qui noctu illinc euecti, reslantium ventorum impetu noctu nescij rursus ad Doliones appulerunt. Qui dum finitimorum Pelasgorum hostium copias esse arbitrarentur (continenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conserunt ignari aduersus ignaras. Casis itaque Dolionum plerisque, & rege Cyzico, Argonautæ, ubi per diem rem cognouerunt, multis cum lacrymis ac detonso sibi capillo, Cyzicum magnifice tumularunt. quo facto abiire: nec longo post tempore in Mysiam denenerunt. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt. Quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amicus aquatum emissus, ab eximia ipsius formæ præstantia à nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense à latronibus

Πρωέλεως Ισπαλμου • Λήϊτος Αλέκτορος • Ίελλο
 Ναυβόλη • Ασκάλαφος καὶ Αλμύρο • Αρεως • Ασέριος
 Κομήτης • Πολύφημος Ελάτης. ἔτοι ναυαρχεῖν Ἰά-
 σονος ἀνενεχθέντες, προσέχουσι Λήμνῳ. ἔπυχε δ' ἡ
 5 Λήμνος ἀνδρῶν ποτὲ ἔσσι εἶρημος, βασιλευμένη δ'
 ὑπὸ Τυψύλης, δ' Θόαςτος, δι' αἰτίαν τινίδα. αἱ
 Λήμνιαι τινὶ Αφροδίτῳ ἐκ ἐπίμου. ἡ δ' αὐταῖς
 ἐμβάλλει δυσσομίαν, καὶ διὰ τῆτο οἱ γήμαντες αὐταῖς
 ἐκ τ' πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμαλωτίδας συν-
 10 δυνάζονται αὐταῖς. ἀπμαζόμεναι δὲ αἱ Λήμνιαι,
 τὲς τε πατέρας, καὶ τὲς ἀνδρας φονδαίοισι. μόνῃ δὲ
 ἔσωσεν Τυψύλῃ τ' ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα Θόασ-
 τα. προσχόντες οὐκ τότε γυναικοκρατῆμένη τῇ Λήμνῳ,
 μίσρονται τ' γυναιξίν. Τυψύλῃ δὲ Ἰάσονι συνδ-
 15 νάζεται, καὶ γυνᾶ παῖδας, Εὐλῶν καὶ Νεβεροφόνον.
 ἀπὸ Λήμνου δὲ προσέχουσι Δολίοσιν, ὧν ἐβασίλευε
 Κύζικος. οὗτοι αὐτὰς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. νυκτὸς
 ἀναχθέντες ἐντεῦθεν καὶ πεπιπτόντες ἀντιπιοίαις,
 ἀγροοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι προσέχουσιν. οἱ δὲ
 20 νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν, ἔπυχον γὰρ ὑπὸ
 Πελασγῶν συνεχθὲς πολεμύμενοι, μάχῃ τ' νυκτὸς
 συνάπτοιον ἀγροοῦντες πρὸς ἀγροοῦντας. κλείναντες
 δὲ πολλὰς οἱ Αργοναῦται, μὴ ὧν καὶ Κύζικον, μὴ
 25 ἡμέραν, ὡς ἔγνωσαν, ἀποδυσόμενοι τὰς τε κόμας
 ἐκείραντο, καὶ τ' Κύζικον πολυτελῶς ἔβαψαν. καὶ με-
 τὰ ταῦτα πλεύσαντες, Μυσία προσέχουσιν. Ενταῦ-
 θα, Ηρακλέα καὶ Πολύφημον κατέλειπον. Τλας γὰρ ὁ
 Θεοδόμαντος παῖς, Ηρακλῆος δὲ ἐρμῆμος, ἀποστα-
 λείς ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ νυμφῶν ἠρπάχθη.
 30 Πολύφημος δὲ ἀκούσας αὐτῆς βοήσαντος, ἀπαύματος
 τὸν ἕρπον, εὐρίσκειν ὑπὸ ληστῶν ἀγνοῦντα νομίζων. καὶ

abduci putans, persecutus est, idq; Herculi obuiam factus indicat. Interea verò dum puerum Hylan uterque perquirunt, nanis in altum ducta fuit; Mox Polyphemus condita in Mysia ab se urbe Cio, regni sedem illuc collocauit. Verùm Hercules Argos remeavit, quem Herodotus neq; iam tum statim nauigasse, sed apud Omphalen seruitutem seruasse affirmat. Pherecydes autem illum in Aphetis Thessalia urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argo huiusce herois pondus perferre handquaquã posse dictitabat: Atqui Demaretes ipsum in Colchos usque nauigasse tradidit. Nam Dionysius quidem ipsum Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram cõtendisse scribitur, ubi Amycus Neptuni, ac Bithymidis filius regnabat. Is Amycus, cum viribus egregijs polleret, qui in suarum venirent, secum cestibus contendere cogebat, & denictos ita perdebat. Tum igitur aduectus ad nauim Argo, praestantissimum quemq; ad pugilatus certamen pronocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percussio illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebryces in Pollucem impetum fecissent, viri fortissimi, abreptis armis, eorum plerosq; in fugam actos obruncant. Hinc autem auerti Salmaydessum, quæ Thraciae urbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, deuenerunt. Hunc alij Agenoris filium fuisse ferunt, alij verò Neptuni, eumq; excacatum fuisse produnt, à Dijs, alij, quòd futura mortalibus prediceret: Nonnulli verò à Borea, & Argonautis, quòd à nouerca inductus filios suos oculorum luce priuasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quòd Phrixus filijs à Colchis in Græciam nauigationem significasset. Ad hac etiam Dijs Harpyias in illum immiserunt: Ea

ὅπλοισι ἀντιπρόσθετον Ἡρακλῆϊ. ζήτουσιν δὲ ἀμφοτέρων
 τὴν Τλῶν, ἢ ναῖς ἀνέχθη. καὶ Πολύφημος μὲν ἐν
 Μυσίᾳ κτῖσαι πύλιν, Κίαν ἐβασιλεύσεν. Ἡρακλῆς
 δὲ ὑπέρβηεν εἰς Ἀργεῖο. Ἡρακλῆς δὲ αὐτὸν εἰς τὴν
 ἀρχὴν φησὶ πλεύσειν τότε, ἀλλὰ παρ' Οἰφάλην δου-
 λαίην. Φερακίδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀρεταῖς τῆς Θεσσαλίας
 ὑπολεπιδύων λέγει, τῆς Ἀργεῖς φεγεξαμένης, μὴ
 δύνασθαι φέρειν τὸ τετὰρ βαρὺ. Δημαρέτης δὲ αὐ-
 τὸν εἰς Κόλχοις πεπλάκωτο παρέδωκε. Διονύσιος μὲν
 10 γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγήμενα φησὶ τῶν Ἀργοναυτῶν ἡμέδωκε. ὑπὸ
 δὲ Μυσίας ἀπῆλθεν εἰς τὴν Βεβρύκων γλῶν, ἧς ἐβα-
 σιλεύσεν Ἀμυκτὸς ποσειδῶνός τε καὶ Βιδυλίδης.
 ἡγνῶν δὲ ὧν ἔτι, τοῖς προσχόντας ἕνοις ἡνάγκη
 15 καὶ πυκτῶν, καὶ ἔστιν ὁ τρόπος ἀνέρι. ὅθεν
 ἡγόρευσε οὐκ καὶ τότε ἐπὶ τῷ Ἀργῷ, τὸ ἄριστον
 αὐτῶν εἰς πυγμῇ προσεκαλέετο. Πολυδεύκης δὲ
 ὑποχρόμβος πυκτῶσιν πρὸς αὐτὸν, πλῆξας καὶ τὴν
 ἀγκῶνα ἀπὸ πικτείνε, ὅθεν δὲ Βεβρύκων ὀρμησάντων
 πρὸς αὐτὸν, ἀπάσαντες οἱ ἄριστοι τὰ ὅπλα, πολ-
 20 λοις φεύγοντας φορεύουσιν αὐτῶν. ἐντεῦθεν ἀναχθέν-
 τες, καταπύσαντες εἰς τὴν Θράκης Σαλμυδηνόν, ἐν-
 δα ὅκει φινδὸς μάντις, πρὸς ὅφειν πεπρωμένος.
 τῶτον οἱ μὲν τὸν Ἀγνώστους εἶναι λέγουσι, οἱ δὲ Πο-
 σειδῶνος υἱόν. καὶ περὶ δὲ τὴν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ
 25 Διῶν, ὅτι πρὸς ἄλγεα τοῖς ἀνδράσι τὰ μέλλοντα.
 οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέν, καὶ ὅθεν Ἀργοναυτῶν, ὅτι πε-
 ραίς μυστράς, τοῖς ἰδίους ἐπύφλασεν πύδας. πνέει
 δὲ, ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς φείξεται πύσι τὸν
 Κόλχων εἰς τὴν ἑλλάδα πλοῦν ἐμμένουσιν. ἐπι-
 30 φαν δὲ αὐτῶν καὶ τὰς Ἀργείας οἱ Διοί. πρὸς ταῦτα δὲ

verò alata erant. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à cælo denolitantes in aërem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua perpaucæ, & ea quidem tam gravi odore sedata remanebant, ut edere minime posset. Argonautis igitur, quæ ad navigationem suam spectarent, discere volentibus, dixit se omnia præmoniturum, si eorum opera ab Harpyiarum iniuria liberaretur. Tum hi Phineo mensam sternant, in qua simulacra edulia apposta erant, en repente Harpyiæ vastum clangorem fundentes denolant, & esculenta diripiunt. Id verò ubi viderunt Aquilonis filij, Zetes, & Calais, alati iuvenes, nudatis ensibus illas per aërem insequuntur. Ceterum planè Harpyiæ Boreæ filiorum manibus tum moriendum erat: sed & Boreæ filij iam tum quoque, cum insecutarentur, & eas minime adepti fuissent, erat pereundum. Cum itaq; pueri persequerentur Harpyias, earum altera ad Peloponnesum in anem Tigræm decidit: qui nunc ab illa nominatur Harpyis. Hanc autem alij Nicthoen; alij verò, Aëllon: sunt qui alteram Ocypeten nominant, alij, Ocynthon; At Hesiodus eam Ocypoden nuncupat. Hæc itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usq; pertransit, quæ nunc ab illa Strophades appellantur, Quippe quæ cum ad eas pervenisset, iter convertit: quæ ubi litus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verum Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usq; Boreæ filios, Harpyiarum insecutionem tenuisse refert: neque maliquicquam passas, quòd inresarando nihil postilla iniuriarum amplius se illaturas Phineo promiserunt. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum pœnis, reliquam Argonautis navigationem explanavit: necnon illos Symplegadam petrarum discriminis admonuit. Eas verò

- ἦσαν αὐταί. καὶ ἐπειδὴ τῶ Φινέα παρὰ τὸ τῆς πίστεως
 ἐξ ἑαυτοῦ καταπλάσσειν τὴν μὴ πλείονα ἀνὴρ παζον·
 ὁλοκαὶ ὅτι ὁρῶντες ἀνὰ πᾶσα κατέλειπον, ὡς τε μὴ
 δυνάμεται φρεσὶν ἐγκρατεῖ. βυλομένοις ὅτι τοῖς Ἀργε-
 ναῦταις τὰ σφαιρὰ τὰ πᾶσι μαθεῖν, ἵσταντο τὸν
 πλοῦν ἔρην. ὅτι Ἀργεῶν αὐτὸν ἑαὶ ἀπαλλάξωσιν.
 οἱ δὲ πικρῶς αὐτῶν πᾶσιζαν ἐδιδόσαν. Ἀργεῶν
 ὅτι ἐξαιφνης αὐτὸν βοῇ καταπλάσσει τὴν πρὸ τῶν ἡρπε-
 ζον, διασπῆμνοι ὅτι οἱ Βορέε πῦδες, Ζήτης καὶ Κά-
 λαῖς ὄντες πλεροῦσι, ἀπασμῶν τὰ ξίφην, διὰ δὲ
 10 ἑαὶ ἐδώκον. ὡς ὅτι ταῖς Ἀργεῶν χρεὼν τιθῆναι ὑπὸ
 ὅτι Βορέε πῦδων· τοῖς ὅτι Βορέε πῦσι, τότε τελευ-
 τήσιν, ὅτε αὐτὸν δώκοντες μὴ καταλάβωσι. διακομέ-
 νων ὅτι ὅτι Ἀργεῶν, ἡ μὴ καὶ Πελοπόννησον εἰς τὴν
 15 Τίγρειν ποταμὸν ἐμπίπτει· ὅς νυν αὖτ' ἐκείνης Ἀργε-
 πος καλεῖται· ταύτην δὲ, οἱ μὴ Νικοδόμω, οἱ ὅτι
 Αἰλλόπου καλεῖσιν, ἡ δὲ ἑτέρα καλεμένη Ωκυπέτης
 ὡς δὲ ἔνιοι, Ωκυδόν. Ησίοδος δὲ λέγει αὐτῶν
 Ωκυπόδω. αὐτὴ καὶ τὴν Πελοπόννησον φέρουσα,
 20 μέγας Εχινάδων ἦλθε νήσων· αὐτὴ νυν αὖτ' ἐκείνης
 Στροφάδες καλοῦνται. ἐστὶν γὰρ ὡς ἦλθεν ἐπὶ
 ταύτας. καὶ ἡγομένη κατὰ τὴν ἡῖονα ὑπὸ καμάτε
 πίπτει σὺν τῶ δώκοντι. Ἀπολλώνιος δὲ ἐν τοῖς
 Ἀργοναύταις ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς
 25 διαχθλῶσαι, καὶ μηδὲν παθεῖν, δούσας ὄρκον, τὸν
 Φινέα μὴ κίπαι ἀδικῆσαι. ἀπαλλαγὴς δὲ ὅτι Ἀργε-
 ῶν Φινέας, ἐμῶνσι τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύ-
 ταις. καὶ σφαιρὰ ὅτι Συμπληγάδων ὑπέθετο πετρῶν
 ὅτι καὶ δάλασαν. ἦσαν δὲ ὑψιμέγιστος αὐταί,
 30 συγκροόμεναι δὲ ἀγῆλας ὑπὸ τῆς ὅτι πνέματι
 βίας, τὸν δια δαλάσης πῶρον ἀπὸ κλῆρον. ἐφίρετο
 δὲ πολλὴ μὴ ὑπὸ αὐτῶν ὁμίχλη, πολλὰς δὲ πῆται

ingentes fuisse memorant, quæ cum ventorum impetu agitata vicissim concurrebant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebula vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transvolare liceret. Columbam itaq; per Symplegadas medias ipsis mittere præcipit, quam si incolumem transvolasse viderent, per eas transire non dubitarent: si verò illa interiisset, nullis inter petras viribus transire conarentur. Quæ cum accepissent, soluta nani discedunt, & cum proxime Symplegadas pervenissent, de prora columbam dimittunt: quæ cum per medium concurrentium scopulorum impetum volitaret, summam candam Symplegadas cœnantes deterferunt. Observato igitur scopulorum recessu, acerrimo remigationis certamine, Iunone opitulante, summa tamen puppis parte mutilata, incolumes traiecerunt. Itaq; Symplegadas ab eo tempore immote permanserunt. Nam post huiusce navis transmissionem eas fore omnino stabiles in facis erat. Inde verò Argonautæ ad Mariandynos pervenerunt: ubi ab Lyco rege benigne excipiuntur. Hic Idmon vates, ab apro percussus decessit. Tiphys hic etiam moritur: & Ancaeus navim se gubernaturum pollicetur. Dein prætervæti Thermodontem, Caucasumq;, ad Phasim amnem venere. Hic terra Colchica flumen est. Navim in portum delata, ad Aeten contēdit Iason: cui, quæ sibi à Pælia imperata essent, enarrat: illum ad vellus aureum dādum, cohortatur: quod se daturum Aetes pollicetur, si solus arripedes tauros sub iugum misisset. Hi autem duo erant & feri, ac mira magnitudinis, Volcani munus: qui arcis præditi pedibus, ignem ore spirabant. Adhac ipsi, ubi hosce iugo iunxisset, ut draconis dētes sereret, imperat: quippe qui à Minerva dona acce-

- 5
 10
 15
 20
 25
 30
- ὁ δὲ ἄνθρωπος καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτοῦ
 ἔλθειν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀρεῖναι πλεῖστα διὰ τῆς
 πετρῶν, καὶ ταῦτά τε ἐὰν μὴ ἴδωσι σπαρῆσαι, δια-
 πλεῖν καταφρονουῦντας· ἐὰν δὲ ὑπελομένῳ, μὴ
 πλεῖν βιάζεσθαι· ταῦτα, ἀνέηκοντο, ἀκούσαντες·
 καὶ ὡς πλησίον ἦσαν τῆς πετρῶν, ἀφ' ἧς ἐκ τῆς πε-
 τρῶν πλεῖστα· τῆς δὲ ἰπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς ἑσ-
 τῆς ἢ σύμπλησις τῆς πετρῶν ἀπεδέειπεν. ἀναχαρίσας οὖν
 ἐπιτηρήσαντες τὰς πόδας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνους, συλ-
 λαβομένης Ἡρας, διήλθον, τὰ ἄκρα τῆς ἀφ' ἧς
 ἔκτοτε ἐστὶν· χρεὼν γὰρ ὡς αὐταῖς νηὶς φαιωδίσσης
 εἶναι πατελῶς. οἱ δὲ Ἀργοναῦται πρὸς Μαριαν-
 θωοῖς περιγύοντο· καὶ κεῖ φιλοφρόνως ὁ βασιλεὺς
 ὑπεδέξατο Λυκός. ἐνθα δηόσκει μὲν Ἰδμων ὁ μάντις,
 πλήξαντο αὐτὸν ἑσπερῶς. δηόσκει δὲ καὶ Τίρις· καὶ τῆς
 ναῦς Ἀγριῶντος ὑπερεῖται κυβερνᾶν. πρὸς ἀπείρους
 δὲ θερμοῦδοντα, καὶ Καυκάσον. ἐπὶ φάσιν πο-
 ταμῶν ἦλθον. ὅθεν τῆς Κολχικῆς ὁρᾷ γῆς. καθορμη-
 δέσσης δὲ τῆς νηὶς, ἦκε καὶ πρὸς Αἰήτιον Ἰάσον. καὶ
 τὰ ἐπιτελέματα ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεχάλετο δουῶσαι
 τὸ δέρας αὐτοῦ. ὁ δὲ ὥσπερ ὑπέχετο, ἐὰν τοῖς χαλκό-
 ποδας ταύροις μόνον καταζεύξῃ. ἦσαν δὲ ἄγριοι
 παρ' αὐτῆς ἔτοιμοι, ταύροις δύο μέγιστοι διαφέροντες,
 δώρον Ἡφαίστου. οἱ χαλκοῖς μὴ εἶχον πόδας· πῦρ
 δὲ ἐκ σωματῶν ἐρύσαν. τέτοις αὐτῶν ζεύξαντι ἐπε-
 τάσσετο ἀσείρειν δράκοντα ὀδόντας. εἶχε γὰρ λαβὼν
 παρ' Ἀδριαῆος τὰς ἡμίσεις ὧν Κάδμος ἔσπειρεν ὄν-
 θήδας. ὑπερβύτη δὲ τῆς Ἰάσοντος, πῶς αὐτῶν
 τοῖς ταύροις καταζεύξαι, διήκοντα αὐτῶν ἔσπειρε

ptos, dimidiata eorum, quos antea Thebis Cadmus seuerat, partem, secum Iason habebat. Ambigentem itaq; Iasonem, quam arte tauros subingaret, Medea illum deperire cepit. Hac erat Aeta filia ex Idyia Oceano genita, veneficijs & incantationibus insignis. Qua verita ne Iason à tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Graciam simul, nauigantem peruecturum inret, pollicetur. Id ubi praestitutum se inrauit Iason, pharvacum, quo tauros sub ingum mitteret, dedit: eoq; clypeum, hastamq; . ac membra corporis sui inungere precepit. Hoc enim delibutum vnum dumtaxat diem, nulla neq; ignis, neq; ferri violentia lasum tri asserebat: Sed & illi indicauit, ut è satis dentibus viri terra orituri essent, & armati quidem in ipsum incursuri, quos statim quam frequentes spectarit, inter eos eminus lapides coniceret. Postea verò quam ea de re inter se pugnam comiserint, tum illos interimat. Sic itaq; instructus Iason, & pharvacum inuictus, in templi luctum penetrat, tauros perquirat, quos cum multa flammarum vi irrumperentes, edomuit. Satis deinde dentibus armati è terra viri profiliere. Tum Iason ubi plures esse vidit, coniectis inter eos occultè lapidibus, pugnantes inter se adortus occidit. Porro perdomitis tauris, tantum abest ut vellus aureum ex pacti & conuenti formula tradat Aetes, sed & Argo nauim inflammare voluerit: necnon eos omnes qui cum eo nauigabant, occidi studuerit. Quod ubi Medea rescinit, ad Iasonem ire anteuertit, eumq; per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem veneficijs aggressa sopiuit. Inde sumpto vellere, cum Iasone in nauim Argo se contulit: eam verò Apfyrus frater consequebatur. At

- ἴχαν. ἰὼ δὲ αὐτῇ θυγάτηρ Αἰήτης, καὶ Ἰδύα της
 Πικρανῆ, φαρμακίς· διδοικῶν δὲ μὴ πρὸς τῆς ταύ-
 ρων διαφθορῇ, κρύφα τῇ πατρὸς συνεργήσειν αὐτῇ
 πρὸς τὴν καταζευξίν των ταύρων ἐπαγγέλατο· καὶ
 5 τὸ δέρας ἐλχεῖν, ἐὰν ὁμώσῃ αὐτῷ ἔξιν γυναι-
 κα, καὶ εἰς Ελλάδα σύμπλουν ἀγάγηται. ὁμώσωντο
 δὲ Ἰάσοντο, φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταζευγνύου-
 τες μέλλοντα ταύρους, ἐκέλευσε χρίσαι· πῶτε ἀσπί-
 δα, καὶ τὸ δόν, καὶ τὸ σῶμα. τίττω γὰρ χριδέντε
 10 ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μὴτ' αὖ ὑπὸ πυρὸς ἀδικη-
 θήσεσθαι, μὴτ' ὑπὸ σιδήρου. ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, ἀπει-
 ρμένον των ὀδόντων, ἐκ γῆς ἀνδρας μέλλειν ἀ-
 ναδύεσθαι· ἐπ' αὐτὸ χαθωπισμένους· οὐς ἔλεγον ἐ-
 πιειδῶ ἀθρόως δεῖσθαι· βάλλη εἰς μέσον λίθους
 15 ἔκρουεν. ὅταν δὲ ὑπὸ τῷτε μάχωνται πρὸς ἀλλή-
 λους, τότε κτείνων αὐτούς. Ἰάσων δὲ τῷτο ἀκύνει,
 καὶ χρισάμενο τῷ φαρμάκῳ, παρρηγόμενο εἰς τὸ
 τῇ νεῇ ἄλσος, ὁμώσους τὴν ταύρας· καὶ σὺν πολ-
 λῷ πυρὶ ὀρμήσαντας, αὐτὴν καταζεύξει. ἀπειρυντο
 20 δὲ αὐτῶ τὴν ὀδόντας, ἀνέτελον ἐκ τῆς γῆς ἀνδρας
 ἑνοπλοῖ. αὐτοὶ δὲ, ὅτε πλείονας εἶδον, βάλλον ἐφανεῖν
 λίθους πρὸς αὐτούς, μαχομένους πρὸς ἀλλήλους πρὸς
 σὺν ἀνδρες. καὶ καταζευγμένους των ταύρων,
 ἐκ ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης ἐβύλετο διὰ τῷτε Ἀργῷ
 25 καταφλέξαι, καὶ κτείναι τὴν ἐμπλέοντας. φθάσα-
 σα δὲ Πηδεία, τὴν Ἰάσονα νυκτὸς, ἐπὶ τὸ δέρας ἤ-
 γαγε· καὶ τὴν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμήσασα
 τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσοντο ἔχουσα τὸ δέ-
 ρας, ἐπὶ τῷ Ἀργῷ παρεβύετο. εὐαίπετο δὲ
 30 αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτο. οἱ δὲ νυκτὸς μὲν τῶ-
 των ἀνέχοντο. Αἰήτης δὲ ἐπὶ τῶν τῇ Πηδείᾳ

illi noctem cum hisce auebantur. Caterum Aetes cognita Medea audacia ad nauim persequendam accingitur. quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem iugulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Aetes autem filij membris colligendis occupatus, filiam persequi desit. Quocirca conuerso itinere seruitos pueri artus sepelinit, eique loco ab illius disiectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo nauim perquirendam emisit, & nisi Medeam captam ad se retrahant, id illos supplicis, quod Medea subitura esset, daturos comminatur. Tum y alius aliò diffusi, in perquirendis Argonautis occupantur, Eridanum amnem iam praetercuntibus. At Iupiter ob Apfyrti cadentis iratus, ingenti immissa tempestate Argonautis errores inicit: ac dum secus Apfyrtidas insulas nauigant, Argo nauis eos alloquitur his verbis: Ionis iram nūquam antea desitiram esse, quam in Ausoniam profecti Apfyrti nocis ergò à Circe fuerint expiati. Hi autem Libya Gulliaque gentes praeteruecti, & per Sardinia pelagus delati, Hetruriam loquunt. Inde ad Aeëam contendunt, ubi à Circe expiantur. Qui cum praeter Sirenas nauigarent, Orpheus, quod contrariam occineret cantionem, Argonautas inhibuit. Verum solus omnium Butes ad eas enatauit, quem raptum, Venus ad Lilybaeum habitatum relegauit. Post à Sirenibus nauim Charybdis excipit, Scyllaque, & errantia saxa: è quibus ingens flammarum vis ac fumus eructari videbatur. Atqui per ea Thetis cum Nereidibus, Iunonis monitis, incolumem nauim transuexit. Siciliam itaq; praeteruecti, ubi Solis boni inerant, ad Cercyram Phaëcum insulam appellant, ubi rex Alcinous imperabat. Porro cum Colchi Argo na-

ἥτολμημένα, ὥρμησε τὴν ναῦν διόκειν. ἰδοῦσα δὲ
 αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια, τὸν ἀδελφὸν φονδεῖ·
 καὶ μελίσσασα, καὶ βυθοῦ ρίπτει. σωμαδροῖζον δὲ
 Αἰήτης τὰ τῷ παιδὸς μέλη, τὴν δὲ ξέως ὑστέρησι.
 5 διότῃ ὑπεσφύλας, καὶ τὰ σωθέντα τῷ παιδὸς μέλει
 δάψας, τὴν τόπον προσσηγρόσσε Τόμοις. πολλὰς δὲ
 Κόλχων ἐπὶ τῷ ζήτησιν τῆς Αργεὺς ἐξέπεμψεν·
 ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μήδειαν ἄξουσιν, αὐτὰς πιστάς
 τὰ ἐκείνης. οἱ δὲ, διαχρόντες ἀγῶνι, ἀνὰ χροῖον
 10 ζήτησιν ἐπειῦντο, τοῖς Αργοναύταις τὸν Ηειδανὸν
 ποταμὸν ἤδη ᾤδραπλέοισι. μελίσσας δὲ Ζεὺς ὑπερ
 τοῦ φονδέντος Ἀψύρτε, χειμῶνα λάβρον ἐπιπέμ-
 ψας, ἐμβάλλει πλάσω καὶ αὐτῷ τὰς Ἀψυρτίδας
 νήσους παρὰπλεόντων ἢ ναῦς φθίγγεται, μὴ λήξει
 15 τὴν ὀργὴν τοῦ Διὸς, εἰ μὴ πορδέντες εἰς τὴν Αὐ-
 σονίαν, τὸν Ἀψύρτε φόνον καθαρῶσιν ὑπὸ Κίρκης.
 οἱ δὲ, παρὰπλάσαντες τὰ Λιβύων καὶ Κελτῶν ἔδην
 καὶ διὰ τοῦ Σαρδωνίου πλάγους κομιδέντες, ᾤδραμει-
 ψάμενοι Τυρρηνίαν, ἤλθον εἰς Αἰαίαν, ἔνθα Κίρκη
 20 ἰκέται γλυκόμοι καθάειρονται. ᾤδραπλεόντων δὲ Σει-
 ρηῶας αὐτῶν, Ορφεὺς τὴν ἐναντίαν μῦσαν μελωδῶν,
 τῆς Αργοναύτας κατέχευε. μὲν γὰρ Βέτης ἐξενήξατο
 πρὸς αὐτὰς ὃν ἀπάσασα ἀφροδίτη ἐν Λιλυβαίῳ κα-
 τέμισε. καὶ τὰς Σειρηῶας τὴν ναυὶ Χάρυβδις ἐξε-
 25 δέχετο, καὶ Σκύλλα, καὶ πύσαι πλαῖνται ὑπερὸν
 φλόξ πολλή καὶ καπνὸς ἀναφερόμενος ἔωρετο. ἀγῶνι
 δὲ τῶν δεικνύσων τὴν ναυὶ σὺν Νηρείῳ Θέτις
 παρὰπλεόντων ὑπὸ Ηρας. παρὰμειψάμενοι δὲ Θει-
 νακίαν νῆσον, Ἠλίου βῆς ἔχουσιν, εἰς τὴν Φαιάκων
 30 νῆσον Κέρκυραν ἤκου· ἥς βασιλεὺς Ἰσὶ Αλκίνοος.
 τῶν δὲ Κολχικῶν τὴν ναυὶ εὐρεῖν μὴ δυναμένων,

vim usquam inveniunt, horum alij Phaëacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati, Apſyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phaëacas ierunt, ac navim Argo tandemprehendunt, et Medeam ab Alcinooreposcunt. Tam ille, si iam, inquit, uxori Iasoni copulata sit, eam illis se non daturum: at si nondum virum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enimvero Alcinoi coniux Arete anteverrens, Iasoni Medeam coniugavit. Hinc igitur Colchici cum Phaëacibus simul habitare statuerunt. Argonautæ verò cum Medea in altum auebantur: qui cum noctu navigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter hæc Apollo Menæcium impetens, secundum ingulum sagitta percussit, eumq; in mare deturbavit. Hi verò cum proximam insulam conspiciunt, ad eam deveniunt, ac præter spem ostentatum portum ingressi, Anaphen nominarunt: ubi Apollini Egleo aram statuunt, ibiq; peractis de more sacrificiis, epulati sunt. Quæ verò ab Arete duodecim ancillæ Medæe dono iam datæ fuerant, fortissimos illos viros per latus sugillabant. Hinc & adhuc etiam vetus ea in sacris deridendi consuetudo mulieribus manet. Inde æucti, in Cretam appellere prohibentur à Talo. Hunc sanè alij ex æreo genere produnt; Sunt qui à Volcano Minoi datum esse forût. Qui vir æneus fuit, idèq; ab alijs Taurus appellatur. Huic autem venam unam à collo ad calcem pertinètem fuisse tradunt: atq; in huiusce vana cute claudus æneus affixus esse videbatur. Hic igitur Talus ter in die circum insulam currens, eam tuebatur. Quocirca & cum Argo navim prætereuntem spectans lapidibus impetebat; Demum Medæe veneficijs circumventus occubuit. siquidem, ut nonnulli memorant, Medæe poculis ad insaniam reductus, excessit e

- οἱ μὲν τοῖς Κερκυραίοις ὄρεσι παρώκησαν· οἱ δὲ, εἰς
 τὴν Ἀλκυίδα κορυμνίζοντες, ἔκπουν Ἀλκίπιδος νή-
 σους. ἔνιοι δὲ, πρὸς Φαίαια ἐλθόντες, τὴν Ἀργὴν
 κατέλαβον, καὶ τὴν Μήδειαν ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἀλκι-
 νόου. ὁ δὲ, εἶπεν· εἰ μὲν ἤδη σωεληλύθεν Ἰάσων, ὅ-
 τινος αὐτὴν ἐκείνῳ· εἰ δὲ παρδένῃ ὢν, πρὸς πάντας
 αὐτὴν ἐπέμψεν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μή-
 δειαν Ἰάσωνι σωεζώειν· ὅθεν οἱ μὲν Κολχηοὶ μὲν
 Φαίαικον κατώκηζον. οἱ δὲ Ἀργοναῦται μὲν δὲ Μηδείας
 ἀνέχθησαν. πλείοντες δὲ νυκτὸς, σποδρῶ ἀνιπτόμενοι
 χειμῶνι. Ἀπόλλων δὲ σὰς ἐπὶ τὴν Μεινοίτιν θειρὰν
 τοξεύσας τὸ βέλει, εἰς τὴν θάλασσαν κατέστρεψεν. οἱ
 δὲ, πλησίον ἐδεάσαντο νῆσον. τὴν δὲ παρὰ πρὸς ὁδο-
 νίαν ἀναφανῆναι προσορμυδύντες, Ἀνάκτωρ ἐκάλε-
 σαν. ἰδρυσάμενοι δὲ βαμὸν ἀπόλων Ὁ Αἰγλαίης,
 καὶ δυσίασαντες, ἐπὶ οὐρανὸν ἐπάπανον. δοδεκάτη δὲ
 ὑπὸ Ἀρήτης Μηδεία δώδεκα θειράπαινοι, τὰς ἀε-
 σίας ἑσκαπὼν μὲν παιγνίας. ὅθεν ἐπὶ καὶ νῦν ἐν τῇ
 δυσίᾳ σιωπῆδες ὄντι σκώπῃν γυναικῶν. ἐντεῦθεν ἀνα-
 χθέντες, κωλύοντα Κρήτην προσείχον ὑπὸ Τάλῳ.
 σῶτον, οἱ μὲν, σὺ χαλκῷ ἥλοισι τῇ λέρουσιν· οἱ
 δὲ, ὑπὸ Ἡφαίστῳ Μίνῳ δοδύωαι· ὃς ἰὼν χαλκῷ
 ἀνῆλθε. οἱ δὲ, Ταῦρον αὐτὸν λέρουσιν. εἶχε δὲ φλέ-
 βα μίαν ἀπὸ αὐχένῃ κατὰτείνεσαν ἄλκι σφυρῶν·
 καὶ δὲ τὸ δέρμα τὸ φλεβὸς ἦλθε διήκειτο χαλκῷ. οὗ-
 τῳ ὁ Τάλῳς τρεῖς ἐκείνης ἡμέρας τὴν νῆσον περιερχόμενος
 ἐτάζει. διὸ καὶ τότε τὴν Ἀργὴν προσπλέεσαν θεοὶ,
 τοῖς λῆδοις ἔβαλεν. ἑξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μηδείας,
 ἀπέθανεν· ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσι, διὰ φαρμάκων αὐτὸν
 μακίαν Μηδείας ἐμβάλεως· ὡς δὲ πῖνει, ὑποχρ-

vitæ. Sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem,
 clauum illi Medeam extraxisse, omniq; ex eius corpore
 effuso ichore ipsum obijisse narratur. Nec desunt qui il-
 lum à Perante sagitta in calce vulneratum interijisse
 tradunt. Noctem autem unam illic non amplius morati
 Argonautæ ad Eginam aquatum contendunt, ubi de
 aqua pugna confertur inter eos, inde verò per Eubœam
 Locridemq; nauigantes, Iolcum, quarto demum mense
 post initam velleris aurei expeditionem, perueniunt.
 Verum Pelias, quòd Argonautarum reditum despera-
 bat, de Æfone obtruncando cogitauit. Hic autem dum
 sibi ipsi mortem consciscere quarit, immolati tauri san-
 guinem intrepidè hausit, & interijt. Atqui Iasonis ma-
 tor, Peliam execrata, relicto filio paruulo, velut ad bel-
 lum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias
 & relictum ab ea filiam ingulauit. Interea redit Iason,
 ac vellus aureum Pelia dedit. Qui, cum iniurias, qui-
 bus affectus erat, ulcisci vellet, occasionem expectabat.
 Proinde sumptis secum lætissimis heroibus, in Isthmum
 nauigauit, ac nāuim Neptuno dedicauit. Inde Medeam
 monet ut rationem ineat, qua Pelias illi tot iniuriarum
 pœnas luat. Tum illa Pelia regiam ingressa, regis filias,
 Asteropeam nempe & Antinoen, patrem dissecandum,
 elixandumq; suasu inducit suo: atq; eundem in vitam
 mox atate iuuenem suis se veneficijs reuocaturam esse
 pollicetur. Idq; ut facilius credi possit, arietem in frustra
 dissectum, elixatumq; agnum reddidit. Tum illi credu-
 la, patrem occidunt, membratimq; concisum elixant.
 Acastus autem unā cum Iolcensibus patrem sepeliuit.
 Iasonemque & Medeam Iolco eiecit. Hinc illi Corin-
 thum commigrant: ubi decennium totum fortunatè
 transegerunt. Inde cum Glaucon Creon Corinthiorum

- μένης ποιήσειν ἀδάναλον αὐτὸν, καὶ τὸν ἥλαν ἐξα-
 λύσας, ἐκρυέντος τῷ παντός ἰχώρῳ ἀποδανείν.
 πινὺς δὲ αὐτὸν πρὸς δένδρα ὑπὸ Ποίανθι εἰς τὸ
 σφυρὲν, τελευτήσας λέροισι. μίαν δὲ ἐνταῦθα νύκτα
 5 μείναντες, Αἰγίνη προσέειπον, ὑδρῶσάδ' ἀέλοντες.
 καὶ γίνεται περὶ τῆς ὑδρείας αὐτοῖς ἀμύθια. ἐκεῖθεν
 δὲ, διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλοῦσάντες,
 εἰς Ἰωλκὸν ἦλθον, καὶ πάντα πλοῦν ἐν τέτρασι μοσὶ
 10 τελειώσαντες. Πελίας δ' ὑπογυὺς τῷ ὀπισθεφύῳ ἦν
 Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἴονα κτείνειν ἤθελεν. ὁ δ' αἰτη-
 σάμενθ' ἑαυτὸν ἀελεῖν, θυρίας ἐπτελῶν ἀδελῶς τῆ
 ταύρου αἷμα πασάμενθ' ἀπιδανεν. ἡ δὲ Ἰάσονθ'
 μήτηρ ἐπαρσαμένη Πελίαν, νήπιον ὑπολινέουσα πᾶ-
 15 ρε, ὡς πρὸς πόλεμον πτόμαχον, ἑαυτῷ ἀνύρτησε.
 Πελίας δ' καὶ τὸν χαταλειφθέντα πᾶντα ἀπέκλεινεν
 αὐτῆς. ὁ δ' Ἰάσων χατελθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε.
 περὶ ὧν δ' ἠδίκηθη μετελθεῖν ἐδέλων, κειρὸν ἐξεδέ-
 20 χαστο. καὶ τότε μὲν εἰς Ἰθμόν μῦθ' ἦν ἀρίστων πλῆ-
 σεις, ἀνέδθηκ' ἑλὼν ναῦν Ποσειδῶνι. αὐδὺς δ' Μή-
 δειαν παρακαλεῖ ζῆτεῖν ὅπως Πελίας αὐτῷ δίκας
 ὑπόσκη. ἡ δ' εἰς τὰ βασίλεια τῆ Πελίας παρελθῶσα,
 25 πίδει τὰς θυγατέρας αὐτῆς [Ἀσπεόπειαν δηλαδὴ, καὶ
 Ἀντιγόην] τὸν πατέρα κρεεργῆσαι, καὶ κατεψῆσαι,
 διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελομένη ποιήσεν νέον. καὶ
 τῆ πσεῦσαι χάειν, κριδὸν μελίσσασα, καὶ κατεψῆσασα,
 30 ἐποίησεν ἄρνα. αἱ δὲ πσεύσασαι, καὶ πατέρα κρεερ-
 γῆσι, καὶ κατεψῆσιν. Ἀχέρος δὲ μῦθ' ἦ τῷ Ἰωλκὸν
 οἰκύντων, τὸν πατέρα δάπτει. τὸν δὲ Ἰάσονα μῦθ' ἦ
 Μηδείας, καὶ Ἰωλλῷ ἐμβάλλει. οἱ δὲ, ἦκον εἰς Κό-
 35 ενδον. καὶ Ἄχα μὲν ἔτη διετέλειω διπυχῶντις αὐ-
 δὺς δὲ τῆ καὶ Κορίνθου βασιλέως Κρείονθι καὶ θυγατέρε

rex filiam Iasoni despondisset, eam, dimissa Medea, in matrimonium duxit. Tum illa quos Iason Deos iurasset, obtestata, ingratusq; illius animū subinde detestata, uxori quidem pepulum venenis infectum misit: quem simul ac illa sibi induit, cum adiutore patre, valido igne correpta conflagrauit. Medea insuper quos ex Iasone filios habebat, Mermernam nempe ac Phoretēm, trucidauit, & sumptum ab Solo alatorum draconum cœtrum conscendit, in eoque profugit Athenas. qua in fuga, ut quidam ferunt, filios infantes adhuc, supplices ante Acrae Iunonis aram constitutos, omisit: quos surgere iussos Corinthij multis vulneribus contrucidauit. At Medea, quæ conuolauit Athenas, mox ibi Egea nupta, filium, cui Medo nomen fuit, gignit. Postea verò, cum Theseo comparasset infidias, Athenis in fugam acta eam Medo filio eiecitur; Quī magnam apud Barbaros imperium consecutus, subiectam sibi provinciam uniuersam Mediā vocari voluit, & bellum contra Indos inferens vitam cum morte commutauit. Sed Medea nulli suorum agnita, ad Colchos remeant: quæ cum Eetōn patrem Persei fratris dolo ab regia sede eiecitū inuenisset, illi regnum recuperauit.

Γλαύκῳ·Ιάσωνι ἐγγυῶνθ' , παρὰ πεμφάμενθ'·Ιά-
 σων Μήδειαν, ἐγάμει. ἡ δὲ ἄς τε ὤμοσεν Ιάσων δεῦς
 ἐπιχλεσμένη, καὶ τὴν Ιάσονθ' ἀχαιΐαν μεμψα-
 μίνη πολλάκις, τῇ μὲν γαμυμένη πτόλον μεμαγ-
 μόνον φαρμάκῳ ἐπεμψεν· ὃν ἀμφιασμένη, μὲν τῷ
 5 βοιδοῦνθ' πατρὸς πυρὶ λάβρω καταφλέγει· τὺς τε
 παῖδας, ἄς εἶχεν ἐξ Ιάσονθ', Μερμέρον καὶ Φερνταν,
 ἀπέκλεινε. καὶ λαβέσα παρὰ ἡλίου ἄρμα Πηλεῶν δρακόν-
 των, ἐπὶ τύτῃ φεύγουσα, ἦλθεν εἰς Αἰθιώας. λέγε-
 10 ται δὲ ὅπ' φεύγουσα, τὺς παῖδας νηπιὺς ἐπ' ὄντας
 κατέλιπεν, ἰκέτας καδίσοις ἐπὶ τὸν βοῶνδ' ἦεν
 ἡ Αἰθίας· Κοεινδοῖσι δὲ αὐτὺς ἀναστήσαντες κατε-
 τραυμάτισαν. Μήδεια δὲ ἦκεν εἰς Αἰθιώας. καὶ κεῖ
 γαμυθεῖσα Αἰγεί, παῖδα γυνῆ· Μήδον, ὅπ' βελόυσσιν
 15 δὲ ὕστερον Θηαῖ· φυγὰς δὲ Αἰθιωῶν μὲν τῷ παιδὶ
 ἐκβάλλεται. ἀλλ' ἔπος μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβάρ-
 ρον, τὴν ὑφ' ἑαυτὸν χεῖραν ἀπασαν Μηδίαν ἐκά-
 λεσε, καὶ στρατευάμενθ' ἐπὶ Ἰνδοὺς ἀπὸδανε. Μήδεια
 δὲ εἰς Κόλχοις ἦλθεν ἄγνωστος. καὶ καταλαβέσα
 20 Αἰήτιν ὑπὸ τῷ ἀδελφεῷ Περσῶν τ' βασιλείας ἐστρυ-
 μένον, κτείνασα φόντον, τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν
 κατέστησεν.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES,
SIVE DE DIIS,

Liber Secundus.

Voniam verò Dencalionis genus enarravimus, Inachi deinceps explicemus. Inachus igitur ex Oceano & Tethye procreatur: à quo Inachus Argiuorum flumen nominatus est. Huius & Melissa Oceani filia, Phoroneus ac Ægialeus filij fuerunt. Ægialeus tametsi nulla de se prole relicta sit extinctus, Ægialeam tamen ab eo, cui præsuerat, dictam fuisse terram legimus. Atqui Phoroneus uniuersa terra, cui post nomen fuit Peloponneso, imperio potitus, ex Laodice nymphea Apin & Nioben creauit. Apis itaque commutato in dominandi libidinem regno, vi cuncta gerens, ac planè tyrannico more administrans, Peloponnesum Apiam suo de nomine vocari iussit. Is demum Thelxionis ac Telchinis insidijs appetitus, sine liberis excessit è vita: & relatus inter deos, Sarapis appellatus est. De Niobe autem, & Ione, quam primam mortalium Iupiter iniuit, Argus

ΑΠΟΛΛΟ-

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἢ ὡς Θεῶν, βιβλίον β.

ΠΕΙΔΗ ὃ τὸ πῦ Δαχαλίων
διεξεληλυδαρόν γῆν, ἐχομένας
λέγων τὸ Ἰνάχου. Ωκεανὸς καὶ
Τηθύς γίνεταί πᾶσι Ἰναχος· ἀφ'
ὧ ποταμοὶ ἐν Ἀργεὶ Ἰναχος καλεῖ-
ται· τέκε, καὶ Μελίσσης τῆς Ωκεανῶς,

Φορβανεύς τε καὶ Αἰγιαλὸς πάντες ἐγένοντο. Αἰγια-
λέως μὲν ἔν ἁπασίν ὑποδανόντων, ἡ χώρα ἁπα-
σα Αἰγιαλέια ἐκλήθη. Φορβανὸς δὲ ἁπασίς τῆς ὕψι-
10 ρον Πελοποννήσου περὶ παραρρῶνθις, ἐν τῇ Λαοδί-
κης νύμφης, διωσάδων, Ἀπὴν καὶ Νιόβην ἐγέννη-
σιν. Ἀπὴ μὲν ἔν εἰς περὶ νύμφα τῶν ἑαυτῶ μετατίσας
διώαμιν, καὶ εἶσα ἂν πέσαντων, ὀνομάσας ἀφ'
ἑαυτῶ τῶν Πελοπόννησον Ἀπῆν, ὑπὸ Θεαξίον καὶ
15 Τελχῶν ὀπβελλῶνθις, ἅπας ἀπέθανε· καὶ τομ-
οὶς δίδε, ἐκλήθη Σάραπις. Νιόβης δὲ, καὶ
Διὸς, ἡ περὶ τῇ γυναικὶ Ζεὺς δῖντῃ ἐμύγη· πᾶσι
Ἀργος ἐγένετο. ὡς φησὶ Ἀκασίαις φησι, καὶ Πτο-

Arg⁹ natus est. Sed Acusilai testimonio Pelasgus is dicebatur, à quo Pelopōnesus dicta deinde Pelasgia fuit. At Hesiodus Pelasgū fuisse indigenā refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus. Argus itaq; simulac à Phoroneo regnum accepit, Peloponnesum à se Argos dicī imperavit: qui postea ducta uxore Euadne, Strymonis ac Neare filia, Iasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Iaso autem nascitur Agenor, ex quo ille Argus, qui Panoptes dicitur, ortus est: hunc toto corpore oculum fuisse legimus. Hic etiam viribus prastans, sublato, qui Arcadiam deuastabat, tauro, eius sese corio circumtexit. adhuc Satyrum, qui Arcadibus vim inferebat, eorumq; pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quam Tartari ac Terræ filiam dicunt, qua viatores corripiebat, dormientem nactus interemit: idemq; sublati cadis auctoribus, Apidis interitum ultus est. Argi verò, & Ismenes Asopi filia Iasus est filius: ex quo Ionem ortam esse ferunt. At Castor, qui de temporum ignoratione conscripsit, necnon complures tragicædiarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrāt: quam Inonis sacerdotio decoratam Iupiter vitiauit: à quo cum violatam fuisse puellam hanc Iuno comperisset, in buculam candidam transformauit, cum qua Iupiter se concubuisse abiurauit. Quare Hesiodus inquit, amantium insurandum irritum esse, neque ad decorum iraque quicquam pertinere. Iuno interim vaccam ab Ione depoposcit, acceptamq; Argo Panopte custodiendam dedit. Hanc autem Astelepiades Arestoris, Pheracydes verò Inachi, sicut Cercops Argi, & Ismenes, quæ Asopi fuit, filiam scribunt: sed Acusilaus à Pirene, ut dictum

- λαστρὸς, ἀφ' ἧς κληθῆναι τοὺς τῶν Πελοπόννησον οἰ-
 κοῦντας Πελασγούς. Ἡσίοδ' οὖν δὲ, ἥ Πελασγὸν αὐ-
 τόχθονα φησὶν ἔῃ. ἀλλὰ αὖτε μὲν τότε πάλιν ἐρε-
 μῶ. Ἀργ' οὖν δὲ λαβὼν παρὰ Φοιβῆος ἥ βασιλείαν,
 5 ἀφ' ἑαυτοῦ ἥ Πελοπόννησον ἐκάλεσεν Ἀργ'. καὶ
 γῆμας Εὐάστριον ἥ Σβύμον' οὐ Νεαίρας, ἐτέκνω-
 σεν Ἰασον, Πείρανδον, Εὔδωρον, Κεῖασον. ὃς
 καὶ τῶν βασιλείαν παρέλαβεν. ἐξ Ἰάσου δὲ, Ἀγλῶωρ
 γίγεται. τότε δὲ Ἀργ' οὐ Πανόπης λεγόμενον.
 10 εἶχε δὲ ὥσ' ὀφθαλμοὺς μὲν ἐν παντὶ [τῶ] σώματι
 ὑπερβάλλον δὲ δυνάμει, ἥ μὲν τῶν Ἀρχαδίων λυ-
 μαινόμενον ταῦρον ἀνελών, τῶν τέτε δὲραν ἡμφιέ-
 σατο. Σάτυρον δὲ τοὺς Ἀρχάδας ἀδικούντας, καὶ
 15 ἀφαιρέμενον τὰ βοσκήματα, ὥστας ἀπέκτεινε.
 λέγει δὲ καὶ τῶν Ταρφάρων καὶ Γῆς Εχιδνῶν, ἥ τοὺς
 παριόντας σιωπῶντα, ἐπιτηρήσας κοιμωμένους ἀπέ-
 κτειναν. ἐξεδίκησε δὲ καὶ ἥ Ἀπιδ' οὐ φόνον, τοὺς
 αἰπίους ὑποκτείνας. Ἀργ' οὖν δὲ καὶ Ἰομύνης τῆς Ἀσ-
 πιδ' οὐ πᾶς Ἰάσος, ἥ φασὶν ἰὼν γινέσθαι. Κάστωρ δὲ ὁ
 20 συγγράφας τὰ χρονικὰ ἄγνοήματα, καὶ πολλοὶ ἄλλοι
 τραγικῶν, Ἰνάχου τῶν ἰὼν λέγουσιν. Ἡσίοδ' οὖν ἥ καὶ
 Ἀκουσίλα' οὐ Πειρήν' οὐ αὐτῶν φασὶν ἔῃ. ταύτην, δὲ
 εὐφύνην τῆς Ἡρας ἔχουσαν, Ζεὺς ἐφειρε. φεραδὲς
 ὑφ' Ἡρας, ἥ μὲν κόρης ἀφ' αὐτῆς εἰς βῆν μετε-
 25 μόρφωσε Λαοκλῶ. αὐτὴν ἥ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν.
 διὸ φησὶν Ἡσίοδ' οὐ ἐκ ἐπαυαδὲς ἥ ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργῆν
 τοὺς ἡγομένους ὄρκους ὥσ' ἐροῦσιν. Ἡρα ἥ αἰτησα-
 μένη παρὰ Διὸς ἥ βοῶν, φύλακα αὐτῆς ἀπέστησεν
 Ἀργ' οὖν ἥ Πανόπην ὃν Ἀσκληπιάδης μὲν, Ἀρέστου
 30 λέγει ὅτι. Φερεκύδης δὲ, Ἰνάχου. Κέρκω δὲ, Ἀρ-
 γ' οὖν καὶ Ἰομύνης τῆς Ἀσπιδ' οὐ θυγατρὸς. Ἀκουσίλα' οὖν
 δὲ ἐκ γῆς γινέσθαι αὐτὴν λέγει. ὥσ' ἐν τῇ ἐλαίᾳ

antea fuit, ortam esse refert. Hic eam ad oleam, quæ in Mycenæo luco erat, alligabat. Cum verò Iupiter eam Mercurio ut furtim abduceret, imperasset, idq; ab Hecate detectum fuisset, neq; celari amplius posset: lapide percussum Argum peremit. Hinc itaque Mercurius ΑΡΤΕΙΦΟΝΤΗΣ cognomentum accepit. Iuno demum bovem æstro concitavit. Quo factò ea primum in sinum ab se Ionium appellatum penetravit: Mox per Illyricum progressa, Hamum transcendit, ac per ea tempora traiectum Thracium nominatum, ab illa deinde Bosporum dictum, tranavit. Inde, cum in Scythiam penetrasset, & Cimmericam terram, cumque per continentem multam deerrasset, multa; Europa, atq; Asia maria, tranasset, in Ægyptum tandem peruenit: ubi cum pristinam formam recepisset, ad Nilî fluenta Epaphum perperit. Iunoq; Curetes ut alicubi puerum acculerent, exoravit. illi verà Iunonis orata fecerunt. Quod factum ubi Iupiter rescivit, Curetas occidit. Io interim ad filium sese vestigandum accingit. Quæ cum Syriam propè universam peruagata esset, quod illic Bybliorum regis uxor filium educare significabatur, ea tandem Epapho inuento, in Ægyptum remeavit; ac Telegono, qui tum Ægyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quæm Isin vocarunt Ægyptij, statuam collocavit; Et Ionem quoq; Isidem appellarunt. Epaphus autem Ægyptijs imperans, Memphin Nilî filiam sibi coniugavit: deq; uxoris nomine conditam urbem, Memphin nominavit, ex eaq; Libyam filiam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est. Caterum ex Libya Neptunoq; gemini Agenor ac Belus oriuntur, Agenor itaq; in Phœnicen profectus, inibi regni sedem constituit: ubi & magna sobolis auctor extitit: quare

- ἐδέσμευεν αὐτὴν, ἥ τις ἐν τῷ Μυκηναίῳ ὑπῆρχεν
 ὄψει. Διὸς δὲ ὀπιτάξαντος Ἑρμῆ κλέψαι τὴν βοῦν,
 μινύσσει· Ἰέρακος, ἐπειδὴ λαθεῖν ἐκ ἡδυάτου,
 λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν Ἀργον. ὅθεν Ἀργεϊφόντης
 5 ἐκλήθη. Ἦρα ὃ τῇ βοὶ οἶτρον ἐμβάλλει. ὃ δὲ, παρῆ-
 τον ἦκεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κληθέν-
 τα· ἐπιτετα διὰ τῆς Ἰλλυείδος πορρωδεῖα, καὶ τὸν
 Αἴμον ὑπερβαλῶσα, διέβη τὸν τότε μὲν χαλκόμενον
 πόρον Θράκιον· νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον. ἐπὶ
 10 δεῦσα ὃ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν Κιρκυαίδα γῆν, πολ-
 λὴν χέρσον πλανηδεῖσα, καὶ πολλὰ διανηξαμένη
 δόλῃσιν Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, τελευτᾷ ἥκεν
 εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ὑπελαβύσα,
 γυνᾶ παρὰ τῷ Νείλῳ ποταμῷ Ἐπαφον παῖδα. τῆ-
 15 τον δὲ Ἦρα δῖται Κυρήτων ἀφανῆ ποιῆσαι. οἱ δὲ,
 ἡραίσαντες αὐτόν. καὶ Ζεὺς μὲν αἰδομένην, κτείνει
 Κύρηντας. Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τῆ παιδὸς ἐστράπηντο.
 πλανωμένη ὃ καὶ Σουείαν ἀπασαν· ἐκεῖ γὰρ ἐμμένετο
 τῇ Βυβλίῳ βασιλείᾳ γυνὴ ἐπιθύνει τὸν ἦόν· καὶ τῇ
 20 Ἐπαφον δῖσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλθεῖσα, ἐγαμήθη Πη-
 λερόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων. ἰδρύσατο ὃ
 ἄγαλμα Δήμητρος, ὡς ἐκάλεσαν Ἴσιν Αἰγυπτίῳι, καὶ
 τῇ Ἰῷ, Ἴσιν ὁμοίως φερόμενον. Ἐπαφῇ δὲ βασι-
 25 λεύων Αἰγυπτίων, γαμέει Μέμφιν τῇ Νείλῳ θυγα-
 τέρα, καὶ ὑπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν. καὶ τεκοῖ
 θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη.
 Λιβύης δὲ καὶ Ποσειδῶν, γίνονται παῖδες δίδυμοι,
 Αἰγύωρ καὶ Βῆλ. Αἰγύωρ μὲν ὣν εἰς Φοι-
 νίκην ἀπαλλαγείς ἐβασίλευσε· καὶ κεῖ τῆς μεγάλης
 30 ῥίζης ἐγένετο ἡγεάρχης. ὅθεν ὑπερδυσόμῃα φεῖ τέτυκτο.
 Βῆλ δὲ ὑπομείνας ἐν Αἰγύπτῳ, βασιλεύει μὲν
 Αἰγύπτῳ· γαμέει δὲ Αἰγυγίῳ τὴν Νείλῳ θυγατέρα·

de eo in praesentia dicere super sedeo. At Belus, quod ex Aegypto minime discessisset, Aegypti regnum consequitur: atq; Anchinosen Nili filiam duxit uxorem, de qua filios geminos creavit, Aegyptum ac Danaum, sed & ut Euripides ait, Cephenum, Phineumq;. Igitur Danaum Belus ad Libyam incolendam, Aegyptumq; ad Arabiam habitandam misit. Qui, cum deuastasset Melampodum terram, eam Aegypti nomine appellari de seipso voluit. Porro & Aegypto è pluribus coniugibus filij mares quinquaginta gignuntur: at fratri Danao filiorum totidem. Qui cum de regno inter se contenderent, Danaus Aegypti filios præter unum aut alterum, filiarum suarum opera necavit: nam ex oraculo cadens sibi ab eorum uno imminere acceperat: metu perculsus Minerva consilio, navim nominatam ab eo de filiarum suarum numero πντνκόρυτος, quasi dixeris quinquagintirremem, primus fabricavit, in quam filias suas imposuit, aufugit. Inde ad Rhodum insulam cum appulsi esset, Minerva Lindia statuam dedicavit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnū tradit Helanor, qui tum Argis regnabat. At ipso Dana' eius regionis potitus, suo ipsius nomine incolas Danaos appellari voluit. Sed quod ea regio aquarū inopiā laborabat, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, fontes exsiccarat, quod eam Minerva terram esse testatus est, filias suas interim aquatū misit. harum una Anymone aquam quærens, telum in ærnum iacit, ac forte Satyrum dormitantem ferit: quare ille somno expergefactus, puella incunda miro desiderio capitur. At Neptuni superuentu Satyrus se dedit in fugam. Anymone autem cum hoc concubuit, eique Neptunus Lerneos fontes indicavit. Porro Aegypti filij Argos profecti ut mutuam inter se similitudinem compo-

- καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἰγυπῆθ' καὶ Δα-
 ναός. ὡς δὲ φησιν Εὐεπίδης, καὶ Κυρεὺς καὶ Φινεὺς
 φερόσι. Δαναὸν μὲν ἔν Βῆλθ' ἐν Λιβύῃ κατὰ κη-
 σεν. Αἰγυπῆθ' δ' ἐν Αἰθίοπῃ. ὅς καὶ κατασπαρά-
 σεν καὶ Μελαμπίδων χώραν [ἀφ' ἑαυτῆς] ὀνόμα-
 σεν Αἰγυπῆθ'. γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν, Αι-
 γυπῆθ' μὲν παῖδες πεντήκοντα. θυγατέρες δὲ Δαναῶν
 πεντήκοντα. σπασσάτων δὲ αὐτῶν φερεὶ ἀγέλοις
 ἀπὸ τῆς ὑφ' ἧς, ὕστερον Δαναὸς τὰς Αἰγυπῆθ' παῖδας,
 10 πάλιν ἐνὸς ἢ δυεῖν, διὰ τοῦτο αὐτῇ θυγατέρας
 ἀνείλε, δεδοικώς. [κατόπι καὶ ἐκ χρησμοδῶ, ὅπερ
 φανευθήσεται ὑπὸ ἐνὸς αὐτῶν, καὶ] ὑποδεδυμένης
 Αἰθιοπῆς αὐτῇ, καὶ αὐτῆς κατεσκεύασε, [καὶ κλη-
 δεῖσαι ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ θυγατέρας αὐτῆς πεν-
 15 τήκοντες.] ἐν ἧς καὶ κόρας ἐνδέμενθ' ἔφυγε. φερε-
 ῖα δὲ Ρόδῳ, τὸ τῆς Λινδίας Αἰθιοπῆς ἀγαλμα
 ἰδρύσατο. ἐπεὶ δὲ ἦκεν εἰς Ἀργεῖον, καὶ τὴν
 βασιλείαν αὐτῇ παραδίδωσι Εὐκλῆς ὁ τότε βασι-
 λεύων. [αὐτὸς δὲ κρατῆσαι τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτῆς
 20 τὰς ἐνοικοῦσας Δαναὺς ὀνόμασεν.] ἀνύδρου δὲ τῆς
 χώρας ὑπαρχέσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξέχευε
 Ποσειδῶν μινύων Ἰνάχῳ, διόπερ καὶ χώραν Αἰθιοπῆς
 ἐμάρτυρσεν. τὰς θυγατέρας ὑδρευομένας ἐπεμα-
 ρσε. μία δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη ζῆτοσιν ὕδωρ, ῥέηται
 25 βέλθ' ἐπὶ ἑλαφόν, καὶ κοιμώμενη Σατύρου πύλας
 καλεῖνθ' ὀφθαλμοῖς, ἐπιδύμεν συζυγνέει. Πο-
 σειδῶτος δὲ ἐξηραίνετος, ὁ Σάτυρος δὲ ἔφυγε. Ἀμυ-
 μώνη δὲ, σάτυρον σκευεύεται. καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν
 τὰς ἐν Λέγει πηγὰς ἐμινύει. αἱ δὲ Αἰγυπῆθ' παῖδες
 30 ἐλθόντες εἰς Ἀργεῖον, καὶ τὴν ἑλθόντων παρὰ τὴν

nerent, se se cohortantur, & Danaï filias sibi in matrimonio dari obsecrant. Tum Danaus, simul quod parum crederet eorum pollicitationibus, simul quod fuga exiliyque sui iniuriam haud quaquam oblitus esset, nuptias pactus sortito puellas distribuere coepit. Hypermnestram igitur, nataram maximam, Lynceo, & Gorgophonen Proteo selegit. Hos enim ex coniuge regina Argypbia Egyptus extulerat. Inde suam quisque sortiti sunt, Busiris quidem & Enceladus, Lycusque ac Daiphron, Automaten, Amymonen, Agauen, Scaam, Danao ex Europa regia matrona satus ducunt. At ex Elephantide orta fuerunt, Gorgophone, atq; Hypermnestra: sed Lynceus & Calycen sorte duxit. Ister autem Hippodamiam: Chalcodon, Rhodiam: Agenor, Cleopatram: Asteriam Chatus, Hippodamiam Diacorystes: Alcis Glaucon: Alcmenon Hippomedusam: Hippothous Gorgen: Iphimedeusam Euchenor: Rhoden Hippolytus. Hi decem ex Arabia uxore geniti sunt. Sed puella ex Hamadryadibus Nymphis, alia ex Atlantea, alia ex Phoebe natae sunt. Agaptolema Pirene, Cercesti Dorion, Eurydamanti Rharthe, Egio Mnestra, Enippe Argio, Anexibia Archelao, Menacho Nelo, obuenerunt. Hi septem e Phœnissa cōiuge orti sunt. at puella, ex Æthiopide. Quis verò ex Tyria erant, sine sorte duxerunt eas quae ex Memphide erant, id quo propter similitudinem nominum, Clitus, Cliten, Sthenelus, Sthenelen, Chrysippus, Chrysippen. At qui ex Catiande & Naide nymphea, prater eos filij duodecim nati erant, cum iocidemo Polyconis filiabus, sortito matrimonium contraxerunt. Illorum haec sunt nomina, Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Potamon, Cissens, Lixus, Imbrus, Bromius, Polyctor, Chthonius. Haec verò sunt ex Nymphea

λούω, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς γαμεῖν ἠξίουν. Δαναὸς δ',
 ἅμα μὲν ἀπῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δ'
 καὶ μετῴκων ὥστε φυγῆς, ὁμολογεῖ τοῖς γάμοις, καὶ
 διεκλήρε τὰς κορας. Τῷ μὲν οὖν, πῶς ποιοῦ-
 5 βυτέραν, ἐξεῖλε Λυγκεῖ, καὶ Γοργυφόνῳ Πρωτέϊ.
 ἔτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀργυρείης ἐμγόνεισαν
 Αἰγυπῶ. τῇ δ' λοιπῶν ἔλαχε, Βέσις μὲν καὶ Εὐκλέ-
 λαδος, καὶ Λύκος καὶ Δαΐφρων, τὰς Δαναῶν γυναικεί-
 10 σας ἐξ Εὐεφῆς, Αὐτομάτῳ, Ἀμυνάνῳ, Ἀγαύ-
 ῳ, Σχευῳ. αὐτὰς δ' ἐκ βασιλίδος ἐγόνοντο Δαναῶν,
 ἐκ δὲ Ελεφαντίδος, Γοργυφὸν καὶ Τῷ μὲν οὖν, πῶς ποιοῦ-
 καὶ δ' καὶ Καλύκῳ ἔλαχεν. Ἰσθμὸς δ', Ἰσποδά-
 μιαν· Χαλκῶν, Ροδίαν· Ἀγλῶν, Κλεοπάτραν·
 15 Καῖτος, Ἀσείαν· Διοκορυς, Ἰσποδάμιαν· Ἀλκίς,
 Γλαυκὴν· Ἀλκμῶν, Ἰσπομέδον· Ἰσπόδιον,
 Γόργῳ· Εὐχλῶν, Ἰφιμέδον· Ἰσπόλυτος, Ρά-
 δῳ. ἔτοι μὲν οἱ δὲ καὶ ἐξ Ἀεχβίας γυναικὸς· αἱ δ' παρ-
 20 δένοι, ἐξ Ἀμαρυσιῶν νυμφῶν· αἱ μὲν, Ἀτλαντίης·
 αἱ δ', ἐκ Φοίβης. Ἀγαπύολεμος δ', ἔλαχε Πειρήνῳ
 Κέρκεις δ', Δώριον· Εὐρυδάμας, Φάρτην· Αἴγιον,
 Μνήσαν· Ἀργεῖον, Εὐίστην· Ἀρχέλαον, Ἀνέξι-
 25 βίῳ· Μέναντος, Νηλῶ. οἱ δ' ἐπὶ ἐκ Φοινίκης γυναι-
 κὸς· αἱ δ' παρδέναι, Αἰδιόπιδος. ἀκλεφεπὶ δ' ἔλα-
 χον δὲ ὁμωνυμίαν τὰς Μέμφιδος, οἱ ἐκ Τυείας, Κλει-
 30 τὸς Κλειτῳ· Σθενέλῳ Σθενέλῳ· Χρυσίστῳ Χρυ-
 σίστῳ. οἱ δ' ἐκ Καλιαίδος [καὶ Νηίδος] νύμφης
 παῖδες δώδεκα, ἐκλεφεσαντο, παρὰ τῇ ἐκ Πολυ-
 ξοῖς Ναίδος. ἦσαν δ' οἱ μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος, Φαν-
 τῆς, Πεισιδάνης, Ερμῆς, Δρύας, Ποπαμῶν, Κια-
 30 σῆς, Λέξῳ, Ἰμβρῳ, Βεῖμῳ, Πολύκτωρ, Χρό-
 νῳ. αἱ δ' κόραι Νύμφης, Αὐτῶν, Θεανῶ, Ηλέκ-

nata, Antonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelea, Cleodora, Enippe, Erato, Stygne, Bryce. Qui verò de Gorgonibus Ægypto nati sunt, eas, quæ de Pieria genita fuerunt, sortiti duxerunt. Nam Periphanti obtigit Actæa, Oenoe Podarce, Ægypto Dioxippe, Menalca Adyte, Ocypete Lampo, Pylarge Idmoni. Sex autem nouissimi sunt, Idas, qui Hippodice: Daiphron, qui Adianten (hæc autem sunt ex Herse matre natæ) Pandion, qui Callidicen: Arbelus, qui Oemen: Hyperbius, qui Celano: Hippocorystes, qui Hyperipten sibi coniugarunt. Hi ex Hephæstine oriuntur: at puella matre Crinone fuerunt. Post, ubi suam quisque sortitus coniugem duxerunt, acceptos in coniunium cunctos Danaï filia datis à patre pugionibus somno sepultos, suum quæque, sponso occidunt una tantummodo excepta Hypermnestra: hæc enim sola Lynceum, quòd eius virginitate abstinisset, incolumem seruauit. Quamobrem hanc Danaus onustam vinculis custodiri iubet. Reliquæ Danaï filia præfecta sponsoꝝ capita in Lerna defoderunt, corpora verò ante urbem deplorata sepelienda curauerunt. Has autem Minerva Mercuriusque Iouis imperio expiarunt. Demum postea Danaus Hypermnestram Lynceo in matrimonium copulauit, ceteras in gymnicum certamen productas victoribus habendas dedit. Amymone Neptuni semine pragnans Nauplium peperit. Hic longæuus factus, mare nauigans morientium casum permoleste ferebat. Sed & ipsi tandem aliquando obijisse contigit, vel eo mortis genere, quo alios defungi moestissime conspiciebat. Verum antequam è vita decessit, ut Tragicorum auctoritate comprobatur, Clymeneæ Atrei filiam sibi uxorem coniugari placuit. Qui verò Reditus conscripsit, Philiram duxisse ait.

- ἄρα, Κλειοπάρα, Ευρυδική, Γλαυκίππη, Ανθή-
 λεια, Κλεοδώρη, Ευίππη, Ερστώ, Στύρη, καὶ
 Βρύκη. οἱ δὲ Γερζόνων Αιγυπτῶ ἡρόδομοι, ἐκλήρο-
 σαντο φεῖ ἧς ἐκ Πιερίας· καὶ λαγχάνει, Περίας
 5 μῦ, Ακταίων· Οἰνέω, Παθάρκην· Αἰγυπτιῶ, Διοκ-
 ξίππην· Μενάληος δὲ, Αδύτῳ· Λάμπῳ, Σιω-
 πέτῳ· Πυλαργίῳ Ἰδμων, ὁκτὼ δὲ εἰς νεώτατοι·
 Ἰδαί, Ἰπποδίκην· Δαίφρον, Αδιδάτην (αὐτῇ δὲ
 ἐκ μινυρῶς ἐχόντο Ερσῆς) Πανδίων, Καλλιδίκην
 10 Αρβηλῶ, Οἶμῳ· Τάρβιῳ, Κελαυνῶ· Ἰσπη-
 κορυφῆς, Τπειπῆλῳ. ἔτοι ἐκ Ηφαιστίνης· αἱ δὲ ἐκ
 Κεινῶς. ὥς δὲ ἐκλήροσαντο τοῖς γάμοις, ἐστίαςας
 ἐγχερίδια διαδίδωσι ταῖς θυγατέραςιν. αἱ δὲ κριμυ-
 μένοις τοῖς νυμφίοις ἀπέκτειναν, πλὴν Ὑπερμή-
 15 σρας. αὐτῇ δὲ Λυγκία διέσωσε, παρθένον αὐτῇ φυ-
 λάξαντα. διὸ καθεύρξας αὐτῇ Δαναὸς, ἐφύρει. αἱ
 δὲ ἄλλαι ἧς μὲν Δαναὺς θυγατέρες, ταῖς μὲν κεφαλὰς
 ἧς νυμφίων ἐν τῇ Λέρῃ κατέρυξαν, τὰ δὲ σώμα-
 τα, πρὸ τῆς πόλεως ἐκένδωσαν· καὶ αὐτὰς ἐκάλη-
 20 ραν Ἀδυνῶ τε καὶ Ερμῆς, Διὸς καλεῦσάντων. Δαναὸς
 δὲ ὕστερον Ὑπερμήσραν Λυλκεί σωθήμισε· ταῖς δὲ
 λοιπὰς θυγατέρας εἰς Τυρινικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν
 ἔδωκεν. Αλευμόνη δὲ ἐκ Ποσειδῶν ἔχθησε Ναύ-
 25 πλιον· οὗ μακρόβιῳ γένεσθαι, πλεον τὴν θαλάσ-
 σαν, τοῖς ἐμπίπλοισιν ἐπὶ θανάτῳ ἐδυσφόρει. σωέ-
 βη ἂν καὶ αὐτὸν τελευτήσαι ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ, ὥστε
 ἄλλων τελευτήσαντων ἐδυσφόρει. πρὶν δὲ τελευτή-
 30 σαι, ἐγὼ μὲν, ὥς μὲν οἱ βαρτικοὶ λέγουσι, Κλυμέ-
 νῳ τῷ Ἀργείῳ· ὥς δὲ ὁ τοῖς νόμοις γράψας, Φε-
 λύρα· αἱ δὲ Κέρκῳ, Ἡρόνῳ. καὶ ἐχθήσας Πα-

Cercopis autem testimonio, Hesionem cepit: de qua Palamedem, OEacem, Naufimedem gignit. Lynceus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem, Abantem filium genuit: ex quo & Ocalea coniuge Mantinei filia, gemini procreantur, Acrisius ac Proetus, qui cum in utero matris adhuc essent, inter se dissidere coeperunt. Vbi verò per etatem potuere, de regno certare non dubitarunt. Hique belligerantes primi clypeos inuenerunt. Inde victor Acrisius Proetum Argis exegit: qui ad Iobaten in Lyciam peruenit: sed, ut alij produnt, ad Amphianaëtem confugit, cuius etiam filiam ducit. Homerus autem Anteam dicit; At si tragædiarum scriptoribus fidem habemus, Sthenobœam. Hunc demum socer cum Lyciorum copijs reduxit, ac Tirynthem occupavit, quam ipsius gratia Cyclopes mœnibus cinxerunt, atq; in partem assumpti Arginam terram propè uniuersam coluerunt. Sic Acrisius Argis imperat; & Proetus Tirynthe. Adhuc Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaen gignit. Proetus verò de Sthenobœa Lysippen, Iphinoenque, & Iphianassam: quæ cum adulta iam ætatis essent, in infantiam inciderunt, quòd, ut Hesiodus inquit, Dionysi ferias minime receperant: At Acusilai sententia, quòd Inionis simulacrum nibili fecerant. Sic itaq; favore percreta per omnem Arginorum terram decurrabant. Inde iterum in Arcadiam ac Peloponnesum reuersæ, eam omni dedecore per defecta discurrebant. Melampus autem Amythaonis filius, & Idomeneus, quæ fuit Abantis, vaticinandi cognitione insignis, & qui potionandi, expurgandiq; rationem primus inuenerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur: si tertiam regni partem accipiat. Proetus tanta mer-

- λαμψύνῃ, Οἶαχα, Νηυσιμέδοντα. Λυγκάδης δὲ με-
 τὰ Δαναὸν Ἀργεὺς δυνασάων, ἐξ Ὑφρηνήσσης τε-
 κνοῖ παῖδα Ἀβαντα. τέτε δὲ καὶ Ωκελίας τῇ Μαν-
 πνέως, δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο, Ἀκρίσιος καὶ
 5 Προῖτος. ἔτοι, κατὰ γαστρός μὲν ἐπὶ ὄντις, ἐσα-
 οῖαζον πρὸς ἀλλήλους ὥς δὲ ἀντράφησαν, πρὶ
 τῆς βασιλείας ἐπολέμουν· καὶ πολεμαυῶντες εὖ εἰς ἀσπί-
 ρας περῆτοι. καὶ κρατῆσαι Ἀκρίσιος, Περίτῳ Ἀργεὺς
 ἐξελαύνει· ὃ δὲ ἤκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτιν· ὥς
 10 ἦ πινες φασὶ πρὸς Ἀμφιάκτα· καὶ γαμῆ τινὲς τέτε
 θυγατέρα, ὥς μὲν Ὀμηρεὺς Ἀντιαν· ὥς δὲ οἱ βαρύνει,
 Σθενέβοιαν κατὰ γαίῃ αὐτῇ ὁ κηδεὺς μὲν φρατὴ Λυκίων,
 καὶ καταλαμβάνει Τίρυνθα· τινὲς αὖτῃ Κυκλώπων
 τειχεσάντων. Μεισιμαρῆμοι δὲ, τινὲς Ἀργεῶν ἀπασαν
 15 κατέκταν. καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἀργεὺς βασιλεύει· Περί-
 τος δὲ Τίρυνδος· καὶ γίνεται Ἀκρίσιῳ μὲν ἐξ Εὐρυ-
 δίκης τῇ Λακιδάμονος, Δανάη. Περίτῳ δὲ ἐκ Σθε-
 νεβοίας, Λυσίππῃ, καὶ Ἰφινόῃ, καὶ Ἰφιδάματι· αὐ-
 ται δὲ ὥς ἐτελειώθησαν, ἐμαίνοντο, ὥς μὲν Ἡσίο-
 20 δός φησιν, ὅτι πρὸς Διονύσει τελετὰς ἐκατεδέχοντο
 ὥς δὲ Ἀκασίλαος λέγει, διότι τὸ τῇ Ἥρῃ ξόανον
 ἐξητέλισαν· γινόμεναι δὲ ἐμμανῆς, ἐπλανῶντο
 ἀνὰ τινὲς Ἀργείαν ἀπασαν. αὐτῇ δὲ τινὲς Ἀργείαν
 καὶ τινὲς Πελοπόννησον διελθῶσι μὲν ἀκοσμίᾳ ἀπά-
 25 σης, διὰ τῆς ἐρημίας ἐπρόχάζον. Μελέαργος δὲ ὁ
 Ἀμυδάωνος, καὶ Εἰδομένης τῆς Ἀβαντος, μαίης
 ὦν, καὶ τινὲς διὰ φαρμάκων καὶ καθαρμῶν θεραπεύειαν
 περὶ τοὺς ἀνθρώπους, ἐπιχειρεῖται θεραπεύειν τοὺς περ-
 30 δόντες, εἰ λάβοιτο τὸ τέχνη μέρους τῆς δυναστείας. καὶ
 ὅπως πόντος δὲ Περίτε θεραπεύειν ἐπὶ μινδοῖς τα-
 λικύτοις, ὅτι μάλιστα ἐμαίνοντο αἱ περὶ τοὺς καὶ

esse deterritus, filiarum curationi minime assentitur. Quocirca virgines longè maiori vesania concidantur, imò vero etiam reliquæ mulieres cum virginibus simul furere cœperunt. etenim desertis propriis sedibus in suos ipsarum desauiebant liberos, atq; in deserta sese fugâ abdebant. Cum vero id calamitatis genus in dies magis incretceret, postulatam mercedem Proetus Melampodi ultro cōcessit. Tam ille eas se curaturum esse promittit, si regni tantumdem fratri suo Bianti attribueretur. Inter hac Proetus veritus, ne, si filiarum curatio longius traheretur, mercedem ille peteret ampliorem, postulatis assensus, filias Melampodi curandas commisit. Quare Melampus, adhibitis validissimis adolescentibus einbilatum simul, & entheam quandam choream imitatus de montibus virgines ipsas in Sicyonem est usque insecutus. Has dum persequeretur, Iphinoe natu maxima vitæ cum morte commutauit. Reliquæ verò repurgata vesania respuerunt. Harum demum, Melapodi unam, & Bianti alteram Proetus in matrimonium collocauit: neque longo post tempore Megapenthem filium genuit. Caterùm Bellerophontes Glauci, qui Sisyphi fuit, cum per imprudentiam Deliadem fratrem, siue, ut quidam ferunt, Pirenen, aut, ut alij volunt, Alcimenem paremisset, ad Proetum Argos confugit, ab eoque expiatur. Mox autem cum illius amore Schenobœa, quæ & Antea dicebatur, deperiret, submisit, qui illum de concubitu interpellaret. Qui, cum mulieris libidini minime consensisset, Schenobœa Præto Bellerophontem quesiti concubitus insinulauit. Proetus uxori credulus, dat illi ambobusque sororum literas huiusce argumenti, ut Bellerophontem curaret occidendum. At labares re cognita, illum ut ad Chimaram extinguendam iret, imperauit.

πρὸς τὴν μετὰ τούτων αἱ λοιπαὶ γυναικες. καὶ γὰρ
 αὐταὶ τὰς οἰκίας ἀπολιπεῖσαι, τοὺς ἰδίους ἀπώλυνον
 παῖδας, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφοίτων. περβαίνουσιν ὅ
 ὅτι πλείον τῆς συμφορῆς, τοὺς αἰτηδύντας μισθοὺς ὁ
 Προΐτος ἐδίδου. ὁ δὲ ὑπέλατο δεξαμένους, ὅταν ἔτε-
 ρον ποσὸν τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ λαβὴ Βίας. Περί-
 τῳ δὲ εὐλαβηθεὶς, μὴ βραδυνοῦς τῆς δεξαμένης,
 αἰτηθεὶν καὶ πλείον, δεξαμένους συνεχώρησεν ἐπὶ τα-
 τοῖς. Μελάμπους δὲ ὄψαλα βῶν τὰς δυνατωτάτας
 τῆς νεανιῶν, μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ πνέοντες χο-
 ρεῖας ἐκ τῆς δροῦς αὐτὰς εἰς Σικυθῶνα συνεδίωξε. καὶ ὅ
 ὅτι διωγμὸν, ἢ προσβυτάτη τῆς θυγατέρος, Ἰφινόη με-
 τήλαξεν. ταῖς δὲ λοιπαῖς τυχεύουσιν καθαρμῶ σφωρε-
 νῆσαι συνέβη. καὶ ταύτας μὲν ἐξέδοτο Προΐτος Μελάμπους
 καὶ Βίαντι. παῖδας δὲ ὕστερον ἐγέννησε Μεγαπένθη.
 Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαῦκε τῷ Σισύφῳ, κτείναντα
 αἰκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδῳ, ὡς δὲ πνέει φασί,
 Πειρίῳα. ὅγλοι δὲ, Ἀλκιμένῳ, εἰς Ἀργεὺς πρὸς
 Προΐτον ἐλθὼν καθαίρεται. καὶ αὐτῇ [γυνὴ] Σιδονέ-
 σοια, [ἢ καὶ Ἀντία] ἔκφοτα ἵχει, καὶ περιέμπει
 λόγοις περὶ σωκσίας. τῷ δὲ ἀπαρνεμένῳ, λέγει
 πρὸς Προΐτον, ὅτι Βελλεροφόντης αὐτῇ περὶ φθορᾶς
 περιεπέμψατο λόγοις. Περίτῳ δὲ πειεύσας, ἰδο-
 καν ἐπιστλάς αὐτῷ πρὸς Ἰοβάτην [τὴν πενδεχὴν]
 κομίσειν. ἐν αἷς ἐνεγέγραπτο, Βελλεροφόντην ἀ-
 ποκτείνειν. Ἰοβάτης δὲ ἐπηροῖς, ἐπίταξεν αὐτῷ
 χίμαιραν κτείνειν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τῷ θῆτι
 διαφθαίσεσθαι. ὡς γὰρ καὶ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς
 καὶ ἐν ἑσπέρῳ. εἶχε δὲ περτομὴν μὲν λέοντι, ὕψος

Siquidem ita iuuenem à fera perditum iri arbitrabatur, quādo ea non unius modo, sed ne multorum quidem viribus facile perdomari poterat. Nam prima in parte leo, postrema draco, media verò capra esse videbatur, quæ flammæ euomebat, ac proxima quæq; disperdebat, pecoraq; vastabat: Hac enim trium belluarum viribus sub una duntaxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam Chimeram ex Homeri testimonio Amisodari cura enutritam fuisse, natamq; ex Typhone & Echidna: id quod Hesiodi carminibus comprobatur. Conscenso igitur Pegaso, quem ex Medusa ac Neptuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublatum in altum, ex eo Chimeram sagittis impetebat. Qua demum peracta pugna Iobates eundem in Solymos pugnaturum misit. ubi & id feliciter exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci imperauit. Quibus item deuictis collectam Lyciorum iuuentutem, quæ cæteris præcellere videretur, in insidijs considerare iubet, atq; ita Bellerophontem occidi præcipit. Vbi autē & hosce ad unum omneis ab eo casus accepit, admiratus iuuenis præstantiam Iobates, literas illi Præti ostendit. Inde, ut secum maneret, rogauit: eiq; Philonoe filiam uxorem dedit. Qui demum, cum facto concessisset, Bellerophontem generum suum regni successorem instituit. Interim Acrisio de maribus filijs oraculum sciscitanti, numen respondit, puerum de filia oriturum esse qui auro necem illaturus esset. Id igitur Acrisius pertimescens, aneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaen custodiri iubet. Hanc, ut nonnulli tradunt, vitiauit Prætus: unde inter eos orta contentio est. sed aliorum testimonio proditur, Iouem in aureum imbrem transmutatum per impluuium in Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse: mox ubi Perseum de filia

- 5 ὃ δ' ἄρα κόντος, τείτνω ὃ κεφαλῇ μίσην αἰγός· δὲ
 ἥς πῶρ ἀνίει, καὶ τῷ χώρῳ δέφδεται, καὶ τὰ βοσ-
 κήματα ἐλυμαίνετο. μία γὰρ φύσις τειῶν θηρίων
 εἶχε δυνάμιν. λέγεται ὃ καὶ τῷ χίμαιραν ταύτῃ
 10 τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμυσσίδας, καὶ δ' αὖτε εἰρηκε καὶ
 Ομηροῦ· γνηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶν καὶ Ἐχιδνῆς,
 καὶ δ' αὖτε Ἡσιόδῳ ἰσχυρῶς. ἀναβιβάσας ἑν' ἑαυτὸν ὁ Βελ-
 λεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήλασον, [ὃν] εἶχαν ἵππον ἐκ
 Μεδούσης ἡλῶδον γηγνημένον, καὶ Ποσειδῶν, ἀρ-
 15 δεις εἰς ὕψος, ἀπὸ τούτου κατεπόξεν καὶ χίμαιραν.
 καὶ δ' αὖτε ἀγῶνα τῶτον, ἐπέταξεν αὐτῷ Σολύμοις
 μαχεσθῆναι. ὡς δ' ἐπελάττησε καὶ τῶτον, Ἀμαζό-
 σιν ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτὸν. ὡς δ' ἐκαὶ ταύτας
 15 ἀπέκλεινε, τὰς τε νεότῃ Λυκίων διαφέρειν δοκοῦν-
 τας ἐπιλέξας, ἐπέταξεν ἀποκτεῖναι λοχίσαντας, ὡς
 δ' ἐκαὶ τέτοις ἀπέκλεινε πάντας, θανμάσας καὶ δυνά-
 μιν αὐτῷ ὁ Ἰοβάτης, τὰ τε γράμματα ἐδείξε, καὶ παρ'
 αὐτῷ μένειν ἠξίωσε, δοῦν' αὖτε θυγατέρα Φιλονόω,
 καὶ θήσκων, τῷ βασιλείᾳ κατέλιπεν αὐτῷ. Ἀκρι-
 20 σίῳ δ' ἐπειδὴ παίδων γνέσεως ἀρρένων χρησμεύου-
 μένων, [ὁ θεὸς] ἔφη, γνέσθαι πᾶσι ἐκ τῆς θυγατρὸς,
 ὅς αὐτὸν ἀποκτενεῖ. δέσας ἑν' Ἀκείσι καὶ τῷ, ὑπὸ
 γῆν δάλαμον κατασκάδας χάλκον, τῷ Δανάῳ
 25 ἐφεύρει. ταύτῃ μὲν, ὡς ἐνιοὶ λέγουσιν, ἐφείρε
 Περσίος, ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ γένεσις ἐκινήθη. ὡς δ' ἐ-
 25 βίμοι φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσόν, καὶ διὰ
 τῆς ὀρεφῆς εἰς τὰς Δανάης εἰσρυεῖς κόλπους, συν-
 ἥλθεν. αἰδομένη δ' Ἀκείσι ὕστερον ἐξ αὐτῆς
 30 γηγνημένον Περσία, μὴ πτεῦσας ὑπὸ Διὸς ἐφείρε-
 σθαι, τῷ θυγατέρι μετὰ τῷ πατρὶ εἰς λάρνακα

natum esse cognovit Acrisius, ab Ione compressam filiam minime credens, eam una cum filio in arca lignea conclusam in mare deiecit: qua cum in Seriphum insulam delata fuisset, Dictys desumptum puerum educavit. Ceterum, Polydectes uterinus Dictyis frater, Seriphi rex. Danaes amore correptus, cum ea (Perseus enim in virilem aetatem pervenerat) potiri nequiret, amicos, quibuscum & Perseum etiam, conuocat: usque ob Hippodamia O Enomai filia nuptias erantum se coacturum edicit. Cui tum Perseus, Qua nam, inquit, in re conficiat erantum? equo, Polydectes respondet. Atqui Perseus, Gorgonis ego, inquit, capite. Tum rex contra nihil subiecit. Mox verò, ab alijs equos exposcit: sed, quòd equum à Perseo habere non posset, pro symbola Gorgonis caput illi ut afferret imperavit. Tum Perseus, Mercurij ac Minervae ductu, Phorci filias adiit, Ento, Pemphredo, & Dino. Haec fuere Cetusque, & Phorci nata, Gorgonum sorores, ab ortu ipso statim annus factae, unoque oculo, & dente uno praeclata, quibus & vicissim, inter se utebantur. Haec, ubi potitus est Perseus, reposcentibus se redditurum pollicetur, si, quae ad Nymphas ipsas duceret, viam monstrarent. Erant autem Nymphis alata talaria, & cibisis, quam peram quidam esse putant. Id Pindarus, & Hesiodus in clypeo, ubi de Perseo sic ait:

Horrenda totas scapulas caput occupat ingens
Gorgonis, idque intra cibisin latet.

Nam cibisis, quòd inibi condantur indumentum, & cibaria, dicta esse videtur. Ad haec Orci galeam habebat. Restitutis itaque, Phorcidibus & dente, & oculo, quòd viam monstrassent, ad Nymphas pervenit: Adeptus inde, quae cupiebat, humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talaria accommodavit: postremo

καλὸν, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. προσενηχθείσης δὲ
 τῆς λυφνακὸς Στείφου, Δίκτυς αἶας, ἀνέθρεψε τῷτον-
 βασιλῶν δὲ τῆς Στείφου Πολυδέκτης, ἀδελφὸς
 [ὁμομήτειθ] Δίκτυθ, Δανάης ἑραδῆις, καὶ λυ-
 5 φρωμένῃ Περσείῳς, μὴ δουάμεθθ αὐτῇ σιωελθεῖν,
 σιωεχάλει τὸς φίλους, μὴ ὦν καὶ Περσεία, λέγων
 εἶρανον σιωάγειν ἐπὶ τὸς Ἰπποδαμείας τῆς Οἰνομά-
 γάμης. τῇ δὲ Περσείῳς εἰπόνθθ ἐπὶ πνι ὁ εἶρανος
 δῶχεῖται; τῇ δὲ φήσασθθ ἐπὶ Ἰππαθ. Περσινὺς δὲ
 10 εἶπεν, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνθθ. ἐκ αὐτερεῖ
 Πολυδέκτης. παρὰ μὲν οὐκ ὄθθ λοιπῶν ἤτησεν Ἰπ-
 παθ. παρὰ δὲ τῇ Περσείῳς εἰ λαβὼν τὸς Ἰππους,
 ἐπίταξε τῆς Γοργόνθθ κομίζειν τὴν κεφαλὴν. ὁ δὲ
 Ἑρμῶδ καὶ Ἀθῶαθ προσκαθηρυμένων, ἐπὶ τὰς Φόρ-
 15 κου γίνεται θυγατέρας, Εὐπῶ, καὶ Ηεμφρηδῆ, καὶ
 Δεινῶ. ἦσαν [δὲ] αὐταὶ Κητῶς τε καὶ Φόρκου Γοργό-
 νων ἀδελφαί, χαῖται ἐκ χυετῆς· ἕνα τε ὀφθαλμὸν
 αἱ τρεῖς, καὶ ἕνα ὀδόντα εἶχον· καὶ ταῦτα παρὰ
 μέρθθ ἡμειβον ἀλλήλαις. ὦν κυεῖδῶσαι ὁ Περσινὺς,
 20 ὡς ἀπῆτεν, ἔφη ὑποδῶσειν, αὐτὸς ὑφηγήσονται τὴν
 ὀδὸν τὴν ἐπὶ τὰς νύμφας φέρουσαν. αὐταὶ δὲ αἱ νύμ-
 φαι πῶλα εἶχον πέδιλα, καὶ ἥ κίβισιν, λῶφασθ
 πνεις ἔθθ πῆσαν· Πίνδαθθ δὲ, καὶ Ησιόδοθς ἐν Ἀσ-
 πίδι, ἐπὶ τῇ Περσείῳς·

25 Πανθ δὲ μετὰφρενον εἶχε ἕρεθ δεινοῖο πλωρε.
 Γοργοῖς, ἀμρὶ δὲ μιν κίβισις δῖε.

Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖδαι ἐκεῖ ἐδῆτα καὶ τὴν
 τροφίῳ· εἶχον δὲ καὶ τὴν Ἀῖδης κυῶν. ὑφηγησα-
 μένων δὲ ὄθθ Φορκίδων, ὑποδῶσις τὸν τε ὀδόντα καὶ
 30 τὸ ὀφθαλμὸν αὐταῖς, καὶ παεαχυρόμεθθ πρὸς τὰς
 νύμφας, καὶ τυχὼν ὦν ἐαυτῶνδῶσαι, τὴν μὲν κίβισιν πι-
 εοβάλετο· τὰ δὲ πέδιλα τοῖς σφυροῖς προσέβηκε.

galeam capiti imposuit. Hac igitur relictus, quoscunque voluisset, ipse inuisus alijs, peruidebat. Is, ubi à Mercurio adamantinam harpen accepit, ad Oceanum deuolauit: hinc Gorgones dormientes deprehendit. His autem Euryala uni: Sthenoni alteri: tertia, Medusa nomen fuit, in quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad huiusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguium spiris obsita: dentes prater ea tanta magnitudinis, quanta summe esse videntur. Adhuc manus enee, & ala aurea, quibus conuolabant: quæ, quicumq; obtueretur, eos in saxa omnes commutabant. Has demum Perseus somno sepultus adortus, cuius manus Pallas dirigebat, auersus, oculis in areum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusa caput amputauit. quo resecto Pegasus alatus equus repente prosiliuit, & Chrysaor Geryone pater. Hosce autem à Neptuno creauit. Igitur Perseus reposito suam intra peram Medusæ capite, recessit. Verum Gorgones ipsa somno excita Perseum insectabantur, quem intueri ob Orci galeam minime poterant: quòd ea Perseus contegebatur. Qui cum in Æthiopiam peruolasset, Cephei regis filiam Andromædam maris ceto iam iam deuorandam offendit: quoniam Cassiopea Cephei coniux de corporis formæ præstantia, quòd se omnium formosissimam iactitabat, Nereidas in certamen provocauit. Quamobrem ea sibi Nereidas iratus fecit. Tum etiam Neptunus ira percitus Cephei regnum, & aquarum multitudine, ac ceto immisso, peruolauit. Cepheus autem Ammonis oraculo monitus est, tum demum tãe calamitati modum fare, cum Cassiopea filiam Andromædam ceto deuorandam proposuerit. Id igitur Cepheus Æthio-

- πλὴν ὃ κωλύει τῇ κεφαλῇ ἐπιδέσθαι τὰς τῶν ἔχων, αὐ-
 τὸς μὲν εἰς ἥδελεν, ἔβλεπεν, ὑπὸ ἄλλων δ' οὐκ ἔω-
 ρᾶτο. λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Ἑρμῆος ἀδαμαντίνῳ ἀρ-
 πην πετόμενθ' εἰς τὸν Ὀκεανὸν ἦκαν· κατέλαβε
 5 τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. ἦσαν δ' αὖτε, Σθενὼ, Εὐ-
 ρυάλη, Μεδέαι. μόνη δὲ ἦν Σθενὼ Μεδέαι. διὰ
 τοῦτο ἐπὶ τῇ τούτης κεφαλῇ Περσεὺς ἐπέμνη. εἶ-
 χον δ' αἱ Γοργόνας κεφαλὰς μὲν περὶ σφαιροειδέας φολίσσας
 10 δρακόντων· ὁδόντας δὲ μεγάλοις ὡς συῶν, καὶ χεῖρας
 χαλκῆς, καὶ πτέρυγας χρυσαῖς, δι' ὧν ἐπέτοντο· τὰς
 δ' ἰδόντας, λίθοις ἐποίουν. ὅπως οὖν αὐταῖς ὁ Περ-
 σεὺς κοιμωμένας, κατευδυνέσκει τὰς χεῖρας Ἀθηνᾶς,
 ἀπεστραμμένθ', καὶ βλέπων εἰς αὐτοῖς χαλκῶν, δι'
 15 ἧς πλὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνθ' ἔβλεπεν, ἐκαρπατόμνησεν
 αὐτήν. ὑποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γορ-
 γόνθ' ἐξέεισε Πήγασος πηλὸς ἵππος, καὶ χρυσάωρε
 ὁ Γηρυόνης πατήρ. τούτοις δ' ἐχρόνησεν ἐκ Ποσειδῶνθ',
 ὁ μὲν οὖν Περσεὺς ἐπιδέμενθ' εἰς τὴν κίβισιν τῆς
 20 κεφαλῇ τῆς Μεδέαις, ὅπως πάλιν ἔχρει· αἱ δὲ
 Γοργόνας ἐκ τῆς κοίτης ἀσπάζονται, τὸν Περσεὺς ἰδὼν
 κον, καὶ σπινθεῖν αὐτὸν ἐκ τῆς ἡδύνατο διὰ τὴν κυκλῆν
 ἀπεκρύπτειτο γὰρ ὑπὸ αὐτῆς. παρὰ γὰρ ὅραθ' ὃ εἰς
 Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὗρε πλὴν τετρα-
 25 δυγὰς ἄνδρα Ἀνδρομέδαν, περικειμένην βορρὴν θαλάσσης
 λαοσίῳ κήτει. Κασιόπειαν γὰρ ἡ Κηφεύς γυνὴ, Νη-
 ρηΐδαν ἦεισε φεῖ καλλοῖς· καὶ πατρὸς τῆς κρείσσης
 ἦν υἱός. ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν, καὶ Ποσειδῶν
 αὐταῖς συμφορὰς, πλημύραν τε ἐπὶ πλὴν χόρει
 30 ἐπέμνη, καὶ κήτει. Ἀμμωνθ' ὃ χεῖσαντ' αὐτὴν ἀ-
 παλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, εἰαὶ ἡ Κασιόπειαν δυγὰς
 Ἀνδρομέδα περὶ τῇ κήτει βορρᾷ. τοῦτο δ' ἀρχαῖοις
 ὁ Κηφεύς ὑπὸ τῆς Αἰθιοπίαν, ἑώραξε, καὶ περὶ τῆς

pugni ut compulsus fecit : scopuloque filiam alligavit.
 Quam conspicatus Perseus, & illius amore succensus,
 Cepheo sese cetum ipsum interempturum pollicetur, si
 filiam ab imminente periculo ereptam sibi in matrimo-
 nium colloset. Pactis itaq; inreivando confirmatis,
 Perseus monstrum aggressus occidit, atq; Andromedam
 solvit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater
 insidias parat, ut is qui primus iam Andromeda con-
 iux designatus erat. verum id ubi rescivit Perseus, cum
 coniuratis omnibus Phineum Medusa capite ostentato
 in saxa repente convertit. Itaq; Perseus reuersus in Se-
 riphum, matrem ad aras cum Dietye, ob Polydectis vio-
 lentiam confugisse deprehendit. Inde impetu facto ag-
 gressus regem, concurrētium amicorum auxilio fretum,
 auersus Gorgonis caput ostendit : idq; quotquot aspe-
 runt, qualicumq; quisq; forma esset, in saxa commuta-
 tus est. Mox ubi Dietye Seriphum regem constituit, Mer-
 curio calaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis
 caput Minervæ dono dedit. Ea verò Mercurius omnia
 Nymphis restituit. Caterum Pallas in medio clypeo
 Medusa caput apposuit. Nec desunt qui Gorgonis caput
 à Minervæ præcisum fuisse dicāt. Aiunt enim eam sese
 pulchritudine Palladi comparare non erubuisse. Atqui
 Perseus cum Danae & Andromeda Argos Acrisium
 visurus properavit. Is autem oraculi metu Argos desce-
 ruit, atque in Pelasgiam terram commigravit. Interea
 Teutamia Larissaorum rege, patri iam vita functo gy-
 mnicum certamen edituro, ad id etiam Perseus decer-
 taturus advenit : ac etiam quinquertium ludens, disci
 tactu Acrisii pede percusso, abututum eum interfecit. Post
 ubi Perseus oraculum iam expletum esse animadvertit,
 Acrisiam quidem extra urbem sepelivit; Verum, quod

- τὴν θυγάτηρα πύτρα. ταύτῃν θεασάμενος ὁ Περ-
 σεις, καὶ ἑραδαίς, ἀναρήσεν ὑπὲρ αὐτοῦ Κηφεί τὸ κή-
 τος, εἰ μέλλει σφδεῖσθαι αὐτὴν ὅπως δώσιν γυναικα.
 ἐπὶ ταύταις ἡγομένων ὀρκῶν, ὑποσάει τὸ κῆτ' ἐκ-
 5 τεινε, καὶ τῇ Ανδρομέδῃ ἐλυσεν. ἐπιβελδόντων δὲ
 αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν ἀδελφεὸς τῷ Κηφέως, ἐγνώ-
 ριζεν τὸν ἄνδρα, καὶ τὴν Ανδρομέδα, μαθὼν τῇ ἐπιβελίᾳ,
 τὴν Γοργόνα δείξας, μὲν τῶν σωεπιβελδόντων, αὐ-
 τὸν ἐλπίδωσι παραχρηῖμα. παρορμηθεὶς δὲ εἰς Σεί-
 10 ειφον, καὶ καταλαβὼν περιπεφυγῆσαν τοῖς βωμοῖς
 μὲν τῷ Δίκτυος τὴν μητέρα, διὰ τῇ Πολυδέκτῃ εἶαν,
 εἰσελθὼν εἰς τὴν βασιλέα, συγκατέσταντο τῇ Πολυ-
 δέκτῃ τοὺς φίλους, ἀπεσπρηνμένῃ τὴν κεφαλὴν τῆς
 Γοργόνῃ ἐδείξε. τῇ δὲ ἰδόντων, ὁποῖον ἕκαστος ἔπυχε
 15 γῆμα ἔχων, ἀπελιθώθη. καταστήσας δὲ τῆς Σειφίφης
 Δέκτων βασιλέα, ἀπέδωκε τὰ μὲν πόδια, καὶ τὴν
 κίβισιν, καὶ τῇ κυνὶ Ἑρμῇ. τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς
 Γοργόνῃ Ἀθλῶα. Ἑρμῆς μὲν οὐδ' αὖτε πεποιημένα
 πάλιν ἀπέδωκε ταῖς νύμφαις. Ἀθλῶα δὲ ἐν μέσῃ τῇ
 20 ἀσπίδι, τῆς Γοργόνῃ τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. λέ-
 γεται δὲ καὶ ὑπὲρ ἐνίων, ὅτι καὶ δι' Ἀθηναῖν ἡ Μέδουσα
 ἐκχερατομήθη. φασὶ δὲ ὅτι καὶ οὗτοι κάλλους ἠδὲ λη-
 σεν ἡ Γοργὼ αὐτῇ συγκριθῆναι. Περσεὺς δὲ μὲν Δα-
 νάης καὶ Ανδρομέδας ἑσπυδεν εἰς Ἄργος, ἵνα Ἀκρί-
 25 σιον θεάσονται. ὁ δὲ δεδουκὼς τὸν χρυσόν, ὑπολαί-
 πων Ἄργος, εἰς τὴν Πελασγίαν ἐχώρησε γῆν. Ἰδο-
 ταμίει δὲ τῷ Λαερτιάδῃ βασιλεῖ ἐπὶ κατοικομένη
 τῇ πατρὶ διατεδύντο γυμνικὸν ἀγῶνα, παρεγχετο καὶ
 ὁ Περσεὺς ἀγωνίσασθαι θέλων. ἀγωνίζομενος δὲ πρῶ-
 30 ταθλον, τῇ δίσκον ἐπὶ τῇ Ἀκρίσιᾳ ποδα βαλὼν, ὥραχρη-
 μα ἀπέκτεινεν αὐτὸν. αἰδομένης δὲ τῇ χρυσὸν τελευ-
 μόνον, τῇ μὲν Ἀκρίσιον ἔξω τῆς πόλεως ἔδωκεν. αἰσχρί-

Argos ad illius hereditatem adeundam, qui eius opera occubuisse, remeare puderet, profectus Tirynthem ad Megapethem Prætifilium, cum eo regnū vicissim commutavit. Nam illi Perseus Argos tradidit, Megapenthes Arginorum regno præficitur: Perseus verò Tirynthem adeptus, Mideamque, & Mycenæ admuniuit. Porro ex Andromeda Perseus filios habuit antequam in Græciam venisset, Persen scilicet, quem apud Cephæum reliquerat. Ab hoc Persarum reges originem duxisse feruntur. At Mycenæ procreavit Ancaum, Sthenelum, Helam ac Mestorem, & Electryonem, filiam insuper Gorgophonen, quam Perieres uxorem duxit. Item ex Alceo, atque Hipponome Menœcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia. De Mestore, ac Lysidice Pelopis filia Hippothoe gignitur: quam, cum rapuisset Neptunus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaq; Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas, ideo quod procul à patria meritis, appellavit. Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposito fecit immortalem. Caterum Pterelai septem filij fuerunt, femina quidem Comatho, at mares, Chromius, Tyrannus, Antiochus, Chersidamas, Mastor, Eueres. Atque Electryon ducta in matrimonium Anaxone Alcei filia, suscepit feminei quidem sexus Alcmenam, mares autem, Stratobaten, Gorgophonum, Philonomum, Celaneum, Amphimachum, Lysinomum, Cherimachum, Anaëtorem, Archelaum: sed post hosce spurium ex Phrygia muliere Midea Licymnium. E Sthenelo verò & Nicippæ, qua Pelopis fuit, Alcinoe & Medusa procreantur: mox etiam eidem Eurystheus natus est, qui Mycenæ impe-

- μὲν ὃ εἰς Ἀργεῖα ἐπαυλαδίην ἐπὶ τὸν κλῆρον τῆ
 δὲ αὐτῆς τετραδικότῃ, ὅρα μύοντο εἰς Τίρυν-
 θα πρὸς τὸν Πρῆντε παῖδα Μεγαπένδην, ἡλλά-
 ξατο. τέτω τε τὸ Ἀργεῖον ἐνεχέεισε, καὶ Μεγαπένδης
 5 μὲν ἐβασίλευσεν Ἀργείων· Περσεύς δὲ Τίρυντος, πρὸς-
 τεύσας Μίδειαν, καὶ Μυκῆνας. ἐγένοντο δὲ ἐξ Αἰδρο-
 μεδῆς παῖδες αὐτῶν, πρὶν μὲν ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα
 [Πέρσιν,] ὃν παρὰ Κηφεῖ κατέλιπεν. ὑπὸ τούτῃ δὲ
 τοῖς Περσῶν βασιλέας λέγει ἡμεῖς· ἐν Μυκῆναις
 10 δὲ Ἀλκίον, καὶ Σθένελον, καὶ Εἰας, Μήσωρ τε καὶ
 Ἠλεκτρυών, καὶ θυγάτηρ Γοργόφονη, ἣν Πειρήρης ἐ-
 γήρην. παλιν ἐξ Ἀλκίως Ἰππονόμοις τῆς Μενοικί-
 ως Ἀμφιτρυών ἐγένετο, καὶ θυγάτηρ Ἀναξά. ἐκ δὲ
 Μήσωρ καὶ Λυσιδίκης τῆς Πέλοπος, Ἰσποδόη. ταύ-
 15 τήν ἀρπάσας Ποσειδῶν, καὶ κομίσας ἐπὶ τὰς Ἐχινάδας
 νήσοις, μέγνυται, καὶ γυνῆ Τάφιον, ὅς ᾤκισεν Τάφον
 καὶ τοῖς λαοῖς Τηλεβόας ἐκάλεσεν, ὅτι τῆς πα-
 τρίδος ἔβη. ἐκ Ταφίου δὲ, πῦς Πτερέλαος ἐγένετο.
 τῶτον ἀθανάτον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ
 20 χρυσῇν εἰδεῖς τεῖχα. Πτερελάω δὲ ἐγένοντο θυγά-
 τρι Κομαιδῶν, καὶ ἄρρενες παῖδες, Χερμῖος, Τύραν-
 νος, Ἀντίοχος, Χερσδάμας, Μήσωρ, Εὐήρης. Ἠλεκ-
 τρυών δὲ γήμας τὴν Ἀλκίαν θυγατέρα Ἀναξά, ἐγέν-
 νησε θυγατέρας μὲν Ἀλκμήνην, παῖδας δὲ Στρα-
 25 τοβάτιον, Γοργόφονον, Φιλονόμον, Κελαινέα, Ἀμ-
 φίμαχον, Λυσινόμον, Χειρμάχον, Ἀνάκτορα, Ἀρ-
 χέλαον. μετὰ δὲ τέτοις, καὶ νόδον ἐκ Φρυγίας γυναι-
 κός Μιδέας Λικύμνιον. Σθένελος δὲ καὶ Νικίππης τῆς
 Πέλοπος, Ἀλκινόη καὶ Μέδουσα· ὕστερον δὲ καὶ Εὐ-
 30 ρυδείας ἐγένετο, ὅς καὶ Μυκηναῶν ἐβασίλευσεν. ὅτε
 γὰρ Ἡρακλῆς ἐμελλε γυνῆαυ, Ζεὺς ἐν δίοις ἔειπεν, ὅτι

rauit. Nam quo tempore Hercules gignendus esset, tum Iupiter inter Deos dixisse fertur, qui è Persei prole orturus est, Mycenis regnabit. Hinc Iuno persuasit ob inuidiam, Ilithyia, ut Alcmenes partum cohiberet; eamque, ut Eurystheus Stheneli filius in lucem, iam septimestris, prodiret, subornauit. Ad EleËtryonẽ autem Mycenis cum Taphio imperantem Pterelai filij profecti, ab eodem Mestoris regnum ano materno repetũt: qui, quòd ab eorum postulatis maximè abhorreret EleËtryo, ipsius boues abegerunt. Tum EleËtryonis filij uam vi repellentes, mutuo concursu perimũtur. at ex EleËtryonis liberis Licymnius, quòd puer admodum esset, seruatur incolumis. Atqui ex Pterelai natis Eueres, qui naueis afferuabat, superstes fuit. Tum qui de Taphiis euasissent, uela vento dederunt, & abactas secum boues Polyxeno Eliensium regi commendarunt. Caterum Amphitryo redemptas de Polyxeno boues Mycenas abduxit. Interea verò EleËtryo aliorum cadem ulturus, regno simul cum Alcмене filia in Amphitryonis potestatem tradito, iurisiurandi religione illum prius adegit, ut ad reditum usq; filiam virginem seruaret intactam; Bellum enim contra Teleboas conflare cogitabat. Is autem cum boues reduceret, earumq; una aufugeret, in ipsam Amphitryo, tum, quam manibus forte clauam gestabat, immisit. Quæ de bonis cornibus repulsa in EleËtryonis caput resiliẽs, ipsum uita priuauit. Sthenelus itaq; hanc naetus occasionem, è tota Arginorum terra Amphitryonem exegit. Inde non modo Mycenarum, sed etiam Tirynthis ditione potitus est: mox autem Pelopis ad se filijs Atreo Thyesteque accersitis Mideam commendauit. Amphitryo uero cum Alcmena & Licymnio Thebas profectus, à Creonte fuit expiatus, ac Perimeden soro-

- ἀπὸ Περγασίας ἡγενησόμενον τότε βασιλεύειν Μυκη-
νῶν. Ἦσα δὲ διὰ τὸ ζῆλον, εἰλειδίαν ἔπεισε τὸν
μὲν Ἀλκμήϊας τόκον ὀπιθεῖν, Εὐρυδία δὲ τὸν Σδα-
νέαν παρεσχάσασθαι ἡγεθῆναι, ἐπαμυνισαῖον ἄντα,
5 Ηλεκτρύονθ' δὲ βασιλεύοντος Μυκηνῶν μὲν Ταφίην,
οἱ Πιπρελάκ' παῖδες ἐλδόντες, πλὴν Μήσορος ἀρχὴν
τῷ μητροπάτορι ἀπήτοον. καὶ μὴ προσέχοντ' Ηλεκ-
τρύονθ', ἀπὸλαυνον τὰς βόας. ἀμυνομένων δὲ ἤν'
10 Ηλεκτρύονθ' παίδων, ἐκ περιβλήσεως ἀγγέλοις ἀ-
πέκτειναν. ἐσώθη δὲ ἤν' Ηλεκτρύονθ' παίδων Λι-
κύννιθ' ἐπὶ νέας ὑπαρχόν' ἤν' δὲ Πιπρελάκ', Εὐή-
ρης, ὅς καὶ τὰς ναῦς ἐφύλασσε. ἤν' δὲ Ταφίων οἱ
διαφυγόντες, ἀπὸπλῆσαι τὰς ἐλαθείσας βόας ἐλόν-
τες καὶ παρέδοντο τῷ βασιλεῖ ἤν' Ηλείαν Πολυ-
15 ξένῳ. Ἀμφιτρυῶν δὲ παρὰ Πολυξένῳ λυτρωσάμεν-
τος αὐτὰς ἤγαγον εἰς Μυκηνῶν. ὁ δὲ Ηλεκτρύων τὸν
ἤν' παίδων δάνατον βουλόμενθ' ἐκδικῆσαι, παρα-
δὲς πλὴν βασιλείαν Ἀμφιτρυῶνι, καὶ πλὴν θυγατέρα
Ἀλκμήνῳ, ἐξορκίσας ἵνα μὴ καὶ τὸ ἐπαύροδον παρδέ-
20 νον αὐτῷ φυλάξῃ, σφατεύειν ἐπὶ Τηλεβόας διανοεῖται.
ἀπολαμβανόντος δὲ αὐτῷ τὰς βόας, μαζ' ἐκδογύσας,
Ἀμφιτρυῶν ἐπὶ αὐτῷ ἀφῆκεν ὁ μὲν χεῖρας εἶχε νό-
παιον. τὸ δὲ ἀποκρυδὲν ἀπὸ ἤν' κερύτων εἰς τὸ Ηλεκ-
τρύονθ' κεφαλῇ ἐλδὸν, ἀπέκτεινεν αὐτὸν. ὅδιν
25 λαβὼν ταύτῃ πλὴν σφάλασιν Σιδόνεαθ', πωτὶς
Ἄργεος ἐξέβαλεν Ἀμφιτρυῶνα, καὶ πλὴν ἀρχὴν ἤν'
Μυκηνῶν, καὶ τὸ Τίρωδος αὐτῷς κατέχευε. πλὴν δὲ
Μίδεαν, μεταπεμψάμενθ' τὴν Πέλοπος παῖδας Ἀγέεα
καὶ Θυεσῶν, παρέδωκε τέτοις. Ἀμφιτρυῶν δὲ σὺν
30 Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ παραγγομένῳ ἐπὶ Θάβας,
ὑπὸ Κρέοντος ἡγοῖσθαι καὶ δίδωσι πλὴν ἀδελφῶν Περμ-

rem Licymnio tradit. Interea vero Alcmena diffitanti ei nupturam se esse, qui fratrum suorum interitum ulcisceretur, tum Amphitryo pollicitus aduersus Teleboas se bellum moturum, Creontem quoque ad id sibi socium aduocauit. Tum is socium se belli fore inquit, si prius ille Cadmiam à vulpe liberaret: nam fera vulpes Cadmiam deuastabat. Hic & si recepisset, fato tamen cautum erat, eam à nullo unquam mortalium captum iri. Interim, dum fines à vulpe diripiuntur, unum ex urbanis puerum Thebani singulis mensibus ipsi apposuerunt: quæ, nisi hoc factum fuisset, plures raptura erat. Igitur Amphitryo Athenas profectus ad Cephalum Detonei filium, hunc Teleboarum spoliis parte promissa, induxit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris è Creta sumptum à Minoe duxerat; Cui fato concessum fuerat ut quamcumque feram insectaretur, occideret. Quamobrem canem cum vulpem insequitur, Iupiter utramque lapides efficit Amphitryo Cephalum à Thorico, qui Attica terra populi nomen est, belli socium habens, & de Phocensibus Panopeum, ab Elo urbe Arguorum Eleum, Persei filium: à Thebis Creontem, Taphiorum insulas deuastat. Verum Pterelæus donec in humanis fuit. Taphum capere nūquam potuit. Post, ubi Cometho Pterelæi filia Amphitryonis amore inflammata est, aureum de patris capite capillum profecit, inde Pterelæi morte infecuta omnes ad unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfecta post Comethone, captis spolijs Thebas renauigat, & insulas Eleo Cephaloque tradidit. Mox illi conditas sibi cognomines urbes habitatum commigrarunt. Prius autem quàm Amphitryo Thebas redisset, per noctem Iupiter ad Alcmenam contendit, cum qua trinoctio facto mu-

- μῆδην Λικυμνίῳ. λεγέσθης δὲ Ἀλκμήνης γαμνη-
 σιᾶς τῇ ᾗ ἀδελφῶν αὐτῆς ἐκδικήσαντι τὸ δάνα-
 τον· ὑπογράψουσιν ἐπὶ Τηλεβόας στρατεύειν Ἀμφιτρύ-
 5 ὶων, καὶ παρεγγίλῃ συμβάλλεσθαι Κρέοντα. ὁ δὲ ἔφη
 στρατεύσειν ἐὰν πρότερον ἐκείνος τὸ Καδμίαν τῆς
 ἀλώπηκος ἀπαλλάξῃ· ἐφθίρει γὰρ τὴν Καδμίαν ἀ-
 λώπηξ θηρίου. ὑποσάντος δὲ ὁμοῦ, εἰμαρμένον ἦν
 αὐτῷ μηδέ τινα καταλαβεῖν. ἀδικεμένης δὲ τῆς
 10 χώρας, ἕνα ᾗ ἀστῶν πᾶσι οἱ Θυβαῖοι καὶ μῆνα
 προσεπίδισαν αὐτῇ, πολλὰς ἀπαξύουσι, τούτ' εἰ μὴ
 γήλοισι. ἀπαλλαγεὶς οὖν Ἀμφιτρύων, εἰς Ἀθήνας
 πρὸς Κέφαλον τὸν Διόνεως σωῆ πειθεν ἐπὶ μέρει ᾗ
 15 ὑπὸ Τηλεβόων λαφύρον ἄγειν ἐπὶ τὸν Δῖον καὶ κῆ-
 να, ὃν Πέλοισι ἠγάγην ἐκ Κρήτης, παρὰ Μίνωος λα-
 βῆσα. ἦν δὲ καὶ τότε παρεσθμὲνον, πᾶν, ὃ, παρὰ Διῶ-
 κην, λαμβανέιν. διωκομένης οὖν ὑπὸ τῶν Κυνῶν τῆς
 ἀλώπηκος, Ζεὺς ἀμφιτέρους, Λίδας ἐποίησεν. Ἀμ-
 20 φιτρύων δὲ ἔχων ἐκ μὲν Θορείου τῆς Ἀπικῆς Κέ-
 φαλον συμμαχοῦντα· ἐκ δὲ Φωκίῶν Περσίδα· ἐκ
 δὲ Ἑλκῆς τὴν Ἀργείαν Ἑλεον τὴν Περγίαν· ἐκ δὲ Θη-
 βῶν Κρέοντα, τὰς τῶν Ταφίων νῆσους ἐπόρδεν. ἄλλοι
 25 μὲν οὖν ὥς Πτερέλαος, καὶ ἐδύνατο τὸν Ταφόν ἐλθεῖν.
 ὡς δὲ ἡ Πτερέλαος θυγάτηρ Κομαιδῶν ἐργασίῃσιν Ἀμ-
 φιτρύωνος, τὴν χρυσὴν τεῖχάν τε πατρὸς ἐκ τῆς κα-
 30 θαλῆς ἐξείλετο, Πτερέλαος τελευτήσαντος, ἐχει-
 ρόσατο τὰς νῆσους ἀπάσας. τὴν μὲν οὖν Κομαιδῶν
 κτείναν Ἀμφιτρύων, καὶ τὴν Λέαν ἔχον, εἰς Θή-
 βας ἔσπλιν, καὶ τὰς νῆσους Ἐλείῳ καὶ Κεφάλῳ δι-
 δωσι. κακοῖνοι πόλεις αὐτῇ ἐπιούμεν κτισαίτες,
 30 κατῴκησαν. παρὰ τὰ δὲ Ἀμφιτρύωντα παρεγγίλῃ εἰς
 Θήβας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλθὼν, καὶ τὴν μίαν τε-
 πλασάσας νύκτα, ὁμοίος Ἀμφιτρύωνι Ἀλκμήνῃ

tam in Amphitryonis viri formam, concubuit: quæque aduersus Teleboas gesta essent, omnia recensuit. Ibi uerò Amphitryo rediit, ac se à coniuge negligentius excipi uidet, ab ea huiusce rei causam postulat. cui cum Alcmena respondisset, priore nocte concubuisse: à Tirestia Iouis cum uxore concubitum factum resciscit. Alcmena uerò duos peperit filios: Ioui quidem Herculem, una nocte grandiore: atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, dracones duos inusitata magnitudinis Iuno infantem perdituros in lectum demisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante, Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos ipsos necauit. Caterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, uter esset eius de pueris filius, scire uellet, dracones hæc in cunas lectumue iniecisse: Quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur: At Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognouisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demum à Lino citharæ dicam didicit. Is Orphei frater fuit: Qui cum Thebas commigrasset, ac Thebanorum cinium numero allectus fuisset, cithara percussus ab Hercule, interijt: quodenim ab eo uelut præceptore uapulasset, ira succensus interemit. cui cum quidam diem dicerent, & cedis, & commissi criminis postularent, ille contra, Rhadamanti legem recitans eiusmodi: Qui manibus iniustis irritantem punierit, insons esto; hunc in modum Hercules euasit incolumis. Veritus autem Amphitryo ne quid iterum eiusmodi faceret, eum ad bonum armenta amandauit, ibique dum eduoatur, & corporis & uirum præstantia ceteris omnibus antecellebat. Adhæc

- Αλκμήνη σπονδνάδῃ· καὶ τὰ γένεθρα παρὰ τη-
 λεβόαν διηγῆσατο. Ἀμφιτρυῶν δὲ παρὰ γυρόμενον
 ὡς ἐχέτωρα φιλοφρονεμένῳ πρὸς αὐτὸν τὴν γυναι-
 κα, ἐπυνθανετο τὴν αἰτίαν· εἰπὼς δὲ, ὅτι τῇ
 5 παύτῃρα νυκτὶ παρὰ γυρόμενον αὐτῇ συγκαίμενται
 μανθάνει παρὰ Τειρεσίῃ καὶ ἡμεμένῳ καὶ Διὶ σιω-
 σίαν. Αλκμήνη δὲ δύο ἐγέννησε παῖδας· Διὶ μὲν
 Ἡρακλέα μῦθ' νυκτὶ πρὸς βύττον· Ἀμφιτρυῶνι δὲ
 10 Ἰφικλέα. καὶ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίῳ δύο δρά-
 κοντας ὑπερμεγέδεις Ἡρα ὅτι καὶ ἐνὶ κλῷ ἐπιμύει, δια-
 φθαρῆναι τὸ βρέφος θέλῃσα. ὀπιβοσμένης δὲ Ἀλ-
 κμήνης Ἀμφιτρυῶνα, Ἡρακλῆς διαναστῆς, ἀγχιον
 ἑκατέρωθεν ταῖς χερσὶν αὐτοῖς διέφθειρε. Φερεκύδης
 δὲ φησὶν Ἀμφιτρυῶνα βυλόμενον μαδῆν, ὁπότε
 15 εἰς κλῷ ὅντι παίδων ἐκείνη, τοὺς δράκοντας εἰς τὴν
 κλῶν ἐμβαλεῖν. καὶ τοὺς μὲν Ἰφικλέους φυρόντων,
 τῷ δὲ Ἡρακλέῳ ὑποσάπτων, μαδῆν ὡς Ἰφικλῆς
 ἐξ αὐτῆς γένηται. ἐδιδάχθη μὲν Ἡρακλῆς ἀρματι-
 λατεῖν μὲν, ὑπὸ Ἀμφιτρυῶνος· παλαιεῖν δὲ, ὑπὸ
 20 τῷ Αὐτολύκῳ· τοξόειν δὲ, ὑπὸ Εὐρύτῃ· ὀπλομα-
 χεῖν δὲ, ὑπὸ Κασσῳ· καθαροδῆν δὲ ὑπὸ Λίνῳ.
 ἔτι δὲ κλῷ ἀδελφοὺς Ὀρφέως· ἀφικόμενον δὲ εἰς
 Θήβας, καὶ Θηβαῖον γυρόμενον, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ
 κιδάρῃ πληγὴς ἀπώδανε· ὅτι πληξάντα γὰρ αὐτὸν
 25 ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε. δίκλῳ δὲ ἐπαγόντων πνῶν αὐτῷ,
 φόβῳ, ὡς ἀνέγνω νόμον Ραδαμανθίου, λέγοντων,
 ὅς αὖ ἀμύνεται καὶ χειρὸν ἀδίκῳ ἀφῆσται, ἀθῶον
 εἶναι· καὶ ἔτιος ἀπλάσθη. δέισας δὲ Ἀμφιτρυῶν μὴ
 30 πάλιν τι ποιήσῃ τοῦτον, ἐπεμύεν αὐτὸν εἰς τὰ
 βυφόρβια, κακῶς τρεφόμενος, μεγάλῃ τε καὶ ῥύμῃ
 πλείων διήνεγκαν. ἦν δὲ καὶ ἀστυρῆσις φοβερὴς, ὅτι

visu terribilis erat, nempe Iouis filius, quique cubitum quatuor erat altitudine; igneum ex oculis splendorem effundebat: nec frustra aut ab arcu sagittas emittebat, aut iaculo feriebat. Qui, cum inter boum armenta esset annum agens decimum octauum, leonem Citharoneum interfecit. Hic è Citharone impetu facto, Amphitryonis ac Thesty boues dissipabat. Is autem Thestienus rex erat, ad quem leonis illius occidendi ergò se contulit Hercules: apud quem dies quinquaginta exceptus hospitio permansit. Huic venatum eunti noctibus singulis singulas filias subigendas dabat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnei filia natas habebat: qui summa ope nitebatur, ut Herculis semine repleta omnes sibi nepotes procrearent. Hercules unam eandemque sibi supponi puellam existimans, cum omnibus tandem coinit: ac subacti suis viribus leonis pellem sibi induit, & huius hiatum galea loco habuit. Redeunti verò illi à venatione, Ergini legati missi à Thebanis tributum vectigal ve exacturi, obuiam facti serunt. Thebani verò Ergino hanc ob causam vectigales tributarij ve erant. Clymenum Minyarum regem Menœcei autiga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortis sue ultionem mandat. Erginus itaq; ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis pacem demum inreiuRANDO stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ij ad annos viginti, boues centum quotannis tributum nomine ad eum mitterent. Hercules, legatos ad id tributum petendum Thebas aduenientes, forte quadam obuiam habēs, ignominia affecit, desectis auribusq; & naribus, funiculis quoque suas ys collo manus circumligans,

- πῦς Διὸς ἦν, τετραπυχαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶ-
 μα. πρὸς δὲ ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν αἴγλην. ἐκ
 ἡσόχει ὃ ἔτε τοξόων, ἔτε ἀκοντίζων. ἐν ᾧ τοῖς
 βυκολέοις ὑπάρχων ὀκτωκαδεκαέτης, τὴν Κιδαιφ-
 5 νερον αἰεῖλε λέοντα. ἔτ' ὁρμώμενός ἐκ τῆς Κι-
 δαιφρονος, τὰς Ἀμφιτρυφῶντος ἑφδερε βόας, καὶ τὰς
 Θεσίας. βασιλὺς δὲ ἦν ἔτ' Θεσπιῶν, πρὸς δὲ ἀ-
 φρίκετο Ἡρακλῆς, ἐλεῖν βυλόμενόν τὸν λέοντα. ὁ
 δὲ, αὐτὸν ἐξένεισε πεντήκοντα ἡμέρας· καὶ ἐπὶ τῷ
 10 θήρῃ ἐξιόντι νυκτὸς ἐκάσκει μίαν σκυδύναζε δυρα-
 τέρα. πεντήκοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ Μεγαμήδους γε-
 γνηνημένοι τῆς Ἀρναίας. ἐσπούδαζε γὰρ πάντας ἐξ Ἡρα-
 κλέους τεκνοποιήσας. Ἡρακλῆς δὲ μίαν νομίζων ἔει-
 πεν αἰὲς σκυδυναζομένῳ, σκυῖν αἰὲς πάντας. καὶ χει-
 15 ερσάμενός τὸν λέοντα, τῷ μὲν δορὰν ἠμφιάσματο
 τῷ χάσματι δὲ ἐχεύσατο κόρυδι. ἀνακάμπτοντι δὲ
 αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας, συνήντησαν κήρυκες παρὰ Ερ-
 γίνῳ πεμφθέντες, ἵνα παρὰ Θεβαίων τὸν Δασμὸν
 λάβωσιν. ἐτέλλουσιν δὲ οἱ Θεβαῖοι τὸν Δασμὸν Εργίνῳ
 20 δὲ αἰπὴν τήνδε· Κλύμενον τῆς Μινυῶν βασιλεῖα
 λίθῳ βαλὼν μενοικίως ἠνίοχος, ὄνομα Πειρήνης,
 ἐν Ορχοῦ Πασειδῶντος τεμένει πτερόσκει. ὁ δὲ,
 κορυδαῖς εἰς Ορχομενὸν ἠμυδανῆς, ἐπισκήπτει τῆ-
 λ' αὐτῷ Εργίνῳ τῷ παιδί ἐνδικῆσαι τὸ θάνατον αὐτοῦ.
 25 στρατευσάμενός δὲ Εργίνος ἐπὶ Θήβας, κτείνας ἐκ
 ὀλέθρου. ἐσπίεσατο μὲν δὲ ὄρκων ὅπως πέμπωσιν
 αὐτῷ Θεβαῖοι Δασμὸν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτος
 ἕκατον βόας. ἐπὶ τῷτον τὸν Δασμὸν πρὸς κήρυ-
 30 κας εἰς Θήβας ἀπόντας συντυχὼν Ἡρακλῆς
 ἐλωθήσατο. ὑποτεμὰν γὰρ αὐτῷ τὰ ὄντα καὶ τὰς
 ῥίνας, καὶ διὰ χοινίων τὰς χεῖρας δύνους ἐκ τῆς τρα-
 χέλων ἐφη τῷτον Εργίνῳ καὶ Μινύας Δασμὸν κομί-

Hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributam reportate. Quas ob res indignatus Erginus Thebis bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, & bello praefectus Erginum quidem obtruncavit, Minyas autem in fugam vertit: eosque geminatum tributum Thebanis pendere imperavit. Quo bello cum fortissimè pugnaret Amphitryo, interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem praeclare gestam natu maximam filiam, Megaram, uxorem accepit: de qua filios tres, Therimachum, Creontiadem & Deicoontem habuit. Iuniorrem verò filiam Creon Iphiclo, qui iam Iolaum filium ex Automedusa Alcathoi filia, susceperat, coniungavit. Rhadamanthus autem Ionis filius post Amphitryonis cadem Alcmenam duxit. Nempe Ocaleam Boeotia in exilium eiectus habitatum concesserat. Hercules per Eurytum sagittandi peritiam antea consecutus, ensen à Mercurio, ab Apolline sagittas, à Volcano thoracem aureum, & à Minerva peplum accepit. Nam clavam ipse sibi in Nemea sylva casam comparavit. Post confectam cum Minyis pugnam, Iunonis odio in furorem incidit, ac suos ipse filios ex Megara procreatos, unà cum duobus Iphicli liberis, in ignem coniecit. qua de causa se ipsum exilio mancipavit. Expiatur demum à Thestio. Inde Delphos profectus Deum scitatur, ubinam habitatum iturus esset. Pythia tum primum Herculem ipsum appellavit: nam prius Alcida nomine vocabatur: cumque Tirynthem habitaturum esse dixit, Eurystheoque annos duodecim servitutum; & imperatos labores totidem confecturum. Ad postremum verò peractis arumnis ipsum immortalitate donatum iri praedixit. Id ubi Hercules accepit, Tirynthem commigravit, ac quicquid ab Eurystheo iubebatur, faciebat. Primus itaque illi Ne-

- ζεν. ἐφ' οἷς ἀγακτῶ ἐσφάτευσεν ἐπὶ Θήβας. Ηγε-
 κλῆς δ' λαβὼν ὅπλα παρ' Ἀθηναῖς καὶ πολεμαρχῶν,
 Εργῆνον μὲν ἔκτεινε· τοὺς δ' Μινύας ἐτρέφετο. καὶ
 δ' Δωμοδὸν διπλοῦν ἠνάγκασε Θηβαίοις φέρειν. σω-
 5 βῆ δ' καὶ μάχῃ Ἀμφιτρυῶνα Ἰωναίως μαχόμενον
 τελευτήσαι. λαμβάνει δ' Ηγεκλῆς παρὰ Κρέοντος
 αἰσιφείον δ' ἀρεσβυτάτην θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ ἧς
 αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς· Θειμάχος, Κρέον-
 πάδης, Δηϊκόων. δ' νεωτέρων θυγατέρας, Κρέ-
 10 ων Ἰφίκλην δίδωσιν, ἥδη παῖδα Ἰόλαον ἔχοντι ἐξ
 Αὐτομεδέως δ' Ἀλκίθεα. ἐγέννη δ' καὶ Ἀλκμήνῃ,
 καὶ δ' Ἀμφιτρυῶντος θάνατον, Διὸς παῖς Ραδά-
 μανθυς. κατάρκει δ' ἐν Ὀχθαλείᾳ δ' Βοιωτίας πε-
 φούργως. περυσίων δ' παρ' Εὐρύτου δ' τοξικίῳ Ηγε-
 15 κλῆς, ἔλαβε παρὰ Ερμῆος μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλ-
 λωνος δ' τόξα, καὶ δ' Ἡφαίστου, θώρακα χρυσοῦν·
 καὶ δ' Ἀθηναῖς πέπλον. ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔ-
 τελεν ἐκ Νεμέας. καὶ δ' δ' πρὸς Μινύας αὐτῷ μά-
 χῃ· σωβῆν καὶ ζῆλον Ἦρας μαθήσασθαι· καὶ τὰς τε ἰ-
 20 δίοις παῖδας, ἕς ἐκ Μεγάρων εἶχεν, εἰς πόρ' ἐμ-
 βαλεῖν, καὶ τῇ Ἰφίκλῃ δύο. διὸ καταδικάσας αὐτῆς
 φυγὴν, καδαίρει μὲν ὑπὸ Θεσπί· παραγυρόμενον
 δ' εἰς Δελφοὺς, σιωθαίει δ' δ' δ' , ποῦ κατοική-
 σει. ἡ δ' Πυθίᾳ τότε πρῶτον Ηγεκλέα αὐτῇ πρὸς-
 25 ηγούρῳσε. ὁ δ' γὰρ πρῶτον Ἀλκίδης πρὸς ηγούρῳ-
 το. κατοικεῖν δ' αὐτῇ εἶπεν ἐν Τίρυντι, Εὐρυδελῆ
 λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τὰς ὀπτιτωμένους ἀ-
 θλοὺς δώδεκα ὑπὸ τῷ αὐτῷ. καὶ ἔπειτα ἔφη τῇ ἀδελφῇ
 σιωτελεδόντων, ἀθάνατον αὐτῇ ἔσεσθαι. τῷτο ἀ-
 30 κέσας ὁ Ηγεκλῆς, εἰς Τίρυνθι ἦλθε. καὶ τὸ πρὸς-
 ταῖς πόλιν ὑπὸ Εὐρυδελῆος ἔτελε. πρῶτον μὲν οὖν

meai leonis pellem asferre iubet : id verò animal Typhone genitum invulnerabile fuit. Hercules contendens in leonem, Cleonas pervenit, ubi Molorchus, vir qui manibus suis victum sibi quæritabat, ipsum hospitio excepit: cuique hostiam immolare volenti eam ad diem trigesimum servare iubet. nam si à venatione incolumis reverteretur, Ioni eam Servatori mactaret, si verò occubuerit, sibi tum per eam velut heroi inferias ageret. Post, ubi in Nemeam pervenit, quæsitumque leonem reperit, sagittis illum prius impetivit. ut verò nullis posse vulneribus occidi cognovit, protenta clava feram persequitur. quæ cum in spelæum anceps cõfugisset, eius alterum ostium obstruxit, ac per alterum irrupit in ferã: & circumposita collo manu, eo usque astrẽtam tenuit, donec eam præfocavit, impositamq; humeris Mycenæ importavit. Sed ubi extrema sui reditus die Molorchum, ut mortuo ostiam immolaturum deprehendit, Servatori Ioni sacris peractis leonem Mycenæ intulit. Ceterum Eurystheus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nunquam permisit: at pro portis res à se gestas ostẽtare præcepit. Ad hæc aiunt metu percussum dolium sibi aneum sub terra occulte comparasse. Deinde Copreum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, iniunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulavit, ibique, postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitavit. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lernæam obtruncandam imperavit. Hæc intra paludem Lernæam enutrita plana omnia & campestria eruptione facta disperdebat, in pecora atque agros saniebat. Hydra mira corporis magnitudine fuit, novem capitibus munita, quorum octo morti obnoxia fuisse dicuntur.

- ἐπέταξεν αὐτῷ, τὸ Νεμέαν λέοντα τὸ δόραν κο-
 μίζειν. τὸτο δὲ ζῶον ἔνδον ἄτρεστον, ἐκ Τυφῶντος
 μαχνημένον. πορδόμενον οὖν ἐπὶ τὸ λέοντα, εἰς
 Κλεωναὶς ἦλθε, καὶ ξενίζεται παρὰ ἀνδρὶ χερνήτῃ
 5 Μολόρχῳ. καὶ δύειν ἱερεῖ δάλοντι, εἰς ἡμέραν ἐπι-
 τηρεῖν τειακοσὴν. καὶ ἂν μὲν ἀπὸ τῆς θήρας σῶσθαι ἐπα-
 νέλθῃ, Διὶ σωτῆρι δύειν. ἐὰν δὲ ἀποδάνῃ, τότε
 ὡς ἥρωι ἐναγίζειν. εἰς δὲ τὸ Νεμέαν ἀφικόμενον, καὶ
 τὸ λέοντα ματεύσας, ἐτόξασα παρῶτον. ὡς δὲ ἐ-
 10 μαθεν ἄτρεστον ὄντα, ἀρᾶλινάμενον τὸ ῥόπαλον,
 εἰδὼκε. συμφυρόνισθαι δὲ εἰς ἀμφίστομον σπάλαιον,
 αὐτῇ τὴν ἐτέραν ἀνφοδοῦναι εἰσόδον, διὰ δὲ
 τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θείῳ, καὶ παρὰ τὴν
 χεῖρα τῷ τερατήλῳ, κατέχον ἀγχων ὥς ἐπι-
 15 ξε. καὶ θέμενον ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμεζεν εἰς
 Μυκῆνας. καταλαβὼν δὲ τὸ Μόλορχον, ἐν τῇ τε-
 λαυταίᾳ τῶν ἡμερῶν ὡς νεκρῷ μέλλοντα τὸ ἱερεῖον
 ἐναγίζειν, Σωτῆρι δύσας Διὶ, ἥντιν εἰς Μυκῆνας τὸ
 λέοντα. Εὐρυδαεὶς δὲ καταλαβὼν αὐτῇ τὴν ἀν-
 20 δρίαν, ἀπείπατο λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσπῆναι.
 δεικνύειν δὲ παρὰ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἀθλοῖς.
 φασὶ δὲ, ὅτι δέσας καὶ πίδον αὐτῷ χαλκοῦν εἰς χρυ-
 βῆναι ὑπὸ γῆς κατεσκεύασε. καὶ πέμπων κήρυκα Κο-
 25 ρεῖα Πέλοπον τὸν Ηλείου ἐπέταξε τοὺς ἀθλοῖς.
 ἔτθαι δὲ Ἰφίλον κτείναν, φυγὼν εἰς Μυκῆνας, καὶ
 τυχὼν παρὰ Εὐρυδαεὶος καταρσίων, ἐκεῖ κατῴκει.
 δεύτερον δὲ ἀθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν
 Τόραν κτείνειν. αὐτῇ δὲ ἐν τῷ τῷ Λέρνῃς ἔλει ἐκ-
 30 τρεφείσα, ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδίον, τὰ τε βοσκή-
 ματα, καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. εἶχε δὲ καὶ τὴν Τόραν
 ὑπερμέγας σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἐντέα. ταὶ μὲν
 ὀκτώ, θνητὰς. τὴν δὲ μέσσην, ἀθάνατον. ἐπιβὰς.

Quod autem omnium medium erat, immortale fuisse ferunt Hercules igitur, curru conscenso, Iolai aurige opera usus, ad Lernam contendit: quò cum pervenisset, equos sistit, Hydram in tumulo quodam nactus, propter Amymones fontes, ubi ea latitare consueverat: quam cum ignitis sagittis impetisset, de latebris exilire compulit. egressamque ipsam manu prehensat, prehensamque tenet: ea verò pedibus statim circumplexa cohibebat. Hercules capita contundens clava, nequicquam elaborabat: namque uno contuso, duo subnascebantur. Insuper Hydra peruasti corporis Cancer admorso Herculis pede opem ferebat. Quocirca interfecto cancro, Iolai & ipse opem imploravit. Qui cum proxima sylvæ partem succendisset, inflammati torribus renascentia Hydra capita inurens, eum in modam renascentium capitum ortus suboriri prohibebat: victor caput illud morti haud obnoxium recisum defodit, eique ingentis ponderis lapidem superimposuit, secus viam, quæ per Lernam ducit Eleuntem. Adhuc Hydra corpore conciso sagittas suas eius felle tinxit. At Eurystheus hunc Herculis laborem duodecim ærumnis annumerandum esse negavit, propterea quòd Hercules non solus, sed Iolai adiumento Hydram superauerat. Tertium verò facinus hoc illi gerendum imponit, ut cornutam cervam Mycenæ vinam adferret. Erat enim ad O Enoen auratis cornibus insignis cerua Diana sacra. Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, annum totum est insecutus: Postea verò, quàm fera Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium montem confugit, & illinc ad Ladonem amnem: quem cum tam tranatura esset, sagitta percussam cepit, humeris sublata ferens: & per Arcadiam iter agebat. cui,

- οὐδ' ἄρματ' , ἥνιοχουῖτ' Ἰολάκ , παρελθόντο εἰς
 τὴν Λέρνην . καὶ τοῖς μὲν ἵπποις ἔστησε . τὴν δὲ Ὑ-
 δραν δέρον ἐν πνι λόφῳ , ὅθεν τὰς πηγὰς τ' Ἄμυ-
 μάνης , ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτ' ὑπῆρχε , βαλὼν βέλεσσι
 5 πεπυρωμένοις , ἠνάγκασεν ἐξελθεῖν . ἐμβαινέσαν δὲ
 αὐτ' κρατήσας κατεῖχεν : ἡ δὲ δαΐμων ἦν πεδῶν
 ἐνείχετο πεπιπτακίῃσιν . τῷ ῥοπάλῳ δὲ τὰς κεφα-
 λὰς κόπῃων , ἐδὲν ἀνύειν ἐδυνάτετο . μιᾷ γὰρ κο-
 πημένῃς κεφαλῇς , δύο ἀνερύοντο . ἐπεβοήθει δὲ
 10 καρκύν' πῇ Ὑδρᾷ ὑπερμεγέθης , δαίνων τ' πόδα.
 διδ' οὗτον ἀποκτείναις , ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοηδὸν
 τ' Ἰόλαον . ὃς μέρ' τὴν καταπρήτας τ' ἐγγυὲς ὕλκῃς
 τοῖς δαλοῖς ὀπηκίων τὰς ἀνάλολας ἦν ἀναφουμέ-
 νων κεφαλῶν , ἐκώλυεν ἀνιέναι . καὶ οὗτον τ' ὕδ-
 15 ρον ἦν ἀναφουμένων κεφαλῶν πειρινόμην' , τὴν
 αἰδάνειον ἀποκόψας κατάρυξε . καὶ βαρεῖαν ἐπέθη-
 κε πέτρᾳ παρὰ τὴν ὁδὸν τ' φέρεσαν διὰ Λέρνης εἰς
 Ελαεοῦτα . τὸ δὲ σῶμα τ' Ὑδρας ἀναρῆσας , τῇ χο-
 20 λῇ τὰς οἴσους ἔβαλεν . Εὐρυδῶς δὲ εἶπε , μὴ δεῖν
 καταειδυῖσθαι ἐν τοῖς δώδεκα τ' αἶθλον . ἐ γὰρ μόν' ,
 ἀλλὰ καὶ μὲν Ἰολάκ τ' Ὑδρας φειεργύετο . Τεῖτον αἶ-
 θλον ἐπέταξεν αὐτῷ , τὴν κερύσῃν ἔλαφον εἰς Μυ-
 κλώας ἐμπροσθ' ἐνεγκεῖν . ὡς δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνόνῃ
 25 χρυσόκερος , Ἀρτέμιδος ἱερὰ . διδ' καὶ βελόμην' αὐ-
 τὴν Ἡρακλῆς μήτε ἀφελεῖν , μήτε τρώσκειν , σωε-
 δίωξεν ὅλον ἐνιαυτόν . ἐπεὶ δὲ χαίμενον τὸ θηρίον τῇ
 διώξει , σωφρονιστὴν εἰς ὅρθ' τὸ λεγόμενον Ἀρτεμί-
 σιον , κακῶϊδεν ἐπὶ ποταμὸν Λαδωνα . καὶ οὗτον δια-
 30 βάλλειν μέλλεσκον , τοξόδους σωφίλαβας . καὶ δέμην'
 ἐπὶ ἦν ὤμων , διὰ τ' Ἀρχαδίας ἠπείγχετο . μὲν Ἀπόλ-
 λων' ὅς ἄρτιμος σκαυτοχούσῃ ἀφηρεῖτο . καὶ το

cum Apolline, Diana simul obuiam facta, ceruam recipit: atque Herculem, quod sacrum sibi animal occidere voluisset, obiurgauit: tum ille, necessitate rei damnata, Eurystheum auctorem esse dixit. Placata Dea iracundia, feram vinam adhuc Mycenae importauit. Quartum inde ei certamen imperauit, Erymanthium aprum ad se vinum ferat. Hac autem fera Psophidem usque ab Erymantho monte prorupens deuastabat. Hercules itaque per Pholoentran siens, à Pholo centauro, Sileni ac Meliae Nymphae filio, hospitio excipitur. Hic hospiti tostas carnes edendas apposuit, ipse verò crudis vesci maluit. Herculi interim vinum poscenti, vereri se dixit, commune Centaurorum dolium relinere: at bono illum esse animo Hercules iubet, ac ipse dolium releuit. Neque ita multo post Centauri, quod vinum suboluissent, affuere lapidibus armati, & abietibus in Pholiontrum irrumpunt. E quibus Anchium & Agrium, quod primi intrare spelaeum ausi fuissent, Hercules accensis torribus percussos, in fugam vertit: reliquos autem ad Maleam usque sagittis persecutus est. Inde verò ad Chironem confugere, qui à Lapithis eiectus è Pelio monte, ad Maleam habitauit. In hunc Hercules, cum circa delapsos Centauros sagittis impeteret, telum emisit, quod delatum per Elati brachium in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitia affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datumque à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille verò immedicabili vulnere sauciatus, in spelaeum se recipit, quod in eo vita excedere vellet: qui cum per immortalitatem, qua donatus erat, minime interire posset, tamen Prometheo Iouis permisso, immortalitatem adepto, Chironis loco, tandem esse desijt. Cetera verò Centaurorum multitudo, alius

ἔειπεν ζῶον αὐτῆς κτείναντα κατεμέμερετο . ὁ δ' ὑπο-
 πιμοσάμενος τὴν ἀνάγκην , καὶ τ' αἶπὸν εἰπὼν
 Εὐρυδεία γαρύεσθαι , παρῆναι τὴν ὀργὴν τ' αὖτε τὸ
 5 θνείον ἐκομισεν ἐμποικεύς Μυκλήας . Τέταρτον αὖ-
 10 λον ἐπέταξεν αὐτῇ τ' Εὐρυμάντιον κῆπρον ζῶντα κο-
 μίζειν . τὸτο δ' τὸ θνείον ἠδίκηε τὴν Ψωφίδα , ὁρ-
 μώμενον ἐξ ὄρεος , ὃ καλεῖσιν Εὐρύμανδον . διερχόμενος
 οὐδ' Φολόω ἐπὶ ξενεῖται Κενταύρω Φόλας , Σιληνῷ καὶ
 Νόμφης Μελίας παῖδι . οὐδ' Ἡρακλεῖ μὲν ὅππῃ παρεί-
 15 χε τὰ κρέα . αὐτὸς δ' ὁμοῦς ἐχρήτο . αἰτοῦντο δ' ὃ
 οἶνον Ἡρακλέους , ἔφη δεδοικάναι τ' κοινὸν τῶν Κεν-
 ταύρων ἀνοῖξαι πίθον . δαρρῆεν δ' ὡς ἀκελευσάμενος
 20 Ἡρακλῆς , αὐτ' ἤνοιξε . καὶ μετ' ὅσον πολὺ , διὰ τ'
 ὀσμῆς , αἰδομένοι παρήσαν οἱ Κενταῦροι πίτταις ὡ-
 25 πλισμένοι , καὶ ἐλάττας ἐπὶ τὸ τῷ Φόλῳ κηλῶμον·
 τοῖς μὲν οὐδ' ὡς πρῶτοις τολμήσαντας εἶσω παρελθεῖν·
 Ἀγχιον καὶ Ἀχριον , Ἡρακλῆς ἐντρέφατο βαλὼν δι-
 αλοῖς· τοῖς δ' ἄλοιποισι ἐπέξδουσε διώκων ἄχει τ' Μα-
 30 λέας . ἐκείδον δ' ὡς χεῖρωνα συνέφυγον . ὃς ἐξε-
 λαθεὶς ὑπὸ Λαπίδων ὄρεος Πηλίου , παρὰ Μαλέαν
 κατώκησε , τέτρω πλεμπιπώκτας τοῖς· Κενταῦροις
 τοξόων ἴησι βέλθ'· τὸ δ' ἐνεχθέν Ελάτε διὰ τῶ
 βραχίονος τὸ γόνας τῶ χεῖρνος ἐμπήγνυται . αἰα-
 35 θῆς δ' Ἡρακλῆς πρὸς δρᾶμων , τὸ , τε βέλθ' ἐξείλ-
 κυσε , καὶ δόντο χεῖρνος φάρμακον ἐπέθηκεν . ἀ-
 νίατον ἔχων τὸ ἔλκος , εἰς τὸ σπύλμον ἀλλάσσεται·
 ἀκλεῖ τελευτῆσαι βυλόμενος , καὶ μὴ θωάμενος ,
 ἐπείθερ ἀδάνατο ἰὼ· ἀν' ἰδόντος δὲ Διὸς Περ-
 40 μηδῆ , τὴν αὐτ' αὐτῇ γρησόμενον ἀδάνατον , ὥπως
 ἐπίδανε . οἱ λοιποὶ δὲ οἳ Κενταῦρον φάρονσιν ἄλ-
 λ' ἀλλαχῇ· καὶ πῦες μὲν παρεγύοντο εἰς ὄρεον Μα-

aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt qui in Ma-
 leam montem confugerint. Enrytion verò in Pholoen:
 atque Nessus ad Euenum amnem: reliquos autem Ne-
 ptunus excipiens ad Eleusinem montem occubuit. Porro
 Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum
 alijs morientem conspicatus, eruta de mortui corporis
 sagitta, quo pacto tantos tam parua sagitta occidisset
 mirabatur. Hac autem è manu delapsa in illius pe-
 dem decidit, atque actutum ipsum interemit. Igitur
 Hercules Pholo humi condito ad apri venationem con-
 tendit. quem è fruteto quodam ingenti cum clamore ex-
 citatum, per altam niuem defessum, ac vinculis prape-
 ditum Mycenae inuexit. Quantum deinde laborem
 imperauit ut Augea pecoris finem unius diei curricu-
 lo solus exportaret. At Augeas rex Elidis fuit: sunt qui
 illum Solis filium fuisse dicant; Nec desunt qui Neptu-
 ni, & qui Phorbantis. Hunc multos pecorum greges ha-
 buisse ferunt: ad quem cum Hercules adisset, nulla de
 Eurysthei mādato mentione facta, una die finem om-
 nem exportaturum se pollicitus est, si decimam pecoris
 vniuersi ipsi donaret. Augeas autem huic minime cre-
 dulus, se illi tamen postulata concessurum promittit.
 Hercules inde antestatus Phyleum Augea filium, sta-
 buli fundamentum euertit, Alpheumque & Peneum,
 flumina, praterfluentia, per fossam deducta corruataq;
 immisit: ita ut, per alienum a priore alueum defluerent,
 effecerit. Augeas, ubi de Eurysthei imperio confectum
 fuisse accepit, non modò mercedem pactam non persolue-
 bat, sed etiam quisquam se promississe negabat: eaquo
 de re iudicium sententia se staturum esse dictitabat. Con-
 fidentibus itaque iudicibus, Phyleus ab Hercule cita-
 tus, in patrem testimonium dixit, quòd is mercedem

λείαν . Ευρυπίων δὲ εἰς Φολόω . Νέστος δὲ ἐπὶ πο-
 ταμὸν Εὐλιον . τοὺς δὲ λοιποὺς ὑποδείξαμεν .
 Ποσειδῶν εἰς Εὐδοῖνα , ὅρως κατεκάλυψε . ἐπαελα-
 δὼν θὲ εἰς Φολόω Ηρακλῆς , καὶ Φόλον τελευτῶν-
 5 τα θρασυάμεν . μὲν καὶ ἄλλων πολλῶν , ἐλκύσας
 [τε] ἐκ νεκρῶ τὸ βέλ . ἐδάυμαζεν εἰ τοὺς
 πηλικέτοισι τὸ μικρὸν διέφθειρε . τὸ δὲ , ἥ χει-
 ρὸς ὀλιωθῆσαν ἦλθεν ἐπὶ τὴν πόδα , καὶ παραχρῆμα
 ἀπέκτεινεν αὐτόν . δάψας δὲ Φόλον Ηρακλῆς . ἐπὶ
 10 τῷ τῷ κάρω δῆραν παραγίνεται . καὶ διώξας αὐ-
 τὸν ἐκ πνὸς λοχμῆς μὲν καυγῆς εἰς χόνα πολ-
 λῶν παρεμμένον , ἐμβροχίους τε ἐκόμισεν εἰς Μυ-
 κήνας . Πέμπτον μὲν ἀπέταξεν αὐτῷ ἄθλον , ὅττι Ἀυ-
 γεῖς βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μᾶλλον ἐκφορῆσαι τῷ
 15 ὄνδον . ὡς δὲ Αὐγείας βασιλῆς Ἡλίδος , ὡς μὲν
 πνὸς εἶπον , πᾶσι Ηλίδας . ὡς δὲ πνὸς , Ποσειδῶ-
 ν . ὡς δὲ ἔνισσι , Φόρβαντ . πᾶσι δὲ εἶχε
 βοσκημάτων ποιμένας . τετάρτῃ περσελίδων Ηρακλῆς ,
 καὶ δηλώσας τῷ Εὐρυδέως ἐπιτογῶν , ὅφασκε μᾶ
 20 ἡμέρᾳ ἢ ὄνδον ἐκφορῆσαι , εἰ δώσει ἢ δεκάτῳ
 αὐτῷ τῶν βοσκημάτων . Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπὸ χνεῖ-
 ται . μαρτυρέμεν δὲ Ηρακλῆς ὅτι Αὐγεῖς πᾶσι
 φυλέα , τῆς τε αὐλῆς τὸ δαμέλιον διεῖλε , καὶ ὅτι Ἀλ-
 φειδὸν ποταμὸν , καὶ ὅτι Πηλειὸν σωέγγις μέοντα πα-
 25 ροχετεύσας , ἐπὶ γὰρ , ἐκρεῖν δὲ ἄλλης ἐξόδος ποιῆ-
 σαι . μωδῶν δὲ Αὐγείας ὅτι κατ' ἐπιτογῶν Εὐρυ-
 δέως ἔπειτα ὀπιτετελέσθαι , τὸν μωδὸν ἐκ ἀποδίδει .
 περσεῖπ δὲ ἡνέειτο καὶ μωδὸν ὑπαράγει δώσειν , καὶ
 κρίνειται πᾶσι τέττα ἐποιμὸν ἔλεγον . κατεζα-
 30 μέτων δὲ ὅττι διχαστῶν , κληιδίς ὁ φυλαίς ὑπὸ
 Ηρακλείοις , ὅτι πατρὸς κατεμαρτύρησεν , εἰπὼν ὅ-
 τι μαλεργῆσαι μωδὸν δώσειν αὐτῷ . ὁρμηδὲς δὲ Αὐγείας .

Herculi se daturum pactus fuerit. proinde Augeas ira inflammatus antè quàm indicum suffragij sententia ferretur, uti & Phyleus & Hercules ab Elide facerent, imperavit. Phyleus itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitavit. Vbi illum necessitate compulsum, Eurytionem Centauro Mnesimachen filiam uxorem dare deprehendit, à quo ut sibi opem ferres, exoratus Hercules, Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, obtruncavit. sed Eurystheus neque id inter duodecim certamen admisit, quippe qui cum mercede hoc fecisse afferebat. Sextum ei laborem, ut Stympthalidas aves fugaret, iniunxit. Erat autem ad Stympthalum Arcadia urbem Stympthalis palus multis contecta, atq; umbrosis arboribus addèjasa. quare in hanc magna auum multitudo, luporum vim pertimescentes ex fuga se se recipiebat. Herculi itaque quamnam ratione avibus è sylva dispelleret, ambigenti. Pallas anea crepitacula Volcani munere accepta dedit. Hac ille quassans sub monte quodam paludi proximo aves territabat. Quæ sonitum minime sustinentes præ motu subuolabant: eumq; in modum Hercules ipsas sagittis impetivit. Septimum inde laborem Cretensis tauri adducendi imposuit. Hunc Acusilaus quidem esse refert, qui Europam ad Iovem tulit; Nonnulli verò à Neptuno è mari submissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolaturum dixit, quod è mari apparuisset. Atque aiunt admiratum ipsum tauri formam, ac specimen, tunc planè hunc inter armenta dimisisse, pro quo alium Neptuno sacrificasse: quas ob res iratum numen tauro feritatem immisisse. in hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam sapere volenti Minos, inquit, Vbi expugnavit, sibi

- ὅπρην τ' ἦφρον ἐνεργήσῃναι, τὸν τε Φυλιάδην, καὶ τὴν
 Ηρακλῆα βαδίζον ἐξ Ἡλίδος ἐκέλευσε. Φυλιάδης δὲ
 αὐτὸς εἰς Δελφίον ἦλθε, κακῶς κατόκει. Ηρα-
 κλῆς δ' εἰς Ὠλενον πρὸς Δεξαμῆδον ἦκε, κακῶς
 5 κατόκει. καὶ κατέλαβε τῷτον μέλλοντα δι' ἀνάγκην
 μνηστῆρην Εὐρυτίωνι Κενταύρῳ Μνησιμάχῳ τ'
 θυγατέρα. ὅφ' ἔπαρχληθεὶς βοηθεῖν, ἐλθόντα
 ὅπ' τ' νύμφῳ Εὐρυτίωνα ἀπέκτεινε. Εὐρυάδης
 δ', ὅτε τῷτον ἐν τοῖς δώδεκα προσεδέξατο ἄθλον,
 10 λέγων ὅπ' μισθῷ πεπραχέναι. ἔκτον ἐπέταξεν ἄθ-
 λον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιδας ἐκδιῶσαι. ἦν δ'
 ἐν Στυμφάλῳ πόλει τ' Ἀρχαδίας, Στυμφαλὶς
 λεγομένη λίμνη, πολλῇ σωήρεφής ὕλη. εἰς ταύ-
 την ὄρνεις συνέφυγον πλωίδες, τ' ἀπὸ ἧδ' ὕλων
 15 ἀρπαγῇ δεδοικῆαι. ἀμνηχανόντων ἔν Ηρακλείῳ
 πῶς ἐκ τ' ὕλης τὰς ὄρνιδας ἐκβάλλῃ, χάλκεα κρό-
 ταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡραΐδε λαβεῖν.
 ταῦτα κρέων ὑπὸ πνιγῷ ὄρεσι τῇ λίμνῃ περικειμέ-
 νος, τὰς ὄρνιδας ἐφύκει. αἱ δ' τ' δῦπον ἔχ' ὑπο-
 20 μένευσι, καὶ δῖες ἀνέπλαντο. καὶ τῷτον τ' ὕπνον
 Ηρακλῆς ἐτόξιδον αὐταῖς. ἔβδομον ἐπέταξεν ἄθ-
 λον τ' Κρήτα ἀγαγεῖν ταῦτον. τῷτον Ἀκουσίλαος
 μὲ εἶναι φασὶ τὸν διαπορθμεύσαντα Εὐρώπην Διί-
 πνές δ' τ' ὑπὸ Ποσειδῶντος ἀναδεδέντα ἐκ θαλάσ-
 25 σης, ὅπ' κατανύσεν Ποσειδῶν. Μίνως εἶπε τὸ φα-
 νέν ἐκ τ' θαλάσσης. καὶ φασὶ Δεασάμηνον αὐτὸν
 ᾧ ταύρε τὸ κῆλλος, τῷτον μὲ εἰς τα βεκό-
 λια ὑποπέμπειν, δύσαι δ' ἄλλον Ποσειδῶνι. ἐφ'
 οἷς ὀρμαδέντα τὸν θεὸν ἀγλαῖσαι τὸν ταῦτον.
 30 ὅπ' τῷτον παρὰ γρόμφῳ εἰς Κρήτιον Ηρακλῆς,
 ἐπειδὴ λαβεῖν ἀξιουῶν τ' Μίνως εἶπεν αὐτῷ λαμ-
 βάνειν διαγροισμένον, καὶ λαβὼν πρὸς πόλιν

caperet. Post, ubi illum cepit, Eurystheo trāslatum ostendit. Cetera verò sacrum, numinique dedicatum abire permisit. Hic Sparteque, & Arcadia uniuersa peragratā, Isthmum trajecit, ac in Marathonem Attica terra profectus, incolas pessime habebat. Octauum certamen Diomedis Thracis equas Mycenae abigendi fuit. Is Martis & Cyrenae filius, Bistonum, Thracum generis ac pugnacissimus, rex fuit. cui tum equae erant, quas mortaliū corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules uolunt multitudinem stipatus nauigasset, domitis qui equarum praesepibus praerant, eas ad mare abegit. Inter haec, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero custodiendas commisit. Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus, ab Opunte, Herculis amasius, quem equae discerptum interemerūt. Hercules deuictis Bistonibus atque occiso Diomede, reliquos in fugam abire compulit. Inde Abdero urbe, ad Abderi perempti sepulchrum condita, abactas equas Eurystheo tradidit. Quae postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissae: eò cum peruenissent, à feris dilaniatae sunt. Novus labor est, quo Hippolyte cingulum ad se ferri iussit Eurystheus. Hae erat Amazonum regina, quae circa Thermodontem amnem habitabant. Haec gens erat bello gerendo praestantissima, quippe quae uiriliter fortitudinem exercebant: ac si quando uiris admixtae peperissent, partus foemineos educabant. Dextras ad haec mammas, ne iaculis emittendis impedimento forent, exteuebant, laeas autem alendi filiorum gratia fuscrescere patiebantur. Ceterum Hippolyte Martis baltheum, argumento, ut omnibus alijs praefect, habebat. Ad hunc igitur Hercules capiendum conuocabatur, ut illud capienti Admete filia Eurystheus

- ρυαία διακομίσας ἔδειξε . καὶ τὸ λοιπὸν ἔιασαν
 αἶετον . ὃ ᾧ πλανηθεὶς Σπάρτῃ τε καὶ Ἀργείᾳ
 ἀπασαν , καὶ διαβαὶ τὸν Ἰθμόν , εἰς Μαργαδῶνα
 τῆς Ἀθηικῆς ἀφικόμευτο , τὺς ἐλχέοις διελυμαί-
 5 νετο . Ὄγδοον αἶθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διο-
 μήδους τῷ Θρακὸς ἵππῳ εἰς Μυκλήας κομίζειν .
 ὡς δ' ἔειπεν Ἀρεῖ καὶ Κυρήνης , βασιλεὺς Βισόνων
 ἔδωκε Θρακίῃ , καὶ μαχρωχάτῃ . εἶχε δ' ἀνδρωπο-
 φάγους ἵππους . πλάσας οὖν μὲν ἦν ἐκείνους σιω-
 10 πομένων , βιασάμευτο τὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις ἦν
 ἵππων ὑπαρχόντας , ἤγαγον ἐπὶ τὴν θάλασσαν . ἦν
 δ' Βισόνων σὺν ὅπλοις ἐπιβοηδουμένων , τὰς μὲν ἵπ-
 πους παρέδωκεν Ἀβδήρων φυλάσσειν . οὗτοι δὲ ὡς Ἡεί-
 15 με πᾶσι Λοκρὸς ἐξ Οποῦντο , Ἡρακλῆς ἐρ-
 μόετο . ὃν αἱ ἵπποι διέφθειραν ἐπιπασάμεναι .
 πρὸς δὲ τὺς Βίσονας διαγωνισάμευτο , καὶ Διομή-
 δην ἀποκτείνας , τὺς λοιποὺς ἠνάγκηζε φάγειν . καὶ
 κτίσας πάλιν Ἀβδήρων , παρὰ τὸν τάφον τῷ δια-
 φθαμέντῳ Ἀβδίῳ , τὺς ἵππους κομίσας Εὐρυδεί-
 20 ἔδωκε . μετέντη δὲ αὐτὰς Εὐρυδείας , εἰς τὸ λε-
 γόμενον ὅρῳ Ὀλύμπῳ ἐλθεῖσαι , πρὸς τῶν θε-
 είων ἀπώλοντο . Εὐνάϊον αἶθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ,
 ζωστῆρα κομίζειν τὸν Ἰππολύτης . αὐτῇ δὲ ἐβασί-
 λειεν Ἀμαζόνων , αἱ κατόικον περὶ τὸν Θερμώ-
 25 δοντα ποταμὸν , ἔειπεν μέγα τὰ κατὰ πόλεμον ἥσ-
 κουσθαι ἀνδρίαν . καὶ εἶποτε μνηστῆρας ἡγηθήσαν , τὰ
 θέλῃα ἐγχερον . καὶ τὺς μὲν δεξιὰς μαστοὺς ἐξέθλιβον ,
 ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζειν . τὺς δὲ ἀεισεργεῖς
 εἶων , ἵνα τρέφοιεν . εἶχε δὲ Ἰππολύτῃ τὸν Ἀρεῖ
 30 ζωστῆρα , σύμβολον τῷ πατρὶσι ἀπασῶν . ἐπὶ τῷ
 ἴον τὸν ζωστῆρα Ἡρακλῆς ἐπίμπηο λαβεῖν , αὐτὸν
 ὀφιδιμύκης δ' Εὐρυδείας θυγατρὸς Ἀδμήτης . παρὰ

obsequeretur. Impositis itaque voluntarijs socijs unam
 navi Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad in-
 sulam Paron appellit, ubi tum Minois filij Euryme-
 don, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabant. Ex
 omnibus quos secum in navi vehebat Hercules, duo à
 Minois filijs interfecti fuerunt: quorum interitum ini-
 quissimè ferens Hercules, hosce statim è medio sustulit,
 ac reliquos intra oppidum conclusos obsidione premebat:
 donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, ut
 pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet.
 Tum ille soluta obsidione, atque Androgei filijs Alceo
 Stheneloque acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli
 filium contendit: atque hospitio exceptus Amyci Bebry-
 cum regis iussu cum Mariandynis, Lycum adiuuans
 multos trucidavit, in quibus & Mygdonem regem
 Amyci fratrem occidit, mox excisa Bebrycum urbe, ter-
 ram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Hera-
 cleam vocavit. Inde verò Hercule ad Themiscyra por-
 tum appulso, ad eumque profecta Hippolyte, atque eius
 aduentus causam percunctata, & zonam se dataram
 promittente: Iuno sumpta Amazonum unius forma,
 multitudinem adit: nuncians reginam ab aduectis hos-
 pitibus rapi. Tum illa captis armis in navem, equo
 vecta decurrunt Hercules, ut armatas Amazonum co-
 pias prospexit, ratus id iam non sine dolo fieri, Hip-
 polytè necat, & zonam aufert: ad hæc reliquis denictis,
 renavigat, & Troiam appellit. Tum forte accidit per
 Apollinis & Neptuni iram, ut ciuitas infelicitè ageret;
 Quoniam Apollo Neptunusque Laomedontis iniu-
 riam vicisci volentes, mortalibus assimilati, ac veluti
 mercenarij, Pergama se edificaturos paciscuntur: qui-
 bus cum opere absoluto cõstitutam mercedem Laomedon

- λαβὼν οὖν ἐδελονταὶ συμμαχίαις, ἐν μιᾷ νηϊ ἔπει-
 κη προσίχαι νήσω Πάρῳ. κη κατῴκεν οἱ Μίνωθ υἱοί,
 Ευρυμέδων, κη Χρύσης, Μηφαλίων, Φιλόλαθ.
 ἀπὸ πάντων δὲ οὗ ἐν νηϊ συνέβη τελευτῆσαι ὑπὸ
 5 τοῦ Μίνωθ υἱῶν. ὑπὸ δὲ ἀγαλακτῶν Ηρακλῆος
 τέτους μὲν ὄψαρχῆμα ἀπέκτεινε. τὸς δὲ λοιποὺς
 κατακλείσας ἐπολιόρκει. ἕως ἐπιπρεσβάσάμενοι
 περιέχουσι αὐτὸν τοῦ ἀναρεδέντων δύο λαβοῖν ὅς
 10 αὐτὸς διαλέσθην. ὁ δὲ, λύσας τὴν πολιορκίαν,
 κη τὸς Ἀνδρόγεω τοῦ Μίνωθ υἱὸς ἀνελόμεθ, Ἀλ-
 κῆον κη Στένελοκ, ἦκεν εἰς Μυσίαν πρὸς Δάκον τὸν
 Δασκύλκ, κη ξενιδεῖς ὑπὸ [Ἀμύνκ] τοῦ Βεβρύκων
 βασιλέως, συμβαλόντων βενδῶν Λυκῶ, πολλὰς
 15 ἀπέκτεινε, μὴ ὦν κη τὸ βασιλεῖα Μύζδονα, ἀδελ-
 φὸν Ἀμύνκ, κη τὴν Βεβρύκων πόλιν ἀποτεμόμεθ,
 γλῶν ἔδωκε Λύκῳ. ὁ δὲ, πᾶσι ἐκείνων ἐχάλασεν
 Ηράκλειαν. καταπαύσαντθ δὲ εἰς τὸ Θημοκύραν
 λιμένα, κη ὄψαρχομένης ὅς αὐτὸν Ἰππολύτης, κη
 20 πνθ ἦκοι χάειν πυδομένης, κη δώσιν τὸ ζῶσῃρα
 ὑπαρυμένης, Ηρα μιᾷ τοῦ Ἀμαζόνων εἰκαδῖται,
 τὸ πλῆθος ἐπφοῖτα, λέγουσα, Τὴν βασιλίδα ἀρ-
 πάζουσιν οἱ πρὸςελθόντες ξένοι. αἱ δὲ, μὴ ὀ-
 πλων ἐπὶ τὴν ναῦν κατέδεον σὺν ἵπποις. ὡς δὲ εἶ-
 25 δον αὐτὰς κατωπλισμένας Ηρακλῆος, νομίσας ἐκ-
 δόλκ τοῦτο γινέσθαι, τὴν μὲν Ἰππολύτην κτεῖνας, τὸν
 ζῶσῃρα ἀφαιρεῖται. πρὸς δὲ ταῖς λοιπαῖς ἀγωνισά-
 μενθ ὑποπλεῖ. κη προσίχαι Τροίαν. σιωπεβήκει δὲ
 πότε κη μῶν Ἀπόλλωνος κη Ποσειδῶνος ἀτυχῆν
 30 τὴν πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ κη Ποσειδῶν τὴν Λομέδον-
 τος ὕβειν πειρώσιν δέλοντες, εἰκαδέντες ἀνδρά-
 ποις, ὑπέχετο ἐπὶ μωθῇ ἰσχεῖν τὸ Πέργαμον. ταῖς

minime solueret, tum Apollo pestilentiam, ac Neptunus cum inundatione cetum immisit: quod, quicquid, mortalium in campis offendit, corripiebat. cum verò ex oraculis, malorum finem tum demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam ceto deuorandam apposuerit: tum ille in proximis pelago saxis illigatam, proposuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se seruaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganymedis iactura, ei Iupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se daturum pollicitus est Laomedon: Hercules cetum occidit, & Hesionem seruauit, at Laomedonte mercedem pactam non soluente, Hercules Troiae excidium minatus, abiit, & Aenum apulit: ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter nauigandum in littore Aeniensi Sarpedonem Neptuni filium, ac Poltyis fratrem, virum contumeliosum atque improbum, sagittis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum peruenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filijs habitandam dedit. At è Thaso profectus aduersus Toronen, Polygonum, Telegonumque Protei, qui ex Neptuno procreatus fuerat, filios, ad luctandum prouocantes, in ipsa palastra interemit. Deum illatam Mycenae zonam Eurystheo dedit. Tum decimum illi certamen arumnamque indixit Geryone boues ab Erythea abigendas. Erythea autem non procul ab Oceano insula erat, quam nunc Gadirā nominant. Hanc Geryones Chrysaoris, & Calirrhoe, qua filia erat Oceani, habitabat. Is erat trium hominum corpore praeclitus, ita compacto, ut in unum ventre tenus coiret, & ab ilibus, femoribusque in triū rursus partes diuisam esse videretur. Adhuc illa punicea boues erant, quibus bubulcum Eurytionem praesse voluerat. his autem

δὲ τειχίσαι, ἢ μισθὸν ἐκ ἀποδίδου. διὰ τοῦτο Ἀ-
 πύλλων μὲν, λοιμὸν ἐπιμύειν. Ποσειδῶν δὲ, κή-
 τῳ ἀναφερόμενον ὑπὸ πλημμυρίδος, ὃ τὸ ἐν τῷ
 5. πεδίῳ σωήρπασεν ἀνθρώπους. χρησμῶν ἢ λεγόν-
 των ἀταλλαγῇ ἐσθλαίῃ ἢ συμφορῇ, ἐὰν περὶ ἡ
 Λαομέδων Ησιόνῳ τὴν θυγατέρα αὐτῆς βορὰν κήτοι·
 ὃ ἢ προὔθηκε, ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις
 προσαρτήσας. ταύτῃ ἰδὼν ἐκκαμμένῳ Ηρακλῆϊ,
 ὑπέρχτο σώσεν αὐτὴν, εἰ ταῖς ἰσχυραῖς παρὰ Λαομέ-
 10. δοντῳ λήφεται. αἳ ὁ Ζεὺς ποινὴν τῆς Γανυμή-
 δους ὑπάρχης ἔδωκεν. δώσιν ἢ Λαομέδοντῳ εἰ πύν-
 τῳ, κτείνας τὸ κῆτῳ Ησιόνῳ ἔσωσε, μὴ βυλο-
 μένῃ ἢ ἢ μισθὸν ἀποδῆναι, πολεμήσιν Τροίαν ἀ-
 πειλήσας, ἀνήχη, καὶ προσίχαι Αἰνῶ. ἔνθα ξενί-
 15. ζεται ὑπὸ Πόλυτος. ἀποπλέων ἢ, ἐπὶ ἡϊόντῳ τῆς Αἰ-
 νίας, Σαρπηδόνα Ποσειδῶντῳ μὲν ὕδον, ἀδελφὸν δὲ
 Πόλυτος, ὑβριστὴν ὄντα, τοξάσας ἀπέκτεινε. καὶ
 προσηρόμεντῳ εἰς Θάσον, καὶ χειροσάμεντῳ τὸς
 ἐνοικοῦντας Θράκας, ἔδωκε τοῖς Ἀνδρόγῳ πωσὶ
 20. χατοικεῖν. ἐκ Θάσου ἢ ὀρμηδαὶς ἐπὶ Τροφῆν, Πο-
 λύρηνον καὶ Τηλέρηνον τὸς Πρωτίως ὅτι Ποσειδῶντῳ
 ὕδον παλαίειν προχαλυμένους, καὶ ἢ πάλιν ἀπέκ-
 τεινε. κομίσας ἢ ἢ ζωτῆρα εἰς Μυκήνας, ἔδωκεν
 Εὐρυδεί. Δέχατον ἢ ἐπάγῃ ἄθλον, ταῖς Γηρυόνης
 25. βῆς ἐξ Εὐρυδείας κομίζειν. Εὐρυδεία ἢ ἡ Ὠκεανῷ
 πλησίον κειμένη νῆσος, ἢ νυνὶ Γάδιον καλεῖται.
 ταύτῃ κατόκει Γηρυόνης χρυσόορτῳ, καὶ Καλλι-
 ρόης τῆς Ὠκεανῷ, τειῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφύετι σῶ-
 μα, συνηγμένον εἰς ἓν καὶ τὴν γαστέρα. ἐργόμενον
 30. τὸ εἰς τρεῖς ἀπὸ λαρόνων τὸ καὶ μερῶν. εἶχε ἢ φοι-
 νικὰς βόας. ὅν ἡ βυκόλτῳ Εὐρυπίων. φύλαξ

Orchreus canis biceps ex Echidna & Typhone genitus, custos praerat. Concedens igitur ad Geryona boves, per Euxoram, monstra inter eundem multa pratergressus, in Libyam traiecit: atque cum per Tartessum iter fecisset, itineris sui monumenta in Europa ac Libya finibus oppositas int' se columnas duas construit. At, ubi in itinere Solis radijs calfieret, arcum in deum ipsum intendere non erubuit. Hic verò hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donauit, quo Oceanum traiecit, & Erytheam aduectus in * Arbante monte pernoctauit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc heros claua percussit, nec non Eurytionem bubulcum, cani suppetias atque opem ferentem, occidit. Inter hac Menetius Plutonis boum pastor rem omnem Geryona nuntiavit. Hic Herculem ad Anthemuntum fluvium boves abigentem nactus, commissa pugna, sagitta perfossus interijt. Hercules autem impositis poculo bobus, Tartessum tranauit, ubi Soli poculum reddidit: transgressus inde Abderam, in Libyam peruenit: in qua Alebion ac Dercynus Neptuni filij boves abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrrhensiam iter haberet, tauro-rum unus ab Rhegio aufugit, atque in fretum repentè delapsus, in Siciliam tranauit: ac vicina terra percur-sa, quae ab illo Italia fuit appellata. (nam Tyrrheni, quem Latini taurum vocauerunt ἰταλὸν dixerunt) in Erycis campos se contulit. Is Erycinis, in Sicilia parte, imperabat, ex Neptuno natus, qui hunc ipsum taurum suis armentis aggregauit. Commendatis itaque bobus Volcano, Hercules taurum quaesiturus procedit: quem, cum inuenisset inter Erycis armenta, ab eo repoposcit. Tum is, nisi ipsum palestra superaret, taurum se reddi-turum esse negabat. Hercules semel atque iterum, &

- ὁ δὲ ὄρεθ' ὁ κύων δικέφαλ', ἐξ Ἐχιδνῆς καὶ Τυ-
φῶν' ἡβημένους . πορδόμενος οὐκ ἐπὶ τὰς Γη-
ρυόνας βόας διὰ τῆς Εὐρώπης , ἀγρία πολλὰ παρελ-
θὼν , Λιβύῃ ἐπέβαινε . καὶ παρελθὼν Ταρτηρόν , ἐση-
σε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῇ ὄρεϊ Εὐρώπης καὶ Λι-
βύης ἀπὸ στήθων , δύο σήλας . Σερκαυόμενος δ' ὑπὸ
ἡλίου κατὰ τὴν πορείαν τὸ τίξον ἐπὶ τῇ θεῶν ἐπέτει-
νεν . ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτῆς θαυμάσας , χεύσπον
ἔδωκε δέπας , ἐν ᾧ τὸ Ωκεανὸν διεφύλαξε . καὶ πα-
ραφύμενος εἰς Εὐρύθειαν , ἐν ὅρῃ * Ἀρβαντι αὐλίζε-
ται . αἰδόμενος δὲ ὁ κύων ἐπὶ αὐτὸν ὄρμα . ὁ δὲ
καὶ τῆτον τὰς ῥοπάλας ποιεῖ . καὶ τὸν Εὐρυπύονα τὰ
κυνὶ βοηδοῦντα ἀπέκτεινε . Μενόιππος δὲ
ἐκ αὐτῆς Ἀδὴ βόας βόσκων , Γηρυόνη τὸ γεροντὸς ἀ-
πήγειλεν . ὁ δὲ , κατὰ λαβὼν Ἡρακλῆα παρὰ πο-
ταμὸν Ἀνθεμοῦντα τὰς βόας ἀπάγοντα , συνησά-
μενος μάχην , καὶ τοξόδοις , ἀπέθανεν . Ἡρακλῆς
ἐνδόμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας , καὶ διαπλάσους εἰς
Ταρτηρόν , ἡλὶφ' ἄλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας . Διελ-
θὼν δὲ Ἀΐδην , εἰς Λιβύῃ ἦλθεν , ἐν ἧ τὰς
βόας ἀφ' ἑαυτοῦ Ἀλεβίων τε καὶ Δέρεκμος οἱ Πο-
σειδῶνος ἦν , ὕς κτείνας διὰ Τυρρηνίας ἦεν . ἀπὸ
Ρηγίε δ' εἰς ὑπερρήγισσι ταῦρος , καὶ ταχέως εἰς τὴν
θάλασσαν ἐμπέσων , καὶ διαπλάσσεσθαι εἰς Σικελίαν ,
καὶ τὴν πλησίον χώραν διελθὼν , τὴν ἀπὸ
ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν . Τυρρῆνοισι γὰρ Ἰταλὸν τὸ
ταῦρον ἐκάλεσαν . ἦλθεν εἰς πεδίον Εὐρυκός , ὅς ἐ-
βασίλειον Εὐκύνων . Εὐρυξ δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος παῖς ,
ὅς τ' αὐτῶν ταῖς ἰδίαις συγκατέμιξεν ἀγέλας . πα-
ραφύμενος ἔν ταις βόας Ἡρακλῆς Ἡφαίστω . ἐπὶ τῷ
αὐτῷ ζήτησεν ἠπειγέτο . δέρον δὲ ἐν ταῖς τῷ Εὐρυκός
ἀγέλας , ἀπαυτεῖ . καὶ λέγωντος ἐ δώσιν , εἰ μὴ πα-

tertio ab se victum Erycem luctando peremit; Et tantum receptum cum alijs in Ionium mare perduxit. Qui simulac in ponti recessus penetravit, bobus a filum Iuno iniecit: quo perciti ad Thraciae montana dissipantur. Hic insecutus, boum partem collectam ad Hellespontum compulit. Quae verò reliquae fuerunt, cetera fera, atque agrestes euaserunt. Hercules tandem agre collectis bobus, Strymonem, ut olim navigabile flumen, accusans, oppletum lapidibus, innavigabilem effecit: ac traductas boves Eurystheo dedit, quas ille postea Iunoni immolauit. Confectis autem hisce certaminibus intra unius mensis annorumque octo curriculum, Eurystheus Augeae pecoris, & Hydra laboribus minimè admissis, undecimam Herculi arumnam imposuit, ut ab Hesperijs aurea mala reportaret. Haec verò non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quae Iuno suis in nuptijs Ioui muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis & Echidna [filius] centiceps asseruabat. Hic varijs etiam omniumque generum vocibus utebatur: cum quo & Hesperides, Aegle, Erythia, Hestia, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem pervenisset, à Cygno Martis & Pyrenes filio, ad singulare certamen promocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit: demissum è caelo fulmen inter utroque medium diremit. Iter deinde per Illyrias faciens, ac properans ad Eridanum amnem, Nymphas Iouis & Themidis filias adiit. Haec ipsi Nereum indicant: comprehensumque ipsum dormientem, atq; omnigenas formas alternantem deninxit: neque illam prius, quam ab eo ubi iam mala illa, & Hesperides essent, edocuisset, aperire permisit. Quod ubi didicit, Libyam percurrit.

- λαίσας αὐτῷ πειγνύηται, τὰς φειγνόμενος κτλ
 πλὴν πάλιν, ἀπέκλεινε. καὶ τὸ ταῦτον λαβὼν, μὲν
 τῷ ἄλλων ἐπὶ τὸν Ἴόνιον ἤλαυνε πόντον. ὡς δὲ
 ἦλθεν ἐπὶ τὰς μυχοὺς τῷ πόντῳ, ταῖς βυσσὶν οἶστρον
 5 ἐρέβαλεν ἡ Ἥρα. καὶ ῥέζοντι κτλ τὰς Θράκης ὑπω-
 ρείας. ὁ δὲ διώξας, τὰς μὲν συλλαβὼν ἐπὶ τῷ Ελ-
 λήσποντον ἦλκε. αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι, τὸ λοιπὸν ἦ-
 σαν ἄγρια. μόλις δὲ τῷ ῥοῶν σωμαλδοῦσῶν Στρυ-
 μόνᾳ μεμψάμενος τὸ ποταμὸν, πάλιν τὸ ρεῖθρον
 10 πλωτὸν, ὃν ἐμπλήσας πέτραις, ἀπλωτὸν ἐποίησε.
 καὶ τὰς βόας Εὐρυδείῃ κομίσας δέδωκε. ὁ δὲ αὐ-
 τὰς κατέδυσε Ἥρα. τελεσθέντων δὲ τῷ ἄθλων
 ἐνὶ μνηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, μὴ περσοδεξάμενος Εὐρυ-
 δεὺς τὸν τε τῷ τῷ Αὐγείῳ βοσκημάτων, καὶ τὸν τῷ
 15 Ἴδρας, ἐνδέχσθαι ἐπέταξε ἄθλον παρ' ἑσπερίδων
 χεύσθαι μῆλα κομίζεν. ταῦτα δὲ ὡς, ἔχ, ὡς π-
 ρες εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Ἀτλαντὶος ἐν
 Ταρβορέοις. ἃ Διὶ γήματι Ἥρα ἐδωρήσατο. ἐφύ-
 λασε δὲ αὐτὰ δράκων ἀδανάιος, Τυφῶνος καὶ Ε-
 20 χιδνης, κεφαλὰς ἔχων ἑκάτον. ἐχρήτο δὲ φωναῖς
 παλίοις, καὶ ποικίλαις. μὲν τὰς δὲ ἑσπερίδες
 ἐφύλαπτον, Αἴγλη, Ἐρυθία, Ἑσία, Ἀρεθῖσα.
 πορδόμενος ἔν ἐπὶ ποταμὸν Εχέδωρον ἦκε. Κύνος
 δὲ Ἄρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν περ-
 25 χαλεῖτο. Ἄρεος δὲ τῷτον ἐκδικουῶτος, καὶ σω-
 σάτος μονομαχίαν, βληθεὶς κεραυνὸς μέσον ἀμ-
 φοτέρων, διαλύει τὰ μάχῳ. βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυ-
 είων, καὶ σπείδων ἐπὶ ποταμὸν Ἡειδανὸν, ἦκε πρὸς
 Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος. αὐταὶ μύνοισιν αὐτῷ
 30 Νηρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτὸν κοιμώμενον, καὶ παλίοι-
 ας ἐναλλάσσοντα μορφάς, ἔδωκε, καὶ ἐκ ἔλυσε, πρὶν
 ἢ μαθεῖν παρ' αὐτῆς πᾶσι τυγχάνουσιν τὰ μῆλα, καὶ αἱ

Huic *Antaus*, *Neptuni* filius, praeerat, qui peregrinos secum palastra dimicare compellens occidebat. At *Hercules* cum eo luctari coactus, sublimem illum è terra vlnis elisum interemit nam si terram contigisset, is robustissimus euadebat. quapropter hunc *Terra* filium nonnulli esse dixerunt. Inde à *Libya*, *Aegyptum* peragranit, in qua *Busiris* ex *Neptuno* ac *Lyfianassa* *Epaphi* filia natus regnabat. Hic ad *Iouis* aram hospites oraculo quodam monitus immolabat: annos enim novem *Aegyptus* agrorum sterilitate laboravit. Inter hac *Thrasius* vaticinandi peritus, è *Cypro* aduenit, qui hanc annona caritatem desituram esse pronuntiauit, si virum hospitem, quotannis *Ioui* mactauissent. Tum *Busiris* vate illo prius immolato, aduenientes deinceps iugulabat. Comprehensus itaque & *Hercules* etiam ad aras trahebatur; at disruptis vinculis, *Busir*inque, & eius filium *Iphidamantem*, & *Chalbem* caduceatorem necauit. Post hac *Asia* percurſa in *Thermydras* *Rhodi*orum portum appulit: & *bulci* cuiuspiam alterum de plauſtro solutum taurum, ac mactatum comedit. Tum *bulcus*, ubi nullam sibi auxilij copiam, neque spem refulgere videt, quodam in monte consistens execrari coepit. Quocirca & nunc etiam, cum faciunt *Herculi* sacrum, cum execrationibus id peragunt. Hinc *Hercules* in *Arabiam* peruasit, ubi *Emathionem* *Tithoni* filium necat, & facto per *Libyam* itinere, ad extremum usque mare navigabat: ubi scypho sumpto in obiectam continentem traiecit: atq; aquilam, *Typhoni*s & *Echidne* filiam, *Promethei* iecur in *Caucaſo* monte depascentem, sagittis conficit. & *Prometheum* detracto permoleſto vinculo solutum liberauit: eumque ad *Iouem* reduxit: qui illum pro *Chirone*, qui mori cupiebat, immortalera

Ἐπειδὴ . μαδὼν ὃ Λιβύῳ διέξῃ . ταύτης ἔβα-
 σίλαε πᾶς Προσιδῶνθ' Ἀνταῖθ' , ὅς τοις ξένοις
 ἀναγκάζων παλαίειν , αἰήρει . τέτρω ὃ παλαίειν
 ἀναγκάζοντο Ἡρακλῆς , ἀράμωθ' ἔγχεσι με-
 5 τέωρον θλίψας , ἀπέκτεινε . φαύοντα γὰρ γῆς,
 ἰσχύετατον συνέβη γίνεσθαι . διὸ καὶ Γῆς πνὲς ἔφασκε
 τῆτον (εἶ) πᾶδα . μὲν Λιβύῳ ὃ Αἰγυπθον ἐξῇ·
 ταύτης ἔβασίλευε Βασίεις Προσιδῶνθ' πᾶς , καὶ
 Λισσανάως τ' Ἐπάφου . οὗτοι τοις ξένοις ἔδυσεν ἐπὶ
 10 βωμῷ Διὸς , κατὰ π' λόγιον· ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορεία
 τῷ Αἰγυπθον κατέλαβε . Θράσιθ' ὃ ἐλθὼν ἐκ Κύ-
 πρου , μάψις τῷ ἐπιστήμῳ , ἔρη τῷ ἀφορείᾳ
 παύσεσθαι , ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ'
 ἔτθ' . Βασίεις ὃ ἐκείνον πρῶτον σφάξας τ' μαύπιν,
 15 τοις καπόντας ξένοις ἔσφαζε . συλληφθεῖς οὐκ καὶ
 Ἡρακλῆς , τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο . τὰ ὃ θεομὰ
 διαβρήξας , τὸν τε Βάσειν , καὶ τ' ἐκείνους πᾶδας Ἀμ-
 φιδάμαντα ἀπέκτεινε , καὶ τὸν κήρυκα Χάλλεω .
 διεξιὼν δὲ Ἀσίας Θερμυδραῖς Ροδίων λιμένι προσ-
 20 ἵχει , καὶ βοηλάτου πνὸς λύσας τ' ἔτερον σφ' ταύ-
 ρον ὑπὸ τῆς ἀμάξης , δῶχεῖτο δύσας· ὃ ὃ βοηλά-
 τῆς βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ δυνάμεθ' , σὰς ἐπὶ πνθ'
 ὄρεσι κατηρᾶτο . διὸ καὶ νῦν ἐπειδὴ δύωσιν Ἡρα-
 κλεῖ , μὲν καταρᾶν τῆτο πρὸς ἦαισι . παριὼν ὃ Ἀρρά-
 25 βίαν , Ἡμαδίωνα κτείνει πᾶδα Τιθωνῶ . καὶ διὰ τῆς
 Λιβύης πρὸς εὐθεῖς , ἐπὶ τ' ἔξω θάλασσαν καταπλεῖ·
 ὃ τὸ δέπας καταλαμβάνει . καὶ περαιωθεὶς ἐπὶ τῷ
 ἡπείρῳ τῷ ἀν' ἡπύρ' , κατετόξασεν ἐπὶ τῷ Κανθα-
 30 σου τ' ἐδιόντα τὸ τῷ Περμηνιδίῳς ἡπαρ αἰτὸν ὄντα
 Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος· ὅς καὶ τ' Περμηνιδία διέλυσε δε-
 σμὸν ἐλόμωθ' τ' τ' ἐλαίας . καὶ παρέχε τῷ Διὶ χείρτας
 ἀθήσκειν , ἀδάραιον αὐτ' ἡντὲ δειλοῖτα . ὥς ὃ ἡκίω

esse declararat. Post autem quàm in Hyperboreos ad Atlantem pervenit, ac Promethei prudentia commonefactus est Hercules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed ipse Atlanti in cœlo sustinendo succederet, illumq; pro se mitteret, persuasus excepit. Atlas autem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis ad Herculem redit. Qui, cum cœlum habere subterfugeret, cesticillum inquit se velle facere suo capiti imponendum, [quo commodius tantum cœli pondus ferre posset] Quod ubi audiuit Atlas, depositis humi pomis cœlum recepit: atque ita poma Hercules consecutus discedit. Sunt verò qui dicant, hac non ab Atlante habuisse, sed ipsum caso dracone custode decerpisse, qua secum delata dedit Eurystheo. Tum ille accepta Herculi condonavit, à quo cum Minerva accepisset, ea rursus reportavit, quoniam religiosum erat, ea alicubi collocari. Duodecimus labor inunctus est Cerberi ab inferis abstrahendi. Hunc autem terna canum capita, & draconis caudam, & in dorso serpentum omnium generum capita habuisse ferunt. Descensurus igitur ad hunc canem, Eleusinem ad Eumolpum se contulit, ut ab eo Cereris sacris initiaretur. At verò externis ea sacra tunc admitti non licebat. Thespius factus adoptivus Pylii filius, initiabatur, qui ne mysteria spectare quidem iam poterat, qui nondum centauri cadem expiarat: Hercules demum ab Eumalpo tanti criminis contagione expurgatus, Cereris sacris initiatur. Inde ad Tenarum Laconia promontorium, ubi ad inferni descensum ostium patet, accessit. Hac ad inferos penetrauit: quem cum anima conspexissent, duabus exceptis, Meleagri ac Meduse Gorgoniæ filia, omnes in fugam abiire. In Gorgonem vero Hercules ensē ut in viam nudavit: tum

εἰς Τάρβορες πρὸς Ἀτλάντα, ὑποδύντ' ὁ Περμη-
 θῆως πρὸ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύε-
 σθαι· διαδέξαμνον δ' Ἀτλαντ' ἢ πόλον, ἀποσε-
 λῆν ἐκείνον. περὶ δὲ δὲ δέξατο. Ἀτλας δ' ὁρ-
 5 ψάμν' παρ' Ἐσπερίδων τεία μῆλα, ἦκε πρὸς Ἡρα-
 κλέα. καὶ μὴ βελόμην' ἢ πέλον ἔχειν, καὶ ἀπείραν
 ἐπὶ τ' κεφαλῆς θέλων ποιήσασθαι· τῷτο ἀκέσας
 Ἀτλας ἐπὶ γῆς καταθεῖς τὰ μῆλα, τὸν πόλον δια-
 δέξατο. καὶ ἔτιως ἀνελόμεν' αὐτὰ, Ἡρακλῆς ἀπ-
 10 ηλλάπτετο. ἐνιοὶ δὲ φασιν, ὅτι παρὰ Ἀτλαντ' αὐ-
 τὰ λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρέψαθ' τὰ μῆλα κτείναν-
 τα ἢ φρεσὺντα ὄρεον. κομίσας δ' τὰ μῆλα πύρυ-
 δει ἔδωκεν· ὁ δ' λαβὼν, Ἡρακλεῖ ἔδωρήσατο. παρ'
 ἢ λαβῶσα Ἀθηνᾶ, πάλιν αὐτὰ ἀπεκόμισεν, ὅσον γὰρ
 15 ἢ ἦν αὐτὰ τεθῆναι περὶ. Δωδέκατον ἄθλον ἐπετάγη,
 Κέρβερον ἐξ ἅδου κομίζειν. εἶχε δ' ἔτιος τρεῖς μὲν κυ-
 νῶν κεφαλὰς, πλὴν δ' ἕραν δράκοντ', καὶ τὴν νῶ-
 τε, παιτοίων εἶχεν ὄφεων κεφαλὰς. μελλὼν οὖν ἐπὶ
 τῷτον ἀπέναι, ἦλθε πρὸς Εὐμόλπον, πρὸς Εὐδ-
 20 σῖνα, βελόμην' μυηθῆναι. ὡς δὲ ἢ ἐξὸν ξένοις
 τότε μυεῖσθαι. ἐπειδὴ τὸ θεῶν Πυλῆς πᾶσι χρο-
 μῆρος ἐμυεῖτο· μὴ δυνάμην' δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια,
 ἐπεὶ τὸν ἢ ὡς ἡγνισμέν' ἢ Κενταύρε φόνον· ἀγ-
 νιδεῖς ὑπὸ Εὐμόλπου, τότε ἐμυήθη. καὶ παραχρό-
 25 μῆν' ἐπὶ Ταίναρον τ' Λακωνικῆς, ἢ τῆς Ἀδῆς κα-
 ταβάπτεως τὸ σόμιόν ὄρει, διὰ τέτε ἀπῆει. ὁπνέ-
 κα δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαί, χωεῖς Μελεάγρε καὶ Με-
 δέσης τ' Γοργόν' , ἔφυγον. ἐπὶ δὲ πλὴν Γοργόνα
 τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν, ἔλκει. καὶ παρὰ Ἐρμῆ μα-
 30 νάνει, ὅτι κενὸν εἶδωλόν ὄρει. πλησίον δὲ τῶν Ἀδῆ

illud à Mercurio vanum spectrum esse discit. Mox, ubi ad Plutonis ventum est, Theseum ac Pirithoum Proserpina nuptias poscentem, eaque de causa deuinctum inuenit. Hi conficcati Herculem, velut illius viribus redituri in vitam, manus porrigebant: tum ille Theseum manu prehensum excitauit: sed Pirithoum quoq; reuocare in vitam cupiens, ob terra motum dimisit, & Ascalaphi saxum reuoluit. Ad hac sanguinem animis prabiturus, unam ex Plutonis bubus ingulauit. Ceterum Menœtius, Ceuthonymi filius, Plutonis bubulcus, cum prouocasset in palastram Herculem, perfractis costis, ac medius ab eo prehensus, proserpina deprecatione seruatus est. Demum Hercules Cerberum à Plutone deponcit. Is illi, sine armis, quibus communitus aduenerat, canis abducendi potestatem facit. At Hercules nactus illum pro Acherontis portis, thorace circumseptus, ac leonis pelle contactus, & circumiectis illius capiti manibus, haud abire permittit, & si à dracone, qui in Cerberica cauda existerat, morderetur, cernicem comprimēs, ac belluam praefocans, parere coegit. Captum itaq; Cerberum ad Eurystheum, regressus per Troezenem, abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonem mutauit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna reduxit. Porro Hercules exantlatis laboribus, Thebas regressus, Megaram quidem Iolao coniugem dedit: ipse verò uxorem ducturus, Eurytum Oechalia regulum, qui sagittandi peritia se, ac filios suos vicerit, certaminis premium Ioles filia connubium proposuisse accepit. O Echaliā igitur profectus, cum sagittandi arte iis omnibus praestantior extitisset, uxorem certe promissum certaminis premium minime consecutus est. Iphitus sanè filiorum maximus Iolen Herculi concedendam

- πυλῶν θρόνον, Θυσία δ' ἔρε, καὶ Πειρίδου τὸν
 Περπερόνης μνησευόμενον γάμον, καὶ διὰ τοῦτο δι-
 δέντα. θεασάμεναι δὲ Ἡρακλέα, τὰς χεῖρας ὄρε-
 ζον, ὡς ἀνασπόμενοι διὰ τῆς ἐκείνου βίας. ὁ δὲ
 5 Θυσία μὲν λαβόμενος τὴν χεῖρ' ἤγειρε. Πειρίδου
 δὲ ἀνὰ σῆσσι βυλόμενος, τῆς γῆς κινεμένης, ἀρῆ-
 κεν. ἀπεκύλισε δὲ καὶ τὸ Ἀσκαλάφου πέδον. βυλό-
 μενος δὲ αἷμα ταῖς ψυχαῖς πασχέσθαι, μίαν τῇ
 Ἀδ' ἑβοῶν ἀπίσφαξεν. ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενοί-
 10 πος ὁ Κόδωνόμενος προσκαλεσάμενος εἰς πάλιν Ἡρα-
 κλέα, ληφθεὶς μέσσην, καὶ τὰς πλάγας κατεάξας,
 ὑπὸ Περπερόνης παρητήθη. αὐτοῦτ' ὁ δὲ αὐτῇ Πλέ-
 τωνα τὸ Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλέτων ἄγειν χω-
 εῖς ὧν εἶχεν ὀπλων κρατουῦντα. ὁ δὲ ἄγων αὐτὸν
 15 ὑπὸ ταῖς πύλαις τῆς Ἀχέρντης, πρὸς τὸ Δωρακι συμ-
 πλοεσγμένον, καὶ τῇ λεοντῇ συσσεπαδείς, καὶ πε-
 βαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας, ἔκ αὐτῆς, καὶ τῇ
 δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ πῦν ἕσαν δράκοντος, κρα-
 τῇ ἐκ τοῦ τραχύλου, καὶ ἄγχων τὸ θηρίον ἔπεισε.
 20 συλλαβὼν ἔν αὐτὸν, ἦκε [πρὸς Εὐρυδεία] διὰ Τρε-
 ζῆντος ποιοσάμενος τὴν ἀνάβασιν. Ἀσκάλαφον [μὲν]
 ἔν Διμήτρῃ ἐπόησεν ὄντον. Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυδείᾳ
 δέξας τὸ Κέρβερον, πάλιν ἐκόμεσιν εἰς Ἀδ'. μὲν δὲ
 τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς Θήβας, μέ-
 25 γαν μὲν ἔδωκεν Ἰολάῳ. αὐτὸς δὲ γῆμαι θέλων,
 ἐπωδάνετο [Εὐρυτον] Οἰχαλίας θυγάτηρ ἄθλον
 προστεθῆναι τὸν Ἰόλης τὸν θυγατρὸς γάμον, πρὸ νικῆ-
 σαι τοξικῇ αὐτὸν τε, καὶ τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπάρ-
 χονται. ἀφικόμενος οὖν εἰς Οἰχαλίαν, καὶ τῇ πεξί-
 30 κῇ κρήϊων αὐτῇ θρόνον, ἔκ ἐτυχε τὸ γάμον.
 Ἰφίτη μὲν τὸν προσβυτέρου τῇ παιδῶν λέγοντος διδόν-
 ται πρὸ Ἡρακλῆος πῦν Ἰόλῳ, Εὐρύτη δὲ καὶ τῷ λοιπῷ

esse censebat: At Eurytus, ceterique filij debortari, ne, quam forte prolem ex ea susciperet, aliquando obtruncaret, pertimescentes. Hinc vero non longo post tempore, abactis ex Eubœa per Auto'lycum bubus, Eurytus id Herculis persuasu confectum esse putavit. Contrà Iphitus id minime credens, ad Herculem conuolat, eique à Pheris venienti, occurrit, quo tempore seruata ab se iam mortuam Alcestin Admeto marito restituerat. Proinde Iphitus Herculem, ut secum boves vestigaret, cohortatur. Id illi Hercules se præstiturum pollicetur, & eum quoque hospitio accepit. At furore iterum agitat hunc è Tirynthiorum mœnibus deiecit. Cum verò commissa cadis causa expiari vellet, ad Neleum, Pyliorum dynastam, proficiscitur: exclusus autem ab eo, quòd alim vetus cum Euryto sibi beneuolentia intercesserat, Amyclas peruenit, ubi illum Deiphobus Hippolyti filius sceleris contage lustrauit; deinde graui morbo de Iphiti nece correptus Delphos adiit: ac morbi finem roganti illi Pythia nihil respondet. at Hercules eo nomine spoliare templum voluit, auctoque tripode, propriam sibi oraculorum adem construxit: ac mox ab Apolline in eum pugna commissa, Iupiter inter hosce duos medium fulmen demisit, eoque modo dirempta illorum pugna, hoc Hercules oraculum habuit, Morbi finem tum fore, cum triennium totum veditus seruiertit seruitutem, & commissa cadis ergò Euryto æstimationem pependerit. Mercurius hoc oraculo dato Herculem vendit, eumq, Omphale Iardani filia Lydorum regina mercatur: cui Tmolus coniux moriens regnum reliquit. Sed Eurytus oblatam fraterne cadis æstimationem admittendam minime censuit. Interim Hercules Omphala seruiens non procul ab Ephesa Cercopæ captos in vincula coniecit.

ἀπαγορεύοντων, καὶ δεδοικέναι λεγόντων, μὴ πε-
 νοποιησάμενος τὰ γηνησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ.
 μετ' ἔ ποτὶ δ' ἐκλαπθεῶν ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ Αὐλο-
 λύκῃ βοῶν, Εὐρύλος μὲν ἐνόμιζεν ὑφ' Ἡρακλείους γερ-
 5 νέναι τέλο· Ἰφίτης δ' ἐκπύων, ἀφικνεῖται πρὸς
 Ἡρακλέα, καὶ σωπυχῶν ἤκοντι ἐκ Φερεῶν αὐτῷ σε-
 σωκόπῃ τὴν ἀποθανῆσαν ΑλκΗΣΙΝ ΑΔΡΜΗΤΩ, παρεχθε-
 λεί συζητήσαι τὰς βόας. Ἡρακλῆς δ' ἐπὶ παρῇται,
 καὶ ξενίζει μὲν αὐτὸν. μανείς δ' ἐκ αὐτοῦ ἀπὸ τῆ Τι-
 10 ρωιδίων ἐρίψεν αὐτὸν τειχῶν. χαδαρδῆναι δ' ἐδέ-
 λων τὸν φόρον, ἀφικνεῖται πρὸς Νηλέα. Πυλίων
 ἑὸς δωάσης. ἀπωσαμένῃ δ' ἐκ Νηλέως αὐτὸν
 διὰ τὴν πρὸς Εὐρύλον φιλίαν, εἰς Αμύκλας ᾤδα-
 15 ρησόμενος, ὑπὸ Διηφόβῃ τῷ Ἰσπολύτῃ καδαίρεται,
 κατὰρδῆς δεινῇ τόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτην φόρον, εἰς Δελ-
 φοὺς παρελθόμενος, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνειο τῷ νόστῳ.
 μὴ χρησιμώδους δ' ἐκ αὐτῷ τῇ Πυθίᾳ, τὸν τε ναδὸν
 συλῶν ἤδελε, καὶ τὸν τείποδα βασιάσας, κατὰρδῆ-
 20 ζει μαντεῖον ἰδίου. μαχομένῃ δ' ἐκ αὐτῷ Ἀπόλλωνος,
 ὁ Ζεὺς ἵησι μέγον αὐτῇ κεραιόν· καὶ τῆτον δια-
 λυθέντων τὸν τρόπον, λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆς·
 ὅς ἐλεγε ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῷ νόστῳ ἔσεσθαι πρὸς
 25 π, καὶ τεία ἐπὶ δολόσαντι, καὶ δόντι ποινῇ τῷ
 φόρῳ τῇ πρὸς Εὐρύτῳ. τῷ δ' ἐκ χρησμῷ δολόσαντος,
 Ἑρμῆς Ἡρακλέα πρὸς αὐτὸν καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ὀμ-
 φάλη Ἰαφάνῃ, βασιλῆυσσιν Λυδῶν, ἣ τὴν ἡγεμονίαν
 τελευτῶν ὁ γῆρας Τρωῖλος κατέλειπε. τὴν μὲν οὐκ
 30 πρὸς κομίδεισαν· Εὐρυτος ἔκρινεν δ' ἐξ αὐτοῦ. Ἡρακλῆς
 δ' ἐκ Ὀμφάλης δολόσαντος, τὸν μὲν πρὸς τῇ Ἑφέσῃ Κέρ-
 κοπας συλλαβὴν ἔδωκεν. Συλῆα δ' ἐκ Αὐλίδι τὸς
 πειρόντας ξένους σκάπτειν ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς

Syleum verò in Aulide qui peregrinos eà iter facientes terram fodere cōpelleret, refossis ab radice vultibus, vultibus cum Xenodice filia interfecit. Idemque ad Dolichen insulam delatus ac videns Icarī corpus in litore eiectum, sepultura dedit: ab eoque Dolichen insulam mutato nomine Icariam vocavit: Cuius beneficij causa Dedalus ē picea Herculis imaginem confimillimam effinxit, quam cum ignoraret, Hercules per noctem lapide, vimam esse opinatus, percussit. At quo tempore apud Omphalen serviret, aiant tum in Colchos navigationem, Calydonique apri venationem confectam fuisse, ac Theseum, qui Træzene Isthmum advenerat, eum expiasset. Porro post servitutem, morbo liberatus, navibus ordine remorum quinquaginta præditis decem & octo, collecta fortissimorum volonum manu in Ilium navigavit. Postea verò quam Ilium cum classe appulit, eam Oicli custodiendam reliquit. Ipse autem cum ceteris rei bellica peritissimis in urbem promovit. Laomedon interea, factō cum multitudine in classē impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, at reiectus ab Herculis copijs intra urbem obsideri cœpit: cumque urbis obsidione continenti premeretur, refractis Telamo muris primus urbem intrat, & post eum Hercules. At ubi Telamonem prius intrasse videt, stricto in eum ense vadit; Nam is meliorem seipso volebat neminem. Id cum Telamon providē animadvertisset, proximos adjacentes lapides colligere aggreditur. Tum Hercules, quidnam faceret, percontatur: aram ille inquit Herculi Callinico se excitare. Tum is Telamonem collaudavit. Mox verò capto Ilio, sagittis confecto Laomedonte, cum filijs suis, præter unum Podarcem, Telamoni Hesionam, Laomedontis filiam, ob rem præcla-

- ῥίζαις τὰς ἀμπέλους σκάψας, μὲν δ' Ὀδυσσεὺς Ζε-
 νοδίκης ἀπέκτεινε. καὶ παρὰ νῆσφ' Δολίχην, τὴν
 Ἰθάκην σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰγυαλοῖς προσφερόμενον,
 ἔδραψε· καὶ δ' νῆσον ἀπὸ Δολίχης Ἰθάκην ἐκάλεσεν.
 5 ἀπὸ τούτου Δαίδαλον ἐκ πόσῃ εἰκόνα φθαρμένην
 κατασκάδοντι Ἡρακλεῖ. ὡς νυκτὸς ἀγροῖους Ἡρακλῆς,
 λίθῳ βαλὼν, ὡς ἔμπονον ἔπληξε. καθ' ὃν δ' ἤρ-
 νον ἐλάτρεδε παρ' Ομφάλῃ, λέγεται δ' ἐπὶ Κόλχοις
 πλοῦν ἡμέδω, καὶ δ' τὴν Καλυδωνίην κάπρη θύσαν,
 10 καὶ Θηοσίαν φθαρνύμενον ἐκ Τροίης ἐπὶ εἰς τὴν Ἰδμὸν
 κατὰει. μὲν δ' ἔτι λατρείαν ἀπαλλαγὴς δ' νόσου ἐπὶ
 Ἴλιον ἔπλεε πεντηκοντόροις ὀκτωκείδεσσι σωμαδροῖσιν
 στρατὸν ἀνδρῶν ἀείρων ἐκυσίως θελόντων στρατηγέδω.
 15 καταπλῆσας δ' εἰς Ἴλιον, δ' μὲν ἦν νεῶν φυλα-
 αλὴν Οἰκλείῃ κατέλιπον. αὐτὸς δ' μὲν ἦν ἄλλαν ἀει-
 σίαν ὄρμα ἐπὶ τὴν πόλιν. παρὰ νῆσφ' ὅθ' ἐπὶ τὰς
 ναῦς σὺν τῷ πλήθει Λαομέδων, Οἰκλεία μὲν ἀπέκ-
 τεине μαχόμενον. ἀπέλαθες δ' ἐπὶ τῷ μὲν Ἡρα-
 κλέϊ, ἐπολιορκεῖτο. δ' δ' πολιορκίας ἐκείνης, ῥή-
 20 ξας τὸ τεῖχος Τελαμῶν, παρὰ τοῖς εἰσῆλθεν εἰς τὴν
 πόλιν· καὶ μὲν τὸν Ἡρακλῆς. ὡς δ' ἔδρασαντο Τελα-
 μῶνα παρὰ τοῖς εἰσέλθοντάς, παρὰ νῆσφ' ὅθ' ἔπλεε,
 ἐπὶ αὐτὸν ἦεν μηδέναι δόλων ἑαυτῷ κρείττονα νο-
 μίζεσθαι. σιωπῶν τὸν Τελαμῶν, πλησίον λίθοις
 25 κειμένοις σιωπῶντι. τὸν δ' ἐρῶμεν πρὸς τοῖς πο-
 βωμῶν εἶπεν Ἡρακλεῖος κατασκάδοντι Κελλινέ-
 κων. ὁ δ' ἔτι, ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, κατα-
 ξείδους Λαομέδοντα, καὶ τὰς παῖδας αὐτοῦ, χωρίς
 Ποδάρχην· Τελαμῶνι ἀριστὸν Ἠσιόνην τὴν Λαο-
 30 μέδων ἐπὶ θυγατέρα δίδωσι [ἐξ ἧς ὕστερον Τελα-

rissimè gestans, præmij loco dedit : [ex qua postea Telao Teucrum procreavit :] & huic quem vellet captivorum abducendum concedit. Ea verò cum sibi Podarce fractem delegisset, Hercules hunc prius in servitutem redigendum esse ait. Tum etiam illa adiecit, quidnam ipsi harum rerum causa, ut eum accipiat, datura sit. Ea verò pro vendito fratre demptum è capite suo flammæum aureum dedit. Hinc pro Podarces Priamus est nominatus. Herculi verò ab Illo classem reducenti Iuno fœdam immisit tempestatem : quamobrem Iupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea cum ad insulam Cò navigaret, Coi, quòd piraticam ipse classem ageret existimantes, lapidum iactû in portum appellere prohibebant. Is autem vi illata, insulam cepit : regemque Eurypylum Astypalæ ac Neptuni filium interemit. Sed & Hercules inter pugnandum à Chalcodonte vulneratus fuit, & Iouis ope conservatus mali nihil pertulit. Inde Cò denastata, Phlegram, ob Minervam adivit : ubi unà cum diis Gigantes debellavit, nec longo pòst tempore Arcadum magna manu collecta, & acceptis secum ex urbibus Græciæ volonibus fortissimis in Augeam bellum movit. Augeas interim ab Hercule expeditionem in se comparari audiens, ab Eliensibus Eurytum & Cteatum geminos duces delegit : qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant : hi Moliones & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augea frater erat. Enimvero accidit ut per eiusce expeditionis tempus Hercules in morbum incideret : eamque ob causam cum Molionidis pacem iniuit : qui, cum postea Hercule morbo pressum rescissent, eius copias insidijs ag-

- μὸν τὸν τεῦκρον γυνᾶ] καὶ ταύτῃ συλχάρεϊ ᾗδ' αἰχμαλώτων ὃν ἤδελεν , ἄγαθς . τῆς δ' αἰρεμένης τὸν ἀδελφὸν Ποσειδῶν , ἔφη δὲν παρθένον αὐτὸν δοῦλον γυνεὺς , καὶ τότε , πρήποτε δοῦσαι αὐτ' αὐτῇ , λαβεῖν αὐτόν . ἡ δ' παρεσχομένη χερσὶν τῷ καλύπταν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς , ἀντίδωκεν . ὅθεν Ποσειδῶν Πείριος ἐκλήθη . πλείοντος δ' ὑπὸ Τροίας Ἡρακλέους , Ἡρα χαλεποῖς ἐπεμψε χειμῶνας . ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς , ἐχρέμασεν αὐτὸν ἐξ Ολύμπου . προσέπει δ' Ἡρακλῆς τῇ Κῷ . καὶ νομίσαντες αὐτὸν οἱ Κῶοι ληστικὸν ἄγειν δόλον , βάλλοντες λίθοις προσπέλιν ἐκώλυον . ὁ δὲ βιασάμενος τῷ νῆσον εἶλε . καὶ τὸν βασιλεῖα Εὐρύπυλον Ἀστυλαΐας παῖδα καὶ Ποσειδῶντος ἐκτείνε . ἐπρώτη δὲ χερσὶ τῷ μάχῳ Ἡρακλῆς ὑπὸ καλκῶδοντος . καὶ Διὸς ἐξαρπάσας αὐτόν , εἶδεν ἔπαθε . περὶ δὲ Κῶ , ἦκε δὲ Ἀθῶνα , εἰς Φλέγαν . καὶ μὲν δαῖων κατεπολέμησε Γίγαντας . μετ' ὃ πολὺ δὲ ἐπ' Αὐγείαν ἐσρατεύετο , συναδρόισας Ἀρκάδιον στρατὸν , καὶ παρθλαβῶν ἐδελλονταὶ ᾗδ' αἰσῶν ὑπὸ τῆς ἑλλάδος ἀρίστων . Αὐγείας δὲ τὸν ἀπ' Ἡρακλέους πόλεμον αἰκούων , κατέστησεν Ἠλείων στρατηγὸς , Εὐρυπύλον καὶ Κτῆστον συμφυεῖς . οἱ δὲ δυνάμει τὺς τότε ἀνδρώπικας ὑπερέβηον . παῖδες δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἄκτορος . ἐλέγχι δὲ Ποσειδῶντος . Ἄκτωρ δὲ ἀδελφὸς τῷ Αὐγείῃ . συνέβη δὲ Ἡρακλεῖ μὲν τῷ στρατείας νοσῆσαι . διὰ τὸ καὶ ἀπὸνδᾶς πρὸς τὴν Μολιονίδα ἐποιοῦντο . οἱ δὲ ὑπερὺν ἀγῶντες αὐτὸν νοσηῶντα , ἐπιήδυνται τῷ στρατεύματι , καὶ κτείνουσι πολλοὺς . τότε μὲν οὖν ἐκ ἀνχώρησιν Ἡρακλῆς . αὐτὸς δὲ

grediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen iam tum ab re bellica Hercules recessit. At cum tertio rursus Isthmici ludi celebrarentur, missos ab Eleis Molionidas cum alijs simul immolatu-
 ros ad Cleonas, per insidias circumueniens trucidat, & ductis in Elin copijs urbem cepit, occisóque cum filijs AVgea, Phyleum reduxit, ei-
 que regnum attribuit. Ad hec etiam Olympicum certamen instituit, ac Pelopi aram statuit, nec non duodecim Deorum aras deinceps excitauit. Post autem Elidem captam aduersus Pylium castra promouit, & urbe expugnata Periclymnum Nelei filiorum fortissimum, qui in varias inter pugnandum formas mutabatur, Neleumque, & eius filios omnes, uno excepto Nestore, interfecit. Hic enim puer adhuc apud Gerenios alevatur. Quin etiam ea in pugna Plutonem Pylijs opitulante-
 m vulneravit. Dein eversa Pylo in Lacedaemonem Hippocoontis filios puniturus, bellum gerit: quibus, quoniam Neleo suppetias tulissent, erat iratus: & quod Licymnij filium occidissent, longè magis illis succensebat. Nam, cum ipse Hippocoontis regiam spectaret, erumpit illico in eum Molossici generis canis: tum puer arreptum lapidem in canem coniecit, nec lapidis coniectio puerum fefellit. Max eruptione facta, Hippocoontida virgis puerum verborantes peremerunt. Huinsce igitur mortem ulturus, exercitum in Lacedaemonios comparavit: atque in Arcadiam castris promotis, Cephenum cum viginti, quos habebat, filijs, ut belli socius esse velit, obtestatur. At Cephene veritus, ne relietam à se Tegeam Argini bello invaderent, expeditionem dexe-
 retabat. Tum Hercules sumpta de Minerva enaa Gorgonis coma in urna, Steropa Cephei filia muneri dedit, hisce adiectis verbis, Quandoque militum co-

- τῆς τέτις ἰδυμάδος τελευμένης, Ἡλείων τὸς Μο-
 λιονίδας πεμφάντων σιωδύτας, ἐν Κλεωναῖς, ἐν-
 δρεύσας τέτις Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε. καὶ στρατευσά-
 μενθ' ἐπὶ τῷ Ἡλίῳ εἶλε τὴν πόλιν. καὶ κτείνας
 5 μὲν ἦν παίδων Αὐγείαν, κατὰ γὰρ θυλέα, καὶ τό-
 τῳ τῷ βασιλείῳ ἔδωκεν. ἔθηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμ-
 πακὸν ἀγῶνα. Πέλοπος τε βωμὸν ἰδρύσας καὶ
 θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἐξῆς ἐδείμαζε. μὲν δὲ τῆς
 10 Ἡλίδος ἄλυσιν, ἐστράτευσεν ἐπὶ Πύλον. καὶ τῷ
 πόλει ἔλῳν, Πεικλόμενον κτείνει τὸν ἀλκιμώτα-
 τον ἦν Νηλεὺς παίδων, ὃς μεταβόῃων τὰς μιν
 φας ἐμάχετο. τὸν δὲ Νηλεῖα, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ
 χροῖς Νέστορες ἀπέκτεινε. οὗτοι δὲ νέθ' ὧν ἦσαν
 Γερηνίους ἐπέφειο. καὶ δὲ τῷ μάχῳ, καὶ Ἄδῳ
 15 ἐγέσσε Πυλίοις βοηθῶντα. ἔλῳν δὲ τῷ Πύλῳ,
 ἐστράτευεν ἐπὶ Λακεδαιμόνια μετελθεῖν τὸς Ἰππο-
 κόωνιθ' παῖδας ἔλῳν. ὠρμίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς
 καὶ διότι Νηλεῖ σιωμάχου. μᾶλλον δὲ ὠρμίδῃ,
 ὅτι τὸν Λικυμνίῳ παῖδα ἀπέκτειναν. δευόμενος γὰρ
 20 αὐτῷ τὰ Ἰπποκόωνιθ' βασιλεία, ἐκδραμὼν κύων
 ἦν Μολοπήκων ἐπ' αὐτῷ ἐφένετο. ὁ δὲ, βαλὼν
 λίθον ἐπέτυχεν τῷ κυῷ. ἐκπυρρῶντες δὲ οἱ Ἰπ-
 ποκόωντιδαι, καὶ τῶν ὄντων αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις,
 ἀπέκτειναν. τὸν δὲ τέτις δευάτων ἐκδικῶν, στρα-
 25 τεῖαν ἐπὶ Λακεδαιμονίαν σιωήδουζε. καὶ παρὰ θυ-
 λῳ εἰς Ἀργείαν, ἤξεν καὶ Κηφεία μὲν ἦν παῖ-
 δων, ὧν εἶχεν, εἴκοσι, συμμαχεῖν. δευῶς δὲ Κη-
 φείας μὴ καταλειπόνθ' αὐτῷ Τέγαν Ἀργεῖοι ὅτι στρα-
 τεύουσιν, τῷ στρατεῖαν ἠνεῖτο. Ἡρακλῆς δὲ παρὰ
 30 Ἀθῶν λαβὼν ἐν ὑδρίᾳ, χαλκῶν βόσρυχα Γοργό-
 νθ', Σπερσῶν τῇ Κηφείᾳ δυομάτῃ δίδωσιν, εἰπὼν,

pijs ingruentibus eam comam de manibus, nec tamen
 prauisam, sublimem ostendet, hostium futuram euer-
 sionem prænunciatur. Quo facto Cephæus cum filiis ex-
 peditionem secutus est. Atque idem in pugna, filiique
 eius omnes occubuerunt: his etiam accessit Iphiolus Her-
 culis frater. At Hercules casu Hippocoonte, eiusque
 filijs in seruitutem redactis, subiecit urbem Tyndareo:
 & huic etiam regnum concessit. Deinde Hercules Te-
 geam transiens, AVgen Alea filiam, haud agnitam
 vitiauit. Quæ cum antea puerum occultè peperisset, in
 Minerva templo deposuit. Interim peste per ea loca de-
 bacchante, Aleas templum ingressus, & singula rima-
 tus, filia partum reperit: ac puerum in Parthenium
 montem deferendum, exponendumque dedit; Qui di-
 uina quadam providentia conseruatus est. Nam, quæ
 nuperrime cerna pepererat, illi ubera præbuit: mox au-
 tem pastores assumptum infantem, Telephum vocita-
 runt. Sed & Aleas AVgen Nauplio Neptuni filio ex-
 tra fines vendendam exportari iussit. Hic autem Ten-
 thranti Teuthrania urbis Dynesta tradidit, & ille eam
 sibi postea uxorem fecit. Caterum Hercules Calydonem
 profectus, Deianiram O Enci filiam coniugem depopos-
 cit, ac luctatus, matrimonij huiusce de causa, cum
 Acheloo in taurum transformata, unum illi de corni-
 bus perfregit: Itaque Deianiram duxit: cornuque
 Acheloo redditur, cuius loco Amalthea cornu accepit.
 Hæc Hamonij filia fuit, quæ tauri cornu habuit. Id,
 ut Pherecydis testimonio comprobatur, eius erat fa-
 cultatis, ut, quicquid esculenti ac poculenti quispiam
 expetisset, copiosè admodum suppeditaret. Insuper Her-
 cules pro Calydonijs contra Thestros bellum gerit, qui
 urbe Ephrya, cui Phylas rex præerat, vi capta, con-

- Εάν ἐπὶ στρατός, τρεῖς ἀναχούσης [ἐκ] ἧς τειχῶν
 ἢ βόσφυον, καὶ μὴ παρὶδούσης, προπλὺν ἧς πολε-
 μίων ἑστιάς. τότε ἡγομένη, Κηφῶς μὲν ἧς παί-
 δων ἐστῆς. καὶ κατὰ τὴν μάχην αὐτὸς τε καὶ οἱ παί-
 5 δες αὐτῇ τελευτῶσι· καὶ πρὸς τούτοις Ἰφικλῆς ὁ τῷ
 Ηρακλῆϊ ἀδελφός. Ηρακλῆς δὲ κτείνας τὸν Ἰππο-
 κώοντα, καὶ τὴν παῖδα αὐτῇ χειρὸς ἀμφόθεν, τὴν
 πόλιν Τιρωδάρην καταγαγὼν, τὴν βασιλείαν παρέδωκε
 τούτῳ. παριὼν δὲ Τέγαν Ηρακλῆς, τὴν Αὐγλῇ Αλεῦ
 10 δυγατέρᾳ ἔσση, ἀγροῶν ἐφθειρεν. ἡ δὲ, τεκοῦσα κρύφα
 τὸ βρέφος, κατέθηκεν ἐν τῷ τέμενι τῆς Αθηνᾶς. λοιμῶν δὲ
 τῆς χώρας φθειρομένης Αλεῦς εἰσλθὼν, καὶ ἐρᾶν ἡ-
 στας εἰς τὸ τέμενος, τὰς τῆς δυγατρὸς ὠδῖνας εὗρε.
 τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ἐξέθηκε. καὶ
 15 τούτῳ μὲν κατὰ θεῶν πρὸς ἀφροσύνην ἐσώθη· δηλῶν μὲν
 γὰρ ἀπὸ πτόκος ἑλαφρὸς ὑπέχεν αὐτῷ. ποιμένες δὲ ἀν-
 λόμενοι τὸ βρέφος, Τήλεφον ἐκάλεισαν αὐτόν. Αὐ-
 γλῇ δὲ ἔδωκε Ναυπλίῳ πατρὶ Πρῶσιδῶνος, ὑπὸ ὅριον
 ἀπεμπωλῆσαι. ὁ δὲ Τεύθραντι πατρὶ Τεύθραντιαι δωά-
 20 σθαι αὐτῷ ἔδωκεν· κακῆϊνος γυναικῇ ἐποίησάν. Η-
 ρακλῆς δὲ παρὰ ἡγομένην εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰ-
 νέως δυγατέρᾳ Δηϊάνειαν ἐμνησεύσατο. καὶ διαπα-
 λαίσας ὑπὸ πῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν ἀπι-
 χθᾶν τὰ ταῦτα, πρὸς ἑκλάσει τὸ ἕτερον τῶν κεράτων.
 25 καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειαν γαμήϊ· τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος
 λαμβάνει, δοὺς αὐτὴν τότε τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀ-
 μαλθεΐα δὲ τῷ Λίμνῳ δυγάτηρ, ἡ κέρας εἶχε
 ταῦτα. τούτῳ δὲ, ὡς Φερεκύδης λέγει, δώαμιν ἔχον
 τοιαύτῳ, ὥστε βροτῶν ἢ πτόων, ὁ πρὸς εὐξαίῳ πρὸς
 30 παρέχειν ἄφρονον· στρατεύει δὲ Ηρακλῆς μὲν Καλυ-
 δωνίαν ἐπὶ Θερμοπύλῳ. καὶ πόλιν ἐλὼν ἔφυγεν, ὡς

gressus cum *Astyoche* huiusce filia, *Tlepolemi* fit pater. Cum verò apud eos permaneret, ad *Thestium* misit, ac septem fermè filios vi retinere dicebat, de quibus treis ablegaturum se *Thebas*, at reliquos quatuor in *Sardiniam* insulam veluti colonos se trāsmissurum. Quibus confectis cum apud *O Eneum* in convivio esset, pugno percussus *EVnomum* *Architelis* filium ei pocula propinantem occidit. Is autem *O Eneo* propinquus erat. Sed pueri pater, quòd id prater eius volūtatē factum fuisse contigisset, ei veniam dedit. Atqui *Hercules* legis multam secutus, exilium sustinere voluit, atque *Trachinem* ad *Ceycem* se se conferre decrevit: qui, ubi cum *Deranira* uxore ad *EVenum* amnem pervenit, ibi *Nessum* Centaurū manentem, qui viatores trajiciebat, offendit: eūque trajiciendi laborem mercedis loco à *Dys*, iustitia suæ causā se recepisse dictitabat. Igitur *Hercules* ipse per se amnē tranavit, Et *Deianiram*, portorium pactus, in alteram ripam *Nesso* trasuehendam commisit: tum illi Centaurus, dum traiecit, vim inferre aggreditur: eam verò, acclamantem audiens *Hercules*, egressum in terram *Nessum* in corde sagitta percussit. Is, ubi se moriturum videt, mulierem ad se vocat, eique si velit, inquit philtum apud *Herculem* sibi habere, precipit ut quòd ipse semen in terram effudisset, cum sanguine, qui ex spiculi vulnere manasset, commisceat. Tum illa id factum penes se conservavit. At *Hercules*, *Dryopum* finibus peragratis, & cibi inopia laborans, *Thiodamantem*, plaustrum, quod à binis bobus trahebatur, ducentem, obvium habuit: eorum alterum è curru solutum, ingulatumque, & cœctum, denoravit. Postea cum *Trachinem* pervenisset ad *Ceycem*, hospitio ab eodē acceptus, *Dryopus* debellavit.

- ἑβασίλιδε φύλας, Ἀσυόχητῇ τέτε θυγατρὶ στυγερῇ,
πατρὶ Τληπλέμει γένεται. διατελὼν δ' παρ' αὐτοῖς,
καὶ πέμψας πρὸς Θέστον, ἐπὶ δ' ἔμ' κατέχειν ἔλεγε
παῖδας, τρεῖς δ' εἰς Θήβας ἀπεσέλλειν, τοὺς δ' λοι-
ποὺς τέσσαρας πέμπειν εἰς Σαρδὺν τὴν νῆσον, ἐφ'
ἀποικίαν. ἡγομένων δ' τέτων, Δωχρύμῳ παρ'
Οἰνεί, καὶ κονδύλῳ παῖδας, ἀπέκτεινεν Ἀρχτέλοισ
παῖδα Εὐνομον καὶ χερσὶν διδόντα. συλῆνης δ' Οἰ-
νέως ὄσα. ἀλλ' ὁ μὲν πατὴρ τῶ παιδὸς, ἀκουσίως
μετρημένον τὸ συμβεβηκότος, σωματτωμένον. Ἡρα-
κλῆς δ' καὶ τὸν νόμον, τὴν φυλὴν ἑπομένον ἤδελε.
καὶ δέγνων πρὸς Κηῦκα εἰς Τραχῖνα ἀπέτα. ἄγων
δὲ Δηϊάνειραν, ἐπὶ ποταμὸν Εὐφραν ἦκεν. ἐν δ'
κατεζύμῳ Νέωπε ὁ Κένταυρος, τοὺς παριόντας
διεπόρθηκε. μυδὼν δὲ λέγων παρ' αὐτῶν τὴν πορ-
θμείαν εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνην. αὐτὸς μὲν οὖν
Ἡρακλῆς ἢ ποταμὸν διέβη. Δηϊανείρας δὲ μυδὼν
αἰτιθεὶς, ἐπέστρεψεν ἑσσω διακομίζεσθαι. ὁ δὲ δια-
πορθμείων αὐτῷ ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνα-
πραγούσης αἰδομένῳ ὁ Ἡρακλῆς, ἐξελεύοντα Νέ-
ωπον ἐτόξασεν εἰς τὴν καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων τε-
λεύειν, πρὸς Ἡρακλῆα εἶπεν εἰ δέλοι εἰλ-
προν πρὸς Ἡρακλῆα ἔχειν, τὸν τε γόνον, ὃν ἀφῆκε
κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ ῥυέν ἐκ τῆς τραύματός τῆς
αἰκίδος αἷμα συμμίσσαι. ἡ δὲ ποιήσασα τῆτο, ἐφύ-
λατῃ παρ' ἑαυτῇ. διεξίδων δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυό-
πων χώραν ἀπορῶν τροφῆς, ἀπατήσασθαι Θεοδά-
μων ἢ Κοιλατῆν ἢ, τὸν ἔπειθ' ἑστὶν αὐτῶν λύ-
σας, καὶ σφάζας, καὶ ἐψήσας ἀναχίστατο. ὡς δ'
ἦκεν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κηῦκα, ὑποδεχθεὶς αὐτῷ,
Δρύοπος κατεπολέμησεν, αὐτὸς δὲ ἐκείθεν ὄρμη-

Inde illius promotus *Ægimio Dorienſium regi* ſe belli ſocium fecit. Nam *Lapithæ*, cum de terra finibus *Corono* eius belli imperatore, armis infeſtabant. Is igitur obſidione preſſus *Herculem* in ſocietatem, atque in regni partem adiutorem arceſſerat. Cui *Hercules* opitulatus, *Coronum* cum cæteris ſuis interemit, eique regni fines uniuerſas liberas reddidit. Adhac etiam *Laogorã Dryopum* regem cum filiis in *Apollinis* luco epulantem, ut virum petulantem improbumque, ac *Lapitharum* ſocium, obtruncavit. Nec multo poſt per *Itonem* iter facientem *Herculem* *Cygnus Martis & Pelopia filius*, ut in ſingulare ſecum certamen congredideretur, provocauit. Congreſſus itaque & hunc etiam interfecit. Ut autem *Orchomenum* peruenit, cum rex *Amyntor* cum armis procedere minime ſinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipſe vitæ priuauit. At, cum *Trachinẽ* perueniſſet, exercitum in *Oechaliam* adunauit, ut eo bello in *Eurytum* animaduerteteret: accitis ſibi ſocijs *Arcadibus*, & *Meliensibus* domo *Trachinẽ*, ac *Locris* *Epicnemidibus*, *Euryto* una cum filiis occiſo urbem capit. Sepultis deinde ſuis commilitonibus, qui in eo bello interierant, atque *Hippaſo Ceycis filio*, *Argenũ*, & *Melanem Licymnij filios*, ac demum oppido direpto *Iolen* captiuam abduxit. Inde in *Cenæum Eubœæ* promontorium appulſus *Iouis Cenai* aram conſtituit. Sacrificaturus autem, *Trachinẽ* ad *Ceycem* miſit, qui lautam ac ſplendidam ad ſe tunicam afferret: à quo ubi quæ de *Iole* ſucceſſerant, *Deianira* percepit, verita ne illam iterum magis arderet, rata verum eſſe philtrum, effuſum *Nefſi* ſanguinem, eo tunicam infecit. Quam ſibi *Hercules* indutus, ſacrificauit: ſed, ubi veſtis incaluit, hydra veneno *Herculis* corpus putreſcebat. Tum *Licham* pe-

- θεῖς, Αἰγυμῖω βασιλεῖ Δωριέων σωεμάχοισι. Λα-
 πῖδαι δ' οὐδ' ἔτι γῆς ὄραν ἐπολέμουσι αὐτῷ, Κορῶνου
 στρατηγῶτος. ὁ δὲ, πολιορκούμενός, ἐπεκαλέσατο
 τὸν Ἡρακλέα βοηθόν, ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας
 5 δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρῳνον μὲν καὶ ἀγῶνα, καὶ
 τὴν γῆν ἅπασαν παρέδωκεν ἑλευθέραν αὐτῷ. ἀπέ-
 κτεινε δὲ καὶ Λαορόεον, μὲν ἦν τέκνων, Βασίλεια
 Δρυόπων, ἐς Ἀπόλλωνος τεμένει δαυνύμενον, ὑβρι-
 στήν ὄντα, καὶ Λαπίδων σύμμαχον. παρόντα δὲ
 10 Ἰπῶνα εἰς μονομαχίαν προεκαλείται αὐτὸν Κύκλῳ
 Ἄρεός καὶ Πελοπίας. συαῖς δὲ καὶ τῆτον ἀπέκτει-
 νεν. ὥς δ' εἰς Ὀρχομένον ἦκεν, Ἀμυῶντι αὐτὸν ὁ
 Βασίλειος ἐκ εἰς [μὲν ὅπλων] διέρχεται. κωλύό-
 15 μενός δὲ παριέναι, καὶ τῆτον ἀπέκτεινεν. ἀφικό-
 μενός δ' εἰς Τερχῆνα, σφάλλειν ἐπ' Οἰχάλιασιν σωή-
 θροισιν, Εὐρυτον πικρῶς δέλων. συμμαχοῦ-
 των δὲ αὐτῷ Ἀργείων καὶ Μηλίων ἦν ἐκ Τερχῆνος,
 καὶ Λοκρῶν ἦν Ἐπικημίδων, κτείνας μὲν τῶν παί-
 20 δων Εὐρυτον, αἰρεῖ τὴν πόλιν. καὶ δάψας τῶν σω-
 ῶν αὐτῷ στρατεύσασιν τοῖς ἀποθανόντας, ἵππασόν τε
 τὸν Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα, τοῖς Δικυμνίαι
 παῖδας. καὶ λαφύρα γήσας τὴν πόλιν, ἦν ἰόλῳ
 αἰχμάλωτον. καὶ προσεβηδὲς Κλυαίῳ τῆς Εὐβοίας
 ἐπ' ἀκρωτηρίῳ, Διὸς Κλυαίου βωμόν ἰδρύσατο.
 25 μέλλων δὲ ἱερουργεῖν, εἰς Τερχῆνα τὸ Κήυκος ἐπι-
 ψε, λαμπαρὰ ἑδῆται οἶοντα. παρὰ δ' ἔτετε τὰ
 οὐδ' ἔτι ἰόλῳ Διήανειρα πυδομένη, καὶ δέισασι
 μὴ [πάλιν] ἐκείνῳ μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασι
 τῆς ἀληθείας φίλτερον εἶναι τὸ ρῦν αἶμα Νέστω,
 30 τέτε, τὸν χιτῶνα ἔχουσιν. εἰδὼς δ' Ἡρακλῆς ἔδυν.
 ὥς δ' ἀνδραγαθῆτος τῆ χιτῶνός, ὁ τῆς ὕδρας ἰὸς τὸ
 χροῶτα ἔσπε, τὸν μὲν Δίχον τοῖν ποδοῖν ἀφάρμενός,

dibus abreptum, sublatumque à Bœotia deiecit in Eubœicum mare præcipitem: tunicam vero, quæ iam corpori inhaſerat, reſcindit: eamque ita auulſam carnis fruſta ſubſequebantur. Tanto igitur Hercules morbo laborans naui Trachinem aduehitur. Quod ubi Deianira reſciuit, ſua ipſius manu ſuſpendio vitam finivit, Hercules Hyllō, qui natu maior ex Deianiræ filiis erat, ut cum per atatem ei liceret, Iolē uxorem duceret, imperavit. Deinde ad OEtam Trachiniorum montem ſe contulit, ibique iam conſtruētā ab ſe pyram conſcendit atque ignem ſubijci iubebat. Quod cum ſuorum facere auderet nemo, Pæas interim quaſitur⁹ amiſſos greges, cum per id loci iter faceret, pyram ſuccendit. Huic Hercules ſagittas arcumque dono dedit: ardente autem pyra, nubem cum tonitru ſublatam ipſum in cœlum ſuſtulſiſſe dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & reuocatus in gratiam cum Iunone, Heben illius filiam uxorem duxit, de qua ſibi filios Alexiaren & Anice- tum procreavit. Herculi autem filij ex Theſſij filiabus hi fuerunt: Procris quidem, Antileon & Hippus, ea enim natu maxima geminos peperit, ex Panope, Thripſippas, Lyſes, Eumides, Creon: Epilaide, Aſſyanax: ex Crethe verò Iubes, Eurybia, Polylaus, Patrone, Archemachus: Meline, Laomedon, Clytippe, Eurycapes, Eurypylus, Eubotes: ex Aglaia, Antiades, Oneſippus: ex Chryſeide Oreas, Lanomene, Teles, Lyſidice, Entedides, Menippides: ex Anthippe: Hippodrome, Telen- tagoras Euryca, Pylus, Hippotus, Eubœas, Olympus, Nice, Nicodromus, Argela, Cleolaus, Exola Erythras, Xanthidis Homolypus, Stratonice, Atromes, Celeuſtator, Iphis, Laothoe, Antidus, Antiope, Alopis, Aſtybie Cala Metidus, Phyleidus, Tigafis: ex Æſchreide,

- κατηκάνουσιν ὑπὸ τῆς Βικοντίας [εἰς τὴν Εὐβοικὴν
θάλασσαν.] τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσσυτο φερασιφικότα
τῷ σώματι· σωμαπασσώντων δὲ αἱ σάρκες αὐτῶ. τριαυτῇ
δὲ συμφορᾷ καταχευεῖς, εἰς Τροχίνα ἐπὶ νεῶς κο-
5 μίζεται. Διϊάνειρα δὲ αἰδομένη τὸ χροῖος, ἐαυ-
τὴν ἀνύρπουν. Ηρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ἴλλω, ὅς
ἐκ Διϊγενείρας ἦν αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰό-
λῳ ἀνδρωθέντα γῆμαι· παρρηγόρευε δὲ εἰς Οἶτῳ
ὄρε (ἐστὶ δὲ τὸ Τροχινέων) ἐκεῖ πυρὰν ποιή-
10 σαι, ἐκέλευεν, ἐπιβάντος ὑφάπειν. μηδενὸς δὲ
τότου πείθεσθαι ἐδέλοντο, Ποίας παιδὸν καὶ ζήτη-
σιν ποιμνίων ὑφῆψε. τότε καὶ τὰ τόξα ἐδώρησάτο
Ηρακλῆς· χαυμένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑπε-
σάν μὲ βροντῆς αὐτὸν εἰς ἕρανὸν ἀναπέμψαι. ἐκεῖ-
15 θεν δὲ πυλὸν ἀθανασίας, καὶ διαλλαχὴς Ἦραν, τὴν
ἐκείνης θυγατέρα ἦβῳ ἐγηγῆναι· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες
Ἀλεξιάρης καὶ Ἀρίκητος ἐχθρόντο· ἦσαν δὲ παῖδες αὐτοῦ
ἐκ μὲ τοῦ Θεοπίου θυγατέραν, Περικλίδος μὲν, Ἀντι-
λέων καὶ Ἰσπίης· ἡ πρεσβυτάτη γὰρ διδύμοις ἐχθρόνησε.
20 Πανόπης δὲ, Θεοψίππας, Λύσης, Εὐμείδης, Κρέων.
Ἐπιλαΐδης, Ἀσυνάαξ. Κράδης δὲ, Ἰόβης δὲ, Εὐρυ-
είας, Πολύλαος, Πατρουῖς, Ἀρχέμαχος· Μελίνης.
Λαομέδων, Κλυδίππης, Εὐρυκράτης· Εὐρύπυλος, Εὐ-
βώτης, Ἀγλαῖης, Ἀντιάδης, Οἰησίππος· Χρυσή-
25 δος, Ορεΐης, Λαομένης, Τέλης· Λισιδίκης, Ἐντε-
δίδης, Μενιππίδης· Ἀντίππης, Ἰσποδρόμης, Τε-
λάταγόςτας, Εὐρύκης, Πύλος, Ἰππωτος, Εὐβοίας,
Ὀλυμπος, Νέκης, Νικέδρομος, ἀργέλης κλεόλαος,
ἑξόλης, ἐρύθρας, Ξανθίδης, Ἀμόλιπος, σφαιονέκης,
30 ἀγρόμης, καλῶσανωρ, Ἰφίς, λαοδόκης, ἀπιδος, ἀν-
τιώπης, ἀλόπης, ἀσυνβίης, φάλης, μήπιδος, φυλητί-

Leucones, Anthea, EVrypylus, Archedice, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone, Amestrius, Tiphysē, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Helicomide, Phalias: ex Hesychēe, O Estrebles, Terpsicratea, EVryops, Eleu- chea, Buleus, Antimache, Nicippe, Patroclus, Pyrippe, Nephos, Praxitheā Lysippus, Erasippe, Lyceurgus, Ly- cius, Toxicratea, Bucolus, Marsa Leucippus, Euryte- les, Hypocrateā, Hippozygus. Hi sūt ex Thespiadibus orti: ex alijs autem, ac Deianira, O Enei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes, sed ex Megara Creontis, The- rimachus, Deicoon, Creontides, Deion. Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia Thessalus, ex Epicaste Ægei filia, Thosta- lus, ex Parthenope Stymphali filia Eueres, ex Auge A- lea, Telephus, ex Astyoche Phylantis Tlepolemus, ex Astydamia Amyntoris Ctesippus, ex Autonoe Perei Pa- lamon. Relato demum inter Deos Hercule, filij sui Eu- rystheum fugientes ad Ceycem se receperunt. Vbi verò illos ab eo repetere cœpit Eurystheus, ac, nisi dederentur, bellum minitante, ij tum metu perculsi relicta Tra- chine per Helladem fugerunt. Qui, cum Eurystheus eos insectaretur, Athenas concesserunt: & confidentes ad Misericordia aram opem implorabant. Athenienses non modo non dediderunt eos, sed etiam aduersus Eu- rystheum bellum sustinuerunt, & eius filios, Alexan- drum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Peri- medemque occiderunt. Ipsum insuper Eurystheum fu- gientem è curru, atque ad petras Scironidas adequitan- tem Hyllus insecutus obtruncat: eiusque caput ampu- tatum Alcmena dedit. Hac autem illi textoris radijs oculos effodit. Itaque post interfectū Eurystheum in Pe-

ὁδός, πῆλός. αἰχμηΐδος λελώνης, ἀνδρίας. δῖρ' ὑπυ-
 λαῖον, ἀρχιδίχης, δυνάστης, ἐραϊοῦς, ἀσπαπίδης,
 μέντωρ, ἠώνης, ἀμήμερον, πφήσης, λυγκάδης, ἀλο-
 κράτης, ὀλυμπύσης ἐλικωνίδος φαλίας, ἡσιχίης,
 5 οἰσρέβλης, περψικράτης, δῖρ' ὀφ, ἐλευχίης, βου-
 λειῶν ἀντιμάχης, νικίππης, πάριον, πεισππης,
 νήφον, ὠδραξιδίας λύσιππος, ἐραστῆς λυκοῦρ-
 ρος, λυκίον, τοξικράτης, βουκόλον, μάσης λευ-
 κίππης, εὐρυτέλης, ἰσπικράτης, ἰππιζυρος. ἔτοι-
 10 μὲν ἐκ τῆς διανοῆς δυρατέφον. ἐκ δὲ τῆς ἄλλων,
 θησανείρας τὴν οἰνέως, ὕλλον, κτήσιππος, γλυκι-
 σσινίτης. ἐκ μεγάρας δὲ τῆς κρέονιον, θηείμαχος,
 θηϊκόων, κρεοντιάδης, θηίων. ἔξ Ομφάλης δὲ.
 Ἀγέλαον, ὅθεν καὶ τὸ Κερίσου γῆμον. χαλκίππης τ'
 15 εὐρυπύλου Θεήαλος. ὅπικρῆς τ' Αἰγείας, Θεσάλοα
 Παρθενόππης τ' συμφάλας, εὐήρης, αὐγῆς τῆς ἀλκῆς
 Τηλεφον, Ἀσυόχης τ' Φύλαντος Τληπόλεμος, Ἀσυ-
 δαμείας τ' Ἀμύντωρ Κτήσιππος, αὐτόνους τ' Πει-
 ρέως Παλαίμων. μετασάνιον δὲ Ηρακλῆος εἰς διούς
 20 οἱ παῖδες αὐτῆς φυζόντες Εὐρυδία, πρὸς Κήρυκα πα-
 ρερχόντο. ὡς δὲ ἐκείνους ἐκιδιδόναι λέγοντι Εὐρυ-
 δέως, καὶ πόλεμον ἀπειλουῶν, ἐδεδόχεσαν, Τρα-
 χίνα κατακλόντες, διὰ τῆς ἑλλάδος ἐφυγον. διωκό-
 μοι δὲ, ἦλθον εἰς Ἀθῆνας. καὶ παρδιδόντες ἐπὶ τὸν
 25 ἑκεῖ βωμόν, ἠξίουσιν βοῦθειναι. Ἀθῆναῖοι δὲ καὶ
 ἐκιδιδόντες αὐτὰς πρὸς τὴν Εὐρυδία, πόλεμον ἔφε-
 ρσαν. καὶ τὰς μὲν παῖδας αὐτῆς Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέδον-
 τα, Εὐρύβιον, Μέντορα, Παιεμήδην ἀπὶ κλίναν.
 αὐτὸν δὲ Εὐρυδία φέροντα ἐφ' ἀρμάτιον, καὶ πύργου
 30 ἦδη παειππύοντα Σκαιρονίδας, κτείνει διώξας Ἴλλος.
 καὶ πῶς μὲν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, Ἀλκμήνη δίδωσιν. ἢ
 δὲ κεκίσι τὰς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυσεν αὐτῆς ἀπλομένῃ

*loponnesum Heraclida redierunt, omnesque amissas
 urbes receperunt. Ceterum, quoniam intra anni spa-
 tium, ex quo in patriam remearent, uniuersam Pelo-
 ponneseum pestis inuasit, eamque enemisse, quod Heracli-
 da priusquam liceret, ipsi sedem patriam repetissent,
 oraculo declaratum est. Quamobrem relicta rursus
 Peloponneso, Marathonem commigrarunt, Tlepolemus
 autem Lycymnium non sponte occidit, quippe, quod ad-
 ministrum suum quēdā baculo percussurus aberrauit,
 Idque ante quam ē Peloponneso abscederet. Exulās igitur
 haudquaquam exigua cum hominum manu Rhodū
 venit, atque ibi sedem locauit. Hyllus adhuc ex patris
 imperio Iolen Euryti filiam sibi in matrimonium copu-
 lauit, & quam ratione suis Heraclidis redeundi fa-
 uultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Prōinde
 Delphos concessit, & quam uia reuerti possent Apol-
 linem scitatur, Tum Deus, si ad tertium usque fructū,
 inquit, expectarint, eos esse redituros. Hyllus uero tertium
 fructum, triennij cursum dici arbitratus, ad tantū tem-
 poris curriculum permoratus cum exercitu Heraclidas
 in Peloponnesum reducit. quo tempore Tisamenus Ore-
 stis filius Peloponnesi regnum tenebat: ac noua pugna
 commissa Peloponnesij vincunt, & Aristomachus inter-
 ficitur. Postea uero quam Cleolai filij adulta iam aetate
 fuerunt, de reditu Pythiam consulunt, à qua quod an-
 tea oraculum dederat acceperunt. Temenus sibi, quod
 responso eiusmodi fidem habuissent, infelicititer successisse,
 obijciebat; Tū contra Pythia ipsos infelicitatis suae fuisse
 auctores respondit, quoniam respoſa data minime intel-
 ligebāt. Non enim tertium terra sed generis esse fructū,
 inquit oraculū indicat, ac Stenygrum Isthmum innuit,
 quem latioris aluei pelagus dextrorsum alludit. Quae cū*

5 δὲ Εὐρυδάεως, ἐπὶ Πελοπόννησον ἦλθον οἱ Ἡρακλεί-
 δαι, καὶ πάσας εἶλον τὰς πόλεις. ἐπὶ ἐν αὐτῇ δὲ αὐ-
 τοῖς ἐν τῇ καθόδῳ ῥηομένη φθορᾷ, πᾶσαν Πελοπόν-
 νησον κατέχευε. καὶ ταύτῃ ῥηέδαι, χρησμὸς δὲ
 10 τοῖς Ἡρακλείδαις ἐδίλου. οὗ γὰρ τὸ δέοντος αὐ-
 τοῖς κατελθεῖν. ὅθεν ἀπολιπόντες Πελοπόννησον,
 ἦλθον εἰς Μαεσσηνίαν, καὶ κεῖ κατέφυγον. Τληπόλε-
 μος οὖν κτείναντες καὶ ἐκὼν Δικύμνιον (τῇ βακτυρίᾳ
 γὰρ αὐτῷ διαραπνύοντα πλήσων ἤμηντε) οὐκ ἐξελ-
 15 θεῖν αὐτὸν ἐκ Πελοποννήσου. φεύγων οὖν μετ' αὐ-
 τὸν Ὀλίον, ἦσαν εἰς Ρόδον, καὶ κεῖ κατέφυκε. ἄλλος δὲ
 τῶν μὲν Ἰόλιον [τῶν Εὐρύτου] καὶ τῶν τῷ πε-
 πρὸς ἐλθόντων ἐγνηκε. τῶν δὲ καθόδου ἐζήτει τοῖς
 20 Ἡρακλείδαις κατεργάσασθαι. διὸ παρρησιόχως εἰς
 Δελφοῖς, ἐπειμνάνετο πᾶς αὐτὸν κατέλθοισιν. ὁ δὲ
 θεὸς ἔφησε φειμμέναντας τὸν τείτον κατέρ-
 χεσθαι. νομίνας δὲ Τηλεος τρίτον κατὸν λέγεσθαι
 τῶν τριῶν, ποσῶν πειμνέναντες χρόνον σὺν τῷ
 25 στρατῷ κατέκειτο τὸς Ἡρακλείδαις ἐπὶ Πελοπόννησον, Τι-
 σαμβρῶν τῷ Ορέστῃ καὶ βασιλεύοντι ἐπὶ Πελοποννη-
 σίων. καὶ ῥηομένης πάλιν μάχης, νικῶσι Πελοπον-
 νήσοι, καὶ Αἰετομάχος δηόσκε. ἐπὶ δὲ Λυδρῶν θανά-
 30 τοις Κλειάδαις πᾶσι, ἐρχόμενοι πρὸς καθόδου. τὸ δὲ
 εἰπόντι δὲ καὶ τὸ πρὸς τὸν Τηλεος ἡγεῖτο
 λέγων, τάττω πειμνέντα ἀπυχίσαι. ὁ δὲ θεὸς ἀντίπε-
 πρὸς ἀπυχημάτων αὐτὸς αὐτὸς ἔειπεν. τὸ γὰρ χρῆμα
 35 ἐ συμβάλλειν. λέγει γὰρ ὁ γῆρας, ἀλλὰ ῥηομένη καὶ πε-
 πρὸς τείτον. καὶ Στίνυχον τῶν ἀρμαστῶν διέξαι καὶ
 τὸν Ἰδμόν ἐχόντα τῶν δαλασάν. ταῦτα Τηλεος
 40 ἀκούσας, ἠτοίμασε τὸν στρατὸν, καὶ ναῦς ἐπέξαιτο ἐν

audisset Temenus, militum copias legit, & in *Ætolia* loco naues compingit. Vbi etiam nunc loco ab eare nomē est *Naupaëtos*. Interea dum ibi comparata militum copia morantur, *Aristodemus*, relictis ex *Argia* *Antesionis* filia geminis, *Eurysthene*, ac *Procle*, fulmine iëctus occubuit. Quin etiam *Naupaëti* exercitus in morbum ingentem incidit: si quidem ipsis vates futura pradicens, atque afflatus numine apparuit: quem magum esse, atque *Peloponnesijs* in exercitus perniciem emissum existimarunt. Hunc *Hippotes Phylantis Antiochi* ex *Hercule* nati filius iaculo percussus interfecit. Quo factō rei navalis apparatus perdita classe disperijt: perditatus item fame infelicissime egit, exercitusque omnis dissolutus est. Tamen interim ea de clade oraculum postulanti, numen ob vatis cadem ea obuenisse respondit: Proptereaque homicidam decennium exulare iussit: necnon ea de causa *Trioculi* belli pratoris opera biennium vii illi precepit. Quare *Hippoten* exiliij causa salum vertere coegerunt. Atqui *Trioculum* vestigantes, *Oxylo Andramonis* filio, equum insidenti, obviam fiunt. Iñc unoculus erat, qui oculorum alterum sagitta excussum amiserat. Nam cum cadis patrata causa in *Elidem*, atque illinc in *Ætoliam* isset exulatum, circumactō iam anno in patriam redibat. Hunc igitur ab oraculo significari arbitantes, copijs imperatorem praficiunt, & mox pugna inita, terra marique vincunt, & *Tisamenum Orestis* filium occidunt. Verum ē suis socijs desiderantur *Ægimij* filij *Pamphylus* ac *Dymas*. Post ubi *Peloponneso* potiti sunt, treis aras *Ioni Patriæ* excitarunt, in quibus peractis sacris urbes sortiti inter se partiuntur. Prima itaque sortitio fuit *Argos*, secunda *Lacedæmon*, tertia demum *Messene*. Illata deinde si-

- τῇ Αἰτωλίας τόπῳ · ἔνθα νῦν ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος
Ναύπακτος λέγεται. ἐκεῖ δ' ὄντι τῆς στρατεύματος,
Δεισόδωμος κεραυνωθεὶς ἀπέθανε, παῖδας καταλι-
πὼν ἐξ Ἀργείας τῆς Λυτσίωντος διδύμοις, Εὐρυδί-
5 νη καὶ Πρωκείᾳ. σωέβη δ' καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπά-
κτῳ συμφορᾷ πεπεσέν. ἐφ' ἣν γὰρ αὐτοῖς μάλιστα
χρησμεὺς λέγων, καὶ ἐνδείκων, ὃν ἐνόμισαν μάχην
ἔῃ, ἐπὶ λυμῇ τῇ στρατῷ. περὶ Πελοποννησίων ἀπε-
σαλμένον. τῆτον βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰσπότης ὁ Φύλακ-
10 τος τῆς Ἀνπόχου τῆς Ηρακλέως πυλὸν ἀπέκτεινεν.
ὥπως δ' ἡγομένη τέττε, τὸ μὲν ναυτικὸν διαφθαρεί-
σῃν ἤν' νεῶν ἀπώλετο. τὸ δ' πρὸν, ἡτύχησε λιμῶ,
καὶ διελύθη τὸ στρατεύμα. χρωμένε δ' περὶ τῆς συμ-
φορᾷς Τημένε, καὶ τῆς δεῦρ διὰ τὸν μάλιστα ἡμέδα
15 πάντα λέγειν, καὶ καλῶν φουγάδων δέκα ἔτη
τὸν ἀνελόντα, καὶ διὰ ταῦτα δύο ἔτη καὶ χεῖρα ἡγε-
μόνε τῇ Τειοφάλμῳ, τὸν μὲν Ἰσπότην φουγάδου-
σαν, τὸν δ' Τειοφθαλμον ἐζήτωσιν, καὶ περὶ χάνεσθ
Οξύλῳ τῆς Ἀνδραίμωντος, ἐφ' Ἰσπου κατακτείνων, μο-
20 νοφθαλμῳ · τὸν γὰρ ἕτερον ἤν' ὀφθαλμῷ ἐκέκοιτο
τόξῳ · ἐπὶ φόνῳ γὰρ ἕτερος φυγὼν εἰς Ἥλιον, καὶ ἐκείθεν
εἰς Αἰτωλίαν · ἐνταῦθα δὲ διελθόντι, ἐπαίειρχετο.
συμβαλόντες οὖν τ' χρησμὸν, τῆτον ἡγήμονα ποιεῖ-
ται · καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις, καὶ τῇ πρὸν,
25 καὶ τῇ ναυτικῇ περὶ τῆς στρατῷ · καὶ Τισσαμένον
κτείνεισιν τ' Ορέστου, δηόσκει δ' συμμαχοῦντες αὐ-
τοῖς, οἱ Αἰγίμειοι παῖδες, Πάμφυλτος καὶ Δύμας.
ἐπιδὲ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, πρεῖς ἰδρύσαντο
βωμὰς Πατρὸς Διός · καὶ ἐπὶ τέτων ἔδυσαν, καὶ
30 ἐκληρωῶτο πᾶς πόλις. περὶ μὲν οὕτως ἦν, Ἄρ-
ρος · δευτέρῃ Λακωνίῳ · τρίτῃ δ' Μειωνίῃ. κομι-

tula aque plena, placitum est cuique in eam sortes coni-
 jci Tum Temenus, & Aristodemi filij Procles & Eu-
 rysthenes calculos coniecerunt. Cresphontes autem Mes-
 senen sortito habere volens, terra glebam iniecit: qua
 resoluta priores illas duas sortes ante prodire necesse e-
 rat. Educta igitur prius Temeni sorte, secunda Aristo-
 demi liberum sortitio fuit Quo factum est, ut illa solu-
 ta, hac constiterit, & per eam Cresphonti Messena ob-
 tigerit Porro in aris, quibus immolatum erat, iacentia
 signa inuenerunt. Nam quibus Argos obtigit priuati, ru-
 betia: quibus Lacedamon, draconem: quibus autem
 Messene, vulpem. hi in sua quisque ara priuati signi
 symbolum offenderunt. qua vero ad symbola spectant,
 vates cecinerunt, naetis quidem rubetam, in urbe ma-
 nere praestat. Id enim animantium genus, si peregrine-
 tur, nullis viribus se tueri potest Qui draconem conse-
 cuti sunt, formidabiles fore, si promoueantur. Qui verò
 vulpem deprehendissent, dolosos fore praedicebant. Te-
 menus igitur pratermissis Agelao Eurypyloque, & Cal-
 lia, filijs, Hyrnetthoni filia, atque huiusce viro Deiphon-
 ti adhaesit. Proinde ilius filij Tuanae mercede conductos
 ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque
 parricidio regnum penes Hyrnetthonem ac Deiphontem
 exercitus fore indicauit. Cresphontes autem non ita mul-
 to post susceptum imperium Messene duobus cum filijs in-
 terfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod
 Heraclidarum genere ortus esset, praeficitur, atque occisi
 Cresphontis uxorem Meropen inuitam perduxit. at hic
 etiam è medio sublatu fuit. Nam cum tertium Merope
 filium Aegyptum nomine haberet, patri suo ipsius alendum
 dedit: qui cum adulta iam aetatis esset, per insidias ador-
 tus Polyphontem peremit, ac paternum sibi regnum re-
 cuperauit.

- πάντων δὲ ὕδριαν ὕδαϊθ, ἔδοξε ἦψον βαλεῖν ἕα-
 σος. Τήμῃθ οὐδ, καὶ οἱ Αἰσοδήμου παῖδες, Πέ-
 κλης καὶ Εὐρυδίνης, ἔβαλον λέδοις. Κρεσφόντης δὲ
 βυλόμῃθ Μεισθήνῳ λαχεῖν, γῆς ἐπέβαλε βῶλον.
 5 παύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει τὰς δύο κλήρας φε-
 ρεῖν ἀφανῆσαι. ἐκλυθείσης δὲ φερότης μὲν τῆς Τη-
 μένης, δευτέρως δὲ τῆς κλήρου ἧς Αἰσοδήμου παῖ-
 δων. Μεισθῆνῳ ἔλαβε Κρεσφόντης. ὅπῃ δὲ τοῖς βω-
 μοῖς, οἷς ἔδυσαι, εὖρον σημεῖα καίμῃα· οἱ μὲν λα-
 10 χόντες Ἀργεῖς ὅπῃ τὸν ἴδιον, φρύνον· οἱ δὲ Λακεδαι-
 μονα λαχόντες, δράκοντα· οἱ δὲ Μεισθήνῳ, ἀλώ-
 πεκα. ὅπῃ δὲ ἧς σημεῖων, ἔλεγον οἱ μάντις, τοῖς
 μὲν τὸν φρύνον καταλαβῶσιν, ὅπῃ τῆς πόλεως μέ-
 νειν ἄμεινον· μὴ γὰρ ἔχειν ἀλκίῳ πορευόμενον τὸ
 15 θηεῖον. τὰς δὲ δράκοντα καταλαβόντας, θεινὸς
 ὀπίοντας ἔλεγον ἔσθαι· τὰς δὲ τῷ δῆώπικα, δο-
 λίες. Τήμῃς μὲν οὐδὲν παρεμπιμπόμενος τὰς παῖδας
 Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον καὶ Κόμηαν τῇ θυγατρὶ, φε-
 σανῆχαν Τρηνδοῖ, καὶ τῷ παύτης ἀνδρὶ Διηφόντῃ.
 20 ὅθεν οἱ παῖδες πείδουσι Τιστῆνας ὅπῃ μωδῷ τὸ πατέ-
 ρα αὐτῶν φονεῦσαι. ἡγομένῳ δὲ τῷ φόνῳ, τῷ βασι-
 λείῳ ὁ στρατὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν Τρηνδοῖ καὶ Διηφόν-
 τη. Κρεσφόντης δὲ ἐ πολὺν Μεισθήνης βασιλεύσας
 χρόνον, μὲν δύο παίδων φονεῦσας ἀπέθανε. Πολυ-
 25 φόντης δὲ ἐβασίλευσεν αὐτῶν ἧς Ἡρακλειδῶν ὑπαί-
 χων· καὶ τῷ τῷ φονεῦσας γυναικα ἄκουσαν Μερό-
 πῳ ἔλαβεν· ἀνδρὶ δὲ καὶ ἕτος. τρίτον γὰρ ἔχουσα
 παῖδα Μερόπῃ καλούμενον Αἴγυπτον, ἔδωκε τῷ ἑαυ-
 τῆς πατρὶ τρέφειν. ἕτος ἀνδρωθεὶς, καὶ κρύφα κατελ-
 30 θὼν, ἐκτενε Πολυφόντῳ· καὶ τῷ πατρὶ βασι-
 λείῳ ἀπέλαβεν.

APOLLODORI

ATHENIENSIS BIBLIOTHECES,

SIVE DE DIIS,

Liber tertius.

VONIAM verò genus Inachium enarrata Beliprogenie, usque ad Heraclidarum familiam exposuimus, Agenoris prolem quoque deinceps enarremus. Enimvero, ut à nobis antea dictum fuit, duos è Libya filios Belum & Agenorem Neptunus procreavit. Belus quidem Egyptiorum rex, quos superius diximus, liberos genuit: Agenor autem in Europam profectus, Telephassam coniugem ducit: ex qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicemque mares, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam non Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirmant. Huius amore captus perit Iupiter, necnon taurus per Rhodium mare navigat, qui ubi sese puellam mitem sicuremque præbuit, atque inde tauri dorso illam impositam velut prædam, pelago auexit in Cretam: ea inibi ab Ioue compressa, Minoem, Sarpe donem, ac Rhadamanthum peperit, sed Homeri testimonio Sarpedon

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ,

ἢ περὶ Θεῶν, βιβλίον γ.

ΠΕΙ δὲ τὸ Ἰνᾶχειον διερχόμενοι
γένος, τὸς ἀπὸ Βῆλου μέχρι τῆς
Ἡρακλειδῶν δεδιωγμένους, ἐχμέ-
νως λέγωμεν τὰ περὶ Ἀγλῶεως. ὥς
γὰρ ἡμῖν λέλεκται, δύο Λιβυη ἐχμή-
νησε παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον
καὶ Ἀγλῶεα. Βῆλος μὲν οὐκ βασι-

λέων Αἰγυπτίων, τὸς προσηρμένους ἐχμήνησε. Ἀ-
γλῶεωρ δὲ παραχρῶμενος εἰς τὴν Εὐρώπην, γαμεῖ Τη-
λεράωσαν· καὶ τέκνοι διγαγεῖα μὲν Εὐρώπῃ, παῖ-
δας δὲ Κάδμω καὶ Φοίνικι καὶ Κίλικι. πνὲς δὲ Εὐ-
ρώπῃ, ἐκ Ἀγλῶεωρ στήναι Φοῖνικος λέγεται. ταύτης
Ζῶς ἐραδεῖς, πῖπτε διὰ τῆς θαλάσσης Γύδου. ἀπο-
πλέων ταῦτες. ὅς χειρὸς ἡνὸς γρόμφου, ἐπιβασαδεῖ-
σαν διὰ τῆς θαλάσσης, ἐκόμισεν εἰς Κρήτην. ἡ δὲ
ἐκεῖ συνάναστος αὐτῇ Διὸς, ἐχμήνησε Μίνωα,
Σαρπηδόνα, καὶ Ἀδάμαντον. καὶ Ὀμηρον δὲ Σαρπηδῶν

ex Ioue ac Laodomia Bellerophontis filia, natus est. Post, ubi Europa nusquam appareret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit: ipsisque, ne nisi, cum reperta prius Europa, redirent, imperauit. Quibuscu & Telephassa mater ac Thasus Neptuni filius, vel, ut Pherecydes ait, Cilix, ad eam perquirendam conit. Postea vero, cum passim omnia vestigassent, neque usquam Europam capperissent, desperato ad suos reditu, a ius alio commigrarunt. Phoenix in Phœnicen se contulit. Cilix huic finissima loca intrauit, atque omnem Pyramo amni adjacentem regionem subegit, eaque de se Siciliam nominauit. Cadmus autē ac Telephassa in Thraciam penetrarunt, nec non & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitauit. Demum Asterion Cretensium regulus Europam in matrimonium ducta ex ea natos filios aluit, qui, cum adoleuissent, mutuam inter se discordiam exercuerunt: nam Miletum puerum deperibāt. Hic filius Apollinis, & Areæ Cleochi filia fuit. Puer cum in Sarpedonis beneuolentiam amoremque, potius inclinare videretur, Minos conflato bello victor fuit. Post illi in fugam vertuntur: ac Miletus in Cariam appulsus ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verum Sarpedon Cilici aduersus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lycia parte regnum sibi comparauit: eique Iupiter ad tres ætates vitam concessit. Nec desunt qui illum Atymny, Iouis & Cassiopeæ filij, amore conflagrasse tradant, eaque de causa in seditionem incidisse. Sed Rhadamanthus, cum cōditis ab se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in Bœotiam contempsisset, Alcmenē duxit uxorem. Demum vita defunctus, apud inferos cum Minos fratre præsicitur. At Minos Cretensium, incolens leges conscripsit, ductaque Pasiphæ Solis ac Perseidis filia, sine

- ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βαλλερφόνου . ἀφανὺς δὲ
 Εὐφρόνης ἡγομένης , ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγνώωρ ἐπὶ
 ζήτησιν ἐξεπέμψεν τοὺς παῖδας , εἰπὼν , μὴ πρῶτον
 ἀναγρέψαι πρὶν ἂν ἐξείρῃσιν Εὐφρόνῳ . σωεξήλθον
 5 δὲ ἐπὶ τῷ ζήτησιν αὐτῆς Τηλεφάσσα ἡ μήτηρ , καὶ
 Θάσος ὁ Ποσειδῶνος . ὡς δὲ Φερεικίδης φησὶ ; Κέλιξ .
 ὡς δὲ πᾶσαν ποιήσονται ζήτησιν εἰρεῖν ἦσαν Εὐφρόνῳ
 ἀδελφάτοι , πρὶν εἰς οἶκον ἀνακομιδῇ ἀπογόνους ,
 αὐτῷ δὲ ἀναχῆ κατώκησαν . Φοινίξ μὲν Φοινίκῳ . Κέ-
 10 λιξ δὲ , Φοινίκης πλησίον , καὶ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἑαυτῆ
 κειμένην χώραν ποταμῷ συνέγγισεν Πυρράμῳ , Κιλι-
 κίαν ἐκάλεσεν . Κάδμῳ δὲ καὶ Τηλεφάσσῃ , ἐν
 Θράκῃ κατώκησεν . ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ
 κτίσας πόλιν Θάσῃ κατώκησεν . Εὐφρόνῳ δὲ γή-
 15 μαι Ἀσσειῶν ὁ Κρητῶν θυιάς , τὴν ἐν ταύτῃ
 παῖδας ἔτρεφεν . οἱ δὲ , ὡς ἐτελειώθησαν , πρὸς ἄλ-
 λήλους ἐστάσασαν . ἴσχοι γὰρ ἔσθλα παιδὸς , ὃς ἐκα-
 λεῖτο Μίληθ . Ἀπόλλωνι δὲ ἰὼ , καὶ Ἀρείας
 τῆς Κλεόχου . τῇ δὲ παιδὸς πρὸς Σαρπηδόνα μάλ-
 20 λον οἰκείως ἔχοντος , πολεμήσας Μίνως ἐπρωτέρησεν .
 οἱ δὲ φεύγουσι , καὶ Μίληθ μὲν , Καείᾳ περὶχὼν ,
 ἐκείνῃ πόλιν ἂν ἑαυτῆ ἐκτίσεν Μίλητον . Σαρπηδὼν
 δὲ συμμαχίσας Κέλικι , πρὸς Λυκίαν ἔχοντι πόλε-
 25 μον , ἐπὶ μέρει τῆς χώρας Λυκίας ἐβασίλευσεν . καὶ
 αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς , ἐπὶ πρὶν γυνεὴν ζῶν . ἐνταῦθα δὲ
 αὐτὸν ἐραδιῶσαι λέγουσιν Ἀπμνίῃ τῇ Διὸς , καὶ
 Κασσιόπείᾳ , καὶ διὰ τούτων στασίασαι . Ραδάμανθυς
 δὲ τοῖς νησιώταις νομοθετῶν , αὐτὸς φυχῶν εἰς Βοιω-
 30 πᾶν , Ἀλκμήνῳ γαμεῖ . καὶ μεταλλάξας ἐν ἄδου μῦθ
 Μίνωθ ὀικάζει . Μίνως δὲ Κρητῶν καπικῶν , ἐξαίθε-
 νόμοι . καὶ γῆμας Πασφάῳ , δὲ Ἠλέῃ καὶ Πελοπίδῃ .

ut Asclepiades ait, Crete Asterij filia, Creteum, Deucalionem, Glaucum, & Androgeum mares: fœminas Hecalen, Xenodicen, Ariadnénque, ac Phadram sustulit. Porro ex nymphea Paria Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, & Philolaum: at ex Dexithea, Euxanthium. Deinde, ubi Asterius nullis relictis liberis decessit, Minos Creta suscepta regni administratione prohibetur. Qui ut fidem faceret se à dys regnū accepisse, aiebat, si quid voto depoposcisset, sibi id euenturum. Inde Neptuno immolans, taurum, ut sibi ex profundo mari offerri precibus depoposcit, oblatum immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque, tauro, qualis eum dece-ret, emissio, regnum accepit. Qui cum eiusmodi taurum ad armenta deduci inisset, alium immolauit. Hic sub-
mecto sibi pelago omnibus propè insulis prefuit. At iratus illi Neptunus, quod eundem taurum minimè immolaf-set, hunc ipsum efferauit: Pasiphaénque, ut illum arden-
tissime deperiret, effecit. Hac igitur tauri inflammata desiderio, adiutore sibi Dedalum assumit architectum, qui cedis reus Athenis aufugerat: hic ligneam in ro-
tulis vaccam concavam intrinsecus miro artificio con-
struit, eique bubulam pellem circumfuit, eamque in pra-
to, ubi taurus depascere consueuerat, locauit; Inde Pa-
siphaen intromisit: ad quam taurus accurrens, ceu natu-
ralem vaccam iniuit. Hac demum Asteriū cognomento
Minotaurum peperit: taurino vultu, cetera virum fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus
intra Labyrinthum cōclusum custodiri iubet. Sed La-
byrinthus, quem Dedalus struxit, domiciliū erat, quod
ob multiplices viarum ambages, occursumque, ac recur-
sus, fallebat. Quae vero de Minotauro, & Androgeo,
ac Phadra, & Ariadna, leguntur, ubi de Theseo post

ὡς Ασκληπιάδης φησὶ, Κρήτιν τὴν Ἀστείην θυγατέρα
 παῖδας μὲν ἔτεκλωσε, Κασρία, Δάχελίωνα, Γλαῦκον,
 Ἀνδρόγανον· θυγατέρας δὲ, Ἐκάλιν, Ξενοδίκην,
 Λειάδην, Φαίδραν. Ἐκ Παριάς δὲ νύμφης Εὐρυ-
 μέδοντα, Νυφαλίωνα, Χρύσιον, Φιλόλαον· ἐκ δὲ
 Δεξιδαίας, Εὐξάνδιον. Ἀστείην δὲ ἄπαιδος ἀποθανόν-
 τος, Μίνως βασιλεύειν θέλων Κρήτης, ἐκωλύετο.
 φήσας δὲ παρὰ θυῶν τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, χά-
 ειεν τὲ πεισυνθῶμαι, ἔφη, εἴπῃ αὐτῷ δόξηται, γινώσκει.
 καὶ Ποσειδῶνι θυῶν, ἠύξατο ταῦτον ἀναφανίσθαι ἐκ
 τοῦ βυθῶν, ὑποχόμενον καταδύσειν τὸ φανέντα. τῷ
 δὲ Ποσειδῶνι ταῦτον ὡόντος αὐτῷ διασπερῆς, τὴν βα-
 σιλείαν παρέλαβε. τὸν δὲ ταῦτον εἰς τὰ βουκόλια
 πέμψας, ἔδυσεν ἕτερον. θαλασποκρατήσας δὲ παρθένος
 παστῶν τοῦ νήσων χερδὸν ὑπὸ ἥρξεν. ὀρμηδαίς δὲ αὐτῷ
 Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατέδυσεν τὸν ταῦτον, τῷ πεν μὲν
 ἐξηγείωσεν· Πασφάλῳ δὲ εἰλθεῖν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτῷ
 παρεσκέασεν. ἡ δὲ, ἐραδείσα τὸ ταῦτε σμωερὸν
 λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ἡ ἀρχιτέκτων, περὶ γὰρ ἐξ
 Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνῳ. αὐτῷ ξυλίνῳ βῆν ἐπὶ τοῦτον κα-
 τασκεύασας, καὶ ταύτῃ λαβὼν, καὶ κοιλάνας ἔσωθεν,
 ἐκδείρας τε βῆν, τὴν δὲ ἰδρὰν περὶ ἑώραψε. καὶ δεῖς ἐν ὅ-
 ρῳ εἶδιστο ὁ ταῦτον λευκῶνι βόσκεσθαι, τὴν Πασφάλῳ
 ἐνεβίβασεν. εἰλθὼν δὲ ὁ ταῦτον, ὡς θῆηδιν ἢ βοῦσιν
 ἤλθεν. ἡ δὲ Ἀστείον ἐγλήνησε τὸ κληθέντα Μινώταυ-
 ρον. αὐτῷ εἶχε ταῦτε παρῶπον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός.
 Μίνως δὲ ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ, κατὰ πῖνας χρησμούς
 κατακλείσας αὐτὸν ἐφύλαττεν. ἡ δὲ ὁ Λαβυρίνθος,
 ὃν Δαίδαλος κατασκεύασεν, οἶκημα χερμαῖς πολυ-
 πλόκοις πλανῶν τὴν ἔξοδον. τὰ μὲν οὐκ αὐτῷ Μινω-
 ταύρῳ καὶ Ἀνδρόγανῳ, καὶ Φαίδρας, καὶ Λειάδης ἐν τοῖς

dicetur, explicabimus. Ast Aërope, Clymene, Apemosyne, & Althemenes à Creteo Minois filio liberi nati sunt. Creteo verò qualem ipse vita exitum habiturus esset, oraculum scitanti, Deus ab uno è filiis suis interfectum iri respondit. Creteus itaque oraculum celat. Quod cum accepisset Althemenes, & veritus ne patri mortem inferret, relicta Creta cum Apemosyne sorore profectus, in quendam Rhodi locum appellit: quo potitus Creteniam illi de se nomen indidit. Conscenso autem Atabyrio monte, iacentes circa insulas circumspexit, ac etiam despicatus Creten, & deum patriorum recordatus, Atabyrio Ioui aram statuit: nec longo post tempore suam ipse sororem interemit. Nam Mercurius eius amore correptus, quòd fugientem assequi non posset (quippe qua illi pedum pernecitate prastabat) recentibus tergoribus viam substravit, in quibus delapsam, cum è Creta rediret, vitiat, ac ea fratri rem commissam renunciat. Is autem Dei nomen culpa expugnata pudicitiae pretextum esse arbitratus, eam calcibus impetitam occidit. Mox Creteus Aërope Clymenénque per Nanpliu in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem Plisthenes Aërope uxorem duxit: ex qua filios, Agamemnonem & Menelaum sustulit. Verum Clymenen Nanplius in matrimonium cepit, ac filiorum Oracis & Palamedis pater efficitur. Cum verò Creteus senio confectus esset, Althemeni filio regnum tradere cupiebat: eaque de causa Rhodum contendit: cumque è naui cum herodibus socijs in desertum quendam insula locum descendisset, à bubulcis pradones ingruisse ratis eycitur: quique vera dicens, cum ob canum latratum, quòd ab insulaniis percuteretur, exaudiri non posset. Althemenes superveniens tela contorto Creteum patrem

- 5 *ὅτε* Θηοσίως ὕστερον ἐρῶμεν. Κρητίως δὲ τῷ Μίνωθι
 Αἰετοῦ, καὶ Κλυμένη, καὶ Απμοσσύῃ, καὶ Αλθι-
 μένῃς, υἱοὶ γίνονται. Χρωμένω δὲ Κρητεῖ *ὅτε* κα-
 ταπροθῆς τῷ Σίῳ, ὁ Σιδος ἔφη, ὑπὸ ἐνός σφί παίδων
 10 τεθνήξεσθαι. Κρητεὺς μὲν οὖν ἀπεκρύβετο τὴς χρη-
 σμῆς. Αλθιμένῃς δὲ ἀκούσας, καὶ δέσας μὴ φονεῖς
 γήνηται τὴ πατρὸς, ἄρας ἐκ Κρήτης μετ' αὐτῆς ἀδελφῆς
 Απμοσσύνης, πρὸςίχει πρὸ τῶν τῆς Ρόδου. καὶ κα-
 15 τὰρὸν Κρητίωσαν ὠνόμασεν. ἀναβαὶς δὲ ἐπὶ τὸ Ατα-
 βύειον καλέμενον ὄρεθ, ἐδεάσατο τοὺς πλείους νήσους.
 καπδὼν δὲ καὶ Κρήτιν, καὶ σφί πατρώων ὑπομνηθεὶς
 Σιδῶν, ἰδρύειο βῶμον Αταβυεῖν Διός. μετ' οὗ πολὺ
 20 δὲ, τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ χειρ' ἐχρύειο. Ερμῆς γὰρ αὐτῆς
 ἔρχομεν ὡς εὐεργετῆ αὐτῷ καταλαβεῖν ἐκ ἡδυνά-
 15 το (πειλῶν γὰρ αὐτῆς τὰ τάχει σφί ποδῶν) καὶ τῆς
 ὁδοῦ βύρσας ἐπίσρωσε νεοδάρτας. ἐφ' αἷς ὀλιωθήσασα,
 ἰὼ καὶ ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπαίηει, φδείρεται καὶ τὰ
 ἀδελφεῶν μύλωνι τὸ γεγνός· ὁ δὲ σκῆψιν νομίσας εἶ-
 20 τὸν Σιδόν, λαξ ἐνδορθεὶν ἀπέκτεινεν. Αερόπιον δὲ καὶ
 Κλυμένειον Κρητεὺς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀγροδωπῆς
 ἠπείρου ἀπεμπωλῆσαι. τῶν Αερόπιον μὲν ἐγήμε
 Πλειθένης· καὶ παῖδας, Αγαμέμνονα καὶ Μενέλαον
 25 ἔτεκεν. Κλυμένειον δὲ γαμεῖ Ναυπλίῳ, καὶ τέκνων
 πατὴρ γίνεται Ορεσχος καὶ Παλαμήδης. Κρητεὺς δὲ
 25 ὕστερον γῆρα κατεχόμενθ, ἐπόθει τῷ βασιλείῳ
 Αλθιμένει τὰ παιδὶ παραδύναι· καὶ διὰ τῆτο ἦλθεν
 εἰς Ρόδον. ἀποβαὶς δὲ τῆς νεῆς σὺν τοῖς ἡγεσι κα-
 30 τά πινε τῷ νήσου τόπον ἐρῶμεν, ἡλαύνειο ὑπὸ σφί βε-
 κόλων, ληστὰς ἐμβεβληκέναι δοκούτων. καὶ μὴ δυνά-
 μένων ἀκούσαι λόγῳθ αὐτῆς τῷ δήδειαν, διὰ τῷ
 κραυγῇ σφί λυγῶν, ἀλλὰ βαλλόντων κακῶν, πα-

haudquaquam agnitum interfecit. Qui, ubi scelus patrum cognouit, deos precatus terra hiatu absorptus occulitur. Ceterum Deucalioni nati sunt filij Idomeneus, Crete, ac Nothus, & Molus. Glaucus autem Minos filius infans adhuc murem insequens in mellis dolium delapsus, occubuit. Qui cum nusquam gentium appareret, Minos pater, quod amissum filium non reperiret, cum diu, multumque quaesisset, de illius inuentione scitatum oracula misit. Curetes illi tricolorem inter armenta bouem esse retulerunt: cuius qui optime effingere simulacrum possit, ab eo filium in vitam reuocatum iri. Accersitis itaque undecumque vatibus, Polyidus Cœrani filius rubi fructui bonis colorem assimilauit: & puerum vestigare coactus vaticinij cuiuspiam adiumento tandem reperit. At cum Minos eum sibi vinum reddi oportere dicitaret, cum pueri cadauere in quodam domicilio concluditur, cumque in summa consilij inopia versaretur, draconem ad pramortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussum occidit, veritus, ne illum commiseratus ipse moreretur. Interea draco alter aduenit, ac priorem extinctum conspiciens, retro abiit: mox herbam ferens redit: eaque super omni draconis mortui corpore imposita, illum in vitam reuocauit. Id cum Polyidus summa cum admiratione conspexisset, eandem herbam illatam Glauci corpori imposuit: atque illico mortuum suscitauit. At Minos, neque post recuperatum filium, nisi prius vaticinandi rationem Glaucum doceat Polyidus, illum Argos remeare permittebat. Polyidus autem coactus edocet: atque in patriam rediturus, vela faciebat: Glaucumque suum in os inspuere iubet. Quo facto Glaucum vaticinandi obliuio subiit. Hactenus itaque de Europa posteris dixisse sat est.

- εσθλόμενον Ἰαλθιμένης ἀκοντίσας, ἀπέκτεινεν ἀγνοῶν
 Κερατὶ. μαδὼν δ' ὕστερον τὸ γεροντός, εὐξάμενος ὑπὸ
 χάσματι ἐκρύβη. Δόχαλιώνι δ' ἐχθρόντο Ἰδομενεὺς
 τε καὶ Κρήτη, καὶ Νόδος, καὶ Μῶλθ. Γλαῦκος δ'
 5 [ὁ Μίνωθ] ἐπὶ νήπιθ ὑπαρχών, τὸν μὲν διώ-
 κων εἰς μέλιθ πίδακον πεσὼν ἀπέθανεν. ἀφανὲς δὲ
 οὐδ' αὐτῷ, Μίνως πολλὰ ζήτησιν ποιησάμενθ ὥστ'
 τῆς εὐρέσεως ἐμαντεύετο. Κέρητες δ' εἶπον αὐτῷ τει-
 χερόματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχων βῆν· τὸν δὲ τὴν
 10 ταύτης δέαν ἄριστα εἰχάσαι διωηθέντα, καὶ ζῶντα
 τὸν παῖδα ὑποδύσειν. συγκληθέντων δ' τῶν μάντεων,
 Πολυίδος ὁ Κοισανῆ, τὴν χεῖραν τῆς βοῆς εἰκασε
 βάτου κερπῆ, καὶ ζητεῖν τὸ παῖδα ἀνασχεαδείς, διά-
 πνθ μαντείας ἀνέυρε. λέγωνθ δ' Μίνωθ, ὅπ
 15 δεῖ καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν αὐτὸν, [ἐν πνι οἰκή-
 ματι] ἀπεκλείδῃ σὺν τῷ νεκρῷ. ἐκ ἀμνηχανία δὲ
 πολλῇ τυγχάνων, εἶδε δρᾶκοντα ἐπὶ τῷ νεκρῷ ἰόντα·
 τῆτον βαλὼν λίθῳ ἀπέκτεινε· δείσας μὴ αὐτὸς
 τελευτήσει, εἰ τῆτο συμπάδῃ, ἐρχεται δὲ ὕστερος
 20 δρᾶκον· καὶ δεασάμενθ νεκρὸν τὸ περὶτον, ἄπεισιν·
 εἴτα ὑποσφύρει πόαν κομίζων, καὶ ταύτῃ ὅππῃ θη-
 σιν ἐπὶ πᾶν τὸ τῷ ἐτέρῳ σῶμα· ἐπιτεδείσης δὲ τῆς
 πύας, ἀέσῃ. δεασάμενθ δ' Πολυίδος καὶ θαυμάσας,
 τὴν αὐτὴν πόαν προσενέγκων τῷ τῷ Γλαῦκῃ σῶματι
 25 ἐνέσῃσεν. ἀπολαβὼν δὲ Μίνως τὸ παῖδα, ἐδί' ὕτως
 εἰς Ἄργος ἀπέναι τὸ Πολυίδον εἶα πρὶν ἢ τὴν μαν-
 τείαν διδάξαι τὴν Γλαῦκον. ἀνασχεαδείς δ' Πολυίδος
 διδάσκει· καὶ ἐπειδὴ ἀπέπλει, καλεῖται τὸν Γλαῦκον
 εἰς τὸ σῶμα ἐπιπύσαι. καὶ τῆτο ποιήσας Γλαῦκος,
 30 τὴν μαντείαν ἐπελάθετο. τὰ μὲν οὕτως ὥστ' ἤρ' τῆς
 Εὐρώπης ἀπογόνων, μέχρι τῆδε μοι λελέχθω.

Porrò Cadmus cum iam vita functam Telephassam sepelisset : à Thracibus hospitio exceptus, Delphos de Europa deum scitaturus contendit : Deus illi nihil ab eo curiose de Europa querendum respondit : sed bone via duce utatur, atque urbem condant ubicumque ea ambulando defessa procumbat. Quo ille accepto responso per Phocensium terram iter faciebat : mox boni inter Pelagontis armenta obuiam factus, eam ponè sequebatur : ea verò Bœotia percursa humi procubuit, ubi nunc extant Theba. Deinde bonem illam Palladii mactaturus, è socijs suis quendam ex Martio fonte desumptam aquam reportaturum mittit : draco fonti custos appositus erat : hunc Marte satum fuisse perhibebant. Is ex aquaturis plerosque assumpsit. Quare indignatus Cadmus draconem interemit : ac Minerva consilio eius dentes serit. quibus satis, armati è terra viri exorti sunt : quibus Sparti idest satis, nomen inditum fuit : Hi postea mutuis sese vulneribus, alteri quidem, vel inuiti in pugnam congressi : alteri verò, quòd alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Phercydes scriptum reliquit : Cadmus, ut armatos viros è terra exoriri conspexit, lapides inter eos coniecit. Tum ij vicissim percuti existimantes, mutuam inter se pugnam inierunt. Verum ex yfœe, quinque tantummodo Echion, Vdaus, Chehonius, Hyperenor, & Pelor, incolumes superfuere. at Cadmus pro cæsis inter se viris annum integrum Marti mercenarius fuit. Iam tum annus annis octo constabat. Post exactum mercedis tempus regi ipsi Minerva regiam adornauit, Harmoniam Veneris & Martis filiam uxorem dedit. Adhac dij omnes relicto cælo in Cadmia conuiuium excepti nuptias concelebrarunt, Cadmus uxori pepulum, ac monile Volcani opus,

- Κάδμος δέ, ἀποθανῆσαν θάψας Τηλεφάσταν, ὑπὸ
 Θρακῶν ξενιθεὶς ἦλθεν εἰς Δέλφοις· ὧς τῆς Εὐρώ-
 πης πτωχαιόμυθος. ὃ ὅτε δὲ εἶπε ὧς μὲν Εὐρώ-
 πης μὴ πολυπραγμονεῖν, χεῖρτα δὲ καυοδνητῶ βοῖ,
 5 καὶ πόλιν κτίζειν, ἔνθα αὖ αὐτῇ πύσῃ χαμόσση.
 τοῦτον λαβὼν χρησμόν, διὰ Φωκέων ἐπορεύετο.
 εἶτα βοῖ σωματῶν ἐν τοῖς Γελάροισι βυκολίοις,
 ταυτὴν κατόπιθεν εἶπετο. ἡ ὅτι διεξιῶσα Βοιωτίαν ἐκ-
 λίσθη, πόλιν ἔνθα νῦν εἰσι Θήβαι. βυλόμενος ὅ
 10 Αἰθῶα καταδυῖσαι πλὴν Σουῶ, πέμπει πινὰ τῆς μὲν
 αὐτῆς ληψόμενον ὑπὸ τῇ Αρείας κρῖνις ὕδωρ. φρεσὶν
 ὅτι πλὴν κρῖνις δράκων, ὃν ἐξ Αρεῶ εἶπον πινεὶ γε-
 ρονέειν, τὰς πλείονας τῆς πεμφθέντων διέφθειρεν.
 ἀνακτῆσας δὲ Κάδμος, κτείνει τὸν δράκοντα· καὶ
 15 τῆς Αἰθῶας ὑποδεδυμένης, τὰς ὀδόντας αὐτῆς σπείρει.
 τῶν ὅτι σπαρέντων ἀνέτειλαν ἐκ γῆς. ἄνδρες ἐνο-
 πλοι, ὅς ἐκάλεσαν Σπαρτοῖς. ἔπειτα ὅτι ἀπέκτειναν
 ἀγῆλους. οἱ μὲν εἰς εἶν ἀκούσιον ἐλθόντες· οἱ δὲ
 ἀγῆλοι ἀγροῦντες. Φερεκύδης δὲ φησιν ὅτι Κάδμος
 20 ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφυσμένους ἄνδρας ἐνόηκε, ἐπ' αὐ-
 τὰς ἔβαλε λίθοις. οἱ δὲ ὑπὸ ἀγῆλων νομίζοντες
 βόηεσσι, εἰς μάχην κατέστησαν. ὧς πέν-
 τε· Εχίων, Οὐδῶ, Χρόνι, Τποτρώωρ, Πέ-
 λωρ. Κάδμος δὲ αὐτῶν ἕκτενον, αἰδίων ἐνιαυ-
 25 τὸν ἐσητεύσειν Αρεῖ. ὡς ὅτι ὁ ἐνιαυτὸς τότε ὀκτὼ ἔτη
 μὲν δὲ πλὴν θητεῖαν, Αἰθῶα αὐτῷ βασιλεῖ κατε-
 σκεύασε. Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναικᾶ Ἀρμενίαν, Αφρο-
 δίτης καὶ Ἀρεῶ θυγατέρα. καὶ πάντες θεοὶ καταλι-
 30 χύμενοι ἀνύμνησαν. ἔδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πέ-
 πλον, καὶ τὸν Ηφαίστουκτον ἔρμον. ὃν ὑπὸ Ηφαί-

quod ei ab Volcano dono missum ferunt, muneri dedit. At Pherecydes ab Europa datum scribit: idque ab Ioue accepisse. Cadmi filia fuere Autonoe, Ino, Semele, Agave. Verum Polydorum unicum habuit marem. Sed Ino Athamanti nupsit. Aristans Autonoe sibi coniungavit, Echion Agaven duxit. Iupiter, cum Semelen arderet, cum ea clam Iunone concumbit. Hac autem ab Iunone decepta, quicquid ab eo deposceret, sese facturum Ioue pollicente, ut, qualis cum coniuge congressurus adveniret, secum decumberet, postulavit. Quod cum Iupiter abnuere non posset, curru inuectus in peramata Semeles thalamum premisso fulmine cum fulgetris simul, & tonitribus advenit: quare Semele metu exsternata semestrem partum eicit. Iupiter hunc e medio abreptum igne, femori insuit. Mox Semele extincta, reliqua Cadmi filia euulgant dictis Semelen cum mortaliū quodam concubuisse, & ab Ioue se compressam mentitam fuisse, eamque obrem fulminatam fuisse. Congruo deinde tempore solutis filis Iupiter Dionysum gignit, eumque Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem & Athamantem affert: atque ut puellam educarent, suadet. Quod iniquo animo ferens Ino hysce furorem immisit. Inde Athamas maiorem natu filium Learchum, velut ceruum venatus, interfecit. Ino vero Melicerta in ferentem lebetis aquam coniecto, & cum perempto filio in maris profunda desiluit. Et hac quidem Lencorthea nominatur. puer autem Palemonis nomen accepit. Sic itaque appellati à nauticantibus, quod maris tempestatem patientibus opem ferant. Ad hac Melicerta Isthmiorum certamen Sisyphe auctore institutum fuit. Mox Iupiter Dionysum in boedum transformat, ut Iunonis iram evaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nym-

- σου λέγουσιν πινεσθαι δόλυναι Κάδμω. Φερεκύδης δὲ
 ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν ᾤοντο Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. γίνον-
 ται δὲ Κάδμω θυγατέρες μὲν Αὐτονόη, Ἰώ, Σε-
 μέλη, Ἀγαυή. πῶς δὲ Πολύδωρος. Ἰνὼ μὲν οὖν
 5 Ἀδάμας ἐγνημῶ. Αὐτονόην δὲ Αἰσιπύην· Ἀγαυὴν,
 Ἐχέον. Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἐράδεις, Ἥρας κρύφα
 σπυδαίνεσθαι. ἥ δὲ, ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἥρας, κα-
 ταφύσαντος αὐτῇ Διὸς παῖτ' τὸ αἰτηθεὶν ποιήσων,
 αἰτεῖ· τοιῦτον αὐτῇ ἐλθεῖν οἶον ἦλθε μνηστεύμενον
 10 Ἥραν. Ζεὺς ᾧ μὴ δυνάμενος ἀναρῆσαι, παρὰ γινεῖ εἰς τὴν
 θάλαμον αὐτῇ ἐφ' ἄρματα, ἀσραπαῖς ὁμοῦ καὶ βρονταῖς,
 καὶ κεραυνὸν ἵησιν. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπύ-
 σης, ἐξαμύλαιον βρέφον ἐξαμβλωθεὶν ἐκ τῆς πυ-
 ρὸς ὑπάσας, ἐτέργαψε τῇ μητρὶ. Λοδομάνους δὲ
 15 Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμω θυγατέρες διωλείχων
 λόγον σπυδαίνεσθαι ζητοῦσιν τινὶ Σεμέλει, καὶ κατα-
 φεύσαντες Διὸς· καὶ διὰ τῆτο ἐκεραυνώθη. καὶ δὲ τὸν
 χρόνον τὸ καθήκοντα, Διόνυσον γυνὰ Ζεὺς ἑλκύσας τὰ
 ῥάμματα· καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. ὁ δὲ, κομίζων αὐτὸς Ἰνὼν,
 20 καὶ Ἀδάμαντα· καὶ παῖδας πρέφειν ὡς κόρυν. ἀγανακ-
 τήσασα δὲ Ἥρα, μανίας αὐτοῖς ἐτέβαλε. καὶ Ἀδάμας
 μὲν τὸ πρεσβύτερον παῖδα Λέανθον, ὡς ἔλαφον θη-
 ρώσας ἀπέκτεινεν. Ἰνὼ δὲ τὸν Μελικέρτιον εἰς πε-
 πνευμένον λέβητα ῥίψασα, εἵτα βαπτίσασα μετὰ νε-
 25 κρὺ τῷ παιδὸς ἤλατο καὶ βυθῶν. καὶ Λοδομεία μὲν
 αὐτῇ καλεῖται· Παλαίμων δὲ, ὁ παῖς· ὅπως ὀνο-
 μαδέντες ὑπὸ τῶν παρόντων· τοῖς χειμαζομένοις γὰρ
 βοηθοῦσιν. ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτῃ ἄγρον τῶν ἰο-
 30 μέων Σισύφου δέντρος. Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἐρίφον ἀνέ-
 ξας, τὴν Ἥρας θυμὸν ἐκλεψε. καὶ λαβὼν αὐτὸν Ἑρμῆς, αὐτὸς

phas quæ tum Nysam Asia urbem incolebant, transportavit. Has postea Iupiter in stellas mutatas, Hyadas appellavit. Sed ex Antiochæ & Aristæo Actæon filius procreatur, qui à Chirone educatus, venator evasit. Postea vero suis à canibus in Cithærone deuoratus est, eumque in modum interijt. ut verò Acusilaus ait, Iouis ira, quod Semelen perisset uxorem: sed, ut plerique, quod Dianam lauantes vidisset: aiuntque ab dea exemplo in ceruum commutatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequentibus rabiem iniectam fuisse, ut per eam dominum haud agniti deuorarent. Ceterum Actæonem è medio sublatum canes dominum vestigantes gannitu vocis & domini desiderium tristitia quadam significantes baubantur, ac demum post diu questum herum in Chironis antrum deuenerunt: quibus ille Actæonis simulacrum effinxit, quo viso statim mœrore soluti sunt omnes. Actæonis Canum nomina.

De quibus hi pulchrum validi circû vndiq; regis Inuadunt corpus rabidæ ceu tigrides, vrsique Immanis soboles laniant prope retia, Prote: Post alij dominum inuadunt læuissima proles, Lynceus, & Banus pedibus citus, atque Amarynthus; & quos nominatim protulit in enumeratione, Tum Iouis Imperio Actæon cecidit

*Regis namque sui nigrum absumpsere cruorem Argusque, Spartusque, Boreusque celerimus, ijdē Artubus Actæi, atque etiam sunt sanguine pasti. Cætera dein prompte inuaserunt turba latrantû.

*S. uerum hæc hominum generi est medicina dolorum.

Porro Dionysus post vitem inuentam à Iunone furore iniecto percitus, Egyptumque ac Syriam pererrauit.

- Νύμφας ἐκόμισεν, ἐν Νύσῃ τῆς Ἀσίας κατοικοῦσας.
 αἱ ὕστερον Ζεὺς κατασεύσας ὠνόμασεν Τάφας. Αὐ-
 τονόης δὲ καὶ Αἰεταίη παῖς Ἀκταίων ἐγρόετο. ὃς
 τραφεὶς παρὰ Χείρωνι, κυνηγὸς ἐδιδάχθη. καὶ ὕστε-
 ρον κατεβρόχθη ἐν τῷ Κιδαεῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων
 κυῶν, καὶ τῷτον ἐτελεύτησε τὸ Τρόπον. ὡς μὲν οὖν
 Ἀκουσίλαος λέγει μνηστὰς τῷ Διὸς ὅτε ἐμνησεύ-
 σαιτο Σεμέλῳ. ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅππῃ τῷ Ἄρτεμιν
 λυγμένῳ εἶδε. καὶ φασὶ τῷ θεῷ πῶς ἄρα χεῖμα αὐτῷ
 10 τῷ μορφῇ εἰς ἑλαφον ἀλλάξει. καὶ τοῖς ἐπομέοις
 αὐτῷ πενήτηκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσαν, ὑφ' ὧν καὶ
 ἄνοισα ἐβρόχθη. ὑπολομενε δὲ Ἀκταίωνος, οἱ κύ-
 νες ἐπιζητουῦντες τὸ δεσπότην, καταμυοντο. καὶ ζή-
 τησιν πεινέμενοι, παρεχρόντο ἐπὶ τῷ Χείρωνος αἰ-
 15 ἴον. ὃς εἰδὼλον κατεσκήασεν Ἀκταίωνος, ὃ καὶ τὸ
 λύπῃ αὐτῶν ἐπαύται. καὶ ὀνόματα τῶν Ἀκταίω-
 νος κυῶν, ἐξ ὧν ἔτοι.

- Δὴ καὶ χαλὸν σῶμα περὶσσεύον, ἥν τε θῆρες
 τῷτον ἐδασαντο κύες κρατερεῖ. * πύλας ἀγκυαποφύγη
 20 Μετὰ ταῦτ' ἄλκιμα τέκνα.

- Λογχεῖ, καὶ * βαῖος πόδας ἀνέτοξ, ἥδ' ἀμαρύμδος.
 Καὶ ὅς ὀνομαστὴν δὴ λυγρὸν, ὡς κατέλεξε.
 Καὶ τότε Ἀκταίων ἐθανεν Διὸς ἐνεσίῃσι.

- Πρῶτοι γὰρ μέλαν αἷμα ὑπὸ σφετέρῃσι ἀνὰ κλῖθι
 25 Σπαρτός τ' ὦν, Ἀργός τε, Βόρης τ' αἰψοφροσύνῃσι.
 Τῷ δὲ Ἀκταίωνος πρῶτοι φάρον, αἷμα τ' ἔδαψαν.
 Τὸς δὲ μετ' αὐτοῖς πάντες ἐπίστυνον ἐμμεμαῶτες.

- Ἀργαλέων ὀδυρόντων ἄκος ἐμμεῖναι ἀνδρῶπισι-
 Διόνυσος [ὅς] ἀρετὴς ἀμύλας ἡρώδης, Ἡρὸς μαρίαν
 30 αὐτῷ ἐμβαλεῖς, περὶ πανταῖσι Αἰγυπθόντι καὶ Σουείῃ.

Hunc primus omnium Proteus Egyptiorum rex hospitio accepit: ac rursus ad Cybelam Phrygia urbem proficiscitur: atque ibi expiatus à Rhea, & ceremonias edoctus Cybeleias, stolaque ab eadem sumpta ad Indos per Thraciam contendit. Lycurgus Dryantis filius rex Edonorum, qui amnem Strymonem incolunt, primum ipsum contumelia affectum deiecit. Tum Bacchus ad Thetin Nerei filiam confugit. Baccha autem in vincula coniecta fuerunt, nec non, quæ magna Satyrorum multitudo eum consecuta est. Contra vero Baccha statim soluta sunt. Nam Dionysus Lycurgo furorem iniecit. Tum ille amentia præcepit Dryantem filium vitis palmitem se ratus amputare, securi percussum interfecit. Qui cum extrema sui corporis præcidisset, resipuit. Deinde, ubi terra nullas suppeditaret fuges, numen suo renuncianit oraculo, terram tum fore fructiferam, cum Lycurgus mortalitatem exuerit: Quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangeum montem abductum in vincula coniecerunt: ubi ex Dionysi voto equis laniatus occubuit. Adhuc Bacchus post Thraciam atque Indiam uniuersam peragratam, & locatis inibi cum titulo stelis, Thebas repedauit, nec non feminas relictis domibus suis in Citharone debacchari compulit. Pentheus autem Agæus & Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quique cum se in Citharonem montem Mimaillonidas exploraturus, contulisset, ab Agæe matre, per furorem, eum feram esse arbitrata, membratim conciditur. Demum Bacchus ubi se Thebanis Deum esse declarauit, Argos adijt: atque ibi rursus ab illis ut numen minime obseruatus, eorum mulieres furere ac debacchari coegit. Quæ mox in montibus lactentium, quos secum extulerant, filiorum carnibus

- καὶ τὸ μὲν πρῶτον Περσέει· αὐτὸν ὑποδέχεται βα-
 σίλει· Αἰγυπτίων· αὐτὸς δὲ εἰς Κύβαλα τῆς Φρυ-
 γίας ἀφικνείται καὶ καὶ καθαρευοίς ὑπὸ Ρέας, καὶ τὰς
 5 τελευταίας ἐκμαδῶν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκείνης τὴν σα-
 λιν, ἐπὶ Ἰνδοῖς διὰ τῆς Θράκης ἠπείρατο. Λυκούργος
 δὲ πῶς Δρύαντι· Ἡδωνῶν βασιλῶν, Στυμόνα
 ποταμὸν οἱ παρικοῦσι, πρῶτος ὑβρίσας ἐξέβαλιν
 αὐτὸν· καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν τὴν
 10 Νηρείας κατέφυγε. Βάκχαι δ' ἐγλύοντο αἰχμάλωτοι,
 καὶ τὸ σωματόμορον Σαπύρον πληθὺς αὐτῷ. αὐτὸς δὲ
 αἱ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης. Λυκούργῳ γὰρ μανίαν
 ἐποίησε Διόνυσος· ὁ δὲ μεμνηνὸς, Δρύαντα τὸν παῖ-
 15 δα, ἀμπέλει νομίζων κλῆμα κόπῃεν, πελέκει πλη-
 ξας ἀπέκτεινε· καὶ ἀκρωτηριάσας ἑαυτὸν, ἐπαφρόνη-
 σιν. τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μόνους, ἔχρησεν ὁ θεὸς,
 καρποφορήσιν αὐτῷ αὖ θανάτω δὴ Λυκούργος. Ἡδω-
 νοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγχαῖον αὐτὸν ἀπαγα-
 γόντες ὅρως ἔδωκαν· καὶ καὶ κατὰ Διενύσου βέλησιν ὑπὸ
 20 ἵππων διαρδαρεῖς ἀπέθανε. διελθὼν δ' Ἐφράκλει, καὶ
 τῇ Ἰνδικῇ ἀπασαν, σήλας ἐκεῖ πῆσας, ἦκεν εἰς Θή-
 βας· καὶ τὰς γυναικας ὑπὸ ἀγκασσιν καταλειπούσας τὰς
 οἰκίας, βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαρεῶνι. Πενθεὺς δ' ἤγλυ-
 νηθεὶς ἐξ Ἀγαυῆς ἔχοντι, παρὰ Κάδμου εἰληφὼς τῇ
 25 βασιλείᾳ, διεκώλυε ταῦτα γίνεσθαι. καὶ παρεγλύομε-
 νον εἰς Κιθαρεῶνα τῇ βακχῶν κατὰ σκοπὸς ὑπὸ τῆς
 ραιτρῆς Ἀγαυῆς κατὰ μανίαν ἐμείλει· ἐνόμισεν γὰρ αὐ-
 τὸν θεῖον εἶναι. δείξας δὲ Θηβαίοις, ὅτι θεὸς ἔστιν,
 ἦκεν εἰς Ἄργος· καὶ πάλιν ἐπὶ πμῶντων αὐτὸν, ἐξέ-
 30 σπῆκε τὰς γυναικας. αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὅροις τὴν ἐπιμα-
 σπῆκεν ἔχουσαι παῖδας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσποῦντο.

vescebantur. Postea verò, cum ab Icaria in Naxum transuehi cuperet, prädatoriam Tyrrhenorum triremē mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito, Naxi litora praterlegunt, atque in Asiam Deum vendituri vela faciunt. Tum Dionysus malum, remosque in serpētes vertit, navim ad hachedera, & tibiarnum sonitu omnem replevit. Nanta interim furore acti in mare precipites fugiunt, atque in delphinos mutantur: Post, ubi hunc Deum esse à rebus gestis mortales didicerunt, divinis honoribus percolebant. hic deinde ab inferis matrem renocavit, Thyonenque mox illam appellavit, cū ea demum in cœlum conscendit. Interea Cadmus cum Harmonia coniuge post rel. Etas Thebas ad Enchelenses commigravit. Quibus cum ab Illyrijs bello impeterentur, à Deo responsum fuit, Illyrijs, si Cadmum Harmoniamque ducem haberent, imperaturos. Tum hi oraculi fidem secuti eos aduersus Illyrios duces deligunt, ac vincunt. Sic itaque Cadmus Illyriorum regnum adipiscitur: eique Illyrius filius nascitur, nec longo post tempore in draconem cum Harmonia mutatus in campum Elysium ab Ioue demissi sunt. Dein Polydorus Thebarum regno præfectus Nycteidem filiam Nyctei, qui fuit Chthonij filius, ducit uxorem: ex qua Labdacu gignit. Hic post Pentheum, quod eadem qua ille, sentiret, occubuit. Qui cum Laum filium anniculum superstitem reliquisset, Lycus Nyctei frater interea, dum ille in pueris esset, regnum occupavit. Ambo vero ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyam Martis & Chrysa Bœotidis filium interfectum, in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, qua cum Pentheo necessitudo intercesserat, in civitatem cooptrati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno præficitur: qui, cum iam

5 **Κυλόμβροθ** δὲ ἀπὸ τῆς Ἰαλείας εἰς Νάξον διακομι-
 θήσεται, Τυρρίλων ἀσπυκλῶ ἐμμεδύσατο τεύχη. οἱ δὲ
 αὐτὸν ἐνδύμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον· ἠπειρόντο
 δὲ εἰς πλὴν Ἀσίαν ἀπεμπαλῆσόντες. ὁ δὲ τὸν μὲν
 10 ἴσον καὶ τὰς κόπας ἐποίησεν ὄρεσι. τὸ δὲ σιὰφθ
 ἐπλήσθη λιανῶν, καὶ βοῆς ἀνάλων· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς
 ἡρόμβροι, καὶ τῆς θαλάττης ἐρυγον, καὶ ἐβρόντο
 θελήρεις. οἷς δὲ μαδόντες αὐτὸν διὸν ἄνθρωποι,
 15 ἐπίμων, ὁ δὲ ἀναγαγὼν ἐξ ἄδου πλὴν μητίεα, καὶ περ-
 αροδάσας. Θυωνίω, μετὰ πύτῃς εἰς ἕρανδον ἀνέλ-
 δειν. ὁ δὲ Κάδμος μετὰ Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπύων
 πρὸς Βυγχαλας παρέρχεται. τέτοισι δὲ ὑπὸ Ἰλλυριῶν
 πολέμουμένοις, ὁ διὸς ἐχρήσθη, Ἰλλυριῶν κράτησιν
 20 θάψ' ἠγεμόνα Κάδμον καὶ Ἀρμονίαν ἔχουσι. οἱ δὲ, περ-
 15 δέντες, ποιοῦνται καὶ Ἰλλυριῶν ἠγεμόνας τέτοισι, καὶ
 κρατῶσι καὶ βασιλεύει Κάδμος Ἰλλυριῶν· καὶ πῶς
 Ἰλλυριῶν αὐτῷ γίνεται. αὐτίς δὲ καὶ Ἀρμονίας εἰς ὄρε-
 κοντά μετὰ βαλῶν, εἰς Ἠλύσιοι πεδίον ὑπὸ Διὸς ἐξ-
 πέμψθησαν. Πολύδωρος δὲ Ὀφειῶν βασιλεύει· ἡνόμε-
 25 **μβροθ**, Νυκτιδὰ γαμεῖ Νυκτίας τῇ χθονὶ θυγα-
 τέρα· καὶ ἡνὸς Λαβδακόν. ἔτος ἀπώλειο καὶ Παιδία
 ἐκείνῳ φρονῶν παροπλήσας, καταλιπόνητο ὁ Λαβδα-
 30 κού πῦδα ἐνταυσαῖον Λαίον, πλὴν ἀρχὴν ἀφείλετο
 Λύκος, ἔως ἔτιτο ὡς σπῆς, ἀδελφὸς ὢν Νυκτίας.
 25 ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ Εὐβοίας φερόντες, ἐπὶ Φλαγίαν
 ἀπικτίναν τὸν Ἄρεα, καὶ κρύσις τὴν Βοιωτίδα, Συ-
 εῖαν κατάρκου· καὶ διὰ πᾶν πρὸς Παιδίαν οἰκισ-
 τητα, ἐργονοίσι πολεῖται, ἀρεταῖς αὐτὸν Λύκος πα-
 λαιόρχος ὑπὸ Ουβείω, ἐπὶ πῦδα τῇ θάλασσῃ καὶ
 30 βασιλεύει· ἐπὶ εἰκοσι φθινύσας ὑπὸ Ζήδει καὶ Ἄρεα

annos viginti imperasset, à Zetho & Amphione obtruncatus diem obiit. Huiusce necis hanc fuisse causam produnt. Antiope Nyctei filia fuit: hanc Iupiter iniuit: eaque quod gravida esset patre comminante, in Sicyonem ad Epopeum ex fuga sese recepit: atque huic nubuit. Nycteus interim mœrorum confectus, cum antea Lyco, ut in Epopeum Antiopenque animaduverteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem comparata magna militum multitudine, Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atque Antiopen captivam abducit, que, cum abduceretur ad Eleutheras Bœotie geminas parit, quos expositos babulcus inuenit, ac educat. Horumque alteri, Zetho, alteri autem Amphioni, indidit nomen. Zethus rei pecuario studio sese dedit, Amphion vero, quod à Mercurio tyra donatus esset, citharæ dicam exercuit. Lycus interea Antiopen in vinoulis, & eiusce conux Dirce torquebat. Clam vero, tandem aliquando vinculis ultro solutis, ad filiorum domisitium, ut ab eis exciperetur, contendit. Qui mare agnita, Lycum occidunt, ac Dirceon crinibus religatam à tauro necant, & in fontem, qui ab ea Dirce postea nominatus est, conijciunt. Recuperato deinde imperio, urbem, subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt, Latiumque fugarunt. Quem, cum in Peloponneso ageret, Pelops hospitio excipit: & huiusce filiam Chrysippearum curulis artis exercende rationem edocens, eiusque amore succensus, rapit. Zethus porro Theben ducit, de qua Thebis urbi factum est nomen. Amphion vero Nioben Tantali filiam sibi coniugavit. De qua filios natos septem procreavit, Sipylum, Atantem, Ismenum, Damafichanem, Agenorem, Phadimum, ac Tantalum: feminas autem totidem* Ethodeam, siue, ut alij volunt, Theram, Cleodoram,

- φίονΘ, διήσκει δὲ αἶψαν τῷδε. Ἀνπόπη θυγάτηρ
 ἰὼ Νυκτίως· ταύτη Ζῶς σωήλδε. ἡ δὲ, ὡς ἔγ-
 χυος ἐχέετο, τῷ πατρὸς ἀπειλουῶντες, εἰς Σικυῶνα
 ἀποδιδράσκει πρὸς Επωπία· καὶ τέτῳ γαμῖται.
 5 Νυκτεῖς δὲ ἀδυμήσας, ἑαυτὸν φορῶσι, δίδωσι ἐντο-
 λῶν Λύκῳ περὶ Επωπίως, καὶ περὶ Ἀνπόπης λαβεῖν
 δίπλῃς. ὁ δὲ, στρατευσάμενΘ Σικυῶνα χειρῶνται· καὶ τὸν
 μὲν Επωπία κτείνει, τῷ δὲ Ἀνπόπῳ ἡγάθῳ αἰχμᾶ-
 λωτον. ἡ δὲ, ἀγρμένη δύο γυνᾶ παῖδας ἐν Ελάδε-
 10 ραῖς τῆς Βοιωτίας· ἕς ἐκκειμένους εὐρὺν βεκόλθῃ
 ἀνατρέπει. καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆδον, τὸν δὲ Ἀμ-
 φίονα. Ζῆδος μὲν οὖν ἐπιμαλεῖτο βεφορβίων· Ἀμ-
 φίων δὲ καθαρωδίαν ἤσκει, δούλῃΘ αὐτῷ λύραν Ερ-
 μοῦ. Ἀνπόπῳ δὲ ἠκίζετο Λύκος καθεύρων, καὶ ἡ
 15 τέτῳ γυνὴ Δίρκη. λαθοῦσα δὲ ποτε τῷδε δισημῶν
 αὐτομάτων λυθέντων, ἦκεν ἐπὶ τῷ τῷ παῖδων ἔπαυ-
 λιν, δεχθῶναι πρὸς αὐτῶν θέλῃσα. οἱ δὲ, ἀγαν-
 εισάμενοι τῷ μητέρᾳ, τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι· ἢ
 20 δὲ Δίρκῳ [δριξί] δῆσαιτες ἐκ ταύρου θανῶσιν ῥί-
 πποισιν εἰς κρήνῳ, τῷ δὲ ἐκείνης καλεμένῳ Δίρ-
 κῳ. ὄφθαλαβόντες δὲ τῷ θυασείῳ, τῷ μὲν πό-
 λιν ἐτίχσαν, ἐπακαλεθησάτων τῇ ἈμφίονΘ λύρα
 25 τῷδε λίδων· Λαΐον δὲ ἐξέβαλον. ὁ δὲ, ἐν Πελο-
 ποννήσῳ διατελῶν, ἐπῆθενται Πέλοπ· καὶ τέτῳ
 παῖδα χρύσιππον, ἀρματοδραμεῖν διδάσκων, ἐρε-
 δεῖς ἀναρτᾷ. γαρεῖ δὲ Ζῆδος μὲν Θήβῳ, ἀφ'
 ἧς ἡ πόλις Θῆβαι· Ἀμφίαν δὲ Νιόβῳ τῷ Ταντά-
 30 λῳ. ἡ γυνᾶ παῖδας μὲν ἐπῆ, Σίπυλον, Μένυτον,
 Ἰσμῖνον, Δαμασίχθονα, Ἀγλῶρεα, Φαίδιμον, Ταν-
 τάλον· θυγατέρας δὲ τὰς ἴσας * Ἐδοδαῖαν, ἡ ὡς πνεῖ

Astyochen, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios totidemque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem feminas. Immo vero Homerus, sex filios, & sex item feminas illum ex ea sustulisse refert. Quare Niobe tot filijs aucta, Latona se fecundiorē esse iactitavit. Latona vero id agerrime ferens, Dianamque ac Apollinem in ipsos irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: ac mares ad unum omnes in Citharone venantibus Apollo interfecit. * Amphion tamen e maribus, & e feminis Chloris natu maxima, que Neco nupsit, asseruati sunt. Verum Telesilla testimonio Amycla & Melibœa intacta remanserunt: & ab iisdem Zethus etiam & Amphion sagittis confixi occubuerunt. Ipsa vero Niobe, Thebis relictis in Sipylum ad Tantalum patrem peruenit: ibique Iouem precata, in saxum commutata fuit, ac lacrymas noctes atque dies effundit suo de lapide. Post, ubi Amphion vita decessit, Laius regnum accepit, duxitque Menœcei filiam, quam nonnulli Iocastam, quidam vero Epicastam nominant. Qui, oracula monitus est, ne filios gigneret, quod ex ea qui nasceretur, parricida futurus esset. Is autem per ebrietatem cum uxore concubuit: ex ea natum infantem, pastori traiectis ferrea fibula calsaneis, dedit exponendum, ac hic quidem puerum in Citharone monte exposuit. Polybi vero Corinthiorum regis habulci reperiunt infantem ad Peribœam illius uxorem contulerunt: que sumptum puerum velut proprium partum sibi supponit, & curatis pedibus, Q Edippum nominat; idque illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac robore suis equalibus antecellens, ob inuidiam contumeliosissime suppositivus ac spurivus appellatur. Qui, cum de Peribœa id quareret,

Θῆραν, Κλεοδόξαν, Ασυόχην, Φιδίαν, Πιστοπίαν,
 Ασυχρίτιαν, Ωρυγίαν. Ησίοδος δὲ, δέκα μὲν υἱοί,
 δέκα ὃ θυγατέρας. Ηρόδοτος δὲ, δύο μὲν ἄρρενας,
 τρεῖς ὃ θηλείας· Ὀμηρος δὲ, ἕξ μὲν υἱοί, ἕξ δὲ
 5 θυγατέρας φησὶ γινέσθαι. εὐτεκεῖται δὲ ἔσα Νιόβη, ἃ
 Λητῆος ὑπεκνωτέραν εἶπεν ὑπαρῆσθαι. Λητὴ δὲ ἀγα-
 νάκητοσσα, τῷ τε Ἄρτεμιν καὶ τῇ Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν
 περὶ ξυῖα. καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ κατετό-
 ξάσεν Ἀρτεμις· τὺς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κι-
 10 θαιρῶνι Ἀπόλλων κυωηγετούσας ἀπέκτεινεν. ἐσώθη
 δὲ ἥδ' μὲν ἄρρένων· Ἀμφίων· ἥδ' δὲ θηλειῶν Κλυ-
 εις ἢ πρεσβυτέρα, ἢ Νηλεὺς σωφρόνησε. καὶ δὲ Τε-
 λέπιδαν ἐσώθησαν Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια· ἐτόξευθη
 δὲ ὑπὸ αὐτῶν καὶ Ζῆδος καὶ Ἀμφίων. αὐτὴ [δὲ] Νιό-
 15 βη Θήβας ἀπολιπεύσα, πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον
 ἦκεν εἰς Σίπυλον· καὶ κεῖ Διὶ ὑψαμένῃ, τῷ μορ-
 φῷ εἰς λίδον μετέβαλεν· καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ
 καὶ μὴ ἡμέραν τῷ λίδου. καὶ δὲ τῷ Ἀμφίοντι τε-
 λιδῶν, Λαίῳτι τῷ βασιλείαν παρέλαβε· καὶ γῆμας
 20 θυγατέρας Μεινοικίως, ὧς ἔνιοι μὲν Ἰοχάσῃ, ἔνιοι
 δὲ Ἐπικράσῃ, λέγουσι· χεῖσαντι δὲ τῷ δευτῷ μὴ γυνᾶν·
 τὸν γυνηδέντα γὰρ πατρικτόνον ἔσιδαι. ὁ δὲ οἰνωθεὶς
 σωῆλθε τῇ γυναικί· καὶ τὸ γυνηδὲν, ἐκδεῖναι δίδωσι
 νομῇ, πρὸναις διαστήσας τὰ σφύρα. ἀλλ' ὅπως μὲν
 25 ἐξέβηκεν εἰς Κιθαιρῶνα. Πολύβη δὲ βυκόλοι τῷ Κο-
 ρινθίων βασιλέως τὸν Κρέοντα εὐρόντες, πρὸς τῷ αὐτῷ
 γυναικί Περειβοίαν ὤνεγκαν. ἡ δὲ, ἀνελῶσα ὑπο-
 βάλλεται· καὶ διεραπύσασα τὰ σφύρα, Οἰδίπωυ κα-
 30 λῇ, τῷτο διεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τὺς πόδας ἀνοιδῶ-
 σαι. τελευτωθεὶς δὲ ὁ πῶς, καὶ διαφέρειν ἥδ' ἡλίκων
 ἐν ῥάμῃ, διὰ φθόγων ὠνειδίζεται ὑπόβλητος. ὁ δὲ

scire minimè potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit; quippe qui suo patri cadem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs qui dicti fuerant, se procreatum esse, Corinthum redire supersedit. & dum curru per Phocidem vehitur, angusta quadam via Laio ac Polyphonte (hic erat Laii praco) curru euntibus occurrit: cui cum Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum iugalium alterum praco interfecit. Iracundia percitus OEdipus, & Polyphontem & Laium simul obtruncavit; inde Thebas pervenit. Laium itaque Plataensium rex Damafistratus sepeliendum curavit. Regnum vero Creon Menœcei filius inuasit. quo regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Siquidem Iuno Sphingem, ex Echidna & Typhone parentibus ortam immisit. Hæ muliebri facie, pectore, pedibusque, ac cauda leonis, & avis pennis pradita fuit. Quæ cum à Musis anigmata didicisset, in Phiceo monte consedit: de quibus id unum Thebanis proponere solebat quod est eiusmodi. Quodnā esset id animal, quod unam habet vocem, & quadrupes, bipes, ac demum tripes efficitur. Ad hæc Thebanis oraculo renunciatum fuerat, iam tū Sphingis incommodo ac detrimento liberos fore, quandocumque id anigma solverint. quin etiam in unum sape coeuntes, uniuersos quid illud esset rogabat. quod cum minimè reperirent, abrepsum ex omnibus, unum deuorabat: eaque de causa plerique subinde peribant. Ac postremo ad eum modum Amone Creontis filio perempto, Creon anigma huiusmodi soluturo, & regnum, & Laii uxorem se traditurum praconis voce renunciari iubet. Quod ubi ad OEdipi

- πτωδανόμομος πει τ' Περειβοίας μαδίην, ἐκ ἡδυσίῳ.
 ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς, πει τῷ ἰδίῳ ἐπωδά-
 νετο γυνέων. ὃ δὲ Διὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς τίῳ πατεῖδα
 μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τῇ
 5 δὲ μητρὶ μισησέσθαι· τῷτο ἀκούσας, καὶ νομίζων ἐξ
 ὧν ἔλεγε μεμνησέσθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν. ἐφ'
 ἀρμαίῳ δ' διὰ τῆς Φωκίδος φερέμενθ', σιωπῶν χάνει
 κατὰ πνα στυλῷ ὁδὸν ἐφ' ἀρμαίῳ ὀχυμένῳ Λαίῳ
 καὶ Πολυφόντῃ· κήρυξ δ' ἔτος ἰὼ Λαίῳ· καὶ κελεύ-
 10 σαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δὲ ἀπίδειαν καὶ ἀναβολὴν
 κτείναντος τῷ ἴσπων τὸν ἑτερον. ἀγανακτήσας Οἰδί-
 ποις καὶ Πολυφόντῳ καὶ Λαίῳ ἀπέκτεινε· καὶ πα-
 ρεμύετο εἰς Θήβας. Λαίῳ μὲν οὐκ ἔπειτα ὁ βασιλεὺς
 Πλαταιῶν Δαμασίφροτος. τίῳ δὲ βασιλείαν Κρέων
 15 Μενοιτιάδης παραλαμβάνει. τούτῳ δὲ βασιλεύοντος,
 αὐτὸν μικρὰ συμφορὰ κατέχευε Θήβας. ἔπειτα γὰρ Ἦρα
 Σφίγγα, ἥ μητρὸς μὲν, Ἐχιδνῆς ἰὼ· πατρὸς
 δὲ, Τυφῶνος. εἶχε δὲ προσώπον μὲν γυναικὸς, σῆ-
 20 δος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρανὸν λέοντος, καὶ πῆρυγας ὀρ-
 γανῶς. μαδίῳσα δὲ αἰνίγματα παρὰ Μουσῶν, ὅπῃ τὸ
 Φίκεον ὄρεθ' ἐκιδέζετο· καὶ τοῦτο προσέτινε Θη-
 βαίοις. ἰὼ δὲ τὸ αἶνιγμα, πῶς τὸ μίαν ἔχει φω-
 κίῳ, τετράπουν, καὶ δίπουν, καὶ τείπουν γίνεται
 25 χρησμῷ. τῇ Θηβαίοις ὑπάρχοντις τινικαὶ ἀπαλα-
 γήσασθαι τῆς Σφίγγος, ἥνικα αὐτὸ τὸ αἶνιγμα λύσω-
 σι. καὶ σωόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις, ἐξήτει πῶς τὸ
 λεγόμενον ἐστίν. ἐπ' αὐτὸ δὲ μὴ εὐείσκον, ἀρπάζεις ἄνα,
 κατεβέβρωσκε. πολλάκις δὲ ἀπολλυμένων, καὶ τὸ
 30 τελευτῶν Αἴμωνος τῷ Κρέοντι, κηρύσσει Κρέων,
 τῷ τὸ αἶνιγμα λύσονται, καὶ τίῳ βασιλείᾳ καὶ τὴν
 δεῖν δώσειν γυναῖκα. Οἰδίποις δὲ ἀκούσας, ἔλυσε,

aures peruenit, ipse ita soluit: quod à Sphinge proponitur enigma, hominem esse ait: nascitur enim quadrupes infans, qui quatuor gradiatur membris: grandior autem effectus, homo bipes esse incipit: senescens vero, ac demum tertio assumpto pede, id est, scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur Sphinx ex arce sese precipitem dedit. O Edipus inde regnum accepit, ac matrem ignorans duxit uxorem, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, femineique sexus Ismenen & Antigonen procreauit. Sunt autem, qui tradant hosce filios edisos esse ex EVrygonea Hyperphantis filia. Deinde, ubi qua antea latuerant, in lucem tandem prodire, Iocasta quid in laqueo sibi collum fregit: O Edipus autem, oculis orbatus, Thebis pollitur, ac filios execratur quòd ab urbe parentem eyci spectantes, cum ab iniuria non defenderent. Profugit igitur cum Antigone in Colonus Atticae terra, populi que locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo supplex coniecit. Inde fuit à Theseo susceptus: neque ita multo postè uita migravit. Eteocles autem & Polynices de regno inter se gerendo paciscuntur: placuit ut annum imperium peruices administrarent. Sunt qui Polynicem prius regnare coepisse aiunt, deinde post annū Eteocli regnū reddidisse: Nonnulli verò Eteoclem prius imperare coepisse, nec regnum fratri tradere voluisse aiunt. Polynices itaque Thebis fugatus, secum monile ac peplum exportans, Argos adiuit. quo tempore Adrastus Talai filius Argis regnabat: ad cuius regiam per noctem accedit: ubi cum Tydeo OEni filio, qui tum quoque Calydane Argos conflagrat, manum ad pugnandum conserit, & excitato inter eos clamore, Adrastus repente apparuit, eorumque pugnam diremit. Tum vaticinium quo fuerat olim monitus, ut & Apro & Leoni filias in coniugium daret, me-

διπῶν, τὸ αἰνίγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφίγγος λεγόμενον
 αὐθροῶν ἐστίν. γινώσκει γὰρ τετράπους βρέθῃ τοῖς
 τέτταρσιν ὀχρούμενον κώλοισι· τελευτήμενον δὲ τὸν αὐθ-
 5 θροῶν, δίπους· γρηφόντα δὲ, τρίπῳ προσλαμ-
 βάειν βάσιν τὸ βάκτρον· ἡ μὲν ἔν Σφίγγι ἀπὸ τῆς
 ἀκροπόλεως ἐαυτὴν ἔρριπεν· Οἰδίποις δὲ καὶ τῷ
 βασιλεῖαν παρέλαβε, καὶ τῷ μητέρᾳ ἔγνητο ἀ-
 10 γνοῶν· καὶ παῖδας ἐτέκνωσεν· ἕξ αὐτῆς Πολυαῖκη
 καὶ Ετεοκλέα. θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Αντηρό-
 νην· εἰσὶ δὲ οἱ γνησθῆναι τὰ τέκνα [ταῦτα]
 φασὶν ἕξ Εὐρυπυλίας τῆς Υφραντος. φανέντων δὲ
 ὕστερον ἤν' λανθανόντων, Ἰσμήνη μὲν ἕξ ἀλγόνῃς
 15 ἐαυτὴν ἀνῆρτησεν· Οἰδίποις δὲ ταῖς ὄφει τυφλώσας
 ἐκ Θηβῶν ἠλαυνέειν, ἀπὸ τοῖς παισὶ δέμενθ', οἳ
 τῆς πόλεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον διωροῦντι, καὶ
 ἐπίμυον· ὤτραλόμενθ' δὲ σὺν Αντηρόνῃ, τῆς
 Αἰθίης εἰς Κολωνόν, ἔνθα τὸ ἤν' Εὐμυρίδων ὄστ'
 20 τέμενθ', καθίζει ἱκέτης· προσδεχθεὶς ὑπὸ Θεσέως·
 καὶ μετ' ἐ πολὺν χρόνον ἀπέδρανε. Ετεοκλῆς δὲ καὶ
 Πολυαῖκης πρὸς τῆς βασιλείας στυπνέονται πρὸς
 δηήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν
 ἀφῆεν. πινὲς μὲν ἔν' ἡμέρᾳ πρῶτον ἀφῆαντος Πο-
 25 λυαῖκος παραδῆναι μετ' ἐνιαυτὸν τῷ βασιλεῖαν
 Ετεοκλῆϊ· πινὲς δὲ πρῶτον Ετεοκλέους ἀφῆαντος
 30 μὴ βύλεσθαι παραδῆναι τῷ βασιλεῖαν· φυλακένθ' ἔν'
 Πολυαῖκος ἐκ Θηβῶν, ἦκεν εἰς Ἄργος, πῶν τε
 ἔρμον, καὶ τὸν πέπλόν ἔχων· ἐβασίλευε δὲ Ἄργους
 Ἀδραστος ὁ Τυλαῖ· καὶ τοῖς πύττου βασιλείοις νύκ-
 τωρ προσελάζει· καὶ συνάπῃ μάλιστα Τυδεί πρὸ Οἰ-
 35 νέως φάροντι Καλυδῶνα· γηομένης δὲ Ἰφιδάμανος
 βοῆς, ἐπὶ φανέας Ἀδραστος, διέλυσεν αὐτοῖς· καὶ μάλιστα

mor utrumque illis sponfos designavit. Illi etenim in clypeis alter apri, leonis alter faciem depictam gestabant. Deipylon itaque Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit. Adrastus item utrumque in patriam suam reducturum se se pollicetur. Igitur comparato exercitu, contra Thebas prius eundum esse statuit: Quare praestantissimum quemque ad se coire imperavit. Amphiarauus autem Oiclis filius vaticinandi peritissimus, quod omnem in eo bello praeter unum Adrastum perituros esse perspiciebat, hanc Thebanam expeditionem detrectabat: quinetiam reliquos debortabatur. Dū verò Polynices ad Iphin Alceoris filium contendit, ab eoque precibus exposcit, ut, quae posset ratione Amphiarauū ad militiam capeffendam cogere, demonstraret. Huic ille, si monile, inquit, Eriphyle consequatur. Amphiarauus ergo, ne quid à Polynice muneri capiat, Eriphyle uxori prohibuit. Verum Polynices eū monili suo donatam rogat ut virum suum ad rem bellicā gerendam inducat: id enim in ipsius erat manu. nā cum Adrastum conuenisset Amphiarauus, ut, quae cum eo iam dudum de regno erat, dissensionem solueret: itaque soluto colloquio, quicquid inter eos litis ac discordiae foret, ad Eriphyles iudicium se relaturum iureiurando confirmavit. Quo igitur tēpore contra Thebas belli ratio inibatur, Adrastus ad id capeffendum cohortabatur, contra vero Amphiarauus dissuadebat: quocirca Eriphyle torque aereo donata ad belligerandum permonuit Adrastum. Tum Amphiarauus eam subire militiam coactus, filijs imperat, ut simulac per atatem liceret, matrem occiderent, & bello Thebas maxime infestarent. Porro Adrastus collectum cum ducibus septem in Thebas exercitum dūctare maturat. Huiusce belli duces hi fuerunt, Adrastus Talaï, Amphiarauus Oiclis, Capaneus Hipponoi, Hippomedon

- 5 Τυδείης· Ἀργείῳ δὲ Πολυνείκης. καὶ αὐτοῖς Ἀδρα-
 στος ἀμφοτέρω· εἰς τὰ πατρίδας ὁπῆχτο κατὰξιν.
 καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας ἔαυτε στρατεύεσθαι. καὶ τὴν
 ἀριστίας συνήδροιζεν. Ἀμφιάρεθ δὲ ὁ Οἰκλέης μάν-
 10 τος ὢν, καὶ περὶ δὴς, ὅπ δὲ πάντας τὺς στρατευ-
 σαμένους χωρὶς Ἀδράστου τελευτῆσαι, αὐτὸς τε ὦκει
 στρατεύεσθαι· καὶ τὺς λοιπὺς ἀπέτρεπε. Πολυνείκης
 δὲ ἀρικόμενοθ πρὸς Ἴφιν τὸν Ἀλέκτοροθ, ἤξιε μα-
 15 δεῖν πῶς αὖ Ἀμφιάρεθ ἀναγκασθὲν στρατεύεσθαι·
 ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Εἰφύλη. Ἀμφιά-
 15 ρεθ μὲν οὖν ἀπεῖπεν Εἰφύλῃ παρὰ Πολυνείκου
 δῶκε λαμβάνειν. Πολυνείκης δὲ δοὺς αὐτῇ τὸν ὄρ-
 μον, ἤξιε τὸν Ἀμφιάρεον πῆσαι στρατεύειν. ὣς γὰρ
 ἐπὶ ταύτης· ἡγομένης γὰρ αὐτῆς πρὸς Ἀδράστον, δια-
 20 λυσάμενοθ, ὥμοσε πρὸς αὐτὸν Ἀδράστος διαφέρειται,
 διακείνῃν Εἰφύλῃ σὺλχωρῆσαι. ὅτε οὖν ἐπὶ Θήβας
 ἔδει στρατεύειν, Ἀδράστου μὲν ὄρεχαλουῖτοθ, Ἀμ-
 20 φιαρέα δὲ ἀποτρέποντοθ, Εἰφύλη τὸν ὄρμον λαβού-
 σα, ἔπεισε τὸν Ἀδράστον στρατεύειν. Ἀμφιάρεθ δὲ
 ἀνάγκῃ ἔχον στρατεύεσθαι, τοῖς παισὶν ἐτολας ἔ-
 25 δωκε τελευτῆσαι, τίω τε μητέρᾳ κτείνειν, καὶ ἐπὶ
 Θήβας στρατεύειν. Ἀδράστος δὲ συναδρούσας σὺν ἡγα-
 μόσιν ἐπὶ, πολέμῳ ἔαυτε Θήβας. οἱ δὲ ἡγμόνες
 ἦσαν οἷδε, Ἀδράστος Ταλαοῦ, Ἀμφιάρεθ Οἰκλέης,
 30 Καππαλεὺς Ἰππηνόου, Ἰππεμέδων Λειστομάχου· οἱ δὲ
 λέγουσι Ταλαοῦ. ἔτοι μὲν ἔξ Ἀργεὺς. Πολυνείκης
 Οἰδίποδος, ἐκ Θηβῶν· Τυδείης Οἰνέως, Αἰτωλός.

Aristomachi, sine, at alijs placet, Talai. Hi Argini fuerunt. Polynices Oedipodis Thebanus, Tydeus Oenei filius Aetolus, Parthenopaeus Melanionis Arcas: Sunt qui Tydeum & Polynicem inter hosce minime connumerent, sed Eteoclem, Iphium, & Mecisteum recensent. Profecti verò in Nemeam, cui Lycurgus rex praeerat, aquam deposcunt, & his ad fontem via dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante paruulo Ophelte nomine, Eurydice ac Lycurgi filio, cuius etiam nutrix erat nam cum Lemnia mulieres ab ea Thoantem patrem seruatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt: at Hypsipylum vendiderunt. Quocirca vita tuenda gratia apud Lycurgum seruebat. Ea interea dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur. draconem vero Adraasti appariteres interemerunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiarans, id, inquit prodigium futura praeannuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in eius etiam honorem Nemea certamen instituerunt. In quo Adrastus equo vicit, cursu verò Eteocles, castibus Tydeus, cursu & disco Amphiarans, iaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthenopaeus. Igitur ubi ad Citharonem peruenere, Tydeum Eteocli oratorem, ut ex constituto rognum Polynici restituat, praedicturum destinant. At Eteocles cum Adraasti & commilitonum mandata nihili facere videretur, Tydeus de Thebanis periculum facturus, singillatim omnib⁹ provocatis victor euasit. Illi verò armatos viros quinquaginta in redeuntem Tydeum in insidijs collocarunt, eosque omnes praeter unum Maonem trucidauit. Deinde ad Thebas castris cingendas Argini se dederunt, atque ad urbis muros armati proxime constiterunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adrastus quidem ad Hypoloidem portam tetendit: Capaneus vero ad Ogygiam:

Παρθενοπαῖθ' Μηλαρίωνθ', Ἀρκάς· πνὲς δ' Τυ-
 δία μὲν καὶ Πολυνεΐκῳ ἐκαταειθμοῖσι συγκατα-
 λήγουσι δ' τοῖς ἐπὶ Ἐπεόκλῳ, Ἴφιον, καὶ Μηκιστά-
 παραγρόμενοι δ' εἰς Νεμέαν, ἧς ἐβασίλῃ Λυκούρ-
 ρος, ἐζήτην ὕδωρ. καὶ αὐτοῖς ἠγήσατο τῆς ἐπὶ κρή-
 νῳ ὁδοῦ, Τυμπόλῃ [ἢ Λημενέα,] ἥ τις νήπιον
 παῖδα ὄντα Ὀφέλτῳ ἀπολεποῦσα, ὃν ἔτρεφεν, Εὐ-
 ρυσίδης ὄντα καὶ Λυκούργου. (αἰδομένοι γὰρ αἱ Λή-
 μνιαι ὕστερον Θόαντα σῶσθ' ὄντα, ἐκείνον μὲν ἐκ-
 10 τειναν· τὴν δ' Τυμπύλῳ ἀπεμπώλησαν. διὸ τρα-
 φεῖσα ἐλάτρεδε παρὰ Λυκούργῳ.) Δεικνύσης δ' τὴν
 κρήνῳ, ὃ πᾶς ἀπολειθοῖς, ὑπὸ δράκοντι δια-
 φθεύεται. τὸν μὲν αὖ δράκοντα ἐπιδρώντες οἱ μὲν
 Ἀδράστῳ, κτείνουσιν· τὸν δ' παῖδα δάπησιν. Ἀμφιά-
 15 ραθ' δ' εἶπεν ἐκείνοις τὸ σημεῖον ἥτορ τὰ μέλ-
 λοντα προμαντεύεσθαι. τὸν δ' παῖδα, Ἀρχέμερον
 ἐκάλεσαν· οἱ δ' ἔδεσαν ἐπ' αὐτῷ τὸν ἥϊ Νεμέων
 ἀγῶνα. καὶ ἴστω μὲν ἐνίκησιν Ἀδράστῳ· σάβῳ δ', Ε-
 πέοκλῳ· πυγμῇ, Τυδεΐς· ἄρματι καὶ δίσκῳ, Ἀμ-
 20 φιάραθ'· ἀκοντῷ, Λαόδοκος· πάλῃ, Πολυνεΐκῳ·
 τόξῳ Παρθενοπαῖθ'. ὥς δ' ἦλθον εἰς τὸν Κιδαιρεῶ-
 να, πῆμιτι Τυδεΐα προεργαῖα Ἐπεόκλῳ τὴν βα-
 σιλείαν ὄρα χωρεῖν Πολυνεΐκει κατὰ σινεέδετο. μὴ
 προσέχοντος δ' Ἐπεόκλῃ, διάπνευεν ἥϊ Θηβαίων
 25 Τυδεΐς ποιέμενθ', καὶ ἓνα προκαλέμενθ', πάν-
 των φειχέμετο. οἱ δ' πεντήκοντα ἄνδρας ἐπείσαντες
 ἀπόντι, ἐνέδρυσαν αὐτόν· πάντας δ' αὐτοὺς χωρὶς
 Μαίονθ' ἀπέκτεινε. καὶ πάντα ἐπὶ τὸ σρατόπεδον ἦλ-
 30 θον· Ἀργεῖοι δ' καδοπιδέντες, προσήεσαν τοῖς τεί-
 χεσι. καὶ πυλῶν ἐπὶ ἑσῶν, Ἀδράστῳ μὲν ἐπὶ ταῖς
 Ὀμφαλίδας πύλαις ἔστη· Καπαίδῳ δ' παρὰ ταῖς Ωρυ-

Amphiaræus ad Proctidem : Hippomedon ad Oncaidē : Polynices, ad Hypsistam : Parthenopæus, ad Electram : demum iuxta portā Crenidem tentoria fixerunt. Sed ipse interea Eteocles Thebanos suos armis instruxit, constitutisque ductoribus pares paribus suas cuique copias regendas committit. Ad hac quī posset hostes superare, vaticinantium consilio conquirit. Erat per ea tēpora Thebis Tiresias vates, Eueris & Chariclonis Nympha filius, ab V dei unius Spartorum Satorumve genere oriundus, oculis captus; Deque huius cecitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Namque alij deorum ira, qui mortalibus, quæ latere voluissent, detegeret, excacatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minerva carissima esset, illum nudam per omnia Deam vidisse contigit: eamque manibus suis erutis illius oculis cacum fecisse: at Chariclo Palladem, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium aurium garritum intelligentem fecisse, eundemque cyaneo sceptro condonasse: quod gestas æque atque oculatus tuto incedebat. Hesiodus autē enarrauit, conspicatum aliquando Tiresiam non procul à Cyl-lene coeunteis angues baculo cecidisse, eumque de viro in mulierem mutatum fuisse, & rursus ita coeuntes eosdem serpentes observasse, & in priorem viri formam rediisse. Quocirca, Iuno ac Iupiter ambigētes mulieresne an viri maiorem in coeundo voluptatem caperent, hunc sibi litis arbitrum delegerunt. Tum ille de nouem ac decem, quæ inter coeundam voluptatis partes capiuntur, nouem mares, ac mulierem decē sentire iudicauit. Proinde illū Iunæ luminis usu priuauit. Cum Iupiter pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam cōcessit. Sunt qui Tiresiā Ioni Iunonique ita respondisse ferunt.

- 5 γίας· Ἀμφιάρεθ' ὃ παρὰ τὰς Περίτιδας· Ἰωπομέ-
 δων ὃ παρὰ τὰς Οἰνείδας· Πολυοίκης ὃ παρὰ τὰς
 Τ'ψίδας· Παρδενόπαιθ' , παρὰ τὰς Ηλέκτρας. Τυ-
 δαίς δὲ παρὰ τὰς Κελυίδας. χαδῶπις δὲ καὶ Ἐτεο-
 10 κλῆς Θηβαίους, καὶ καταπῆσας ἡγμόνας, ἴσοις [ἴσοις]
 ἔταξε· καὶ πῶς αὖ περὶ γούροιτο ὅθ' ὁπολεμίων ἐμαν-
 τεύετο. ἰὼ δὲ παρὰ Θηβαίοις μάστις Τειρεσίας
 Εὐήρης καὶ Χαιρέκλῆς νύμφης, ὑπὸ γένους Οὐδαίου τῆς
 Σπαρτῆς, ἡρόδμου τυφλὸς τὰς ὁράσεις. ὃ περὶ τῆς
 15 περφόσεως καὶ τῆς ματικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι.
 αἱ οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ Διῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτε
 τοῖς ἀνθρώποις, αἱ κρύπτην ἤδειλον, ἐμύονε. Φερε-
 κλῆς δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι. ἔσαν γὰρ
 20 τῶν Χαιρέκλῃ περσφιλῇ τῇ Ἀθηνᾷ, γυνὴν ὅπῃ
 πάντα ἰδεῖν. τῶν δὲ, ταῖς χερσὶ τὴν ὀφθαλμὸν αὐτῆς
 χαλασθέντων, πῦρ ἐποίησαν. Χαιρέκλῆς δὲ δεο-
 μένης ἀποκαταστῆσαι πάλιν τὰς ὁράσεις, μὴ δυνα-
 25 μένῃ τῆτο ποιῆσαι, τὰς ἀχόας διακαθάρας, ἀπασαν
 ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι σιωπῆσαι· καὶ σκῆπτρον αὐτῇ
 δωρεσάσθαι κυάεον, ὃ φέρων, ὁμοίως τοῖς βλέποντιν
 ἐβάδιζεν. Ἡσίοδος δὲ φησιν, ὅτι Διῶν αἰὶνῶν
 30 Κυλλήνῃ ὄφεισιν σιωπᾶσθαι, καὶ τούτους πρῶτας,
 ἐγγύετο ὅς αὐδ' ἐὼς γυνή· πάλιν δὲ τὴν αὐτῆς
 ὄφεισιν ὁρᾶσθαι σιωπᾶσθαι, ἐγγύετο ἀνὴρ. διό-
 25 ὃν Ἡρα καὶ Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες πότερον τὰς γυ-
 ναῖκας ἢ τὴν αὐδ' ἐὼς ἤδιδαι μᾶλλον ἐν ταῖς σιω-
 πῇσιν συμβαίνειν, τῷ περ ἀνέκρινον. ὃ δὲ ἔφη δεχά-
 νεια μοιρῶν παρὰ τὰς συνουσίας ὑσῶν, τὰς μὲν ἐν ἡμέ-
 30 ρα αὐδ' ἐὼς ἤδιδαι· τὰς δὲ δεκά, γυναικας. ὅθεν Ἡρα
 μὲν αὐτὸν ἐπύελυσεν. Ζεὺς δὲ τῶν ματικῶν αὐτῷ ἔ-
 δοκε. τὸ ὑπὸ Τειρεσίᾳ λεχθέν περὶ Δία καὶ Ἡραν

Parte vna è denis mas partibus oblectatur;
 At mulier solidum coitus capit ipsa decunsem.
*Longauam insuper Tirefia vitā fuisse proditur. Hic itaq;
 Thebanis futura predicens, eum victorem fore inquit, si
 Menæceus Creontis filius sese Marti victimam deuone-
 ret. Quod ubi Menæceus audiuit, seipsum ante portas
 mactauit. Deinde pugna commissa Cadmeos ad muros
 usque persecuti sunt, & arreptis scalis Capaneus in sum-
 mos muros conscendit, eumque Iupiter fulmine ictum in-
 teremit. Quo facto Argiui aufugiunt: in quo cum multi
 cecidissent, ex variisque exercitus sententia Eteocles &
 Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vul-
 neribus necant. Noua rursus pugna conferta Astaci filij
 rem fortissime gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem
 prostrauit* Leades Eteoclum. Amphidicus Parthenopæū,
 quē Euripides à Periclymeno Neptuni filio casum fuisse
 narrat. Melanippus ad hæc nouissimus Astaci filius, Ty-
 deum in ventre percussit: qui cum semianimis iaceret,
 Pallas ab Ioue impetratum remedium attulit, quo illum
 faceret immortalem. Quod cum accepisset. Amphiaræus,
 Tydeum osus, quoniam ipsum præter sententiam suam
 Arginos ad bellum Thebanum compulisset, defectum
 Melanippi caput ad eum tulit. Tydeus, quod ab eo vul-
 neratus esset, illud vltus est: nam diuiso eius capite cere-
 brū absorbit, id ubi Pallas animaduertit, indignata be-
 neficium eiuscemodi abstinnit, & inuidit. Inter hæc Am-
 phiaræo ad Ismenum amnem fugienti, prius quàm in hu-
 meris à Peryclimeno vulnus acciperet, demisso ab Ioue
 fulmine terra dehiscit. Mox ille cum curru simul, & Ba-
 tone auriga, sine, ut quidam ferunt, Elattono, eo terra
 biatu absorptus est, & postea nunquam visus. Illum enim
 Iupiter immortalitate donauit. Verum Adrastus ab*

Οἴλω μὲν μῆρ' ἴω δέκα μοιρῶν τερπεται ἀνὴρ
 Τὰς δὲ δέκ' ἐμπύμπλησι γυνὴ τερπουσα νόημα.
 Εὐχέτο δὲ καὶ πολυχρόνιος· ἔτος ἔν' Θηβαίοις μαν-
 τεύομεν, εἴτε νικήσιν, εἰ μὲν Μενεϊκὺς ὁ Κρεον-
 5 70 Ἀρησάμον αὐτὸν ἐπιδῶ. τῷτο ἀκούσας Μενει-
 κὺς ὁ Κρέονος, εἰαυτὸν παρὲς τῆς πύλων ἔσφαξε.
 μάχης δὲ ἡγομένης, οἱ Καδμείοι μέγχι τῆς τειχῶν
 συνεδιδώκησαν. καὶ Καπιδὲς ἀπείσας κλίμακα, ἐπὶ
 τὰ πείρη δὲ αὐτῆς ἀΐει· καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνῷ.
 10 τῷτου δὲ ἡγομένης, πτόπαιον τῆς Ἀργείων γίγεται.
 ὡς δὲ ἀπώλλυντο πολλοὶ, δοῖαν ἑκατέρωθεν τοῖς
 στρατεύμασι, Ετεοκλῆς καὶ Πολυνείκης παρὲς τῆς βασι-
 λείας μονομαχοῦσι, καὶ κτάνοισιν ἀγῆλεις. καρτερὰς
 δὲ πάλιν ἡγομένης μάχης, οἱ Ἀσκαοὶ πῦδες ἤει-
 15 σουσιν· Ἰσμερος μὲν γὰρ Ἰσπομέδοντα ἀπέκτεινε.
 Λαάδης δὲ, Ετίεχλον. Ἀμφίδιχος δὲ, Παρδενόπαιον.
 ὡς δὲ Εὐειπίδης φησὶ, Παρδενόπαιον ὁ Ποσειδῶν
 παῖς Περικλύμενός ἀπέκτεινε. Μελαΐππος δὲ ὁ
 λοιπὸς τῶν παίδων, εἰς τὴν γαστέρα Τυδεία πτερώσκει.
 20 ἡμιδμήτης δὲ αὐτὸς κείνους, παρὰ Διὸς αἰποσαμένη
 Ἀθυσᾶ φάρμακον ὠύεργα, δι' ἣ ποιεῖν ἐμελλεν
 ἀθάνατον αὐτόν. Ἀμφιάρεός δὲ αἰθόμενός τῷτο,
 μῶν Τυδεία, ὅπ' ἔδωκε τὴν ἑκείνου γῶμιν εἰς
 25 Θήβας ἐπεισὶ τὸς Ἀργεῖους στρατεύεας, καὶ Μελαΐπ-
 που κεφαλὴν ὑποτεμών, ἔδωκεν αὐτῷ. πτερωσόμενός
 δὲ Τυδεὺς, ἔκτεινεν αὐτόν. ὁ δὲ διελὼν καὶ ἐξέσκα-
 λον, ἔξερδ' ὤφθη αὐτόν. ὡς δὲ εἶδεν Ἀθυσᾶ, μν-
 σαχέεισα, καὶ ἐλεγκσίαν ἐπέχε τε καὶ ἐφρόνησεν. Ἀμοια-
 30 ρῆα δὲ οὐρανὸν παρὰ πτερυγὸν Ἰσχυλὸν παρὲς ἑσπε-
 ροκλυμένην τὴν νύκτα πτόβη, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν, τὴν
 γῆν ἐσπασεν. ὁ δὲ σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ ὠϊόγῳ βα-
 τυνε, ὡς δὲ ἐνιοὶ ἑλατήων, ἐκέρφθη, καὶ Ζεὺς ἀθανάτων

Arione equo vectus in tutum euasit. Hunc Ceres in Erinnyis formam versa, ex Neptuni concubitu genuit. Creon Thebanorum regnum adeptus, Arginorum cadauera insepulta proiecit. Quinetiam, ubi edicto precepit, ne quis ea sepelire curaret, custodes apposuit. Antigone verò sola Oedipoda filiarum superstes, Polynicis corpus qua occulte humandum curarit, à Creonte depressa, viua conicitur in sepulcrum. Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiae aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadaverum tumulandi potestatem precabatur. Tum Athenienses comparatis militum copijs duce Theseo Thebas capiunt, cadauera suis sepelienda concesserunt. & in Capanei rogam conflagrantem coniux Enadne Iphidis filia seipsam cōiecit, & suo cum marito concremari non subterfugit. Decimo autem post anno casorum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni, ac si dicas Latine, posterij, paternas cades ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum scitantijs ipsis Deus victoriam vaticinatur, si Alcmaone duce bellum capebant: sed Alcmaon huiusce expeditionis praefecturam detrectabat, prius quàm de matre supplicium caperet: nihilo tamen secius ad id bellum concedit. Nam cum Eriphyle à Thersandro Polynicis filio monile & peplum accepiisset, eorum quoque filios ad eam provinciam belli capeffendam induxerat. Delecto igitur sibi omnium calculis Alcmaone Imperatore, ij Thebas oppugnatum ierunt: qui vero hanc militiam secuti sunt, hi fuerunt, Alcmao, Amphiloehus, Amphiarai filij, Aegialeus Adraasti, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopei, Capanei Sthenelus, Polynicis Thersander, Eurypylus Mecistei. Sed hi ante omnia finitimos circa vicos depopu-

- αὐτὸν ἐποίησεν . Ἀδραστος δὲ μόνον ἴσπος διέσωσεν
 Λεῖων . τῆτον ἐκ Ποσειδῶν^Θ ἐγλήνησε Δημήτης εἰχα-
 δεῖσα Εἰρινυῖ καὶ τὴν συνεσίαν . Κρέων δὲ τὴν Θη-
 καίων βασιλείαν ὄψαλαβὼν , τὰς τῆς Ἀργείων νεκρῶν
 5 ἔρριψεν ἀτάφους . καὶ κηρύξας μηδένα δάψειν , φυ-
 λακας κατέστησεν . Ἀντιγόνη δὲ μία τῆς Οἰδίποδος
 θυγατέων κρύφα τὸ Πολυαεΐκοις σῶμα κλέψασα ἔ-
 दाψε . καὶ φωραδῆσα ὑπὸ Κρέοντι^Θ , αὐτῇ τὰ
 φω ζῶσαν ἐνεκρύψατο . Ἀδραστος δὲ εἰς Ἀθῶνας ἀφι-
 10 κόμην^Θ , ὅπῃ τὸν Ελέν βωμὸν κατέφυγε . καὶ ἱκα-
 τηεῖαν διῆς , ἠξίε δάψειν τὰς νεκρῶν . οἱ δὲ Ἀθη-
 ναῖοι μὲν Θησέως στρατεύσαντες , αἰετοῖσι Θήβας . καὶ
 τὰς νεκρῶν τοῖς οἰκείοις διδῶσαι δάψαι . τῆς δὲ Κα-
 παίεως κακομένης πνεῶς , Εὐάδην ἢ Καπαίεως μὲν
 15 γυνή , θυγάτηρ δὲ Ἰφιδος , ἑαυτὴν βαλῶσα συγχά-
 τεκμάετο . μὲν δὲ ἔτι δέκα οἱ τῆς ἀπολομένων παῖ-
 δες , κληθέντες Ἐπίγονοι , στρατεύειν ἐπὶ Θήβας παρη-
 ρουῶτο , τὸν τῆς πατέων θάνατον πικρῶσάσαι βυ-
 λόμμοι . καὶ μαντευομένοις αὐτοῖς , ὁ θεὸς ἐδέξατο
 20 νίκην , Ἀλκμαίων^Θ ἡγούμενον . ὁ μὲν οὖν Ἀλκμαί-
 ων ἡγεῖσθαι τῆς στρατείας ἐ βυλόμμοι^Θ , πρὶν πῖσαι^Θ
 τὴν μητέρα , ὅμως στρατεύεται . λαβῶσα γὰρ Εὐφύλη
 παρὰ Θεοσάνδρῃ τῇ Πολυαεΐκοις τὸν ὄρμον , καὶ τὸν
 πέπλον , σιωπέσι καὶ τὰς παῖδας στρατεύεται . οἱ δὲ
 25 ἡγεμόνα Ἀλκμαίωνα ἐλόμμοι , Θήβας ἐπολέμουν . ἦν
 δὲ οἱ στρατευόμενοι οἶδε , Ἀλκμαίων Ἀμφιαράν , καὶ
 Ἀμφίλοχον Ἀιγαλεὺς Ἀδράστου Ἀιομήδης Τυδείας .
 Πέριμαχος Παρθενόσαιν Ἀδάνελος Καπαίεως Ἐφ-
 σουνδρος Πολυαεΐκοις Ἐυρύπυλον Μηκισέως ἔπει
 30 παρῶτον μὲν πορδούσε τὰς περὶ κόμας . ἔπειτα τῆς

lantur. qua in re Thebani suis opem lataturi eruptione facta, Laodamante Eteoclis filio duce, fortissime pugnant: Siquidem Laodamas Egialeum necat, Laodamanta vero Alcmaeon, quo caso Thebani ad mœnia confugiunt. qui Tiresiæ vatis consilio moniti ad hostes faciales de pace petenda mittuntur. Ipsi vero interea fugam capessunt: siquidem coniugibus, liberisque suis omnibus supra vehicula collocatis, relicta urbe abierunt, atque ubi per noctem ad Tilphusium fontem pervenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam avidissime bibisset, impronisa ac repentina morte, vitam reliquit. Thebani vero diu multumque peruagati. Hestiaam urbem ab se conditam incoluerunt. Argini interea cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, ac prada collecta, & muros euertunt, ac urbem totam deuastant, ac prada partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tirisiæ filia, cui Manto nomen erat: voverant enim ipsi, captis direptisque Thebis, spoliis præstantissimum ac nobilissimum illi dona missuros. post, ubi ab Arginis Theba capte sunt, Alcmaeon, quod in eum quoque dona Eriphylem matrem cepisse rescivisset, maiori succensus est iracundia, & accepto ab Apolline responso, eam necavit. Nec desunt, qui Amphilocho etiam germani fratris adiumento matri suæ cadem intulisse Alcmaeonem memoria mandarunt; tamen si plures sint auctores, qui nullius auxilio id facinus ab eo commissum fuisse testentur. Alcmaeonem vera ob infelicissimæ matris suæ finem furis exagitarum ac furibundum legitur in Arcadiam imprimis ad Oicleum se recepisse. Illinc autem Psophidem, ad Phegeum commeasse, à quo lustratum, cadis ergo Arsinoen eiuscæ filiam uxorem duxisse, cui etiam monile ac peplum dono dedisse. Postea vero quam

Θηβαίων ἐπιλαδόντων, Λαοδάμαν¹ ὃν ἔπεσεν
 ἡρυνμένον, γῆμαίως μάχοντα. καὶ Λαοδάμας μὲν Λι-
 μαλία κλείνει· Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων. καὶ μὲν
 τὸν τότε θάνατον, Θηβαῖοι συμφύρουσιν εἰς τὴν
 5 τείχη. Τειρεσίη δ' εἰπὺς τοῖς αὐτοῖς πρὸς μὲν Ἀρ-
 ρεῖους κήρυκα περὶ διαλύσεως ἀποσέλλειν, αὐτοὺς δὲ
 φάσκειν· πρὸς μὲν τοὺς πολεμικοὺς κήρυκα πέμπουσιν,
 αὐτοὶ δ' ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπώμας τέκνα καὶ
 10 γυναικας, ἐν τῇ πόλει ἐφύγον. νύκτωρ δὲ ἐπὶ τῇ
 λεγόμενῃ Τελφυσίαν κρήνῃ παρὰ γυμνασίῳ αὐτῶν,
 Τειρεσίας ὑπὸ ταυτοῦ πῶν, αὐτῷ τὸν βίον κατέστρεψε.
 Θηβαῖοι δὲ ἐπὶ πολὺ διελθόντες, πόλιν Ἐστίασιν
 κτίσαντες κατήκτισαν. Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν δῖον
 15 καὶ συναδρόχοισι τῷ Λαίῳ, καὶ καὶ παρὰ τοῖς τεί-
 χεσι τῇ δὲ Λαίᾳ μέγας εἰς Δελφοὺς πέμπουσιν Ἀπόλ-
 λωνι· καὶ τῷ Τειρεσίᾳ θυγατέρα Μαντώ. ἤνυσαντο γὰρ
 αὐτῷ Θήβας ἐλόντες, τὸ κάλλιστον ἦν λαφύρον ἀνα-
 20 θήσιν· μὲν δὲ τῶν Θηβαίων ἄλωσιν, αἰδομένη
 Ἀλκμαίων, καὶ ἐπ' αὐτὸν δῶρα εἰληφύϊαν Εὐφύλῳ
 τῷ μητέρᾳ, μάλλον ἡγαάκτισε. καὶ χηρσαίῃ Ἀ-
 πόλλωνι αὐτῷ, τῷ μητέρᾳ ἀπέκτεινε. ἔνιοι μὲν
 μάλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείναι
 25 τῷ Εὐφύλῳ· ἔνιοι δὲ ὅτι μόνον. Ἀλκμαίωνα
 δὲ μετὰ τὴν Εὐριννίαν τῇ μητρὶ φόνον. καὶ μεμνηὼς,
 πρὸς μὲν εἰς Ἀρχαδίαν πρὸς Οἰκλίαν παρὰ γένετα·
 ἐκείθεν δὲ εἰς Ψωφίδα πρὸς Φηγέα. καὶ παρὰ τοῖς δὲ
 30 ὑπ' αὐτῷ, Ἀρσινόῃ γαμῇ τῷ τότε θυγατέρᾳ.
 καὶ τὴν τοῦ ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔδωκε πάντῃ. γῆ-
 μένης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὴν ἀρόρου, χηρ-

ea de causa summa frugum inopia ac fame laboraretur, consultus Apollo, id ex oraculo respondit: Ad Acheloum commigrandum, ab eoque urbem capiendam. Igitur Calydonem primum ad Oeneum proficiscitur, eiusque hospitio usus est. Inde ad Thesprotos profectus ab eorum finibus repellitur. Demum, ad Acheloi fontes concessit, ab eoque expiatur: nec non illius filiam Callirrhoen, & quem locum Achelous exaggerarat, urbem ibi ab se constructam habitavit. Mox autem Callirrhoe monilis peplique habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coitiram nunquam, dictisabat. Quāobrem Alcmaeon in Psophidem profectus, Phegeo dixit vaticinio fuisse rennuntiatum, se furore tum liberatum iri cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit, & peplū. Hac ille Alcmaeonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo renunciatum esset, quod hac ad Callirrhoen ferret, is insidijs à Phegei Liberis Temeno & Axione patris imperio circumuentus è medio tollitur. Arsinoen vero id factum increpantem Phegei filij coniectam in arcam, Tegeam transfuehunt, atque Agapenori tradunt, ementiti Alcmaonem ab ea fuisse interfectum. Caterum Callirhoe audito Alcmaeonis interitu, dum secum rem habet Iupiter, ab ipso flagitat ut ij, quos ex Alcmaeone liberos sustulisset, necem paternam ulciscerentur, repente adulta iam atate forent. Qua re impetrata, adulti planè filij repente ad patris ultionem exilierunt. Quo etiam tempore Phegei filij Pronous & Agenor, ut monile ac peplum Delphico Apollini dedicaturi ferebant, ad Agapenorom, & Alcmaeonis filij Amphoterusque & Acarnan una diuertunt, ubi casis patris sui intersectoribus, profecti Psophidem, factoque in regiam impetu, Phegeum & uxorem eius occidunt, sed fugien-

- οὐντος αὐτῷ τῷ θεῷ, πρὸς Ἀχελῶν ἀπέναι, καὶ
 παρ' ἐκείνον πόλιν διαλαμβάνειν· τὸ μὲν πρῶτον πρὸς
 Οἶνέα παρεγγίνεται εἰς Καλυδῶνα, καὶ ξενίζεται παρ'
 αὐτῷ· ἔπειτα ἀφικόμενος εἰς Θεσπρωτοῖς· τῆς χώρας
 ἀπελαύνεται. τελευτῶν δὲ ἐπὶ ταῖς Ἀχελῶου πηγαῖς
 παρεγγνόμενος, καὶθαίρεται τε ὑπ' αὐτῷ, καὶ τὴν
 ἐκείνου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει. καὶ ὃν Ἀχε-
 λῶος προσέχων τὸ πον, κτίσας κατόκησε. Κηφίρ-
 ροῆς δὲ ὕστερον τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐπιδυ-
 10 μύσης λαβεῖν, καὶ λερύσης ἐσυνοικήσιν αὐτῷ εἰ
 μὴ λάβοι τῶντα· διὸ παρεγγνόμενος εἰς Ψωείδα
 Αλκμαίων, φηγεῖ λέγει τετρασπῖσαι τῆς μανίας ἀ-
 παλλαγῇ ἑαυτῷ, ὅταν ᾗ ὄρμον εἰς Δελφούς κομίσας
 ἀναθῇ, καὶ ᾗ πέπλον· ὁ δ' ἔπειθ' ἰδὼς δίδωσι. μινύ-
 15 σαι δ' ὅ δ' ἐκείνου, ὅπ' Κηφίρρῳ τῶντα λαβὼν
 ἐκόμizεν, εἰσεδραδείς ὑπὲρ τῷ Φηγέως παῖδων [Τημέρεα
 καὶ Ἀξίωνος] ἐπιτάξαντος τῷ Φηγέως, ἀναίρεται. Ἀρ-
 σινόων δ' ἐμφομένῳ, οἱ τῷ Φηγέως παῖδες ἐμβλε-
 σάντες εἰς λάρνακα, κομίζουσιν εἰς Τέγαν, καὶ δίδου-
 20 σιν Ἀγαπήνοει, κατὰ δ' ὁσάμενοι τῷ Αλκμαίωνος αὐτῷ
 φόνον. Καλλιρρόῃ δ' ἡ τῷ Αλκμαίωνος ἀπώλειαν μα-
 ρδοῦσα, πηυσιάζοντι αὐτῇ τῷ Διὸς, αἰτεῖται τὰς
 γέγονημένους παῖδας ἐξ Αλκμαίωνος αὐτῇ γυνέσθαι
 τελεῖν, ἵνα τὸν τῷ πατρὸς πόνονται φόνον. γήρομε-
 25 νοι δ' Ἰφιδάφνης οἱ παῖδες τέλειοι, ἐπὶ τῷ ἐκδικίαν
 τῷ πατρὸς ἐξήεσαν. καὶ τὸν αὐτὸν δ' ἡμερὴν, οἵτε
 Φηγέως παῖδες Πέρονος καὶ Ἀγνώωρ εἰς Δελφούς κο-
 μίζοντες ἀναθῆναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πέπλον, κατὰ-
 λυσι πρὸς Ἀγαπήνορα, καὶ οἱ τῷ Αλκμαίωνος παῖ-
 30 δες, Ἀμφότεροί τε καὶ Ἀγαρνά. καὶ ἀνελόντες τὰς
 τῷ πατρὸς φονέας, παρεγγνόμενοί τε εἰς Ψωείδα, καὶ
 παρελθόντες εἰς τὰ βασιλεια, τὸν τε Φηγέα καὶ τὴν

reis Tegeam usque Psophiam insecuti sunt: verum Tegeensium ope, & Argiuorum quorundam adiuncta, fugatis Psophidijs incolumes euaserunt. Quique, ubi rem gestam omnem matri declarauit, moni e simul. & populum, Delphos profecti ex Acheloi imperato, Apollini consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colonis Acarnaniam cōdunt. Atqui Euripides Alcmaonē inquit per insanie tempora, ex Mantone Tiresia filia duos suscepisse, marem scilicet Amphilochem, & feminei sexus Tisiphonen; Tralatos deinde pueros Corinthum, Creonti Corinthiorum regi alendos dedisse: ac Tisiphonen forma præcellentissima à Creontis coniuge diuenditam fuisse, dum tacite; ne eam Creon maritus in coniugium sibi caperet, subueretur. Alcmaonem vero hanc mercatum esse, cum suam ipsius filiam seruituram seruitutem nesciret; Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum, & filium etiam ipsum tulisse. Dein Amphilochus Apollinis oraculo monitus, Argos Amphilochem habitatum concessit.

Iam vero redūdum est ad Pelasgum, quem Acusilaus, ut antea monuimus, Iouis & Niobes filium ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet: cuius, & Melibææ Oceani filia, siue, ut alij volunt, Cyllenes Nympha filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina, Manalus, Thesprotus, Helix, Nyctimus, Pencetius, Cancon, Mecisteus, Opleus, Macareus, Macednus, Horus, Polichus: Acontes, Euamon, Ancyor, Archebates, Carteron, Ægæon Pallas, Eumon, Canethus, Prothous, Linus, Cōrethor; Manalus, Teleboas, Physisus, Phassus, Phthius, Lycius, Alipherus, Genetor, Bucolus, Socleus, Phinens, Eumetes,

ἡρώδης.

- γυναικα αὐτῇ κτίνοισι διωχθέντες δὲ ἄχρ' ὅτε Τεγίας,
 ἐπιβοηθουσάντων Τεγατῶν, καὶ πρὶν Ἀργείων, ἐστῶ-
 θησαν, εἰς ρυήμι τ' Ὑφιδίων τραπύντων. δηλώσαν-
 τες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τὸν τε ἔρμον καὶ τὸν πύ-
 5 πλον ἐλθόντες εἰς Δελφὶς ἀνέδυντο, καὶ πρῶτα ξένῳ
 Ἀχιλῆϊ. πορδύδντες δὲ εἰς τὴν Ἥπειρον, σωμα-
 θροῖοισιν οἰκήτορας, καὶ κτήσοισιν Ἀχαρνανίαν. Εὐ-
 εϊπίδης δὲ φησιν, Ἀλλ' μαίονα καὶ τὸν τῆς μαυρίας χρο-
 νον, ἐκ Μαντῆς Τειρεσίης, παῖδας δύο θυνῆσαι, Ἀμ-
 10 φίλοχον, καὶ θυγατέρα Τισφόνιω. κομίσαντα ὃ εἰς
 Κόεινδον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφει Κοεινδίων βασιλεῖ
 Κρέοντι. καὶ τὴν μὲν Τισφόνιω διενεγκοῦσαν ἐμμερία,
 ὑπὸ τῆς Κρέοντι γυναικὸς ἀπεμπωληθῆναι, διδοί-
 κίας μὴ Κρέων αὐτῇ γαμετῶν ποιήσεται. τὸν δὲ
 15 Ἀλκμαίονα, ἀρρεσάσαντα ταύτῃ ἔχον, ἐκ εἰδότη
 ἑαυτῇ θυγατέρα θοράπαιναν. παραγνύμενον δὲ εἰς
 Κόεινδον ἐπὶ τὴν αὐτῆς τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν ὑδὸν
 κομίσασθαι. καὶ Ἀμφίλοχος καὶ χηφικὸς Ἀπώλωνος,
 Ἀμφιλοχικὸν ἄρτος ἔκκησιν.
 20 Ἐπειὰ γὰρ μὲν ὃ νῦν πάλιν ἐπὶ τῇ Πέλασγον, ὃν Ἀ-
 κουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ ὑπὲρ τοῦ.
 Ἡσίοδος δὲ αὐτὴν χθονά. τέκον καὶ τὴν Ὀκίαν, ὃν θυγατρός
 Μελιβοίας, ἣ καθάπερ αἰετοὶ λέγουσι, ὑμφοῖς Κυλλίνης,
 παῖς Λυκάων ἐγένετο. ὃς βασιλεύων Ἀργείων, ἐκ πελ-
 25 λῶν γυναικῶν πεντήκοντα παῖδας ἐγέννησε· Μαίνα-
 λον, Θεαρεφὸν, Ἑλικᾶ, Νύκπμον, Πάριον,
 Καύκωνα, Μηκισέα, Ὀπίεα, Διακάρεα, Μάκεδνον,
 Ὀρεν, Πόλιχον, Ἀχόντιω, Εὐαίμονα, Ἀγκύορα, Ἀρ-
 χεράτιω, Καρτίερανα, Αἰγαίωνα, Πιθήαντα, Εὐμόνα,
 30 Καρήνδον, Πρύδον, Λίον, Κορέδοντα, Μαίνκλον, Τη-
 λεόαν, Φύσον, Φάωπον, Φθίον, Λύκιον, Ἀλίφην,
 Γενέτορα, Βυκολίωνα, Σώκλεια, Φινέα, Εὐμήτιω,

Harpaleus, Porthæus, Platon, Aemon, Cynathus, Leon, Harpalycus, Heraeus, Titanas, Mantinus, Cleitor, Stymphalus, Orchumenus, Nyctimus iunior. Hi cum superbia cum impietate cunctis mortalibus antesteterunt. Quare Iupiter, ut horum impietatis periculum faceret, sumpta hominis mercenarij forma, ad eos accedit. Tum hi simulque eum conspiciuntur, inuitatum hospitum domo sua excipiunt. Huic ingulati è conterraneis pueris unius viscera, sacris admista, Manali fratris natu maioris suasu comedenda apposuerunt. At Iupiter id genus mensæ maximum in modum aspernatus enervit, & eo ipso in loco, ubi nunc Trapezus (id enim loci nomen est) spectatur. Caterum Lycaonem, ac eius liberos, præter Nyctimum novissimum omnium, fulmine percussos concremavit. Terra interim sublatis in altum manibus, ac Iovis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compescuit. Enimvero Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluvium consequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate ac scelere factum fuisse scribunt. Emmelus vero & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrant. Quam quidem Hesiodus unam è nymphis esse recensuit. Asiæ autem eam Nycteo, at Pherecydes Ceteo natam esse referunt. Hac quod cum Diana venandi studio oblectata, eandemque stolam induta, secum inibi se virginitati addictam fore iuravit. Verum huius forma captus Iupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, siue, ut quidam, in Apollinem versus, inuitam subegit. Quod cum Iupiter Iunonem latere studeret, eam in urse faciem vertit: Iuno interea Diana, ut immanem belluam sagittis configat, persuasit. Nec desunt auctores, qui referant, illam promissa virginitatis violata causa sagittis à Diana percussam

Ἀρπαλία, Πορδία, Πλάτωνα, Λίμονα, Κωκυίδον,
 Λέοντα, Ἀρπάλυχον, Ἡραία, Τιτάναν, Μανπίον,
 Κλείτορα, Στύμφαλον, Ορχομήδον, Νύκτιμον τ' ἰεώ-
 τερον. οἱ τοὶ πάντας ἀνδράποισ ὑπερέβδηον ὑψήφα-
 νσία καὶ ἀσβεβία. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βυλόμηνθ' ἑλὼ
 ἀσέβησαν πειρᾶσαι, εἰκαδὺς ἀνδρὶ χερσὶν ἡγή-
 νεται. οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλέσαντες, σφά-
 ξαντες ἔνα τ' ἐπιχρείων πῦδα, τοῖς ἱερεῖς τὰ τέ-
 του σπλάλῃα συναναμίξαντες, παρέδουκεν [τῇ τρα-
 πίῃ] συμβυλάσασθαι τῷ πρεσβυτέρῳ ἀδελφεῖ Μαι-
 νάλῳ. Ζεὺς ὃ [μυσσυχθεῖς] τῷ μὲν τραπίζας αὐ-
 πρεψεν, ἔνθα νῦν τραπίζῃς καλεῖται ὁ τόπος. Λυ-
 χάονα ὃ καὶ τὸς τέτου πῦδας ἐκεραύνωσιν χωρὶς τῷ
 νεωτάτῳ Νυκτίμῳ. ἀναχρῶσα γὰρ ἡ Γῆ ταῖς χεῖρας,
 καὶ τῆς δεξιᾶς τῷ Διὶ ἐφαψαμένη, τῷ ὀρθῷ κατί-
 πωσι. Νυκτίμῳ ὃ τῷ βασιλείᾳ ὄφρα λαβόνθ' ὃ
 ἐπὶ Δόχαλειῳ κατεκλυσμός ἐγένετο. τῷ πεν ἔνιοι
 φασὶ διὰ τὴν ἧ' Λυχάονθ' παίδων διασέβησαι γεγε-
 νῆσθαι. Εὐμηλθ' ὃ, καὶ πινεσ ἔπρεσι, λέρουσι Λυ-
 χάονι καὶ θυγατέρεσσι Κόμισσιν γυνώσθαι. Ἡσίωδῳ μὲν γὰρ
 αὐτῷ μίαν ἦν ἧ' Νυμφῶν λέγει. Ἄσθ' ὃ Νυκ-
 τίως· Φερεκίδης ὃ Κητέως. αὐτῇ σιῶθηρες Ἀρτέμι-
 δος ἦσα, τῷ αὐτῷ ἐκείνῳ σελῶ φοροῦσα, ὅμο-
 σιν αὐτῇ μέναι παρθένον. Ζεὺς δὲ ἐραδὺς, ἀκύν-
 ση σιῶνάζεσθαι, εἰκαδὺς, ὡς μὲν ἔνιοι λέρουσιν,
 Ἀρτέμιδι· ὡς δὲ ἔνιοι, Ἀπόλλωνι. βυλόμηνθ' δὲ
 Ἡραν λαθεῖν, ὅτε Ἄρκτον μετεμόρφωσεν αὐτῷ. Ἡ
 δὲ ἐπίσιεν Ἀρτεμιν, ὡς ἄξιον θηρίου καταποξέυσαι.
 εἰσὶ δὲ οἱ λέροντες, ὡς Ἀρτεμις αὐτῷ κατεπόξω-
 σεν, ὅπ' τῷ παρδινίᾳ ἔκ ἐφύλαξεν. ἀπολομένης

sam obijisse. Qua demum sublata Iupiter adreptum infantem in Arcadia Maia nutriendum dedit, eique Arcadi nomen imposuit: & Callisto inter astra collocavit, ursamque nominavit. Insuper ex Arcade ac Leaneira Amycla filia, aut Meganira Croconis filia; ut autem Eumelus ait, ex nymphea Chrysopea nati sunt filij Elatus & Aphidas. qui terram partiti sunt. Summa vero potentia penes Elatum fuit. Hic ex Laodice filia Cinyre Stymphalum & Pereum gignit. Sed Aphidas Alenum, & Schenebœam, qua Prætonupsit. Alei vero & Neera Perce filie, Auge quidem femina, marces autem, Cephæus ac Lycurgus. Hac igitur ab Hercule vitata infantem intra Palladis lucum celavit: ubi prius illius sacerdoti præfuit. Cum vero ingrauesceret annona, ut plane famos immineret, quod terra sterilitate laboraret: atque oraculis significaretur, in Minervæ luco quandam latere impietatem, deprehensa demum à patre puella, Nauplio occidenda traditur. à quo cum illam Teuthras Mysorum dynastes accepisset, vitavit, & infans Parthenio in monte exponitur: quod cerva de suis uberibus alimentum suppeditavit, Telephus est appellatus: atque à Corythi bubulcis nutritus, ac perquisitis parentibus Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in Mysiam concedit, & puer à Teuthrance adoptatur: eoque vita functo Mysia regni heres instituitur. At è Lycurgo, & Cleophile, siue Eurynome, nati sunt, Ancæus, Epochus, Amphidamas, & Idæus. ex Amphidamante vero Milanion, & Antimache filia. quam duxit Eurystheus. Ex Iaso & Clymene Minya filia nascitur Acalanta: cuius pater mascula prolis cupidus, eam exposuit: ad quam ursæ sæpenumero veniens ubera protendebat: eamque demum venatores inuentam penes se educarunt.

- ὃ Κόμιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀρπάσας, ἐν Ἀργαδίᾳ δι-
 δωσιν ἀνατρέφειν Μαίᾳ, περὶ ταχράους Ἀρχάδα· πῶς
 ὃ Κόμιστῶ κατασεύσας, ἐκάλεσεν Ἀρκτον. Ἀρχάδος
 ὃ καὶ Λεωνέας τῆς Ἀμύκλη, ἢ Μεγανέας τῆς Κρό-
 κων· ὡς ὃ Εὐμηλὸς λέγει, ὑμῆρης χρυσωπείας,
 ἐγχοῦντο παῖδες Ἑλλάθι καὶ Ἀφείδας. ἔποι πῶς γλυ-
 εμεύσωντο. τὸ ὃ παῶ κράτος εἶχον Ἑλλάθι· ὃς ἐκ
 Λαοδίχης τῆς Κινύρου, Στύμφαλον καὶ Περέα τεκνοῖ.
 Ἀφείδας ὃ Ἄλκον καὶ Σθενέβοιαν, ὡς γαίῃ Περῆτος.
 10 Ἀλέκ ὃ καὶ Νεαίρας τῆς Περέως, θυγάτηρ μὲν Αὐγῆ.
 υἱὸς ὃ Κηφεὺς καὶ Λυκοῦργος. αὐτὴ μὲν ἔν θ' Ἡρα-
 κλῆς φθαρεῖσα, κατέκρυψε τὸ βρέφους ἐν τῷ τριμένῳ
 τῆς Ἀθίνας, ἧς εἶχε ἔκτεσιν ἰσχυρῶν. ἀκάρπυ δὲ τῆς
 γῆς μὲνέσης, καὶ μινυόντων τ' ἡρησμάτων εἶναι π' ἐν
 15 τῷ τριμένῳ τῆς Ἀθίνας δυνάστημα, φασγανεία ὑπὸ
 τοῦ πατρὸς, παρεδόθη Ναυκλίου ἐπὶ θανάτῳ· παρ' ὃ
 Τάδρατος ὁ Μουσῶν δυνάστης παρελαβὼν αὐτὸν ἔφθερε·
 τὸ ὃ βρέφους ἐκπιδὲν ἐν ὄρει Παρθένῳ, θηλῶν ὑπο-
 χύους ἐλάφου, Τήλερθ' ἐκλήθη. καὶ τρεῖς ὑπὸ τοῦ
 20 Κοείδου ἐκκόλων, καὶ ζήτησας τὸς γονέας, ἦσαν εἰς
 Δελφοὺς. καὶ μαδῶν παρὰ τοῦ θεοῦ φερόμεναι εἰς Μυ-
 σίαν, θετὸς πῶς Τάδρατος γίνεταί· καὶ τελευτῶντος
 αὐτοῦ, διαδοχὸς τῆς δυνάστεως γίνεταί. Λυκοῦργου ὃ καὶ
 Κλειοφίλης ἢ Εὐρυόμης, Ἀγχαῖθ' καὶ Ἐποχός, καὶ
 25 Ἀμφιδάμας, καὶ Ἰδαῖθ'. Ἀμφιδάμαντος δὲ Μελα-
 νίων, καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχη, ὡς Εὐρυδεὺς ἐγνημῶ.
 Ἰάσου δὲ καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου, Ἀταλάντῃ ἐγ-
 νετο. ταύτης ὁ πατὴρ ἀρρένων παίδων ἐπιθυμῶν, ἐξέ-
 30 δηκὴν αὐτὴν ἀρκίθ' ὃ φοιτῶσα πολλάκις θηλῶν ἐδί-
 δου· μέγας δ' ἄρ' ὄντες κωμητοὶ παρ' ἑαυτοῖς ἀνέτρεφον.

Atalanta deinde adulta iam ætatis se virginem servabat, & venando in solitudine armata permanebat. Quin etiã ubi inniolata virginitati sue à Rhæco & Hylao centauris vim parari perspicit, hi sagittis ab ea perfossi conciderunt: devenit præterea una cum viris præclarissimis non ad venationem modo in Calydonium agrum indictam, sed etiam ad certamen in Pelia honorem institutum propositumque, ubi cum Peleio luctata est, ac palmam inde est consecuta. Cum vero Atalanta non ita multo post genitores suos reperisset, ac patris suâs ad virum capiendum induc-ta esset, in stadium abit, in cuius medio triens cubitum palmam defigit. Hinc procantium virorum cursibus deductis armata decurrebat. In quibus qui vincebatur, cades: at victori Atalanta coniugium debebatur. De-num post multorum cades, Milanion eius amore inflam-matus, aureis malis, quæ à Venere dono acceperat, secum allatis, in illud decurrendi certamen descendit: ea in ad-currentem puellam insequens obijcit. Tum Atalanta, dū in proiectis pomis à terra colligendis occupatur, cursu de-nicta est. Sic itaque Milanion Atalanta coniugio potitus est. Sed fama est, eos aliquando per venationis otium in Iovis lucum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes, in leones transformatos fuisse. Hesiodus autem, ac pluri-que alij, Atalantam non Iasi, at Schœnei filiam fuisse me-morant. Euripides, è Manalo ortam, nec eam Mila-nioni, sed Hippomeni nuptam dicit. Atalanta hæc è Mi-lanione, siue, ut alij volunt, ex Marte, Parthenopam, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit. Sed ex Atlan-te, ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadia monte na-ta sunt filia septem, quibus Pleiadibus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Celano, Eleëtra, Sterope, Tay-gete, Maia, de quibus Steropen Oenamaus uxorem sibi

- τελέα ἢ Ἀταλάντῃ γηομένη, παρδένον ἑαυτῷ ἐ-
 φύλαπεν· καὶ θηράσας ἐν ἐρήμῳ, χαθωπλισμένη
 διεπέλει. βιάζεσθαι ἢ αὐτῷ ἐπιχειροῦντες Κένταυροι
 Ροῖκος καὶ Τλαῖθ, καταποξιδέντες ὑπὸ αὐτῆς ἀ-
 5 πίθανον. παρεχόετο δὲ μετὰ τῆς ἀρίστεων καὶ ἐπὶ
 τὸν Καλυδόνιον κῆρυγ, καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Πελοία π-
 δέντῳ ἀγῶνι, ἐπάλασσε Πηλεΐ, καὶ ἐνίκησεν. αὐδ-
 οροῦσα δὲ ὑπερὶ τὰς γυνείας, ὡς ὁ πατὴρ γαμέειν
 αὐτῷ ἐπιδεν, ἀποῦσα εἰς σαρδιαῖον τόπον, καὶ
 10 πῆξασα μέσον σκόλοπα τρείπχυν, ἐντεῦθεν τῇ μνη-
 σευομένην τὰς δρόμοις προΐουσα, ἐπρόχασσε χαθω-
 πλισμένη. καὶ καταληφθέντι μὲν αὐτῇ θανάθω ὠ-
 φείλετο· μὴ καταληφθέντι δὲ, γάμος. ἦδη δὲ πολ-
 λῶν ἀπολλυμένων, Μελανίων αὐτῆς ἐράδεις, ἦσαν
 15 ἐπὶ τὸν δρόμον, χρύσια μῆλα κομίζων παρὰ Ἀφρο-
 δίτης· καὶ διακόμμεθ ταῦτα ἔρριπεν. ἡ δὲ ἀναι-
 ρημένη τὰ ῥιπύσματα, τὸν δρόμον ἐοικήθη. ἔγρηψε
 οὖν αὐτῷ Μελανίων καὶ ποτε λέγεται μὴ θηράσον-
 τας αὐτὰς εἰσελθῶν, εἰς τὸ τέμεθω Διὸς, καὶ καὶ
 20 σιωπάζοντας, εἰς λέοντας ἀμαγλῶσαι. Ἠσίοδος δὲ
 καὶ πνεύς ἔτερε, τῷ Ἀταλάντῳ, ἐκ Ιάσου, ἀλλὰ
 Σχοινέως εἶπον. Εὐειπίδης ἢ Μαινάλε· καὶ τὸν γή-
 μαντε αὐτῷ ἢ Μελανίωνα, ἀλλὰ Ἰππομένειω. ἐ-
 γρήνησε δὲ ἐκ Μελανίωνθ Ἀταλάντῃ, ἢ, ὡς ἄλλοι
 25 λέγουσιν, Ἄρεθ, Παρδενόπαϊον, ὃς ἐπὶ Θήβας ἐ-
 στρατεύσατο. Ἄτλανθ δὲ καὶ τῆς Ωκεανῆ Πληϊόνης,
 ἐγρήνοντο θυγατέρες ἐπὶ ἐν Κυλλίνῃ τῆς Ἀρχαδίας, αἱ
 Πληϊάδες προσαγοράδεσαι, Αλκυόνη, Μιέρπη, Κε-
 λαινώ, Ηλέκτρα, Στερόπη, Ταυγέτη, Μαῖα. τέ-
 30 των Στερόπην μὲν, Οινόμαθ ἐγρηψε· Σίσυφθ Μει-

sociauit. Meropen Sisyphus : duas corrumpit Neptunus : priorem quidem Janē Celano, de qua Lycum filium extulit. quem Neptunus pater in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriores autem Alcyonen, ex qua Æthusam filiam genuit, qua Apollini Eleutherem filiam formosissimam peperit : sed filios Hyreum & Hyperenorem. Nycteus autem & Lycus ex Hyreo & nymphea Cloniana natus est. Deque Nycteo & Polyxone Antiope orta est : de qua & Ione Zetbus & Amphio. Atlantidas autem ceteras Iupiter compressit. Si quidem Maia natarum maxima ab Ione in Cyllenes antro vitata Mercurium parit : Hic, cum adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque Pieriam peruasit, & quas Apollo boves pascebat, furto abegit : neve id deprehendi per vestigia posset, calceos earum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spelacum abscondit : ex his autem cum iam duas immolasset, earum coria scopulis defixit, ac viscerum partim elixa partim tosta escitavit. Inde in Cyllenen festinanter proficiscitur. pro antri ostio consumpta iam carne testudinem depascentem inuenit, qua perpurcata, & absterfa super eius testa ex mactatorum bouum intestino confectos nervos tetendit, & lyram conficit. Sic Mercurius carnes torrere, lyramque ac plectrum primus inuenit. Mox Apollo bubus perquirendis operam navat, & Pylum recta concedit, ubi cines ab eo diligenter examinati eas abigentem puerum vidisse responderunt : se vero haudquaquam posse dicere, quonam produlta forent, quando earum quidem vestigia deprehendi non poterant. Demum, ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigentem comperit, ad Maiam in Cyllenen properavit, apud quam Mercurium furti accusat. Ea vero puerum ipsum fuscis innolutum ostendit. Hunc Apollo manibus sublatum ad Ionem tulit,

- ῥέπλιν. δυοὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν · φερότη μὲν Κα-
 λαινοῖ, ὅς ἦς Λύκος ἐβόετο · ὃν Ποσειδῶν ἐν μα-
 κάρων ὄκησεν νήσοις. δυοῖρά δὲ Ἀλκυόνη · ἣ θυγα-
 τέρα μὲν ἐτίκτωσεν Αἴδουσαν, τέλει Ἀπόλλωνι Εὐδο-
 5 ῖαν τεκούσων καλλίστην· ἣς ὅ Τρέα καὶ Τερψιόσσα.
 Τρέας μὲν οὐὶ καὶ Κλονίης νύμφης, Νυκτεὺς καὶ
 Λύκος· Νυκτεὺς δὲ καὶ Πολυξῦς, Ἀντιόπη. Ἀντιό-
 πης δὲ καὶ Διὸς, Ζηῆτος καὶ Ἀμφίων. ταῖς δὲ λοιπαῖς
 Ἀτλαντίσι Ζεὺς σωμασιάζει. Μαῖα μὲν οὐὶ ἡ πρεσ-
 10 βυτάτη Διὶ σμελαινύουσα ἐν αὐτῇ τῆς Κυλλινίης, Εὐρ-
 μίῳ τίκτηι. ἔτος ἐν περσείοις ἐπὶ τῷ λίκιτι καίμεθ',
 ἐκδυς, εἰς Πιερίαν φθάνεταί, καὶ κλέπτει βόας, αἳ
 ἔνεμεν Ἀπόλλων. ἵνα δὲ μὴ φεραδῇ ὑπὸ τῆς ἰχθῦος
 ὑποδήματα τοῖς ποσὶ φερέσθην. καὶ κομίσας εἰς Πύ-
 15 λον, ταῖς μὲν λοιπαῖς εἰς ἀσάλαιον ἀπέκρυψε. δύο δὲ
 καταδύσας, ταῖς μὲν βύρας πέτραις καθήλωσε· τῆς
 δὲ κριῶν τὰ μὲν κατῴλωσεν ἐψίσας, τὰ δὲ κα-
 τέκνωσε. καὶ ταχέως εἰς Κυλλινίην ὄχρετο· καὶ δέεισεν
 περὶ τῷ αὐτῇ νεομενίῳ χελώνῳ, ταύτῃ ἐκκαθά-
 20 ρας, εἰς τὸ κῦτ' ἡρώδης ἐκτείνας, ὅς ὢν ἔδυσε
 βοῶν, καὶ ἐρῆασάμενθ', [λύραν ἐποίησε. καὶ φερότ'
 κρέα ὤπησε. καὶ] λύραν εὖρε καὶ πλῆκτρον· Ἀπόλ-
 λων δὲ τὰς βόας ζήτησ', εἰς Πύλον ἀφικεῖται· καὶ
 τὰς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν. οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδας
 25 ἐλαύνοντα ἔφασκεν· οἳ ἔχον δὲ οἱπὴν ποῖποτε ἠλά-
 θησαν, διὰ τὸ μὴ εὖρεῖν ἰχθ' ἀνίσταται. μαθὼν δὲ
 ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν καλοφύτα, φερός Μαῖαν εἰς
 Κυλλινίην φθάνεταί, καὶ τὸν περσῆν ὑπάτο. ἡ δὲ,
 ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς περσείοις. Ἀπόλλων δὲ
 30 αὐτὸν φερεδιακομίσας, τὰς βόας ἀφῆκε. Διὸς δὲ

ac boues reposcit. Is, tametsi Iouis imperio reddere iuberetur, inficiari tamen non desinebat. qui, quod ille minime persuadet, Apollinem Pylum perducit, ac boues restituit. Apollo auditam lyram, à Mercurio petit: eam Mercurius tradit. Apollo vero accepta lyra tradit boues, quas cum Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflauit, pro qua, quod eius habende miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare non verebatur, quam, cum Apollo boues pasceret, habebat. quod eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artem consequi cupiebat. Qua tradita, & per calculos etiam vaticinari docetur. Adhuc Iupiter ipsum sui ipsius, Deorumque Manium nuntium fecit. Iupiter insuper ex Taygete Lacedamonem filium procreauit, à quo etiam Lacedamonis regio nomen est consecuta. Sed ex Lacedamone, ac Sparte filia Eurota, qui fuit Legis indigetis filius & Cleocharea Naidis nymphe, Amyclas, & Eurydice, quam Acrisius uxorem habuit. Amycla autem, & Diomedes Lapitha filia, Cynortes, & Hyacinthus filij fuere. Hyacinthum ab Apolline ardentem amatum fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit. Sed & Cynorta filius fuit Perieres, cui Gorgophone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex eaque Tyndareum, Icarium, Aphareum, ac Leucippum, suscepit. Ex Aphareo & Arene Oebali filia Lynceus, Idas & Pifus nati sunt. Verum multorum testimonio Idam è Neptuno genitum esse comprobatur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate præcelluit, ut sub terra latentia quæque peruidisse dicatur. Lencippi verò ex Philodice Inachi filia nate fuere Ilaira & Phoebe. Hæc Dioscori, id est Iouis filij. Castor & Pollux ab se raptas uxores duxerunt: post hæc etiam Arifnoen genuit.

κελεύοντι ἀποδιδόναι, ἤρνεϊτο. μὴ παῖδων δὲ, ἄρχει
 τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ ταῖς βόας ἀποδίδωσιν.
 αἰκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων, [αἰτίσας ταύ-
 τῳ, ἔλαβεν Ἑρμοῦ ἐκόντιον δίδοντας, ὁ Ἀπόλλων]
 5 ἀντιδίδωσι ταῖς βόας. Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύ-
 ειγγα πάλιν πιξάμενθ' ἐσείζειν. Ἀπόλλων δὲ καὶ
 ταύτῳ βελόμενθ' λαβὼν τὴν χρυσὴν ῥάβδον ἐδί-
 δου, ὡς ἐκέκτετο βυκολῶν. ὁ δὲ καὶ ταύτῳ λαβὼν
 ἀπὸ τῆς σύειγγ' ἠΐθελεν, καὶ τὴν μαυρικὴν ἐπλά-
 10 θῆεν. καὶ δοῖς διδάσκειται τὴν διὰ τοῦ ψήφων μαυρι-
 κίην. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκε ἑαυτῷ καὶ θεῶν ἑποχθε-
 νίων πίθησι. Ταῦτέν τε ἐκ Διὸς, Λακεδαιμόνα· ἀφ'
 ᾧ καὶ Λακεδαιμόνων ἡ χώρα καλεῖται. [καὶ] Λακε-
 15 δαιμόνθ' καὶ Σπάρτης τῆς εὐρύτα, ὅς ὡς ἀπὸ
 Λέλεγρος αὐτόχθονθ', καὶ νύμφης Νηΐδος Κλειοχαρείας
 Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδικῆς, ὡς ἐξημέθ' ἀκείσθ'. Ἀμύ-
 κλα δὲ καὶ Διομήδης τῆς Λαπίδου Κωώρτης, καὶ
 Τάκινδος. τῶτον τῇ τῷ Ἀπόλλωνθ' ἐράμενον λέ-
 20 γουσιν· ὃν δίσκῳ βαλὼν, ἔκων ἀπέκτεινε. Κωώρτου
 δὲ [ποῦς] Παιήρης, ὅς γε μετ' Ἰορροφόνῳ τὴν
 Περσείως, καὶ μετ' Σησίχρῳ φησι· καὶ πύκτι Τυο-
 δάρεων, Ἰκάειον, Ἀφαρεία, Ἀδίκιππον. Ἀφαρείως
 μὲν οὖν καὶ Ἀφίμης τῆς Οἰβάλλου, Λυγκάως τε καὶ
 Ἰθάς, καὶ Πείσης. καὶ πολλὰς δὲ, Ἰθάς ἐκ Ἰωσσι-
 25 δῶνθ' λέγεται. Ἐξυδερκία δὲ Λυγκάως ὡς ἔγκας,
 ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γλῶσσι διαρῆν. Ἀδίκιππου δὲ καὶ Φι-
 λοδίκης τῆς Ἰνάχου, θυγατέρες ἐχθόντο, Ἰλάειρα
 Φείβη. ταύτας ἀρπάσαντες, ἐξημέθ' αἰόσκουσι.
 ὥς δὲ ταύτας, Ἀρσινόην ἐχθόντο. ταύτη μὲν

Hæc ab Apolline impleta Esculapium peperit. At quidam non Arfinos Leucippæ filia, sed Coronidis Phlegya in Thessalia natum Esculapium ferunt: cum qua simulac eam deperisset Apollo, statim concubuisse proditur. Eam quoque propter patris sententiam nubentem, Ischyri Elaci filio coniunctam fuisse aiunt. Apollo autem delatorem coram inmodicis maledictis execratur: & qui ad eum usque diem candidus fuerat, in nigrum commutavit, & Coronidem gravidam percussit, & necavit. Ex qua, cum conflagraret, abreptum infantem è pyra ad Chironem Centaurum alendum tulit: à quo etiam medicinam & venandi artem perdidicit. Qui cum iam chirurgicus evasisset, atque artem eiusmodi iam pridem exercuisset, non modo quosdam ab interitu liberavit, sed etiam præmortuos in vitam revocavit. Nam, cum à Pallade effusum de Gorgones venis cruorem accepisset, qui è laeis defluxisset, in mortalium perniciem, qui autem è dextris, in conservandis hominibus utebatur: atque huiusce operis in mortuis suscitandis adhibebat. Sed inano quidem manulos, qui ab eo revocati in vitam dicuntur, Capaneum ac Ercargum, ut autem Stesichorus ait, Eriphylen: & Hippolytum; qui Nausipide concubavit: Tyndareum, ut Panyasis: Hymenæum, ut Orphisi: Glaucum Admeti filium, ut Mnesagoras ait. Domum Iupiter veritus ē ne, si mortales hanc medendi rationem adipiscantur, suis se viribus vicissim adimuerint, fulmen ipsum interfecit. Quamobrem iratus Apollo Cyclops, quod Ioni fulmina compaxisset, occidit. Quem cum Iupiter in Tartarum iam iam deiecturus esset, Latona precibus exoratus, annum totum ut ipse viro mercede conductus serviret, imperavit. Is autem Pheras ad Admetum Phœreus filium se contulit,

- φρουρᾷ Ἀπόλλων. ἡ δὲ, Ἀσκληπιὸν ἤνυσ'. πνίς δὲ
 Ἀσκληπιὸν, ἐκ' ὧν Ἀρσινόης τῆς Λακίᾳ πού λέγου-
 σιν, ἀλλ' ἐκ Κορινθίου τῆς Φλογίου ἐν Θεσσαλίᾳ.
 καὶ φασὶν ἐπαθῆναι ταύτης Ἀπόλλων. τὴν δὲ καὶ
 5 ἐθέως σωσάδην. ἣ δὲ, παρὰ τὴν τῆ πατρὸς γνῶ-
 μιν ἐλομένη, Ἰχίῳ πατρὶ Ελάτου ὡς σωσικῆν. Ἀ-
 πόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγέλλαντα κόρα κατὰρξάτα
 ὅς τῶς λυκὸν ὄντα, ἐποίησεν μέλανα· αὐτὴν δὲ
 [ἐκύνσαν] ἀπέκτενα. κραιμένης δὲ αὐτῆς ἀπά-
 10 σας τὴν βίβον ἐκ τῆς πυρᾶς, πρὸς χεῖρωνα τὸν
 κένταυρον ἠνεγκε· παρ' ᾧ καὶ τὴν ἰσχυρῶς καὶ τὴν
 κυνηγετικὴν τρεφόμεντο ἐδιδάχθη. καὶ γυμνάζοντο χει-
 ρουργικός, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ, ἡ μό-
 νον ἐκάλυε πινὰς ἐπεδήσκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τὰς
 15 ἀποθανόντας. παρὰ γὰρ Ἀθίνας λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλα-
 βῶν τῆς Γοργόνης ῥυτίαν αἵμα, τὸ μὲν ἐκ τῆς ἀνισ-
 ρῶν ῥυτίαν, πρὸς ᾧ ἄνθρωποι ἐχρήτο· τὸ δὲ ἐκ
 τῆς δεξιῶν, πρὸς σφαιρίαν. καὶ διὰ τούτου τὸς πεδη-
 κώτας ἀνήγειρεν. εὖρον δὲ πινὰς λεγόμενας ἀνὰ πῖνα
 20 ὡς αὐτὸ Καπανεῖα καὶ Λυκοῦργον, ὡς δὲ Σπείριον
 φησὶν, Εὐφύλιον· Ἰππόλυτον, ὡς δὲ τὰ Ναυπακτικὰ
 συζητάσας λέγει· Τυφάρεον, ὡς φησὶ Παρύσιος·
 Τύμεναον, ὡς οἱ Ὀρθικοί λέγουσι· Γλαῦκον τὸν Μά-
 νναον, ὡς Μνησιγόρας λέγει. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς μὴ
 25 λαβόντες ἄνθρωποι δεραπίαν, παρ' αὐτῶν βοηθῶσιν
 ἀνθρώποις, ἐκείνους αὐτὸν. καὶ διὰ τούτου ὀργισθεὶς
 Ἀπόλλων, κτελεῖ Μυκλῶτας, τὰς τὸν κεραυνὸν Διὸς
 χαλκωσκάσοντας. Ζεὺς δὲ ἐμέλησε ῥέστην αὐτὸν εἰς
 πέτραιον· διηθείσης δὲ Ἀπτῆς, ἐκείλυσεν αὐτὸν ἐν-
 30 αὐτὸν ἀνδρὶ διηθείαν· ὃ δὲ ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἰς φερεῖ

apud quem seruitutem seruicens armenta pascibat : ac boves dominicas gemellis parvas omneis effecit. Sunt qui & Aphareum quidem & Leucippum ex Periere Æoli filio natum esse dicant. Cynorta autem Perierem filium fuisse, & huiusce O Ebalum. Sed O Ebalus & Batea Natis nympha Tyndareum, Hippocoontem, & Icarionē. At Hippocoontis filij fuere Doryclens, Scaus, * Emarphorus, Eutycheus, Bucolus, Lycon * Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinus, Alcon. His permixtus filijs Hippocoon, Icarionem ac Tyndareum Lacadamone eiecit. Hi vero ad Thestium eiekti confugerunt: Eique aduersus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: dein Tyndareus Thestij Æoli filiam Ledam cepit uxorem. Rursus autem quo tempore Hercules Hippocoontē cum liberis suis interemit, in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit. Nati vero ex Icario & Peribea Naide nympha, mares filij quinque, Thoas, Damasippus, Imeusimus, Aletes, Perslaus : & filia Penelope, que Ulyssi nupsit. Tyndarei autem ac Leda filij Timandra, quam Echeneus in coniugium duxit : Clytemnestra, quam Agamemnon uxorem habuit : item Philonoe, quam Diana immortalem esse fecit. Adhuc Iupiter, qua nocte cum Leda in cygnum versus concubuit, eadem quoque Tyndareus illā implevit: de que Ioue Pollux & Helena: de Tyndareo autem Castor, procreati sunt. Inuenio etiā auctores, qui Helenā Nemesis & Iouis filiā fuisse dicāt. Nam cum ea Iouis concubitus fugeret, in anserem mutatam fuisse. Iouem autem in cygnum versum coisse memoratur: Nemesisin verò ouem ex eo concubitu peperisse. Idque etiā in nemore opilionem quendam inuenisse, & allatum Leda dedisse. Hanc autem conditū in arca reposuisse, & suo demum tempore ortam fuisse Helenam

- πρὸς Ἀδμήτῳ τὸν Φέρηλον, τέτρω λατρεῖων ἐποί-
 μαινε· καὶ τὰς θηλείας βόας (πάσας) διδυματικούς
 ἐποίησαν. εἰς δ' οἱ λέγοντες Ἀφάρεια μὲν καὶ Λεύκω-
 πον ἐκ Πειρήρου γινέσθαι τῷ Αἰόλῳ· Κνωρτὴ δέ,
 5 Πειρήλῳ· τῷ δὲ, Οἰβαλῶν· Οἰβάλῳ δὲ καὶ Νηΐδου
 νύμφης Βατίας Τυωδάρων, Ἰπποκόωντα, Ἰλαείωνα.
 Ἰπποκόωνι δὲ μὲν οὐδ' ἐγένοντο παῖδες Δορυκλείς,
 Σικῶν, * Εμάρφορος, Εὐτύχης, Βυκόλος, Λύκων,
 Τέρεος, Ἰππόδοος, Εὐρυτος, Ἰπποκάρυπτος, Ἀλκίνας
 10 Ἀλκων. τῷ τῷ Ἰπποκῶν ἔχων παῖδας, Ἰλαείωνα καὶ
 Τυωδάρων· ἔξεβαλεν Λακεδαιμόνος. οἱ δὲ φεύγουσι
 πρὸς Θέσιον, καὶ συμμαχῶσιν αὐτῷ πρὸς τὸς ὁμό-
 ρους πόλεμον ἔχοντι, καὶ γαμῖ Τυωδάρως Θεσίου (τῷ
 Λιτωλῷ) θυγατέρι Λήδῃ. αὐτῷ δὲ ὅτι Κρησσήν
 15 Ἰπποκῶντα καὶ τὸς τῷ παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρ-
 χονται· καὶ παραλαμβάνει Τυωδάρως τὴν βασιλείαν.
 Ἰλαεὺς μὲν οὐδ' καὶ Πειρβοίας νύμφης Νηΐδου (ὅσῳ
 ἄρρενες πέντε,) Θόας, Δαμάστωπος, Γμεύσιμος,
 Ἀλήτης, Πείκεις· καὶ θυγάτηρ Πλωλόσπη, ἣν ἔφη-
 20 μὲν Οδυσσεύς. Τυωδάρῳ καὶ Λήδῃ, Τιμανδρῶν,
 ἣν ἔφημος ἔφημε· καὶ Κλυταιμνήστῃ ἣν ἔφημεν Ἀ-
 γαμέμνων· ἐπὶ τῇ Φιλονόῃ ἣν Ἄρτεμις ἀθάνατον ἐ-
 ποίησε. Διὸς δὲ Λήδῃ συνελδόντι, ὁμοιωδέντι
 κύκῳ, καὶ κατὰ αὐτῇ νύκτι Τυωδάρως, ἐκ
 25 Διὸς μὲν ἐγέννηθη Πολυδευκής καὶ Ελένη· Τυωδάρῳ
 δὲ Κάτωρ. λέγουσι δ' ἔνιοι Νεμίσσεως Ελένῳ τῇ καὶ
 Διὸς. πάντῃ γὰρ τῷ Διὶ φάγουσαι σκυαίαν, εἰς
 χλαῖα τὴν μορφήν μεταβαλεῖν· ὁμοιωθέντα δ' καὶ Δία τῇ
 κύκῳ, συνελθεῖν· καὶ ὥδον ἐκ τῆς σκυαίας ἀποτεκεῖν· τῷ
 30 τῷ δ' ἐν τοῖς ἡμέτερον λέγοντα πνευματώδη, Λήδῃ κα-
 μέσαντα δέναι. τὴν δὲ καταδεδμένῃ εἰς λάρνακα φυ-
 λάσσειν, καὶ χρόνῳ καθήκοντι γηρυθῆσαι Ελένῳ,

eamque perinde, ac si de se fuisset nata, educaſſe. Quæ cū
 forma præſtantia polleret, eam Theſeus rapuit, &
 Athenas abduxit. Deinde Pollux & Caſtor comparato
 in Athenienſes exercitu, cum ad Plutonis eſſet Theſeus,
 urbem capiunt: atque Helenam reſcperant: nec non
 Aethram Theſei matrem captivam abducunt. Iam tum
 quoque hi Græcia reges Helenam uxorem pro ſe quiſque
 petaturi Spartam aduenerunt. Procantium vero nomina
 hæc fuiſſe leguntur: Vlyſſes Laerta, Diomedes Tydei,
 Antilochus Neſtoris. Agapenor Ancai, Sthenelus Ca-
 panci, Amphilochus Cteati, Thalpius Euryti: Mega-
 Phylei: Amphilochus Amphiarai, Mneſthemus Pereti,
 Schdaius Epiſtrophii, Polyxenus Agafiſthenis, Penelæus
 Leiti, Ajax Oilei, Aſcalaphus & Ialmenus Marii,
 Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Polypoetus
 Pirithoi, Leontæus Coroni, Podalirius & Machaon Aſ-
 culapij, Philoëtetes Pœantis, Eurypylus Euamoniſ, Pro-
 teſilaus Iphicli, Menelaus Atrei, Ajax & Tencer Te-
 lamoniſ, Patroclus Menœtij. Horum turbam conſpica-
 tus Tyndareus, ne, ſi ex tot competitoribus, uni Helena
 in coniugium addiceretur, reliqui ſeditionem ac tumul-
 tum excitarent, pertimeſcebat. Quocirca Vlyſſes, quod
 ſi, inquit illi, ad Penelopæ nuptias adipiſcendas mihi
 adiumento fore te pollicearis, talem ego cum animo mo-
 rationem inibo, ut per eam nulla omnino ſit inter pro-
 cos oritura diſcordia. Tum vero Tyndareus, ubi ipſi la-
 turum ſe opem promiſit, uniuerſos, inquit Vlyſſes, pro-
 cos iuriſſuræ di religione obſtringito, ut, cum filia tua He-
 lone de noſtri cœni quenpiam ſponſum delegeris, illi
 nobis adiumentum feratur aduerſus eos qui in ſponſi
 maritum ve, ac matrimonium eiſmodi vim facere co-
 neantur. Quod ubi Tyndareus audiuit, procos ad Vlyſſis

ὣς ἔξ αὐτῆς θυγατέρα πέφειν. ἡγομένῳ δὲ αὐτῷ
 χαλκῇ διαπραπὴ ὀησεῖ ἀρπάζας, εἰς Ἀθῶνας ἐκό-
 μισε. Πολυδεύκης δὲ καὶ Κέκωρ εἰς Ἀθῶνας ἐπ-
 στρατεύσαντες, ἐν Ἀῖδου ὀησέως ὄντι· αἰετοὶ τὴν
 5 πόλιν, ἣ τὴν Ελένην λαμβάνουσι· καὶ τὴν ὀησέως
 μητέρα Αἴδραν ἄρουσιν αἰχμάλωτον. παρεγύοντο δὲ
 εἰς Σπάρτῳ ἐπὶ τὸν Ελένης γάμον οἱ βασιλεύον-
 τες Ἑλλάδος. ἦσαν δὲ οἱ μνηστῆρες οἵδε, Ὀδυσ-
 σεὺς Λαέρτου, Διομήδης Τυδείδης, Ἀντίλοχος Νέ-
 10 σσεως, Ἀγαμέμνων Ἀργεῖος, Σθένελος Καπαρῆος,
 Ἀμφίλοχος Κτεάτου, Μένης Φυλῆος, Ἀμφίλοχος
 Ἀμφιαράου, Μενεάδης Πετῆος, Σχέδιος Ἐπιδόρου,
 Πολύξενος Ἀγαθέως, Πυρρῆος Λήϊτου, Αἴας
 Οἰλῆος, Ἀσκάλαρος καὶ Ἰάλμυρος Ἀρεός, Ελέ-
 15 φῶν Ἀλκίονος, Εὐρυπύλοιο Ἀδμήτου, Πολυποί-
 τῃς Πιεΐδου, Λεοντεὺς Κορωνῆος, Περσείδης καὶ
 Μαχάων Ἀσκληπιοῦ, Φιλοκτήτης Ποίαντος, Εὐρύπυ-
 λος Εὐαίμονος, Περσείδης Ἰφίτου, Μενέλαος Ἀ-
 γεῖος, Αἴας καὶ Τεῦκρος Τελαμωνίως, Πάριος Ἰφί-
 20 κλῆος. πύτων ὄρεον τὸ πᾶσις Τυωδάρως, ἐδὲ
 δίδκει μὴ κριθέντος ἐνός, σασάσωσιν οἱ λοιποί.
 ὑποχόμενοι δὲ Ὀδυσσεὺς, εἰὰν συλλάβῃται πρὶς τὸν
 Πυρρῆος αὐτῷ γάμον, ὑποδέσθαι πρόπον πινά,
 δι' ἧς μνηστῆρας ἡγήσεται αἰετός· ὡς ὑπέχετο αὐτῷ
 25 συλλήψεται ὁ Τυωδάρως, πάντας εἶπεν ἔξορκίσει
 τὰς μνηστῆρας βοηθήσειν, εἰὰν ὁ περικριθείς νυμφίος
 ἀπὸ αἷος πνός ἀδικῇται πρὶς τὸν γάμον. ἀκούσας
 δὲ οὗτο Τυωδάρως, τὰς μνηστῆρας ἔξορκίζει. καὶ
 Μενέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖται νυμφίον. Ὀδυσσεὺς δὲ

consilium perficiendū uniuersos per eam iurisiurandi religionem compellit : ac Menelaum filia sua sponsum declarat , atque etiam ab Icario Vlyssi Penelopen in cōiugium poposcit. Menelaus itaque ex Helena Hermionem genuit, & , ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dule Pieride ab Ætolia oriunda : sine, ut Acusilaus ait, è Teridæ Magapenthem : sed ex Nympha Gnosia, Eumelo auctore, Xenodamū procreauit. Caterum è Leda natis Castor plane rem militarem exercuit. Pollux autem casticum pugnandi genus sectatus est. Atque ambo ob fortitudinem Dioscuri, quasi Iouis proles, cognomento dicti sunt. Qui cum Lenciippi filias in matrimonium habere cuperent, è Messene raptas uxores ambo sunt consecuti. Dein ex Polluce ac Phœbe Mnesileus, at è Castore & Ilacira Anogon, nati sunt. Qui cum, socijs Ida Lynceoque, Apharei filijs, ab Arcadia bouum prædam abegissent, Ida arbitrio diuidendam permisere. Tunc ille bouem in partes quatuor partitus, Qui prior, inquit, denorauit, huic præda dimidium cedit : posteriori, reliquum : quo dicto Idas anteuertens, priuatā prius, & fratris deinceps partem absumpsit : atque cum eo prædam omnem Messenem auertit. Quare Dioscuri conductis militum copijs contra Messenam, cum illam, tum multam aliam prædam simul abducunt, & sub quercu per insidias Idam Lynceumque intercipere conabantur. Verum Lynceum viso Castore Ida fratri significauit, atque cum ille necauit. At Pollux ipsos insecutus, Lynceum, telum iaculatus, occidit. Inde Idam insequens, lapide secundum caput ab eo percussus, oborta oculorum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pollucemque in cælum agit. Pollux vero immortalitatem tenuit Castore mortuo. At Iupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mor-

- παρὰ Ἰθαίῃς μνηστύεται Πηνελόπειν. Μελέαρος μὲν
 οὖν ὅς ἐστιν Ἑλένης Ἐρμιόνην ἐγέννησε, καὶ κατὰ τινὰς
 Νικόστρατον ἐκ Δέλης Πιερίδος γένος Αἰτωλίδος,
 ἥ, καθάπερ Ἀκουσίλαος φησι, Θεϊδάης, Μεγαπέν-
 5 θη· ἐκ Κνωσῆς δὲ νύμφης, κατὰ Εὐμηλον, Ξε-
 νόδαμον. ἧ δὲ ἐκ Λίδας γηομένων παίδων, Κάστωρ
 μὲν ἦσκει τὰ κατὰ πόλεμον· Πολυδεύκης δὲ πυλμῆν·
 καὶ διὰ τὴν αἰσθητὴν ἐκλήθησαν ἀμφοτέρω Διόσ-
 10 κουρι. Βελόμοι δὲ γῆμαι τῆς Λακίᾳ πού θυγα-
 τρέας, ἐκ Μεσσηνίας ἀρπάζοντες ἐγημαν. καὶ γίνεται
 μὲν Πολυδεύκης καὶ Φαίβης, Μνησίλεως· Κάστωρ δὲ
 καὶ Ἰλαΐρας, Ἀνώγων. ἐλάττερτες δὲ ἐκ τῆς Ἀρχαδίας
 Βελείαν καὶ τῆς Ἀφαιέως παίδων Ἰδα καὶ Λυγκέως,
 15 ὅπως ποιοῖσιν Ἰδα διελθεῖν. ὁ δὲ, τιμὴν βοῦν εἰς
 μέρη τέσσαρα, τῷ πατρὶ κατὰ μέρος εἶπε τῆς
 λείας τὸ ἥμισυ ἔσθαι, καὶ τῷ δευτέρῳ τὸ λοιπόν.
 καὶ φθάσας κατὰ πάλῳ τὸ μέρος τὸ ἴδιον πατρὶ
 Ἰδας, καὶ τὸ τῷ ἀδελφῷ· καὶ μετ' ἐκείνῳ τὴν λείαν
 εἰς Μεσσηνίαν ἤλασε. σπατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσηνίᾳ
 20 οἱ Διόσκουρι, τὴν τε λείαν ἐκείνῳ καὶ πολλὴν ἄλ-
 λην συνελαύνουσι. καὶ τὸν Ἰδα (ὡς δρῦ) ἐλό-
 χων, καὶ τὸν Λυγκέα. Λυγκεὺς δὲ ἰδὼν Κάστορα, ἐμή-
 νυσεν Ἰδα· κακεῖν' αὐτὸν κτείνει. Πολυδεύκης δὲ
 ἐδωξεν αὐτὸς. καὶ τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει τὸ δό-
 25 ρυ παρέμειν'· τὸν δὲ Ἰδα διώκων, βληθεὶς ὑπὸ
 ἐκείνῳ πίπτει κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς· καὶ
 Ζεὺς Ἰδα κεραιωτοῖ, Πολυδεύκην δὲ εἰς ἔρανὸν ἀνά-
 γει. μὴ δεχομένη δὲ Πολυδεύκῳ τὴν αἰδανασίαν,
 30 ὅντος νεκρῷ Κάστρῳ, Ζεὺς ἀμφοτέροις παρ' ἡμέραν
 καὶ ἐν δαίῃς ἐδωκε. μεταστάτων

tuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris, Tyndareus accersito Spartam Menelao regnum tradidit. Ex Electra autem Atlantis filia, & Ioue, Iasion Dardanisque gignuntur, è quibus Iasion Cererem deperivit, eique vim inferre volens, fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu mœstus, Samothrace relicta in obiectam continentem tranavit, ubi Teucer Scamandri fluminis Idæaque nympha filius regnabat: ab eo etiã qui regionem illam incolebant, Teucra, vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem admissus, Bateam eius filiam sibi in coniugium duxit, ac Dardanum urbem condidit. At postquam ex humanis Teucer excessit, uniuersam provinciam Dardaniam appellauit: filios habuit duos, Ilum & Erichthonium, è quibus Ilus nullis susceptis liberis extinctus est. Hinc Erichthonius regni heres, ductaque Astyocho Simœontis filia, Troem creat. Hic deinde regnum adeptus, regionem à se ipso Troiam nuncupauit: & Callirroen Scamanari filiam sibi collocauit, ex qua Cleopatram filiam sustulit. Mares autem Ilum, & Assaracum, & Ganymedem. Hunc autem ob corporis formam raptum per aquilam Iupiter Deorum pincernam in cœlo constituit. Assaracus uero ex * Hieromneme Simœontis filia Capyn procreat. Ilusque, ac Themidis Ili filia Anchises filius fuit. Cum quo Venus ipsius amore flagrans congressa, Eneam genuit, ac * Erym, qui sine liberis decessit. Ilus cum in Phrygiam peruenisset, atque inibi ab rege propositum certamen nactus esset, palastra vicit: deditque illi rex praemij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Ad hæc ex oraculi sententia disciorem bonum adiecit, monuitque, ut ubi ea procubuerit, urbem conderet. Hic bonem ipsa insequitur. Ea uero, simulatque ad Ales

Δὲ εἰς θεὸς ἤϊ' Διοσκύρῳ, Τυδάρῳ μεταπιμψά-
μευθ' Μενέλαον εἰς Σπάρτην, τέτῳ τὴν βασιλείαν
παρέδωκεν. Ἠλέκτρας δ' ἦε Ἄτλαντος καὶ Διὸς, Ἰασίων καὶ
Δάρδανθ' ἐγένοντο. Ἰασίων μ' οὐδ' ἐρωαδίς Διμήτηρ,

5 καὶ δέλων καταίχμυι τὴν θεὸν, κεραυνῷται. Δαρδανθ' δ'
ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῷ ἀδελφεῷ λυπούμευθ', Σαμοθράκιον
ἀπελὶπὼν, εἰς τὴν ἀπ' ἡπείρου ἤλθε. ταύτης
δὲ ἐβασίλευε Τεύκροθ' ποταμῷ Σιγαμάνδρῳ καὶ νύμφῃς
Ἰθαίας· ἀδ' ἔ' καὶ οἱ τὴν χώραν νεμόμενοι Τεύκροα

10 προσεγγρέοντο. ὑποδεχθεὶς δ' ὑπὸ τῷ βασιλείῳ καὶ
λαβὼν μέρος τῆς γῆς, καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Εὐ-
πειαν, Δαρδανὸν ἐκπαινεύειν. τελευτήσας δ' ὁ Τεύ-
κρος, τὴν χώραν ἄπισαν Δαρδανίαν ἐπέλεσε. ἡγεμό-
νων δ' αὐτῶν παίδων Ἴλῳ καὶ Φειχόνει, Ἴλθ' μ' οὐδ'

15 ἄπισ ἀπ' ἴδανεν· Φειχόνειος δ' διαδεξιάρχος τὴν βα-
σιλείαν, γῆμας Ἀσυόχῳ καὶ Σιμόντος, τέκνοι Τροά-
δ'· παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μ' χώραν ἀφ'
ἐαυτοῦ Τροίαν ἐπέλεσε. καὶ γῆμας Καλιρρόλῳ καὶ Σιγα-
μάνδρῳ, θυγατέρα μ' Κλεοπάτρῃ· παῖδας δ',

20 Ἴλῳ καὶ Ἀσάραχον καὶ Ταυμήδῳ· τῆτον μ' οὐδ' ἀπὸ
κάλλος ἀνάρπας Ζεὺς δ' αὖτε, θεῶν οἰνοχόον ἐκ
ἐρανῶ κατίσθην· Ἀσπάρκῳ, δ', καὶ Ἰοφομνήμῃς τῆς
Σιμόντος, Κάπυ· τῷ δ', καὶ Θέμειδος τῷ Ἴλῳ, Ἀγ-
χίσις· ἣ δ' ἐρωπικῶς ὀπιθυμίαν, Ἀφροδίτῃ σκελε-

25 δοῦσα, Αἰνείαν ἐγέννησε, καὶ Ἀλῆ· ὅς τις ἀπ' ἴδανεν.
Ἴλθ' δ' εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος, καὶ καταλα-
βὼν ὑπὸ τῷ βασιλείῳ αὐτίδῃ τεθειμένον ἀγῶνα, νι-
κᾷ πάλιν· καὶ λαβὼν ἄθλον πεντήκοντα κέρως καὶ
κόρας τὰς ἴσας, δόντος αὐτῷ τῷ βασιλείῳ καὶ χρυσ-

30 μὸν καὶ βοῶν περικίλιν· καὶ φράσαντος ἐν ᾧ αὐτῷ
αὐτὸν κλιθεὶς τὸ πρῶτον, πόλιν κτίζειν, εἶπετο τῷ βοῇ. ἡ δ'

quasi dicas Noxa. Phrygia, tumulum peruenit, humi procumbit: quo in loco Ilus urbem ab se conditam, Iliū nominauit. Postea Ionem precatur, ut signum sibi aliquod ostenderet; postridio vero, ubi illuxit, ab Ione demissum Palladium ante tabernaculum conspexit: id erat magnitudine trium cubitū: ac pedibus ita compositis, ut ambulare videretur: dextraque elatam hastam, ac laua colum fusumque gerebat. Huiusmodi de Palladio narratur historia. Aiunt natam Minervam, apud Tritonem, cui filia Pallas erat, educari cœpisse. utraque autem fuisse rei bellica studiosas: & in contentionem aliquando deuenisse: Palladi iam iam vulnus illatura (Minerva) Ionem puerum Aegidem opposuisse: Palladem verò territam, respexisse: atque ita à Minerva vulneratam concidisse. At Minervam eius de causa summo dolore affectam, simulacrum illi simile confecisse, ac thoraci, pectorique eius, quam perimuerat Aegidem, accommodasse, & apud Ionē, honoris ergo constituisse. Deinceps autem Electram, per anni pestilentissimi contagionem ad hoc confugisse, ac secum id Palladium in terra Iliaca exposuisse. Illum postea in huiusce memoriam templum ab se conditum summo opere coluisse Hecbætenus de Palladio. Caterū Ilus Eurydicae Adraști filiæ uxore cepit, ex qua Laomedontem genuit, cui Strymon Scamandri filia nupta fuit. Sed, & quorundam testimonio, Placiam Atrei ab illo ductam fuisse legitur. Nec desunt, qui Lenoippi filiam habuisse in matrimonio ferant. Hic mares quidem Tithonum, Lamponem, Clytium, Hicetaonem. & Podarcem: feminas autem Hesione, Cillam, & Astyochem, procreauit. At à Calybe nymphea Bucolionē suscepit. Porro Tithonum, quòd enim arderet, Aurora praeceptum in

- ἀφίκομεν ἢ ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἀτῆς λό-
 φον, κλίνεται. ἔνθα πολὺν κῆσας Ἴλος, τῷ τῶ μὲν
 Ἴλιον ἐκάλεισε. τῷ δὲ Διὶ σημεῖον ἐνζάμενος αὐτῷ
 πφανῶναι, μὲν ἡμέραν τὸ δειπτεῖς Πάγιδιον πρὸς
 5 τῆς σκληρῆς καίμενον ἐδάσσατο. ὡς δὲ τῷ μεγάλῃ τρι-
 πυχῇ, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δό-
 ρυ διηρημένον ἔχον· τῇ δὲ ἑτέρα ἡλακᾷ τῶν καὶ ἄ-
 τρακτον. ἰστέα (δὲ ἢ) πρὸς τῷ Πάγιδι τοιοῦδε φέ-
 ρεται. φασὶ γυνηδεῖσιν τῶν Ἀθηνῶν, παρὰ Τείτωνι
 10 πρέφεται, ὃν θυγάτηρ ὡς Παλλὰς· ἀμφοτέρους δὲ
 ἀσκύσας τὰ χεῖρ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ποτὶ πρὸς
 ελθεῖν. μελλούσης δὲ πῆλιν τῆς Πάγιδος, τὸν Δία
 φοβηθέντα, τῶν Αἰγίδα πρὸς δῶναι. τῶν δὲ, ἐνλα-
 βηθεῖσιν ἀναβλέψαι πρὸς τῶν Αἰγίδα, καὶ ὅπως ἴσως
 15 τῆς Ἀθηνῶς πρὸς θείσαν ποσὶν. Ἀθηνᾶ δὲ πρὸς λυπον ἐπὶ
 αὐτῇ γηομένῳ, ξέανον ἐκείνης ὁμοίον κατὰ σκιάσαντα,
 καὶ πρὸς δῶναι τοῖς γέρονσι ὡς ἔδειξεν Αἰγίδα καὶ πρὸς
 ἰδρυσμένῳ παρὰ τῷ Διὶ ὅς ἐστιν ὃ Ἠλέκτρας χεῖρ τῶν
 φθορὰν τῷ τῷ πρὸς φυγῆς, διαρρέψαι μετ' αὐτῆς καὶ
 20 τὸ Πάγιδιον εἰς τῶν Ἰλιάδα χάσαν. Ἴλον δὲ τούτῳ
 γὰρ κατὰ σκιάσαντα πρὸς. καὶ πρὸς μὲν τῷ Πάγιδι
 ταῦτα λέγεται. Ἰλθ' ὃ γῆρας Εὐρυδῖλῳ τῶν
 Ἀδράστῳ, Λαομείδοντα ἐγγύνησεν, ὃς γαμῖ Στυ-
 μῶν τῶν Σαμαίδου. χεῖρ δὲ πρὸς Πλακίας τῇ Ἀ-
 25 πρὸς κατ' ἐπίοις δὲ Ἀλκίππου. καὶ τεκνοῖ πρὸς
 μὲν Τιδωνὸν, Λάμπωνα, Κλύπον, Ἰκατάονα, Πο-
 δάρκῳ· θυγάτηρας δὲ, Ἡσιόνην καὶ Κίλλαν, καὶ
 Ἀσυόχῳ· ἐκ δὲ νύμφης Καλύβης Βυκολίωνα. Τι-
 30 δωνὸν μὲν οὗς Ἡὼς ἀρπάσασα δὲ ἔρχεται, εἰς Αἰθιο-

Æthiopiam abducit: ibique cum eo congressa. Emathiam ac Memnonē gignit. Post, ubi Troia ab Hercule, quo de paulo ante diximus, capta fuit: Podarces cognomento Priamus, regnum tenuit: ac primam coniugē Meropis filiam nomine Arisbam sibi coniungavit, ex qua Æsacum filiū creat: cui Asterope Cebrenis amnis filia nupsit, quam cum mortuam nimio luctu dēflecteret, in mergum anem mutatus est. Mox Priamus Arisbam collocata in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam secundā uxorem Dymantis, siue ut alijs placeat, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Meropes, filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector: deinde cū secundum propediē esset paritura filiam, facere apse ardentem Hecuba parere, eamque omnem urbē Ilium depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id ubi Priamo visū Hecuba recitavit, Æsacū filiū hic statim arcessi iubet ad se. Eum enim Merops avus maternus somnij, coniectandi rationē edocuerat. re-percepta, Æsacus puerū exitiū illaturū esse respōdit. Proinde infanti exponi iubet. Hunc Priamus, simulac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, asportandumque in Idā montem. Huic seruo nomē Agelao, aut Archelao, fuit. Infans ut ab eo expositus est, quinque dies ab ur̄sa nutritus est. Hic puerum nactus incolūmē tollit, secum illum attulit, & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine educavit. Qui cū iā grandiusculus evasisset, & plerisque, & corporis forma, & robore antequam quod prædonū vim, incursusque repelleret, & omnibus custodiendis adiumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inuentos parentes agnovit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Creusam, Laodisē, Polyxenā, & Cassanaram:

- ὅταν κομίζῃ· καὶ κεῖ συνελθῶσα θυνᾷ παῖδας Ἡμα-
 θίωνα καὶ Μέμνονα. μετὰ δὲ τὸ αἰεθλῶσαι Ἴλιον
 ὑπὸ Ἡρακλέους, ὡς μικρὸν πρόσθεν ἡμῖν λέλεκται,
 ἐξασίλευσε Ποδάρκης ὁ κληθεὶς Πείαμος· καὶ γαμῖ
 5 πρόσθιν Αἰείθβιν τὴν Μέροπος· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς
 Αἰσακος γίναται, ὃς ἐγνηκε Ἀστυόλῳ τὴν Κεβρύωος
 θυγατέρα, ὡς περὶ τῶν ἀποθανῶσαν ἀπορνεώδη.
 Πείαμος δὲ Αἰείθβιν ἐκδοῖς Τρτάκῳ, δευτέρῳ
 ἐγνημῷ Εὐάβῳ τὴν Δύμανίθι, ἥ ὡς πινέσ φασί,
 10 Κριαίῳ, ἥ ὡς ἔτερε λέγουσιν, Σαργαίῳ τεταμοῖ
 καὶ Μετώπῳ. θυνᾷται δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν Ἑκτωρ,
 δευτέρου δὲ θυνᾷσαι μέλλονίθι βρέφους, ἔδοξεν Ε-
 ὑάβῃ καὶ ὕπαρ θαλὸν τεκεῖν διάπυρον. τῷτον δὲ
 πᾶσαν ἐπιέμεναι τὴν πόλιν, καὶ καίειν. μαθὼν δὲ
 15 Πείαμος παρ' Εὐάβης τὸν ὄνειρον, Αἰσακὸν τὸν υἱὸν
 μετεπέμψατο· ὡς γὰρ ὄνειροκρίτης ᾤσατο τῇ μητρὶ
 τῶς Μέροπος διδραχθεὶς· ἔπος εἰπὼν τῆς πατρίδος
 θμεῖσαι τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκδεῖναι τὸ βρέφθ
 ἐκέλευσε. Πρίαμος δὲ ὡς ἐγνηθήθη τὸ βρέφθ, δίδωσιν
 20 ἐκδεῖναι οἰκέτη κομίσοντι εἰς Ἴδλιον. ὃ δὲ οἰκέτης Λ-
 γέλαθ' ὠνομάζετο [ἢ Ἀρχέλαθ',] τὸ δὲ ἐκτεδὲν
 ὑπὸ τύπου βρέφθ, πύνθ' ἡμέρας ὑπὸ ἀρκτου ἐπεί-
 φη. ὃ δὲ σωζόμενον ἄρσεν, αὐαρεῖται. καὶ κομίσας
 ἐπὶ ᾧ χωρίῳ, ὡς ἴδιον παῖδα ἔστειρεν, ὠνομάσας
 25 Πάειν. θυνόμενθ δὲ νεανίεθ, καὶ πολλῶν διαφέ-
 ρων χάλλῃ τε καὶ ῥώμῃ, αὐτίς Ἀλέξανδρθ προσω-
 νομάδῃ λησῆς ἀμυρόμενθ, καὶ τοῖς ποιμνίοις ὄρε-
 ξήσας, ὅσθ' ὅτι βοηθήσας. καὶ μετ' ἐ πολὺ τοῖς γο-
 νέας αὐεῦρε. μετὰ τῷτον ἐγνηθησε Εὐάβῃ θυγατέρα
 30 μὲν Κρέυσαν, Λαοδίην, Πολυξένην, Κασάνδραν·

quam cum Apollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturum pollicetur. Hac autem ubi fuit edocta, sui corporis copiam Apollini minimè fecit. Quapropter Apollo; ut illius vaticinia fide carerent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit, Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex alijs coningibus Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgythiö, Philamon, Hippothou, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Euagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Enäder, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptus, Clonius, Echemon, Hypirychus, Egeonens, Lysithou, ac Polymedon; Filia verò, Medusa, Medesicasta, Lysimache, Aristodeme.

Verum Hector Andromachen Eetionis, & Alexander Oenonen Cebrenis amnis filiam ducit. Hac à Rhea vaticinandi cognitionem edocta, Alexandro, ne ad Helenä nauigaret, predixit. At ea minime persuadens, cum sibi vulnus illatum fuerit, ad se se venturum, dixit: quod se ipsi mederi posse intelligebat, praterea neminem. Hic autem rapta post Helena è Sparta, Troiaque bello imperita, sagittis Herculeis à Philottete sanciatas, in Idam ad Oenonen remeavit. Tum illa iniuriarum memor, Paridem curare nolle affirmat: Alexander igitur, cum in Troiam referretur, occubuit. Mox Oenone, quam detrectata medela poenitnerat, ad vulnus curandum pharmaca deferebat, siquidem Oenone medendi canendique artem callebat. Qua, ubi cum iam obijisset reperit, sibi laqueo vitam finivit. Asopus vero amnis,

ἢ συναλθεῖν βελοφόρῳ Ἀπόλλων, τὴν μαντικῶς
 ὑπέχετο διδάξειν. ἡ δὲ μαδούσα, ἡ σωῆλθεν. ὅθεν
 Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐτῆς τὸ πείθειν.
 αὐτῆς δὲ παῖδας ἐγέννησε Διηφόβον, Ἐλενον, Πάμ-
 5 μονα, Πολίτην, Ἀνιφον, Ἰππόισον, Πολύδωρον,
 Τροΐλον. ὅτε τὸν ἐξ Ἀπόλλωνος λέγεται γέννηκέ-
 ναι. ἐκ δὲ ἁγῶν γυναικῶν Πειάμω παῖδες γίνονται,
 Μελαΐσπος, Γοργυδίων, Φιλαίρων, Ἰσπόδοι,
 10 Γλαῦκος, Ἀγάδων, Χερσιδάμας, Εὐαργέας, Ἰσπο-
 δάμας, Μήσωρ, Ἄπας, Δόρυκλος, Λυκάων, Δρύωφ,
 Βίας, Χέρμιος, Ἀσύργιος, Τελέστας, Εὐανδρος,
 Κεβερόνης, Μήλιος, Ἀρχίμαχος, Λαοδόκος, Εχέ-
 ρων, Ἰδομνεύς, Τπειών, Ασκαίνιος, Δημοκόων,
 Ἀρρήτος, Δηϊόπης, Κρόνιος, Εχέμων, Τπειρυχος,
 15 Αἰγώνεις, Λυσίδος, Πολυμέδων. θυγατέρες δὲ,
 Μέδουσα, Μηδισιγένη, Λυσιμάχη, Λεισυδήμη.

Ἐκ τῶν μὲν οὖν Ἀνδρομάχῃ τὴν Ἡπίωνος γαμέτῃ.
 Ἀλέξανδρος δὲ Οἰωνῶν τὴν Κεβελῶν τῆς ποταμοῦ
 θυγατέρος. αὐτὴ παρὰ Ρέας τὴν μαντικῶς μαδούσα,
 20 παρ' ὧν Ἀλεξάνδρῳ μὴ πλεῖν ἐπὶ Ἐλένῳ. μὴ
 πείδουσα ἢ εἶπεν, ἵαυ' ἡρώδῃ, παρ' ἧν ἔδωκε αὐ-
 τῇ, μόνῳ γὰρ δεσπεύσαι διώσασθαι. τὸν δὲ, Ἐλένῳ
 ἐκ Σπάρτης ἀρπάσσει· πολέμουμένης δὲ Τροίας, το-
 ξιδέντε ὑπὸ Φιλοκτήτῃ τῷ ξοῖς Ἡρακλείοις, πρὸς
 25 Οἰωνῶν ἐπαυλθεῖν [εἰς] Ἰδῶν. ἡ δὲ μνηστικῶς,
 δεσπεύσαι ἐκ ἧς. Ἀλέξανδρος μὲν οὖν εἰς Τροίαν
 κομίζομενος ἐτελεύτα· Οἰωνὴ δὲ μετανοήσασα, τὰ
 πρὸς δεσπείαν φάρμακα ἔφερε· καὶ χαταλαβῆσα
 αὐτὸν νεκρὸν, ἵαυτῷ αἰήρησεν. (ἡ γὰρ Οἰωνὴ ἱα-
 30 τικῶς καὶ μωσικῶς ἦσκει.) ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς

*Occani & Tethyis filius: sed ut scribit Acusilaus, Pe-
rus & Neptuni: sed ut alij, Iouis & Eurynomes: hic
ducta Metope, quam Ladonis fluvij filiam fuisse tra-
dunt, duos filios, Ismenum ac Pelagontem, & viginti
feminas procreavit: quarum unam Aeginam, cui Oeno-
ne fuit nomen, ab Ioue raptam Asopus quarens Corinthi
abijt: ubi à Sisypho raptorem fuisse Iovem cognoscit. Iu-
piter autem post insequentem Asopum fulminatum, rur-
sus ad sua fluentia remisit. Quamobrem, & in hoc usque
tempus, ex huiusce fluentis carbones efferuntur: sed A-
eginam illatam in insulam, quæ tunc Oenone vocaba-
tur, nunc ab ea dictam Aeginam, Iupiter comprimit, ac
filium ex ea Æacum gignit. In cuius gratiam, quando-
quidem solus in insula agebat, de formicis homines facit.
Adhuc Æacus Endeidem Chironis filiam coniugem
capit, ex qua ipsi duo nati sunt filij Peleus & Telamon.
Phercydes vero Telamonem amicum, non fratrem fuisse
Pelei narrat, eumque * Actæi filium, & Glaucæ * Cre-
thei, fuisse ait. Atqui & Æacus cum Psamathe Neræi
filia, in fontem, quod inscendi nollet, commutata coivit,
& Phocum gignit. Sed & Æacus omnium pietatis ser-
vantissimus fuit. Quamobrem, cum Gracia imposita
frugum caritate premeretur, Pelopis causa, quod ipse
Stymphalum Arcadum regem bello infestans, Arcadiâ
subigere minime posset, per simulatam amicitiam ipsum
interfecit, ac eius viscera membrarum confecta disperfit.
Deorum interea responsis, tum Graciam imminentibus
malis ereptum iri, si illius ergo preces effuderit Æacus,
renunciatum est. Quo per Æacum facto, Gracia anno-
na penuria liberatur. Quinetiam & apud inferos Æa-
cus in summo esse honore perhibetur: & is Plutonis cla-
ves servare proditur. Quoniam verò Phocus in certa-*

- Ωκεανῷ καὶ Τηθύϊ. ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, Πη-
 ρεὺς καὶ Ποσειδῶνος · ὡς δὲ πινες, Διὸς καὶ Εὐρυπύ-
 ρου · οὗτοι διεπύπλω γημάμενος · Λαδωνὸς δὲ τῆ πο-
 ταδ' Ὀυράτης · αὐτῇ δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσ-
 5 μίλων καὶ Πελάγοντα, εἴκοσι δὲ θυγατέρας · ὧν μὲν
 μίαν Αἰγίαν, (ἥτις Οἰνώνη ἐκαλεῖται) ἤρπασε Ζεὺς,
 ταύτῃ Λωπὸς ζῆντι, ἦκεν εἰς Κόρινθον, καὶ μαν-
 θάνει παρὰ Σισύρου τὸν ἤρπακτά τ' Ἰδίαν. Ζεὺς δὲ
 10 Λωπὸν μὲν κεραιώσας διώκοντα, παλιν ἐπὶ τὰ οἰ-
 κεία ἀπέπεμψε ρεῖδρα, διὰ τῆτο, μέχρι καὶ νῦν,
 ἐκ τῆς τέττε ρεῖδρων ἀνδρακες φέρονται. Αἰγίαν δὲ
 εἰσχομένης εἰς τὴν τότε Οἰνώνῃ λεγόμενῃ νῆσον,
 νῦν δὲ Αἰγίαν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ
 15 γυνῆ παῖδα ἔξ αὐτῆς Αἰακόν. οὗτω Ζεὺς ὄντι μό-
 νῳ ἐν τῇ νήσῳ τὴν μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε. γα-
 μαί δὲ Αἰακὸς Ενδηίδα, ἧ χείρηνος, ἔξ ἧς αὐτῷ
 παῖδες ἐγένοντο, Πηλεΐς τε καὶ Τελαμών. Φερεκίδης
 δὲ φησι Τελαμῶνα φίλον, ἐκ ἀδελφὸν Πηλεΐος τ' Ἰδίου,
 20 ἀλλὰ * Αἰακὸς καὶ Γλαύκης τῆς Κρηδέως. μί-
 γνυται δὲ αὐτῷ Αἰακός, Ψαμαθῇ τῇ Νηρέως, εἰς *
 πηλὴν ἡλλαγμένην διὰ τὸ μὴ βέλεσθαι ἀελεῖν · καὶ
 τέκνοι παῖδα Φῶκον. ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων
 Αἰακός. διὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορίας διὰ
 25 Πέλοπα, ὅπ Στυμφάλῳ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἀρχαίων
 πολεμῆς, ἧ Ἀρχαδίαν ἐλεῖν μὴ δυνάμενος, πρὸς
 ποιησάμενος φίλῳ, ἐκτείνειν αὐτὸν, καὶ διέσπειρε με-
 λίστας. χηνοὶ δὲ δεῶν ἔλεγον ἀπαλλαγῆσθαι τῆς
 30 ἐννεσῶτων κακῶν ἧ Ἑλλάδα, εἰὰ Αἰακὸς ὑπὸ αὐτῆς
 ἐνχαὶ ποιήσεται. ποιησάμενος δὲ ἐνχαὶ Αἰακοῦ, τῆς
 ἀχαρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάττεται. πρῶται δὲ καὶ οὗτοι
 Πύρρονι τελευτήσας Αἰακός · καὶ ταῖς κατὰ τὴν Ἀδου
 φυλάττει. διαφύγοντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φῶκῳ, τὴς

minibus prestare videbatur, fratres Peleum ac Telamonem insidias illi comparasse ferunt : atque ubi sorte obuenit, ut cum eo Telamon pari in ludo decertaret, disco capite illi ferit, & occidit, ac sublatum Peleo adiutore quadam in sylua occultauit. Demum vero cade detecta, ambo ex Ægina ab Æaco solum vertere compelluntur. Telamon Salaminem ad Cycbreū Neptuno ac Salamine Asopi filia natum peruenit. Is necato serpente, qui insulam, cuius ipse rex erat, deuastabat, ac nullis post se relictis filiis, moriens, regnum Telamoni concessit. Is deinde Peribœam Alcathoi Pelopis filiam sibi uxorem coniunxit. Et Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Dijs precibus depoposcit : & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Aiace[m] nominarunt. Qui in bello contra Ilium Hercule[m] secutus, Hesione[m] Laomedontis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreauit. Caterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatum abiit, à quo postea expiatus Antigonen illius filiam in matrimonium cepit : atque in tertiam regni partem adscitus est. Mox Polydoram filiam genuit, quam Boro Perieris filio nuptui dedit. Inde in Ealydonij apri venationem cum Eurytione simul egressus, ac misso in aprum telo Eurytionem ferit, eumque fortuito ictu cecidit. rursus itaque à Phthia Iolcum ex fuga ad Acastum sese recipit, ab eoque iustratur. Adhuc cum Atalanta ludis in Pelia regis honorem institutis palaestrica pugna decertauit: ubi Astydamea Acasti coniux Pelei amore correpta, ad eum literas de concubitu dedit: quæ, quoniam id illi persuadere non potuit, ad eius etiã uxorem misit, qui a Peleo Steropen Acasti filiam propediem ductum iri illi renuntiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Peleum insuper Acasto, quod eam de

- ἀδελφούς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ὀπιβεβῶσαι· καὶ λα-
 χῶν κλήρῳ, Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν βαλὼν
 δίσκῳ καὶ τῆς κεφαλῆς, κτείνῃ. καὶ κομίσας μετὰ
 Πηλέως, κρύπτει κατὰ πῖτος ὕλης. φρεαδέντος δὲ
 5 τῷ φόβου, φυγάδες ὑπὸ Αἰγίγιος ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύ-
 νονται. καὶ Τελαμῶν μὲν εἰς Σαλαμῖνα φεραγίνε-
 ται πρὸς Κυχρεά τὸν [Ποσειδῶνος, καὶ] Σαλαμῖ-
 νος τῆς Ἀσωποῦ (ἡδὺν.) κτείνας δὲ ὄφιν ἔτος ἀδι-
 κοῦντα τὴν νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ τελευ-
 10 τῇ ἄποις, τὴν βασιλείαν φεραδίδωσι Τελαμῶνι.
 ὃ δὲ γαμῖ Περύβοιαν τὴν Ἀλκίδου τῆς Πέλδπος·
 καὶ ποιησάμενος ἐν χαῖς Ἡρακλείους ἵνα αὐτῷ παῖς ἀρ-
 ρῆναι ῥῆνται· φανένθ' δὲ μὲν ταῖς ἐν χαῖς αἰετὸς, τὸν
 ῥυνηθέντα ἐκάλεισαν Αἰάντα. καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ
 15 Τροίαν σὺν Ἡρακλεῖ, λαμβάνει χάρας Ἡρόνῳ τὴν
 Λαομέδονθ' θυγατέρα. ἔξ ἧς αὐτῷ γίγεται Τευκρος.
 Πηλὸς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυπίωνα Ἄκτο-
 ρος, ὑπὸ αὐτῷ καθαιρέται· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν
 θυγατέρα Αντηρόνῳ, καὶ τῆς χάρας τὴν τρίτῳ μίειραν.
 20 καὶ γίγεται θυγάτηρ αὐτοῦ Πολυδῆρη, ἣν ἔφημα Βῶρος
 ὁ Περειόρις. ἐντελέθην ἐπὶ τῇ θήρῃ τῇ Καλυδωνίᾳ
 κάπερ μετ' Εὐρυπίωνος ἑλθὼν, πρὸς ἕμενος ἐπὶ τὸν
 σὺν ἀκόντιον, Εὐρυπίωνος τυγχάνει, καὶ κτείνει τὸν
 ἀκόν. πάλιν οὖν ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν, πρὸς
 25 Ἄχαιον ἀφικνεῖται, καὶ ὑπὸ αὐτῷ καθαιρέται. ἀγωνίζε-
 ται δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Πελῖᾳ ἀγῶνα πρὸς Ἀταλάντην
 διαπαλαίσας, καὶ Ἀστυδάμεια Ἀχαιῶν γυνὴ, Πηλέως
 ἐραδιῆσα, καὶ σιωκόας πρὸς ἑμὲ αὐτῷ λόγοις.
 μὴ δυνάμεν δὲ πεῖσαι, πρὸς τῇ γυναικί αὐτῇ πέμ-
 30 ψασα ἔφη, μέλλειν Πηλέα γαμῖν Στερόπῳ τὴν Ἀ-
 χαιῶν θυγατέρα. καὶ τὸτο ἐκείνη ἀκούσασα, ἀλγόνῳ
 ἀράτῃ. Πηλέως δὲ πρὸς Ἄχαιον καταφύεται λέ-

stupro interpellasset calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haudquaquam ab se necandum esse coe: sinit: ac eum in Pelium montem venatum adducit. Inde coorta de venatione controuersia, Peleus quidem captarum ab se ferarum desectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dictitauit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eique sublatum enssem in bono fimo celauit, & abiit. Is deinde experrectus, interea dum enssem quaritat, à Centauri comprehensus iam iam moriturus erat, verum hic à Chirone seruatur incolumis, eidemque quaesitum ac repertum enssem condonauit. Peleus vero, ut supra dictum est, Antigonem Eurytionis patre procreatam uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio flumini cognomento Boro Periclis filio uxorem collocauit, ex qua Menesthius natus est. Sed & alteram duxit Peleus, nempe Thetin Nerei filiam, de cuius matrimonio Iupiter & Neptunus contenderunt. At cum Thetis è se ortum filium patre futurum esse praestantiorē praedixisset, abstinuisse Iouem illius nuptiis ferunt. Nec desunt qui scribant ad eius complexum iam iam prodeunti Ioui, Prometheum dixisse, natum ex ea caelo dominaturum. Sunt etiam, qui memorent Thetin Iunonis monitu persuasam Iouis concubitu euitasse. Hinc iratum Iouem voluisse, ut ea mortali viri coniugio locaretur. Chironis itaque consilio eam comprehendendi ac detinendi rationem Peleus inijt: eam itaque cum in varias se formas commutantem obseruasset, corripit, quae cum interim ignis, interim aqua, modo etiam fera vulu caperet, non eam prius, quam pristina

- ρουσα, ὑπὸ αὐτῇ περὶ σωκσίας πεπιεσθῆναι. Ἀχαιὸς
 ἀκούσας, κτείνει μὲν ὃν ἐκάθηρεν, ἐκ ἠβελήθη·
 αἶρε δὲ αὐτὸν ἐπὶ θήρας εἰς τὸ Πήλιον. ἐνδεν αἶ-
 μίλλης περὶ θήρας γηρομένης, Πηλεὺς μὲν οὐδ' αὖν
 5 ἐχειρῶτο θηρίων, τὰς γλώσσας τέτων ἐκτίμων εἰς
 πῆραν ἐτίθει· οἱ δὲ μὲν Ἀχαιῶν τῶντα χειρὶ μέθοι
 κατεγέλων ὡς μηδὲν τεθνηδκόϊο τῶ Πηλεῶς. ὁ δὲ
 τὰς γλώσσας παρὰ χροῖματι ὅσας εἶχεν, ἐκείνοισι το-
 σαῦτα ἔφη τεθνηδκόϊα· ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῇ
 10 Πηλῳ, ἀπολιπὼν Ἀχαιὸς, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν
 τῇ σφῇ βοῶν κόπρω κρυψας, ἐπανέρχεται. ὁ δ' ἔξα-
 ναστὰς καὶ ζητῶν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ σφῇ Κενταύ-
 ρων καθαλιφθεὶς, ἐμελλεν ἀπολλυδαί. σῶζεται δὲ
 ὑπὸ Χείρωνος υἱοῦ· καὶ τὴν μάχαιραν αὐτῷ ἐκζητή-
 15 σας, [καὶ ἐξέδωκεν] δίδωσι. γαμει δ' ὡς λέλεκται,
 Πηλεὺς Ἀντηρόνῳ τὴν Εὐρυπίωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ γί-
 νεται Πολυδῶρη, ὡς ἔγρημε Σπερχείος ὁ ποταμὸς
 ἐπὶ κελῶν Ρῶρος ὁ Πειρήριος υἱός, ἐξ ἧς Μανέδιον
 τέκνοϊ. αὐτῷ δ' ὁ Πηλεὺς γαμει Θέπν τὴν Νηρέως,
 20 περὶ ἧς τῶ γάμῳ Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἦεισαν. Θέπδος δ' ὁ
 δεσποτεύσας ἔσεται τ' ἐκ ταύτης γυνηθέντα κρείητο-
 να τῶ πατρός, Σπερχόντα. ἐνιοὶ δὲ φασὶ Διὸς ὁρμῶν-
 10 ἐπὶ τὴν ταύτης σωκσίαν, εἰρηκέναι Πεσμηδέα
 τὸν ἐκ ταύτης αὐτῷ γυνηθέντα, ἔσαν δ' Ὀδυσσεύειν.
 25 πνές δ' ἡ λέγροισι μὴ βεληδύωσι Θέπν Διὶ σωκεθέν
 ὑπὸ Ηρας τραφεῖσαν. Δία δὲ ὁρμαίνοντα θνητῶν ἐδε-
 λήσαι αὐτὴν σωκοικῆσαι. Χείρωνος οὐδ' ὑποδεμένῃ
 Πηλεὶ συλλαβεῖν, καὶ κατέχον αὐτὴν μεταμορφωμέ-
 νῳ, ἐπιτηρήσας, σωμαρπάζει. γινόμενῳ δὲ ὅτι μὲν
 30 πῦρ, ὅτε δὲ ὕδωρ, ὅτε δὲ θηρίον, καὶ περὶ τέρεν ἀνῆ-
 κα σφὶν ἢ τὴν ἀρχαίαν μορφήν εἶδεν ἀπολαβῆσαι.

formam recepisse videt, remisit. Hanc demum in Pelio monte uxorem sibi copulavit : atque inibi Dy coniugio excepti suo quisque munere matrimonium commendaverunt. Nam Chiron hasta fraxinea Peleum, Neptunus & quis Balio & Xantho, Volcanus ense, ac reliqui alijs muneribus condonarunt. Hi verò Dy immortales fuere. Post ubi Thetis conceptum è Peleo partum edidit, cum immortalem factura, clam Peleo per noctem in igne abscondit, & quicquid paterna in eo mortalitatis erat, excoquebat : per diem verò, ambrosia puerum inungebat. At Peleus per observationem, palpitantem natū in igne conspiciatus, inclamavit. Tum Thetis quo minus vorum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Pelous sublatum manibus puerum ad Chironem tulit: quem ille acceptum, leonum visceribus, aprorumque & ursorum medullis enutrit: eumque cui Ligyron antea nomen fuit, quòd mammis labra minime admouisset, Achillem nominari voluit. Post hac Peleus Iasonis & Dioscurorum adiumento Iolcum expugnavit: Astydamiāque Acasti coniugem occidit, ac distractis illius membris per eam intra urbem traduxit exercitū. Vbi demum nonum ætatis suæ annum explevit Achilles, Calchante Troiam sine ipso capi non posse, predicante, Thetis, quod filium eo in bello militantem interiturum omnino prauidisset: muliebri ipsum veste contextum (in Scyron insulam Lycomedi) pro puella incorrupta, ac virgine perductum commendavit. ibique agens adolescentulus, Deidamiā regis filiā comprimit : ex qua Pyrrhum filium extulit, qui nouo postea nomine Neoptolemus est appellatus. Caterum Ulysses, quando ei apud Lycomedem esse Achillem, indicatum fuit, quesitum tuba usus inuenit. Ad hunc itaque modum Achilles ad bellū

γαμεῖ δὲ ἐν τῷ Πηλίῳ· καὶ κεῖ θεοὶ τὸν γάμον ἐω-
 χούμενοι καθύμνησαν· καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεῖ δόρυ
 μέλινον, Ποσειδῶν δὲ, ἵππους Βόθιον καὶ Ξάνθον·
 Ἡφαιστος δὲ μάχαιραν, καὶ οἱ λοιποὶ ἔτερα· Ἀθάνατι
 5 δὲ ἦσαν ὅτοι· ὥς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέ-
 φθ, Ἀθάνατον δέλασα ποιήσασα τὸτο, κρύφα Πηλέως
 εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβῆσα τῆς νυκτὸς, ἐφθεμεν ὁ ὡς αὐ-
 τῷ θνητὸν πατρῶν· μὴ ἡμέραν δὲ ἔχρειν ἀμβροσίᾳ.
 Πηλεὺς δὲ ἐπιπρίσας, καὶ ἀπαύροντα τὸν παῖδα ἰδὼν
 10 ἐπὶ τῇ πυρὶ, ἐβόησε· καὶ Θέτις κωλυθεῖσα ἔ-
 αῖρεσιν Τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιπόσα,
 πρὸς Νηρηίδας ὤχετο· κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς
 Χείρωνα Πηλεὺς· ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγ-
 χοις λεόντων, καὶ συῶν ἀγέων, καὶ ἀρκτων μυε-
 15 λοῖς καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλεῖα· πρῶτον μὲν ὡς ὄνομα
 αὐτῷ Διγενῶν, ὅτι τὰ χεῖλη μαστῶις ἔ-
 πρεσβύεγκε· Πηλεὺς δὲ μὲν τῶντα σωὴν Ἰάσωνι καὶ Διοσκουροῖς ἐ-
 πόρθησεν Ἰωλκόν· καὶ Ἀστυδάμειαν πλὴν Ἀκάστον γυ-
 ναῖκα φονδαίει· καὶ διελὼν μέλη, διήγαγε δὲ αὐτῷς ἔ-
 20 σπρᾶτον εἰς πλὴν πόλιν· ὥς δὲ ἐγένετο ἐνναετὴς Ἀχιλ-
 λεις, Κόρη χαλκῷ λέγοντι ἔ-
 δυνάδα· χωρὶς αὐτῇ
 Τροίαν αἰρεῖσθαι, Θέτις παρείδεα ὅτι δὲ σπρᾶτευό-
 μενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐδῆτι γυναικεῖα,
 ὥς παρθένον παρέδετο· καὶ κεῖ πρεφόμεν τῇ Λυκο-
 25 μέδου· θυγατρὶ Διὶδαμείᾳ μέγνυται· καὶ γίνεται
 παῖς Πύρρῳ αὐτῇ, ὁ κληθεὶς Νεσπτόλεμος αὐτῆς.
 Οδυσεὺς δὲ μέμνηδέντα παρὰ Λυκομήδους ζυγῆν
 Ἀχιλλεῖα, σάλπιγγι χηισάμεν· εὖρε· καὶ τῆτον
 τὸν πρῶτον εἰς Τροίαν ἦλθε· σιωεῖπετο δὲ αὐτῷ

Troianū perductus est. Ad quod etiam Phœnix Amyntoris filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytiæ patriæ pellice, ut de supro interpellata falso insinulatum patris oculorū luce priuauit. Quem Peleus ad Chironem ductum, ab eoque curatum, oculorū luce recuperata Delopum regem constituit. Insuper Achilli Patroclus Menetij, ac Sihemeles Acasti, siue, ut alys placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntē Locridis delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamanis filium imprudenter occidit: atque in exiliū actus cum patre, à Peleo domi in contuberniū acceptus, Achillis amasius efficitur. Porro Cecrops indigena, ac geminus, id est humano simul & serpentino corpore pradius, in terra Attica primus regnauit, & que prius Acta dicebatur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque dys fuisse decreto concessam aiunt urbium occupandarū potestatem, sanè in quibus potissimum priuatos honores unus quisque adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente ad mediam arcem terra, fretum repente exciuit: id loci Eretheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: qua lecto à se Cecrope occupationis suæ iudicij teste oleam è terra pròduxit, qua nostra etiam atate vistrur in Pandrosio. Coorta deinde inter vtrumque contentione, ac lite de urbe, Iupiter Minervam Neptunumque inter se pacauit, usque, non, ut quidam memorant, Cecropē Cranaūque, nec Erichtheum, sed duodecim deos huiusce controuersie iudices dedit: quorū sententia urbs Athenæ Minerva adindicata fuit: quando primum ab ea oleam Cecropis testimonio productam fuisse perceperunt. Minerva itaque de seipsa Athenis nomen impo-

Φοῖνιξ ὁ Ἀμώτορ Θ, οὗτος ἔσθ' ὁ πατὴρ ἐπυφλώθη
καταψάσμενης φύσας Κλυτίης τῆς ὅς πατὴρ παλ-
λακίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς χεῖρωνα κομίσας,
ἔσθ' ἐκείνῳ περαπυδέντα πὰς ὄψεϊ, βασιλέα κατέ-

5 σιητε Δολόπων. σμυείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Με-

νοπίης καὶ Σθενέλης τῆς Ἀκείσου, ἢ Πειριάπιδος τῆς
Φέρηθ, ἢ, καὶ δ' ἄρ' ὅσῃσι Φιλοκράτης, Πολυμήλῃς ὁ

Πηλέως. ἔτος ἐν Οποῦπ (τῆς Λοκίδος) διανεγ-
χθεὶς ἐν παιδίᾳ περὶ ἀπαιγμάτων παῖδων παῖδα Κλυ-

10 σώνυμον τὸν Ἀμφιδάμανθ [ἄκων] ἀπέκτεινε.

καὶ φυγὼν μὲν ὁ πατὴρ, περὶ Πηλεὶς κατάρκει, καὶ
Ἀχιλλεύς ἐρ' ἄμυνθ γίνεται. Κέκροψ αὐτόχθων συμ-

φυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκονθ, τῆς Ἀθηκῆς
ἐβασιλεύσε πρῶτος· καὶ πῶν γῆν πρῶτον λεγομέ-

15 νῳ Ἀκτῶν, ἀρ' ἑαυτῷ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. ἐπὶ
τέττε φασὶν ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν

αἷς ἐμειλλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἑκάστος. ἦκέν οὖν πρῶ-
τ' Ὁποσιδῶν ἐπὶ τῇ Ἀθηκῇ, καὶ πλήξας τῇ πεισί-

νῃ καὶ μέσῳ τῇ ἀκρόπολιν, ἀνέθηκε δάλασσαν, ἡν
20 νῶν Ερεχθίδας καλοῦσι. μὲν δὲ τῆτον ἦκέν Ἀθῆναι·

καὶ ποιουμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρας
ἐφύτευσεν ἑλαιαν· ἡ νῦν ἐν τῇ Πανδροσίᾳ δείκνυται.

ἡγομένης δὲ ἑλίδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθῆναι
καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκεν. ἔχ'

25 ὥς εἶπον τινες, Κέκροπα καὶ Κεραναόν· ἔδ' Εριχθίαν·
θεὸς δὲ τὺς δώδεκα· καὶ τούτων διαζόντων ἡ χώρα

τῆς Ἀθῆναις ἐκείνη, Κέκροπος μῆτρηρσινθ, ὅτε
πρῶτον πῶν ἑλαιαν ἐφύτευσεν. Ἀθῆναι μὲν οὖν ἀφ'

ἑαυτῆς πῶν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθῆνας. Ποσειδῶν δ' ἐν

suit. at Neptunus mirum in modum iratus Thriasium campum pessime afflixit: atque Atticam uniuersam pelago inundauit. Adhuc Cecrops Agraulon Aëtei filiam in coniugium duxit, ex eaque marem quidem suscepit, Erychthonem: qui sine maribus liberis è uita decessit: filius uerò, Agraulon, Herfen & Pandrosos. At ex Agraulo, ac Marte gignitur Alcippe. Huic vim inferre Halirrhothius Neptuni & Eurytes nymphe filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrem Neptunus Martem in Arcopago cadis reum agit. Is duodecim Deorum sententia iudicatus absoluitur: at Cephalus, Herfes & Mercurij filius fuit, quem cum Aurora supra modum amaret, correptum secum asportauit in Syriam, ibique illius concubitu grauida fit, & Tithonum peperit: cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Huius autem fuit Astynaus, ex quo Sandocus: qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderin urbem condidit: ductaque in matrimonium * Thanace Megessari filia, Cinyras Assyriorum regem procreauit. Hic Cinyras cum in Cyprum se contulisset. cum populo, Paphum condidit; Ductaque inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filia, Oxyporum & Adonin genuit: nec non filias Orsedicen, Laogorénque & Brasiam ex eadem suscepit. Hæ uerò ob Veneris iram alienigenis permixta uiris, uitam in Ægypto cum morte commistarunt. Adonis autem puer adhuc, Diane iracundia, in uenatione ab apro percussus interijt. Hunc Hesiodus Phœnicis & Alphefibææ filium fuisse ait. Panyasis uerò, de Thoante Assyriorum rege, qui Myrrham filiam habuit, natum refert. Hæc Myrrha per iram Veneris, quod eam nihili faceret, patris amore corripitur: atque uisa natricis opera, cum inscio patre noctes duodecim concubuit. Is, ubi rem sensit,

θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θειάσιον [πεδίον] ἐπεχάλυψε,
 καὶ τὴν Ἀπικλὴν ὕψαλον ἐπίησεν. Κεχροῖ δὲ γή-
 μας τὴν Ἀκταίη κόλῳ Ἀρσαυλον, παῖδας μὲν ἔχεν
 Ερυσίχθονα, ὃς ἄτεκν' ἔμετ' ἔλλαξε. θυγατέρας δὲ
 5 Ἀρσαυλον, Ἑρσίω, Πανδρόσων. Ἀρσαύη μὲν αὖ καὶ
 Ἀρεῖ Ἀλκίππῃ γίναται. ταύτῃ διαζέμεν' Ἀλφ-
 ῥόδι' ὁ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἀρεὸς
 φασγάνῳ κτείνεται. Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πέγῳ
 κένεται διχαζόντων τῇ δώδεκα θεῶν Ἀρη, καὶ ἀπο-
 10 λύεται. Ἑρσῆς δὲ καὶ Ἑρμῷ Κέραλος, ὃ ἐρσθενίστα
 Ἡὸς ἤρπασε· καὶ μεγίστα ἐν Συεΐᾳ, παῖδα ἐγέννησε
 Τιθωνόν· ὃ πᾶσι ἐχέετο Φαίδων· τότε δὲ Ἀστυνοὸς
 τῇ δὲ, Σαΐδοκος, ὃς ἐν Συεΐᾳ ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν,
 πόλιν ἔκτισε Κελένθειον. καὶ γήμας * Θανάκῳ τὴν
 15 Μεγακτίρῳ [Κινύραν] τῇ Ἀστυείῳ βασιλέᾳ ἐχού-
 νησε. Κινύρας ὅπως ἐν Κύπρῳ παραχρυσόμην' ὡς
 λαῶν ἔκτισε Πάρον. γήμας δὲ ἐκεῖ Μεθάρμῳ κό-
 ρῳ Πυγμαλίῳνος Κυπρίῳ βασιλέω, ὃς ὕπερ
 ἐγέννησε καὶ Ἀδωνιν· πρὸς δὲ τέτοις θυγατέρας
 20 Ὀρπιδίῳ, Λαογόρῳ καὶ Βραισίᾳ. αὗται δὲ διὰ
 μύθῳ Ἀφροδίτης ἀγροτέροις ἀνδράσι συνδυναζόμεναι,
 τὸν εἶον ἐν Αἰγυπῷ μετέλλαξαν. Ἀδωνις δὲ ἐπὶ πᾶσι
 ὢν, Ἀρτίμυδος χόλῳ, πληγὴς ἐν θήραις ὑπὸ σὺδος,
 ἀπέθανε. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν φοίνικος καὶ Ἀλφει-
 25 βείας λέγει· Πανύασις δὲ φησι Θόαντος βασιλέως
 Ἀστυείῳ, ὃς ἔχε θυγατέρα Σμύρναν. αὕτη κατὰ
 μύθῳ Ἀφροδίτης, ὃ γὰρ αὐτῇ ἐπίμα, ἔχει τ' πα-
 τὴρ ἔραται· καὶ σμειγρὸν λαβῆσα τὴν τροφὸν ἀγο-
 ρεύει τῷ πατρὶ νύκτας δώδεκα σμυδαίᾳ. ὃ δὲ, ὡς

stricto in filiam ense impetum fecit: quae, cum iam comprehenderetur, Deos rogat, ut nusquam appareat. Tum Dy illam miserati, in arborem sui nominis commutarunt: ac decimo post mense rescissa arbore, Adonis ex ea filium fuisse ferunt. Quem Venus forma ergo infantem adhuc clam Deis in arca accultatum, ante Proserpinam constituit: quem simulac illum conspexit, se redacturam negavit. Delato ad Iovem iudicio, tres in partes annum partitus est, ut unam apud se ipsum, alteram cum Proserpina, tertiam demum cum Venere Adonis permaneret, imperavit. Adonis autem, quae pars sibi ab Iove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore inter venandum Adonis ab apre vulneratus occidit. Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ducta à Lacedamone Pedaide Menetis filia, Cranaen genuit, & Cranachmen, & Atthidem: quae cum, virginitate secudum expugnata, obisset, Cranaus ab ea terram Atthidem vocitavit: ubi post Cranaum expulsum regnavit Amphictyon. Hunc nonnulli Deucalionis, alij vero indigena hominis filium fuisse dicunt. Qui, cū duodecim annos regnum tenuisset, ab Erichthonio pellitur: hunc Hephaestes, ex Cranae Atthidis vata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani & Palladis esse velint, hunc in modum; Minerva olim arma sibi conflare volens, ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictam à Venere Minerva constupranda desiderium incessit: eamque attrectare aggreditur. Hec vero fugit: ille fugientem insequitur, ut quae proxime eam venit, in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deam inire conabatur. Ea vero, ut pudica erat, & virgo, virum non admittebat. Volcanus demum tentigine ruptus in vir-

- 5 ἦ δὲ το, ἀπατάμεν θ' εἰρηθ, ἐδίδωκεν αὐτῷ· ἡ δέ,
 ὡς αὖτε λαμβανομένη, θεοῖς ἤνυστο ἀφανὴ γυναιξ.
 10 θεοὶ δ' ὑποκίττειραντες, αὐτῷ εἰς δένδρον μετήλλα-
 ξαν, ὃ χαλκοῖσι σμύρναν. δερμυλυσίαν δὲ ὕστερον
 15 χροῖνω, τὰ δένδρου ῥαχῦτος, γυνηθῶναι τὸν λέγόμε-
 νον Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτῃ διὰ χαλκοῖς ἐπὶ νήπιον κρύ-
 φε θεῶν εἰς λαρυάχῃ κρύψατα. Περσεφόνη παρείστατο
 20 ἐκείνη δ' ὡς ἐθεάσατο, ἐκ ἀπιδίδου. κείτῳ δ' ὑπὲρ
 Διὸς ἡγομένης, εἰς [τρεῖς] αἰέτας διηρθεῖν ὁ ἐνιαυ-
 25 τός· καὶ μίαν μὲν παρ' αὐτῷ μένειν τὸν Ἀδωνιν·
 μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνην προστάξει. τῷ δ' ἐπὶ τῇ
 παρὰ Ἀφροδίτῃ, ὃ δ' Ἀδωνις τῷ τῇ προστίνεμι καὶ ἡ
 30 ἰδίαν μοῖραν. ὕστερον δὲ θηρῶν Ἀδωνις ὑπὸ σὺς
 πληγὴς ἀπέθανε. Κίχροπος δ' ὑποθανόντος, Κεραῖος*
 35 αὐτόχθων, ἐφ' ᾧ τὸν ἐπὶ Δολχελίῳ λέγεται κατα-
 κλυσιμὴν γυνεῖται· ὅτ' ἡμίμας ἐκ Λακεδαιμόνος Πισδιά-
 40 δα τῷ Μιλήῳτος ἐγλήνησε Κεραναῖω, καὶ Κεραναίχ-
 μίω, καὶ Ἀττίδα· ἥς ὑποθανόντος ἐπὶ παρθένῃ, τῷ
 45 χώρῳ Κεραναῖς Ἀττίδα προσηγοῦντο. Κεραναῖον δ' ἐκ-
 50 βαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε. τῶν ἐνιοι μὲν Δολ-
 χέλιονος, ἐνιοι δ' αὐτόχθονος λέγουσι· βασιλεύσαντα
 55 δ' αὐτὸν ἐπὶ Δώδεκα (ἐπὶ) Εὐχρόνιος ἐκείνης· τῶ-
 60 τον οἱ μὲν Ἡφύσης τῆς Κεραναῖς θυγατρὸς Ἀττίδος
 65 ἐπὶ λέγουσιν· οἱ δὲ, Ἡφύστου καὶ Ἀθῶναι, ὅτοις· Ἀ-
 70 θῶναι παρεγύετο πρὸς Ἡφαιστον, ὅπῃα κατασκήλει
 75 θέλῃσα. ὃ δ' ἐγκαταλειμμένης ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς
 80 ἐπιθυμίαν ὤλισθε τ' Ἀθῶναι· καὶ δίδωκεν αὐτῷ ἡρ-
 85 ξατο· ἡ δ', ἐφύθη· ὡς δ' ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο, πολ-
 90 λὴν ἀνάγκη, ὡς γὰρ χαλκός, ἐπειράτο σπασθῆναι. ἡ δ'
 95 ὡς σφύρειν καὶ παρθένης ἔσα, ἐκ λῶερχτο. ὃ δ' ἀπι-

ginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lana deter-
 sum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. In-
 terea vero ex demisso in humum semine gignitur Erich-
 thonius. Hunc clam dys alijs, dum immortalē facere
 studet, educavit: positūque in cista Pandroso Cecropis fi-
 lia commendavit: interdicitque ne cistam retereret. At
 Pandrosi sorores, quod curiose admodum forent, cistam
 aperiunt, aduolutumque secus puerum draconē spectant.
 Nec desunt qui ab eodem dracone fuisse interemptas a-
 stipulentur. Aliorum verò testimonio, Palladis ira, fu-
 rore percita, de summa sese arce precipites eiecerunt. In-
 terea verò Erichthonius in templo à Minerva ipsa enu-
 tixtus, pulso Amphictryone, Athenarum regno potitus est,
 ac Minerva signum in arce censuit: necnon Panathe-
 naorum celebritatem instituit: Pasitheamque Naidem
 nympham uxorem accepit: ex qua ipsi Pandion natus
 est. Denique Erichthonio vita functo, ac in primo Palla-
 dis fano sepulto, Pandion regnum adipiscitur: quo re-
 gnante Ceres Dionysusque in Atticam venere. Atqui
 Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysus vero ab Ica-
 rio hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri ac-
 cepit, ab eoque vini faciendi rationem didicit. Is igitur
 Dei beneficia mortalibus impertiturus, ad pastores se
 quosdam contulit, qui cum gustassent vinum, atque a-
 vini causa sese largius meri poculis inuitassent: malum
 sibi medicamentum datum esse arbitrati, Icario necem
 fustibus intulerunt. verum postridie re cognita, ipsum
 sepeliuerunt. Erigone vero filia patrem vestiganti heri-
 li canis, cui Mara nomen fuit, Icarium consēctari soli-
 ta, cadaver ubinam delitesceret, indicavit. Tum filia
 patrem deflens, se ipsam ex arbore suspendio necavit.
 Pandion interea ducta uxore Zeuxippe matris suae

- ἀπέρμηνεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς. ἐκείνη δ' ἔμυσχευε
 σα, εἰώ ἀπομάζασα τὸ γόνον εἰς γλῶττιν ἔρριπεν. φει-
 γούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γλῶττιν πεσούσης,
 5 Εὐχρόνι⊕ γίνεται. τῆτον Ἀθλῶα κρύφα. ἥδ' αἰῶν
 θεῶν ἔστρεψεν, ἀθάνατον θέλκασα πειῆσαι· καὶ κατα-
 δεῖσαι αὐτὸν εἰς κίσην, Πανδρόσω τῇ Κέκροπος παρ-
 χατέδετο, ἀπειπούσα τὴν κίσην ἀνοίγειν· αἱ ἀδελ-
 φαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίρουσιν ὑπὸ σπινθέραις, καὶ
 10· ὡς μὲν ἐνιοὶ λέρουσιν, ἀπ' αὐτῆς διεσθάρησαν τῆ δρά-
 κονι⊕· ὡς δὲ ἐνιοὶ, δι' ὀργλὴν Ἀθλῶα, ἐμπαρεῖς
 γλύφουσαι, καὶ τῆς ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔρριψαν. ἐν δὲ
 τῇ τεμένει τραφεῖς Εὐχρόνι⊕ ὑπ' αὐτῆς Ἀθλῶα,
 15 ἐκβαλὼν Ἀμφικτύονα, ἐβασίλευσεν Ἀθλῶν· καὶ τὸ
 ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθλῶα ἰδρύσατο, καὶ ἥδ'
 Παναθλῶαίων τὴν ἑορτὴν συνετήσατο· καὶ Παισιδέαν
 Νηΐδα γυμνῶν ἐξημεῖν· ἔξ ἧς πᾶς Πανδίων ἐγερ-
 νήθη. Εὐχρόνι· δ' ἀποθανόντι⊕ καὶ ταφέντι⊕ ἐν τῇ
 20 αἰ, τῇ τεμένει τῆς Ἀθλῶα, Πανδίων ἐβασίλευσεν.
 ἐφ' ᾧ Δημήτηρ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀθῆναιον ἦλθον.
 αἱ δὲ Δήμητρα μὲν Κελεὸς εἰς τὴν Ἐλευσίνα ὑπεδέ-
 ξατο· Διόνυσον δ' Ἰχθεί⊕· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτῆς
 κλῆμα ἀμπέλου· καὶ τὰ πρὶν τὴν οἶνοποιίαν μανθάνων,
 25 καὶ τὰς τῆς θεᾶς διδρῆσαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις,
 ἀφικεῖται πρὸς πνας ποιμένας, οἱ γουσίμβροι τῆς
 ποτῆς, καὶ χωρὶς ὕδατι⊕ ἀφειδῶς δι' ἡδονὴν ἐκλύσαν-
 τες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν.
 μὲν ἡμέραν δ' νοήσαντες ἔδειξαν αὐτόν. Χειρόνη δ' τῇ
 30· θυγατρὶ τὸν πατέρα μαρτυρήσῃ, κύων σωήδης, ὄνομα
 Μαίρα, ἣ τῇ Ἰχθείῳ συνεπέτο, τὸν νεκρὸν ἐμύλυ-
 σε. καὶ ἐκείνη καποδυομένη τὸν πατέρα, ἑαυτῇ ἀνήρ-
 τησε. Πανδίων δ' γῆρας Ζευξίππῳ τῆς μητρὸς τῇ

sorore, filias Procnen ac Philamelam & geminos Erechtheum Butenque, suscepit. Dein conflato in Labdacum bello, de terra finibus, in belli societatem Tereum Martis filium ex Thracia conuocauit: eoque bello per eius auxilia praeclarissime gesto, Procnem filiam suam Tereo nuptui collocauit. Hic suscepto ex ea Itye filio, Philamelam ductam comprimit. Inde huic linguam defecuit; ea vero per litteras in peplo contextus, suas ipsius Procnae sorori miseras significauit. Hac post quasi am germanam, Ityn puerum trucidatum, elixatumque, Tereo inscio epulandum apposuit, ac, repente cum sorore profugit. Tereus cognita facinore, abrepta securi fugientes insequitur. Haec vero, cum iam Dauliam Phocidis urbem peruenissent, circumsepta, Deas rogant in aenum mutari. Tum Procne fit Iuscinia, Philamela vero in hirundinem transformatur. Adhuc Tereus in upupam commutatur.

Inde Pandion ubi fato concessit, filij diuisere inter se patrias facultates & Erichtheus regnum cepit. Sacerdotio autem Minervae Neptunique Butes Erichthonij filius honestatur. At Erichtheus Praxitheam Phrasimi, & Diogeneae Cepbissonata filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit, mares, Cecropem, Pandorura, & Metionem: foeminae vero Procrin, Creusam, Chthoniam. Orithyiam, quam postea Boreas rapuisse dicitur. Chibaniam Butes in coniugio habuit. Atque Xuthus Creusam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hac sumpta corona aurea Pteleanti subigitur: & à Cephalo deprehensa, ad Minoem confugit. Hic eius etiam amore correptus est, eiusque concubitum impetrat. At, si mulier hac cum Minos concubisset, nulla potuisset ratione seruari. Nam Pasiphae, quod cum multis mulieribus Minoem rem habere

ἀδελφῶν, θυγατέρας μὲν ἐτέκνωσε Περικλῆν καὶ Φι-
 λομήλαν· παῖδας ὅ δὲ διδύμοις Ερεχθεῖα καὶ Βύτιν.
 πόλεμον ὃ ἔξανατάλλῃ παρὲς Λαβδακόν, πρὶν γῆς
 ὄραν, ἐπεκλήετο βοηδὸν ἐκ Θράκης Τηρεᾶ τὸν
 5 Ἀρεῖος· καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ κατορθώσας, ἔδωκε
 Τηρεῖ παρὲς γαμὸν τὴν αὐτὴν θυγατέρα Περικλῆν. ὃ
 δὲ ἐκ ταύτης ἡγήσας παῖδα Ἰτυν, καὶ Φιλομήλης
 εἰσαδὴς, ἔφθιρε καὶ ταύτῃ, εἰπὼν τεύχαιαι Περ-
 κλῆν, κρύπτων ἐπὶ τῇ χειρὶ. αὐτὸς ὃ γῆρας Φι-
 10 λομήλαν, σωμνυάζετο, καὶ τὴν γλῶσσαν ἔξετεμεν
 αὐτῆς. ἡ δὲ ὑφίνασε ἐν πέπλῳ χάμματα, καὶ διὰ
 τῶν ἐμύλων Περκῇ τὰς ἰδίας συμφορὰς. ἡ δὲ
 ἀναζητήσασα τὴν ἀδελφὴν, κτείνει τὸν παῖδα Ἰτυν,
 καὶ κατεψήσασα, Τηρεῖ δῆπρον ἀγνοῶντι παρρησίᾳ
 15 καὶ μετ᾽ ἧς ἀδελφῆς διαταχέως ἔουχεν. Τηρεῖς δὲ αἰ-
 δόμενοι, ἀρπάσας πέλακιν ἐδίωκον. αἱ δὲ, ἐν
 Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος γενόμεναι περικατάληπτοι, θεοῖς
 εὐχονται ὑποριπιδῶναι. καὶ Περκῇ μὲν γίνεται σῆ-
 δων· Φιλομήλα δὲ χαλιδῶν. ἀπωρεῖται δὲ καὶ Τη-
 20 ρεῖς, καὶ γίνεται ἐποψ.

Πανδίωνος δὲ ὑποδανύσθῃ, οἱ παῖδες τὰ πατρῴα
 ἐμείσαιτο· καὶ τὴν βασιλείαν Ερεχθεὺς λαμβάνει· ὃ
 δὲ ἱεροσυνῶν τῇ Ἀθῶναι καὶ τῇ Προσπιδῶν τῇ Ερι-
 χθονίᾳ Βούτις. γῆρας δὲ Ερεχθεὺς Περξιδεῖαν τὴν
 25 Φρασίμου, καὶ Διογυῖας τῇ Κηφισοῦ, ἔχε παῖδας Κέ-
 κρεπα, Πανδῶρον, Μηπίονα· θυγατέρας δὲ, Περ-
 κειν, Κρέυσαν, Χθονίαν, Ωρειβῆαν, ὧν ἔσπασε Βο-
 ρεῖας. Χθονίαν μὲν οὖν ἔγνησε Βύτις· Κρευσαν δὲ
 30 Ἐῖδος. Περκειν δὲ Κέφαλον ὁ Διήιονέας. ἡ δὲ
 λαβίστα χυσοῖν ἔειπεν, Πτελέοντι σωμνυάζεται
 καὶ παρρησίᾳ ὑπὲρ Κερκῆ, παρὲς Μίμωα φάσκει. ὃ δὲ
 αὐτῆς εἰς, καὶ πείθει σωμνυδῆν. εἰ δὲ σμολδονε γυνή

non ignorabat, cum veneficijs infecit, ut quoties secum alia cubaret, in illius artus vipera irruerent immanes. eumque in modum pellices Pasiphaë disperdebat. * Cephalus igitur, perniciosissimum habebat canem (cui Lalapi nomen fuit, & quem nulla f. rapoterat evitare.) Iaculum adhuc, cuius ictus neminem unquam fefellit. Inter hac Procris conspiciata virum, Circeam sumens radicem, nequid sibi obesset, concumbit. At verita rursus Minois coniugem, Athenas proficiscitur: & in Cephaligratiam redijt, & cum eo ad venandum conседit: quippe qua venandi studio mirifice oblectabatur. Hac occulie virum insecuta inter fruteta latitabat, eiusque motu permoveri virgulta maritus sentiens, iaculum inevitabile misit, eoque percussam uxorem Procrin interfecit. Quocirca Cephalus ab Areopagi iudicibus exilio sempiterno damnatur. Interea vero Orithyiam Ilissum amnem traicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hac illi filias Cleopatram, & Chionem: mares autem, Zeten & Calain, aligeros, peperit. Qui cum Iasone in Colchos nauigantes, & Harpyias insectantes moriuntur: sine, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule intercepti fuerunt. Cleopatram Phineus coniugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus & Pandion: his autem filijs, ex Cleopatra Ideam, deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociavit. Ea vero prinignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falso apud patrem insimulat. Huic ille credulus, ambos oculis priuat. Interea Argonauta cum Boreae filijs illuc appulsi in Phineum animadnertunt. Chione autem Neptuno admiscetur. Qua cum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur, in mare deiecit infantulum. Hunc statim Neptunus exceptum, in Ethiopiam transfert, & Benthescyma filia sua

Μίνωι, ἀδυνατον ὡς αὐτὸ σωθῆναι. Πασφάη γάρ, ἐπει-
 δι πολλαῖς Μίνως σωτηυάζετο γυναιξίν, ἐφασμάκευ-
 σεν αὐτόν· καὶ ὁπότε δῆη σωτηυάζετο, εἰς τὰ ἀφ' ἧρα
 ἐφείη θηεῖα· καὶ ἔπως ἀπώλλυτο. ἔχοντο ἔν (Κε-
 5 φθῆς) αὐτῇ κυῖα ταχύν, ἀκόντιόν (τε) ἰδυόλον·
 ἐπὶ τέτοις Πέθεις ἰδοῦσα τὸν ἄνδρα, τὴν Κερκαί-
 αν πῆε ρίζαν, πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι, καὶ σωδυνά-
 ζεται. Δείσασα δὲ αὐτῆς τὴν Μίνωθ γυναικα, ἦκεν
 εἰς Αἰθώας· καὶ δισημαρεῖσα Κεφάλῳ, μὲν τῶν πα-
 10 ραγίνεται εἰς θῆραν· ὡς γὰρ θηρευτική· δῶκουσαν γὰρ
 αὐτῇ ἐν τῇ λοχμῇ ἀγροῖσας, Κεφαλῷ ἀκοντίζει,
 καὶ ταχὺν ἀκτείνει Πέθειν. καὶ κειθεὶς ἐν Αρειωπά-
 γῳ, θυρεῖν αἰδῖον καταδικάζεται. Ωρειδῆαν δὲ πε-
 15 ρῶσαν ἐπὶ Ἰλιωπὸς ποταμοῦ, ἀρπάσας Βορέας σωήλ-
 δε. ἡ δὲ γυνὴ θυρατέρας μὲν Κλεοπάτραν, [καὶ]
 Χιόνην· ἡ δὲ Ζητήν καὶ Κόλαιν πρὸς φῶτες· οἱ
 πλέοντες σὺν Ἰάσωνι, καὶ ταῖς ἀρπῆας δῶκοντες, ἀπέ-
 20 δανον· ὡς δὲ Λκουσίλαθ λέγει, πρὸς τῶν ὑπὸ
 Ηρακλέους ἀπώλοντο. Κλεοπάτραν δὲ ἔγνημε Φινίδος.
 ὅς γινόνται παῖδες ἔξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων·
 ἔχων δὲ τέττες ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας, Ἰδαίαν ἐγά-
 μησεν τὴν Δαρδανίαν· κακεῖνη γὰρ πρὸς τῶν πρὸς
 25 Φινίδα φθορὰν καταΐδεται. καὶ πτεῦσας Φινίδος,
 ἀμφοτέρους τυφλοῖ. ὅς γὰρ πλέοντες δὲ οἱ Αργοναῦται
 σὺν Βορεάδις κολλάζονται αὐτόν. Χιόνη δὲ Προσι-
 δῶνι μίγνυται. ἡ δὲ κρυφα τῇ πατρὸς Εὐμολπον
 τεκοῦσα, ἵνα μὴ γνήται καταφανὲς, εἰς τὸν βυθὸν
 30 ῥίπτει τὸ παιδίον. Προσιδῶν δὲ ἀνελόμενος, εἰς Αἰ-
 διοπίαν κομίζει· καὶ δῖωπ Βενθεσπύκῃ τρέφειν

alendum commendat, & Amphitrita. Qui, cum erat integra fuit, intus Benihescymes coniux, huius alteram filiarum uxorem dedit. Hic autem uxoris quoque sua sorori vim inferre aggreditur. Quamobrem exilio multatus, cum Ismaro filio ad Tegyrium Thracia regem confugit. Qui filiam ipsius filio coniungavit. Deinde vero insidias Tegyrio quoque comparasse detectus, ad Eleusinos aufugit, eorumque amicitiam sibi conciliavit. Rursus autem, Ismaro filio defuncto, à Tegyrio renocatus in Thraciam redit, ac soluta inter eos discordia regnum accepit. Mox conflato inter Athenienses & Eleusinos bello, ascitus ab Eleusinijs, magno cum Thraci exercitu opem laturus advenit. At Erechtheus de Atheniensium victoria sciscitanti, Deus rem bellicam praeclare gesturum cecinit, si filiarum unam ingulasset. Qui cum natum minimum immolasset, & reliqua tu omnes se se ingularunt. Si quidem, ut quidam testati sunt, de se vicissim occidendis conspirarant. Commissa vero post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum obtruncauit. Inde vero ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheum dissoluit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit: & is ducta in coniugium Metiadusa Eupalami filia, Pandionem filiam sustulit. Hic una cum Cecrope patre regnans, à Metionis liberis per seditionem eiectus fuit. Hinc Megara ad Pylan profectus, eius filiam Peliam iam dudum nubilem, uxorem cepit: à qua deinde urbis regnum praeficitur. Nam, cum Pylas Biantem patrum occidisset, Pandioni genero regnum tradidit: ipse vero traducto in Peloponnesum populo Pylum urbem condidit. Interea Pandioni Megaris regnanti, nati sunt filij Aegaeus, Pallas, Nisus, & Lycus. Nonnulli autem Aegaeum Scyri filium esse aiunt, sed sibi Pandionem suppo-

αὐτῷ θυγατεὶ καὶ Ἀμζιτρέτῃ. ὥς δ' ὁπλιώδῃ, * ἐν-
 δον ὁ Βεῦδελκύμης ἀνὴρ, τὴν ἐπείραν αὐτῇ τῇ θυγα-
 τέρων δίδωσιν. ὁ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γαμηθείσης
 ἐπιχείρησι βιάζεσθαι. καὶ δ.α. τὸ το θυγαδευθεὶς, μὲν
 5 Ἰομάρε τῷ παιδὶ, πρὸς Τεγυεῖον ἦκε, Θρακῶν βα-
 σιλέα. ὃς αὐτῷ τῷ παιδὶ τὴν θυγατέρα σωώρησε.
 ἐπιβελδὼν δ' ὕστερον Τεγυεῖω καταφανὴς γίνεται. καὶ
 πρὸς Ἑλδονίους φάγει. καὶ φιλίαν ποιεῖται πρὸς
 αὐτοὺς. αὐτῷ δὲ Ἰομάρου τελευτήσαντος, μετα-
 10 πμορθεὶς ὑπὸ Τεγυεῖν παρσγίνεται, καὶ τὴν πρὸς
 τῆς τοῦ μάχῃω διαλυσάμεν, καὶ βασιλείαν παρέλαβε.
 καὶ πολέμῳ ἐξάνηκε πρὸς Ἀθινάιους καὶ Ἑλδονίους,
 ἐπικληθεὶς ὑπὸ Ἑλδονίων, μὲν πολλῆς σωμαμάχῃ
 15 Θρακῶν δυνάμεως. Ερεχθεὶς δ' ὑπὸ Ἀθινάιων νίκης
 χρωμένῳ, ἔχρησεν ὁ Θεὸς κατορθώσῃν τὸν πόλεμον,
 εἰς μίαν τῇ θυγατέρει σφάζει. καὶ σφάζων αὐτῇ καὶ
 νεωτάτῃ, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς κατέσφαξαν. ἐπιπολι-
 20 το γὰρ, ὥς ἐφασάν πνευ, σωμαμοσίαν ἀνὴρ καὶ σωμαπο-
 λείας. ἡρομένης δ' μὲν σφαγῇ τῇ μάχῃς, Ερεχθεὶς μὲν
 αὐτῇ εὐμόλπον. Ποσειδῶν δὲ καὶ τῇ Ερεχθεῖ, καὶ τῇ
 οἰκίᾳ αὐτῇ καταλύσων, Κέκροψ ὁ πρεσβύτατος τῇ
 Ερεχθεῖος παίδων, ἐβασίλευσεν. ὃς γήμας Μηπαδέου καὶ
 25 Εὐπαλάμῃ παῖδα ἐτέκνωσε Πανδίονα. ὅτος μὲν Κέκροπος
 βασιλεύων, ὑπὸ τῇ Μηπίωνος ἡὼν χρισάσιν ἐξεβλήθη.
 καὶ πρὸς ἡρόμῳ εἰς Μέγαρον πρὸς Πύλον, καὶ ἐπείνε
 θυγατέρει Περίαν γαμεῖ. αὐτῷ καὶ τῇ πόλει βασι-
 30 λείας ὑπὸ αὐτῆς καθίσταται. κτείνας γὰρ Πύλας καὶ τῇ
 πατρὸς ἀδελφὸν Βίαντα, καὶ βασιλείαν δίδωσι Παν-
 δίωνι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ πρὸς ἡρό-
 μῳ, κηίζει πόλιν Πύλον. Πανδίονι δὲ ἐν Μεγά-
 ροις ὄντι, παῖδες ἐγόνοντο, Αἰγίς, Πόδας, Νῆσος,
 Αὔκος. ἔνιοι δὲ Αἰγία Σκυεῖν ἐπὶ λέγουσιν. ὑποβλη-

fustium fuisse. Demum post Pandionis obitum, eius filij per-
 ducto in Athenas exercitu, Metionidas eiecerunt, ac re-
 gnum in partes quatuor distribuerunt: sed penes Aegem
 summam imperij fuit. Hic primam uxorem Metam Ople-
 tis filiam, alteram vero Chalciopen Rhexenore natam
 duxit. At, ubi nulla se prole augeri videt, fratrum me-
 tu ad Pythiam adit, deque filiorum progenie responsum
 dari sibi postulavit, cui Deus ita vaticinatus est,
 Maeste nova virtute, pedem, qui prominet utri,
 Ne prius exolvas, quam scandas Palladis arcem.
 At ipse ambigens quid hoc sibi vellet oraculum, Athe-
 nas iterum accedit, ac per Traezenem iter faciens, à
 Pittheo Pelopis filio hospitio recipitur. Qui, quoniam o-
 raculum intellexerat, Aegæo vino madenti filiam Aethra
 comprimendam summisit. Huic nocte eadem se Neptu-
 nus coniunxit. Aegæus interea Aethra praecepit, ut, si ex
 ea masculus nasceretur, educaret: neve, cuius ille filius
 esset, indicaret: enses & calceos sub saxo abditos reli-
 quit: hac locutus, cum per aetatem puer saxum subvol-
 vere queat, ea tolleret, eamque clam cum hisce omni-
 bus ad se rebus emitteret. Ipse interim Athanas contem-
 dit: nec non Panathenaorum certamen aggreditur cele-
 brare, in quibus Minois filius Androgeus omnibus vi-
 ctoria praestitit. Hunc Iupiter in Marathonium taurum
 misit, à quo fuit interfectus. Non desunt qui illum A-
 thonas ad Laï certamen euntem, ab athleticis ob invidiam
 dolo, necatum fuisse prodant. Minos, audita filij morte,
 quo tempore in Paro Gratijs sacra faciebat, sublatam è
 capite coronam, abiecit, ac tibia abstinuit, & sacrifi-
 cium nihilatamen secius absoluit. Hinc & in hodiernam
 usque tempestatem sine tibijs & coronis in Paro Gratijs
 immolant. Nec longo post tempore in mari prepotens

Διῶσαι δὲ ὑπὸ Πανδίων⊕. μὴ δὲ τῷ Πανδίων⊕ τε-
 λευτιῶν, οἱ παῖδες αὐτῷ σπατεύσαντες ἐπ' Αἰθιώας,
 ἔξέβαλον τὸς Μηπιονίδας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετραχῆ
 διείλον. εἶχε δὲ τὸ πᾶν κερτ⊕ Αἰγυῖς. γαμψὴ δὲ
 5 παρθένος μὲν Μήτηρ τῷ Οὐκλήτ⊕. δευτέραν δὲ Χαλκιδ-
 οῦν τῷ Ρηξήνορος. ὥς δὲ ἐκ ἐχέετο παῖς αὐτῇ, δεδου-
 κῶς τὸς ἀδελφεὺς, εἰς Πυθίαν ἦλθε, καὶ παῖδων
 γονῆς ἐμαντεύετο. ὁ δ' ὁ θεὸς ἐχρησεν αὐτῷ.

Ἀσπὲ τὸν παρθένοντα ποδάνα, φερέτατε λαῶν,

10 Μὴ λύσης παρὶν εἰς ἄχρον Αἰθιωαίων ἀφίκηται.

Ἀπορῶν [δὲ] τὸν χρησμὸν, ἀνῆκε πάλιν εἰς Αἰθιώας.
 καὶ Τροίηνά διοδύων, ὅππενεῖται Πιτθεὶ τῷ Πέλο-
 πος· ὅς τ' χρησμὸν τιθεῖς, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγα-
 τρὶ συγκατέκλινεν Αἰδρά. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Πο-

15 σειδῶν ἐπησείασεν αὐτῇ. Αἰγυῖς δὲ ἐντελαμμένη⊕
 Αἰδρά, ἐὰν ἄρρενα γυνήσῃ, τρέφειν, καὶ τίει⊕ ἔσται
 μὴ λέγειν, ἀπέλιπε δὲ ὑπὸ πνι πέτρα μάχαιραν, καὶ
 πέδιλα, εἰπὼν, ὅταν ὁ παῖς διώηται τῷ πέτερον ὑπο-
 κυλίσας ἀνελέδαι ταῦτα, τότε μὲν αὐτῶν αὐτὸν ὑπο-

20 πέμπειν. αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Αἰθιώας. καὶ τὸν τῷ Πα-
 ναθιωαίων ἀγῶνα ἐπετέλει· ἐν ᾧ ὁ Μίνως παῖς Ἀν-
 δρόγως, ἐνίκησε πάντας. τῷτον ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῷ Μαρα-
 θώνιον ἐπέμψε ταῦτον· ὑφ' ᾧ διεσθάρη. ἐνιοὶ δὲ αὐτῷ
 λέγουσι πορευόμενον εἰς Αἰθιώας ἐπὶ τὸν Λαίη ἀγῶνα

25 παρὸς τῷ ἀγωνιστῶν ἐις δρευνθέντα διὰ φθόνον ὑπολέει.
 Μίνως δὲ ἐπελθόντι⊕ αὐτῷ θανάτῳ θύων ἐν Παρῷ
 ταῖς Χάρισι, τὸν μὲν σέφανον ὑπὸ τῆς κεφαλῆς ἔρριψε,
 καὶ τὸν αὐλὸν κατέχευε, καὶ τῷ θυσίαν ἐδὲν ἦγον ἐπετέ-
 λειεν. ὅθεν ἔτι καὶ δεῦρον χωρὶς αὐλῶν καὶ σεοάνων ἐν

30 Παρῷ θύουσι ταῖς Χάρισι. μὲν ἔτι πολὺ δὲ θαλασσοκρατῶν,

comparata classe Athenas oppugnavit. Megara itē Niso Pandionis filio regnante subvertit. Adhac Megareum Hippomenis filium, qui ex Oncheſto Niſo opitulaturus aduenerat, interemit: & is demum per filia proditiōe occubuit. Nā cum Scylla filia, Minos amore flagraret, patri purpuram crinem quo innictus eſſe ferebatur, ē medio capitis vertice praeidit, eoque facto ſtatim ille interijt. Minos itaque Megaris poſitus, virginem vincſā pedibus ē puppe in mare deiectam ſummeſcit: Enimvero, cum id bellum diuturnius fore videretur, quando Athenas capere minime poſſet, Ionem, ut Athenienſes commiſſi criminis pœnas luerent, obſecrat. Hinc cum peſtis ac fames ſimul urbem inuaſiſſent, primum quidam ex veteri oraculo, Athenienſes Hyacinthi filias Antheidem, Aegidem, * Enthenidem, & Lytaam ad Geræſti Cyclopiſ tumultum ingularunt. harum pater Hyacinthus Lacedamone Athenas commigrarat, cumque nihil inde ſibi emolumentum futurum viderent, oraculum de belli exitu conſuluerunt. His numen, quas ipſe vellet, Minos pœnas daturus renunciavit. Igitur Athenienſes miſſis ad Minos legatis permiferunt, ut ab eis, quas pœnas vellet peteret: tum Minos ijs ut quatuordecim corpora, ſeptem ſcilicet puerorum, ac totidem & aetate parium puellarum, ſine armis Minotauro deuoranda mitterent, imperavit. Is taurus labyrintho concluſus cœrebat, unde ingreſſus quiſpiam haud facile exire poterat, quod multiplici viarum ambage non agnitum exitum excluderat. Hunc Daedalus filius Eupalami, qui Metionis & Alcippa filius fuit, exadificauit. Hic item architectus omnium praſtantiſſimus, & primus imaginum deorumque ſtatuarum fuit inuentor. Hic etiam Athenis poſt deiectum ex arce Talum Perdiciſ ſororis

ἡδὸν Τῆσσι, μαθητῶν ὄντα· δέσας μὴ διὰ τῶν ἐν-
 φυτῶν αὐτὸν ὑπερβῆναι. παρὼν γὰρ ὁφείας εὐρεῖν, ξύ-
 λον λεπτὸν ἔκρινε. φωραδένθ' ὃ τῷ νεκρῷ κρινεῖς
 ἐν Ἀρείῳ πύργῳ, καταδικαδείς, πρὸς Μίνωα ἐρυγε.
 5 καὶ Πασφάης ἐξαδείσης τὸ Ποσειδῶνθ'· ταύρου
 σωτήρας τεχνησάμενθ' ξυλίνῳ βῦν· καὶ τὸν Λα-
 βύεινδον κατασκευάσαν, εἰς ὃν κτ' ἔτος Ἀθῶναιος
 κούρες ἔπει, καὶ κόρας τὰς ἴσας, τῷ Μινωταύρῳ
 βραχὺν ἔπεμπον. Θησεὺς δ' ἡμνηθεὺς ἔξ Αἰδρας Αἰγεῖ
 10 πῶς, ὡς ἐμνησθῆ τέλειθ', ἀπασάμενθ' τῶν πύργων,
 τὰ πίδαλα καὶ τῶν μάχαιραν ἀναιρεῖται, καὶ πρὸς
 ἡπείλατο εἰς τὰς Ἀθῶνας. φερευρμένης δ' ὑπὸ ἀνδρῶν
 κακούργων τῆς ὁδοῦ, ἡμέροσε. πρῶτον μὲν γὰρ Περίφῃ-
 τῶν τὸν Ηραΐσου καὶ Ἀντικλείας, ὅς ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἑλ-
 15 ἰσφορεῖ, Κορυνῆτης ἐπεκαλεῖτο, ἔκτεινεν ἐν Ἐπιδαύρῳ.
 πύδας δ' ἀδινεῖς ἔχων ἔτθ', ἰσφορεῖ κορυμνῶν σιδηρῶν, δι-
 ἣς τὰς πειρόντας ἔκτεινε· ταύτῃ ἀφελόμενθ' ἠθροῖς
 ἰσφορεῖ. δεύτερον δ' κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπύμονθ' καὶ
 Σουλῆας τῆς Κοεινδου. ἔτθ' Πιτυοχαμπίης ἐκαλεῖτο.
 20 οἰκῶν γὰρ τὸν Κοεινδῶν ἰδμὸν, ὑπ' ἀγλαῖς τὰς πα-
 ερόντας πίτυς χάμπιοντας ἀνέχεσθαι· αἱ δὲ, διὰ τῶν
 ἀδινεῖαν ἐκ ἡδυνάοντο χάμπειν. καὶ ὑπὸ ἧς δύν-
 δρων ἀναρρίπτεσθαι, πτωλέθρως ἀπώλυον. τέτθ'
 τῷ πρῶτῳ ἠθροῖς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

Λεῖπει πολλά.

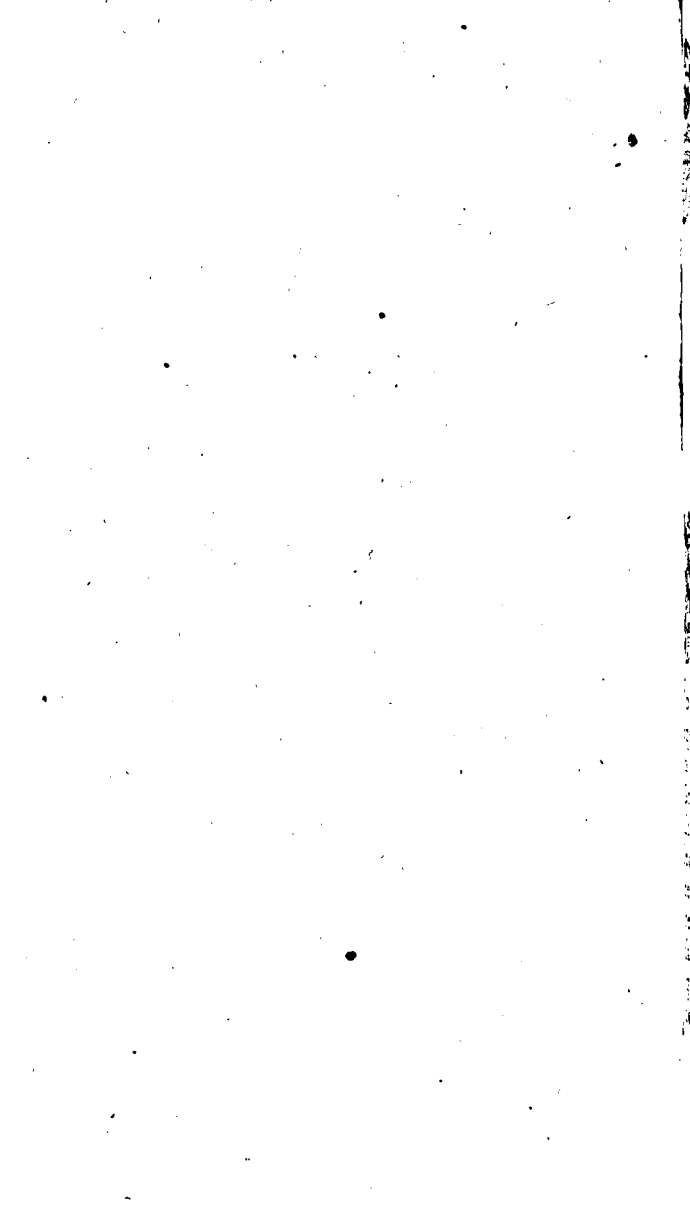
filium, eius discipulum, aufugit: quem, veritus ne ipsū ingenij præcellentia superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus, lignum tenue secuit. Deinde ubi puerum necasse compertum fuit, reus in Arcopago peractus ad Minoem confugit. Atque inibi Pasiphae cum Neptuni taurum arderet, lignea vacca affabre compacta corripuit, ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses, virgines septem, ac totidem pueros aetate pares Minotauro vorandos mittebant: donec Theseus ex Æthra Aegeoque natus, iam grandis factus, petra sum-mota, calceos atque ensē aufert: & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam tam viam à maleficis viris undecumque pacavit. Primum quidem Periphetem Volcani & Anticlia filium, qui, quod clauam gestaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurū occidit: qui cum imbecillis pedibus esset, ferrea claua munitus, viatores interficiebat: quam ex illo præreptam Theseus ipse ferre consuevit. Hic Sinin, postea Polypemonis filium, & Sylea Corinthi filia, occidit. Huic Pityocampes, à curuandis pinis nomen fuit. Nam cum Corinthiorum Isthmum infedisset, viatores ad pinos flectendas inuitos compellebat: qui quod eas virium imbecillitate flectere nequirent, arborum in se redeuntium impetu sublatis penitus interibant. Hunc in modum Theseus Sinin cruciatum e medio subulit.

Multa desunt.

ἦδ' ὃν Τόλῳ, μαθητὴν ὄντα· δείσας μὴ διὰ τὴν ἐν-
 φυίαν αὐτὸν ὑπερβῆναι. σαρόνα γὰρ ὄφρατος εὐρεὼν, ξύ-
 λον λεπτὸν ἔκτισε. φωραθέντι δ' ὃ τῷ νεκρῷ κριθεὶς
 ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικαθεὶς, πρὸς Μίνωα ἔφυγε.
 5 καὶ Πασφάης ἐξαδείσας τῷ Ποσειδῶντι πάρευ,
 σωήρπασε τεχνισάμενθ' ἑυλένῳ βέν· καὶ τὸν Λα-
 βύεινδον κατεσκεύασεν, εἰς ὃν κτ' ἔτος Ἀθλῳαῖοι
 κούρας ἐπῆλ', καὶ κόρας τὰς ἴσας, τῷ Μίνῳ τῶρα
 βεβῶν ἐπεμπον. Θησεὺς δ' ἑλθὼν εἰς Αἶδρας Αἰγιῶ
 10 πῶς, ὡς ἐλθὼν ἔλθει, ἀποσάμενθ' ἑλθὼν πέτραν,
 τὰ πίδαλα καὶ τὴν μάχαιραν ἀναιρεῖται, καὶ περὶ
 ἡπείχετο εἰς τὰς Ἀθλῳάς. φεγγεμένης δ' ὑπὸ ἀνδρῶν
 κακούργων τῆς ὁδοῦ, ἡμέεσσε. πρῶτον μὲν γὰρ Πεισιφί-
 λῳ τὸν Ηφαίστου καὶ Ἀντικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἑλ-
 15 ἐφόρει, Κυρυνήτης ἐπεκαλεῖτο, ἔκτεινεν ἐν Εἰσδαύρῳ.
 πόδας δ' ἀδενεὺς ἔχων ἔτθ', ἐφόρει κορυφῇ σιδηρῇ, δι'
 ἧς τὸς πειρόντας ἔκτεινε· ταύτῳ ἀφελόμενθ' Ὀησεὺς
 ἐφόρει. δεύτερον δ' κτείνει Σίνιν τὸν Πολυτίμονθ' καὶ
 20 Συλέας τῆς Κοεινδου. ἔτθ' Πιτυοκάμπης ἐκαλεῖτο.
 οἰκῶν γὰρ τὸν Κοεινδίων ἰσθμὸν, λυάγχαζε τὸς πα-
 ρέοντας πίτυς κάμπιοντας ἀνέχεσθαι· οἱ δέ, διὰ τὴν
 ἀδένειαν ἐκ ἡδυνῶντο κάμπειν. καὶ ὑπὸ τῷ δέν-
 δρῳ ἀνὰ ῥιπὴν ἔμενοι, παυλὲς ὥς ἀπώλωτο. τότε
 τῷ τρώπῳ Ὀησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

25

Αἶπει πολλά.

TANAQVILLI FABRI

NOTVLÆ

IN APOLLODORVM.

Emporibus Inachi nihil in Græcia vetustius; Ioue certe & ceteris principibus, quos illi Deos, id est *θεοὺς* appellarunt, antiquior est Inachus, qui scilicet, Abrahamo Patriarcha apud Orientales florente, Argiuorum regnum condiderit. Scio equidem, Clementi Alexandrino I. *Σπρωματίων*, in illa longe eruditissima *ῥήσιν*, ubi de veteris Græciæ & Hebræorum temporibus agit, visum aliter fuisse; (illum enim Mosis *ἐγγραφον* facit,) sed amœnissimum doctissimumque scriptorem refellere, nil sane attinet. Originis autem eternæ fuisse Inachum, vel ipsum per se nomen satis indicet; neque enim Inachus aliud fuerit quam *Ἰναχ*, seu *enac*, vnde *Ἰναξ* & *ἄναξ* in veteri Græcia; quæ vox, ut ex poetarum scriptis

certainum est, deum & deos significauit. Quin & Deucalionis diluuium toto cccz. annorum interuallo posterius Inacho fuit, cum circa mediam Mosis ætatem ea calamitas magnam Græciæ partem vexarit. Gigantum etiam historia, seu mauis fabula (de Græcanicis illis Gigantibus loquor, qui poetarum carminibus celebrati fuerunt) illa, inquam, historia, temporibus etiam Inachi recentior est, aut falsa illa sunt quæ superius de Ioue scripta fuere. Vnde erit, Lector, vt quis liquido affirmet, præter antiquas quasdam Gentilis Theologiæ nenas, quæis veterum libri referti sunt, nil fuisse in Græciâ, quod vetustate cum Inachi æuo certare possit. Ex ijs autem quæ dicta à me sunt, hoc efficitur, Apollodori historiam p.c. z. annorum spatium complecti; id quod, ne te pluribus morer, hinc facile apparebit: Quippe Argiuorum regnum auspicatus est Inachus anno mundi MM. xc. ante Christum natum M. DCCCLVIII. Hæc autem Apollodori historia ad vsque Theseum Atheniensium Principem pertinet; ibique hodie desinit; (nam olim quidem paulo amplior fuit, vt inferius patebit.) At Thesei filij bello Troiano interfuere, (vix ex Homero & veteribus rerum scriptoribus constat) quod anno mundi MM. DCCXLV. accidit, ante Christum autem M. DLXXXIII. Et hæc quidem pauca; sed quæ satis sint; vtinam modo teneri puerorum animi huins libelli lectione penitus imbuerentur; mirabilem certe veteris historiæ amorem conciperent; vnde tanta caperetur utilitas, vt omnigenos scriptores, qui quidem

q̃b elegantidōctrīna remoti non fuerint, facili-
iores & proniores haberent, quam nunc vel vi-
ri habeant. Hoc quidem affirmare posse videor,
ex iis, qui hodie sup̃er sunt, scriptoribus, nemi-
nem ab eo intelligi posse; qui historiam fabula-
rem ignorabit. Eam quidem satis multi scriptis
suis explicarunt; fateor; sed ita explicarunt, vt
nec pes nec caput facile appareat, ita omnia dis-
iecta & dissoluta sparsim iacent. Atqui hoc ca-
put est, mi Lector, vt ita discas, ne obliuiscaris;
quod effugerit nemo, nisi qui res ipsas, quas le-
git, perpetuo inter se vinculo connexas & colli-
gatas legerit. Ceterum decreueram olim, pro
vt multis ab hinc annis à me scriptum fuit in
Epistola ad Virum singularis virtutis nec mino-
ris doctrinæ Claudium Sarrauium, Curiz Pari-
siensis clarissimum lumen, quæ cum aliis qui-
busdam edira est, commentarios in Apollodo-
rum edere; sed vbi tantam *ῥαβδον*, quæ à me hinc
& hinc congesta fuerat, ex Pausania, Plutarcho,
Poetis Græcis Latinisque, Scholiastis veteribus,
Luciano, Origene, Tertulliano, Clemente, La-
ctantio, Herodoto, Gyrardo, Meurfio, Vossio,
Bocharto, totque aliis bonarum literarum pro-
ceribus; vbi, inquam, illam congeriem contem-
platus sum, cœpi cohorescere, & consilium
ipse damnare meum; Editio certe in tantam mo-
lem excreuisset, vt sine muli Mariani opera cir-
cumferri liber non potuisset. Dein si me ea ratio
remorata non esset, res certe meæ, vti nunc se
habēt, & locus ipse, haud sinerent id vt facerem.
Præterea nondum fortasse desperandum est,

promissos olim Meziriaci commentarios editum iri, ille certe aliquid præclarū & se dignum præstiterit, qui quidem longe doctissimus fuerit, rem amplam habuerit, & oratio abundavit plurimo. Satis igitur in præsens esse ratus sum, Apollodori libellum, cuius hodie per pauca reperiuntur exemplaria, cum Ægij Spoletini interpretatione, ne sua illum gloria fraudaremus, edendum curare; sed illam tamen interpretationem locis infinitis emendauimus; Græcum autem contextum legimus, relegimus, quanta maxima cura & diligentia fieri potuit, cuius rei fidem, spero, facient notulæ nostræ.

Hactenus de hoc vtilissimo libello ita à nobis actum est, quasi si, ut omnibus persuasum esse video, Apollodori opus esset; sed longe mihi alia mens est, fallar autem necne, tute ipse, Lector, dijudicabis. Rem in pauca contraham; facito modo, ut æquanimitas tua operam nostram adiuuet. Primum, non satis verisimile videtur, tantillulo libello, nomen *Bibliotheca* impositum fuisse; Deinde quædam à veteribus ex hoc scriptore producta reperio, quæ ad materiam priorum librorum pertinent, quæ tamen hodie desiderantur. Præterea video librum decimum sextum *Bibliotheca* ab Hermolao citatum in voce *Apollodorus*, ut à viro doctissimo Gerardo Vossio obseruatum est, (quanquam & plures etiam fuisse scio, ut mox apparebit) at hodie tres tantum habemus. Dices, ceteros libros perisse; at ego negare posse videor; (nam omnes perierunt, non ille aut ille) negare, inquam, hoc

posse videor, nam post Dioscuros & Theseum ac Troiana tempora, quos Deos habemus: hæc autem historia inscribitur & citatur à veteribus πρὸς Διόν; Quamobrem, cum tertius liber totam Deorum materiam exhausserit, nil ultra expectandum. Sed audiamus Photium Patriarcham Constantinopolitanum, qui annis abhinc decem florebat. Is ita scribit p. 138. edit. Stephan. ubi de illo Sopatro rhetore philosopho agit, qui ab Eunapio in vita Iablichi dicitur εἰπῖν τε καὶ γράφειν διηγήσασθαι, quique tempore Constantini M. floruit, & eo vel iubente, vt Suidas auctor est, vel sinente, vt ait Eunapius, fuit interfectus. ἀνεγνώδισαν ἐκλογαὶ διαφορῶν ἐν βιβλίοις δυσκαίδεκα Σωκράτους σοφιστῆς. σωσιλέκται δ' αὐτῷ τὸ βιβλίον ἐν πολλὰν καὶ διαφορῶν ἱστορίων καὶ γραμμάτων. τὸ μὲν οὖν πρῶτον περὶ τῆς παρ' Ἑλλήσι μυθολογουμένων θεῶν διαλαμβάνει: ὁ σωσιλέκται ἐν τῇ Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγον. Ἀθηνᾶς δὲ ὁ Ἀπολλώδωρος, καὶ γραμματικῶς καὶ τεχνικῶς. ἐν ἐκ τῶν πρῶτον δὲ μόνον ἢ διαλογῇ αὐτῷ πεποιήται, ὅσα δὴ καὶ γ'. καὶ δ'. καὶ ε'. καὶ ζ'. τὰ τε α' πάλιν καὶ εἰς καὶ τὰ καὶ ιε', μέχρι τοῦ κδ'. ἐν ᾧ συνλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπλησμένα, καὶ εἰς καὶ ἱστορίαν εἰρήνεται, περικείμενα. περὶ τε τῶν παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ Διόσκουρων καὶ περὶ τῶν ἐν ἁδου καὶ ὅσα περιέπλησια. *Electa sunt Eclogæ varia doctrina libris duodecim Sopatti Sophiste. Collegit autem hoc Opus è multis & diuersis historicis, atque scriptoribus. Primas itaque liber de fabulosis Gentium Diis agit. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atheniensis Grammaticam docuit. Nec vero è tertio dumtaxat libro hæc selegit, sed & è quarto, quinto, ac nono.*

*Item è primo, duodecimo, decimoquinto & decimo-
sexto, usque ad quartum & vicesimum. Quibus col-
lectaneis, quæ de Diis fabulose ficta sunt, quæque hi-
storice narrantur, complectitur uniuersa, ut & de He-
roibus, ac Dioscuris. De iis item, qui apud inferos
degunt (mallet ego vertisset, quæ apud inferos
sunt, ut de pœnis, furiis, Acheronte, Styge,
&c.) aliaque id genus plurima. Vides 1v. & xi.
libros in Bibliotheca Apollodori; longe itaque
olim alia libri moles, quam nunc est, fuit. Mi-
ror itaque non vidisse Photium, hunc librum,
qui nunc nobis in manibus est, Apollodori esse
non potuisse; Ita enim scribit, pag. 4, 8. Ἐν τῷ
αὐτῷ δὲ τεύχει καὶ Ἀπολλοδώρου γραμματικοῦ βιβλιοθήκον
ἀνεγνώσθην μοι, Βιβλιοθήκην αὐτῷ ἢ ὀπτασίαν. περιεῖχε τὰ
παιλαιότατα τῆς ἑλληνικῆς, ὅσα τὴν περὶ θεῶν καὶ ἡρώων ἰ-
στορίαν αὐτοῖς δοξάζειν ἔδωκεν, ὀνομασίας ποταμῶν καὶ
χωρῶν, καὶ ἐθνῶν, καὶ πόλεων. ἔδωκε καὶ τὰ πολλὰ ὅσα
εἰς τὰ ἀρχαῖον ἀνατρέπει, καὶ κατέτισι μέχρι τῆς τρωϊκῆς
καὶ ἀνδρῶν πινὼν περὶ ἀνδρείας μάχας καὶ ἔργα ὁτιπρέ-
χων. καὶ τῆς ἐπεὶ Τροίας πλεονεξίας, μάλιστα δὲ Ὀδυσ-
σεως, εἰς ὃν αὐτῷ καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλήγει. συνόψις
δὲ ὅτι τὰ πολλὰ τῆς βιβλίας, καὶ ἐκ ἀρχαίων τοῖς τὰ πα-
λαιὰ ἐπὶ μνήμῃς ἔχειν λόγον μεταποιουμένοις. ἔχει δὲ καὶ
ἐπιγράμμα τὸ βιβλιοθήκῃ ἐκ ἀκριβοῦς τοῦδε, &c. In eodem
item volumine legi Apollodori Grammatici libellum,
cui Bibliotheca titulus erat. Continebat antiquissimas
quasque Græcorum historias, & quæ sine de Diis, sine
de Heroibus temporis ratio dedit opinanda, cum ap-
pellationibus fluminum, regionum, gentium & ur-
bium. Hinc & pleraque antiqua, ad ipsa usque
Troiana tempora descendens refert. Virorum quoque*

nonnullorum inter se pugnas, resque gestas commemora-
 rat, & capta iam Troia, errores quorundam, præ-
 cipue Vlyssis, in quem eius priscarum rerum narratio
 terminatur. Compendiosa quædam narratio est maxi-
 ma huius libelli pars, iis non inutilis, qui vetera com-
 plecti memoria volunt. Adscriptum item erat lepi-
 dum istud epigramma &c. Vides, Lector, Βιβλιοθήκην,
 id est minutissimum libellulum vocari Apollodori
 Bibliothecam; unde facile constare potest, eo lo-
 co agere Photium de hac Epitome, quæ homi-
 num manibus teritur; neque enim libellulus dici
 potuisset, si de magno illo Apollodori opere
 egisset, quod saltem 1v. & xx. libros contine-
 bat. Itaque non satis exacte Photius, qui utrum-
 que confudit. Dixi paulo ante esse Epitomen;
 idque ita esse & stylus ipse probat, & notulæ
 aliquot ostendent. Neque prætereundum puto
 hoc quoque, quod alicubi Chronographus Ca-
 stor citatur. miror; nam Castor post Apollodo-
 rum vixit; itaque ab Epitomite additum id fue-
 rit. Alibi dixit Æacum servare *claves Inferorum*,
 quod videri possit esse ab homine Christiano,
 quanquam scio Poetam dixisse πύλας ᾗδου; alibi
 etiam αἰσαδοῦ videtur usurpasse eo sensu quo
 scriptores nostri; alibi alia. Sed sit satis, ὅτι γὰρ
 μοι πολλή. Ceterum quod ad finem operis additum
 est, λέγει πολλά, [desunt multa] non potest; qua-
 tuor ad summum aut quinque pag. defuerint;
 nam ultra Vlyssis errores non pertingebat hæc
 epitome, ut ex Photio ostensum est.

Pag 3. ἐν δυν.] Ea appellatio præstantiam &
 dignitatem designabat; idque more Orienta-

lium & præcipue Persarum, qui ita reges suos vocitabant, vti facile est probasse, non ex Tzetzze, aut id genus hominibus, sed ex Isocrate & Æchylo, qui Isocrate antiquior est.

Cælus.] Ita etiam locutus fuerat Ennius apud Lactantium, in interpretatione historiarum sacrarum quam Euhemerus scripserat.

Pag. 4. Κοῖον, Υπερίονα.] Et tamen iam antea Κοῖον dominarat.

Pag. 5. τέτυς μὲν τῆς Ταρτέρου.] Leg. ἐν τῇ Ταρ.

Ibidem μελισσίων.] Hoc explicabit Callimachus Scholiastes & alij.

Ibid. ἐγγυήθη τέλει.] leg. ἐγγύετο.

Ibid. ἐφ' ᾧ] leg. ὑφ' ᾧ. nam ἐφ' ᾧ est, *sub quo*, vel *cuius tempore*, &c.

Pag. 9. Διτάρηρα] Aliis Ιαίηρα, & Κημιαίηρα.

Pag. 15. αἰετοῦ ἤρξατο ἐρᾶν] Alij aliter ἰσορῶσιν.

Ibid. Τερία] pro Τεραδί.

Ibid. ὅπ κημίοπις] dele ὅπ.

Ib. ὅτε Τερίαν ἐλὼν ἐπλεῖ] I. Passeratius, qui hunc scriptorem Gallice interpretatus est, & Ægius, qui Latine, hunc locum male accèpere. Aiunt enim illam tempestatem immissam à Iunone fuisse cum Hercules Troiam peteret; at contra est; id enim in reditu factum.

Ib. ποταμὸς Τεῖων.] Quod de natiuitate Palladis ad oram fluij Tritonis scribunt, nugæ sunt maximæ. Τεῖων vox est Æolica, quæ *caput* significabat. Pallas autem ex Iouis *capite*. Scholiastes Aristophanis id firmabit. Quamquam Nican drum olim scripsisse vocem esse Athamanicam.

Pag. 13. Ἀντὶ δ'] leg. γδ.

Ibid. ῥέπρω] In edit. Commel. οὐμβρω. Sed eam vocem eiecimus ; cum Ægius & Passerat. legerint ῥέπρω, neque aliter legi possit.

Ibid. χάσμα] Diligenter hoc χάσμα descripsit Diodorus.

Pag. 15. ῥάβροϊον.] Hic tibi legendus præter ceteros Pindarus in primo ῥάβροϊον.

Ibid. ἐρμυίων] Commelin. suspicatur legendum ἐρμυίων, ab Hermionensibus, ego pro ἐρμυίων, lego μλυίων.

Pag. 17. κατίδει] Leg. κατίδει, Attice. Nam illud κατίδει vitiosum est.

Ibid. πῆ πείξει] For. πείξει, vel πείξει.

Ibid. καί πειν.] Legendum καί πειν.

Ibid. Τίτάνων, &c. Γίγαντες, &c.] Recte Titanas à Gigantibus distinguit ; quod multi scriptores neglexere.

Pag. 19. ἡμίον] Lego ἡμίον.

Ibid. ἔγω ἡ Πελλῶν] Pessime totum hunc locum accepit Passeratius, sic enim ille : *Jusques à ce que Minerve se lançant sur luy, l'enleva de terre & l'emporta au dessus & hors le cercle de la Lune, où il mourut.* Ampla errorum seges. Nam ὑποδμήν, non est irruens, sed admonens, unde ὑποδμήν, &c. Deinde circulus ille lunaris nullibi est. Adde quod & soltecismus in oratione foret ; nisi legeris Ἀδμήν ὑποδμήν ; quod tamen ridiculum est.

Ibid. βονδὺς] Leg. βονδὺς.

Ibid. Εὐγυρ. ὑποφῶν ὑποφῶν ἔκτεν] Corrigendum isthuc est, & legendum ὑποφῶν Διόνους, ita ut Eu-

rytus thyrsi ictu à Baccho interfectus fuerit. Ni ita legas, nullæ hic Baccho partes erunt, quem tamen huic tanto tumultui interfuisse constanter fabulantur. Res ita certa est ut probatione non egeat. In Cod. Pal. pro *δρῦς* erat *Διδῶς*, vestigium nostræ emendationis.

Pag. 21. Γεγύωνα] An Ραιγύωνα, id est Ραῖτον?

Ibid. χαλκίοις ῥοπέλοις] Passerat. *des cloux d'airain*; miror, ride Lector, legerat in versione, *clavis aneis*, sed illud *clavis* à *clava* est non à *clavis*; ille aliter putavit; & erravit scilicet. i nunc & istos interpretes in consilium adhibe.

Ibid. πῦρ δ' ἐδράματο τοῖς ὄμμασι] Hic vero multa dici possent ex Aristophane, ad hoc dicendi genus. sed raptim scribo.

Pag. 23. κατέπλησι] Leg. κατέπληξε.

Ibid. κατέπλησι] Deest vox φύλακα, aut quid tale.

Ibid. ἔξ ἑαυτοῦ ἐπὶ πλωτῶν ἐχούμεθα, &c.] Istud ἔξ ἑαυτοῦ mihi suspectum. Interpres certe Latinus non agnoscit.

Ibid. ἐφημέριον καρπῶν] Dubium. puto, ἡμέριον καρπῶν, vel ὡρεαίων.

Pag. 25. λαγνάλα] Tale quid apud Lucianum olim notauimus; haud dubie ex scriptis aut narrationibus Orientalium.

Ibid. τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θερμαλίας ὄρη διέσθη] Male Aegius, male Passeratius. Ille sic: *Tunc vero Thessalicos montes aquarum diluvij immunes fuisse ferunt.* at Gall. interpres sic: *Car les montagnes de Thessalie furent lors exemptes du deluge, & non pas les lieux qui sont au dela d'Isthmos, &c.* Sic autem verito; *Tunc etiam Thessalia montes diuisi*

Res nota est ex veteri historia.
Ceterum pro *ἐν τῇ* legendum *ἐν τῇ*, vt in Palatino
codice. Pro *σωαχίδη*, recte Commelin. vidit le-
gendum *σωαχίδη*, vel *σωαχίδη*.

Pag. 27. *λαοὶ μεταφορικῶς*] Huc refer locum
Pindari.

Ibid. *μὲν Κρανᾶν*] Alij *μὲν Κρανᾶν*, post *Crananum*.

Ib. *ἢ οὐδ' ἢ Θεσσαλίαν τόπων*] Intelligit Thessa-
liam ipsam, non loca Thessaliæ vicina, vt appa-
ret ex p. 29. vbi diserte *Λιολίας ἐν Θεσσαλίᾳ* statuit,
quod verum est.

Pag. 29. *ἐν τῷ Ὀλύμπῳ*] Bene Commelin. *ἐν*
τῷ Ὀλύμπῳ.

Ibid. *καὶ ἢ μὲν θάλασσαν, &c.*] Pessime vero, si
quid aliud, Passerarius : *Danantage amoncelant*
la mer, & la portent sur les montagnes, &c. Itaque
congestum mare in montes ferebant.

Ibid. *διὰ μέσον*] Leg. *διὰ μέσον*, vel *διὰ μέσον*.

Ibid. *ἢ κλησὶ*] An potius *ἢ κλησὶ*?

Pag. 31. *αὐτὸ μὴ γηρεῖται*] Palat. *γηρεῖται*, melius
hoc loco.

Ibid. *καὶ περὶ τῆτον*] Legendum *ἐν τῆτον*, vel
περὶ τῆτον.

Pag. 32. *Θασι δὲ εἰπῶν*] Delendum istud *δὲ*, aut
fortasse legendum *ἀνελθὼν* pro *δὲ εἰπῶν*. Vox est
oraculorum *ἀνελθὼν*, pro *respondere*, &c.

Ibid. *πάντας ἐκάλεσι*] Palat. *συνεκάλεσι*.

Pag. 35. *ἰδὲ*] Pal *ἰδὲ*, melius.

Ib. *τίμον ποιήσασθαι*] Lego vna voce *πικροποιήσασθαι*.

Ibid. *Πηλεὺς ἄκων, &c.*] In lib. Passer. male
Πύλας.

Ibid. *ἴεσι*] Commel. *ἴεσι*. nil necesse,

Ibid. ἀμεισβητέωντες δὲ θήρας] Lego τῶ θήρας. male Commel. qui τὸ θήρας.

Pag. 37. αἰήπασαν] *Vitam suspendio finierunt.* aliter legerat Passerat. scilicet αἰήρπασαν contra fidem historię.

Ibid. ἀποσεῖλαι] Lego ἀποκτεῖναι, emendatione certissima.

Ibid. ἀνπόχην] Melius ἀνπόχον.

Ibid. παρὰ θρόνον καὶ αὐτὸν δῆμι] Restitue hunc locum, legendo mecum ἀδράστου pro δῆμι. res ex historia nota est.

Pag. 41. μῦθος] Palat. μούσας. fort. melius, ex Homero, κεία δαίετο καὶ νέμε μούσας.

Pag. 43. ἔξαρ μέγα ἐξ ἀρμάδῃ] Palat. ἐξηραμμένα siccatas, longe melius.

Ibid. τότε αἰπώδυντο] Legendum ἐπιδύρετο. fort. etiam ex fabula legi posset ἐπλυετο.

Ibid. ἐγκαίμεναν] Legendum hic ἐκαίμεναν.

Pag. 45. σιδήρω] Hunc locum emendavit Meziriacus, comment. in Epistolas Ouidij. Legendum enim ostendit Σιδνεῶ, nomen proprium mulieris.

Ibid. ἀναξιβίαν] Palat. melius ἀναξιβοίαν.

Pag. 47. ἀποκτείναντων] Lego ἀποσεισύντων, *cum* ἐτετέτο deiecissent.

Ibid. φλακον] Ægius Ἰφίκην legerat; Palat. φυλάκον.

Ibid. κορυφαῖον τὸ σέγης] Leg. ὀρεφαῖον.

Pag. 49. κρινὺς τίμων] *Castrans* scilicet. Male autem Passeratius, qui putavit τίμων hunc locum sumi pro occidere. id enim ex historia falsum.

Ibid. ξύσαν] Lege vel ξύσας vel ξύαν.

Pag. 51. πεπληρωμένων] Leg. *πικλωμένων*.

Ibid. *ὡς Μοισῶν*] Commel. *παρὰ*, quod recte.

Ibid. μέλλει] Palat. μέλλη.

Ibid. Ποσειδῶνι θυσίας] Legendum *θυσίαν*, sequitur enim ἐπὶ ταύτῃ.

Pag. 53. εἴτ' ἐπὶ λῶν ἄλλως, εἴτε διὰ μύων] Hunc locum & Ægius & Passeratius pessime verterunt. Sic interpretor, *Ille autem seu forte, ut fit, ei ita in mentem venit, seu propter iram, &c.* Nesciebant, aut certe non satis meminerant, quid sit *κατὰ τὸ ἐπιλῶν*.

Ibid. *ὡς Ἄρεως ἄλλοι*] Leg. *ὡς ἐν Ἄρεως ἄλλοι*.

Ibid. *φωνῇ*] Legendum *φωνῇην*, iungendo eum ξύλον. Vocale lignum erat ex Dodonæa sylva. Illud autem *φωνῇ* non potest stare.

Ibid. *ἀνερχέντες*] Legendum *ἀναρχέντες*, verbo nautico & proprio, ita mox *ρυκτὸς ἀναρχέντες ἐν πεδίον, καὶ, &c.*

Pag. 55. ἐπίμην] Leg. *ἐπίμων*.

Ibid. *Εὐμῶν*] Ita legend. non *Ευνῆα*, vt Ægius.

Pag. 57. *Ἡρόδοτος*] Arbitror legendum esse *Ἡρόδοτος*. Ille est Herodorus Ponticus, cuius auctoritate sapius utitur Plutarchus in Vita Thefei. Certe, nisi mala fides memoriæ est, hæc apud Herodotum non leguntur; quin nomen ipsum Omphales in eo scriptore nullum. Nam locus l. libri, sectione 7. corruptus est; sed eum locum olim in Epistolis splendide restituimus.

Ibid. *Δημήτρις*] Legendum *Δημήτριος*, qui historiam temporis fabularis & Heroici scripserat.

Ibid. *ἐβασίλευσιν*] Leg. *ἐβασίλευεν*.

Ib. *περιελάητο*] Leg. *περιελάητο* vel *ἐπελάητο*.

Pag. 59. βυλομένοις δὲ τοῖς, &c.] Totum hunc locum pessime acceperat interpres.

Ibid. δὲ αἱ εἴεα] Sunt qui existimant, ijque doctissimi, dici non posse δὲ αἱ εἴεα pro δὲ αἱ εἴεες ; sed eos falli, auctoritatibus plurimorum scriptorum probare possum.

Ibid. καὶ ἡ Πελοποννήδος] Lego παρὰ.

Ibid. ἡ καὶ θάλασσα] H. c. delenda.

Pag. 61. καδορμηθείσης] Palat. καδορμηθείσης.

Ibid. ἦσαν ἡ ἀρχαῖοι παρ' αὐτῶν] Leg. αὐτῶ.

Ibid. τέτεις αὐτῶ ζευξαντι ἐπιτάσσεται] Lege τέτεις αὐτῶ ζευξ ἐπιτάσσεται.

Pag. 63. τὴς μέλλοντα πύργους] Transpone, μέλλοντα τὴς πύργους.

Ib. ἀφανῆς λείδοις] Leg. vel ἀφανῶς, vel ἐξ ἀφανῶς.

Ibid. καταζευγυμένων] Leg. καταζευγμένων.

Pag. 65. διαχιδέντης] Leg. διαχιδέντης vel διασκειδέντης.

Ibid. τοῖς Ἀργοναύταις ἦδη περιπλέουσι] Contra puritatem Hellenismi. Dicendum fuerat Ἀργοναυτῶν περιπλέοντων.

Ibid. Λιγύων καὶ Κελτῶν] Videri posset legendum Λιγύων (qui Ligures sunt) sed nil necesse, ob locum Pindari & Herodoti, ubi de Africa agit.

Ibid. Κολχικῶν] Palat. Κόλχον, ut alibi in hac narratione.

Pag. 67. Κερκυραίους] Palat. Κερκυραίοις, & ita necesse est.

Ibid. ἡ δώσιν αὐτῶν ἐκείνῳ] Notat Commel. locum hunc à Cantero emendatum fuisse, sublato ἡ. Sed ibi error non erat ; imo legendum ἐκείνους

quod & Interpretis versio & ratio ipsa ostendunt. Hic sensus est; Si quidem Medea rem cum ratione habuisset, dixit Alcinoi Colchis, se ipsis eam non daturum; sin autem virgo foret, necdum passa irum, sese illam ad parentem remissurum.

Ibid. Απόλλωνος Αιγλαίης] In Palat. est Αιγλαίης. Sed legendum Αιγλαίης, ex Apollonij Argonauticis in iv. versu 1716. Locum transcribere non uuat. Cur autem diceretur Egletes (non autem Egletes, ut putauit Vir Doctissimus) ibidem exponit Apollonius.

Ib. Ἰέρμα ὁ φλεβός] Videri possit legendum Ἰέρμα; sed nil mutandum. Rem ipsam apud Apollonium aliquot ante versibus reperies.

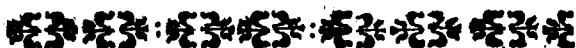
Pag. 69. ἀποδιδόν. πνὸς δὲ] Leg. ἀπιδιδόν.

Ibid. ἀπογνὸς ὁ ἐπιπροφύλῳ ὅς ἑ Ἀργοναυτῶν.] Ægius ita vertit, quod Argonautarum reditum hand a quo animo ferret. male (id enim sequentia ostendunt.) Illum secutus est Passeratius; sed vertendum fuit, Pelias autem, qui Argonautas nunquam redituros crederet, &c.

Ibid. πισύου] Lege πισύου. Si quis autem contenderit, posse retineri πισύου, metuo ut talis significationis exemplum proferre possit.

Pag. 71. καπαλέγει] Leg. καπαλέγειται.

Ibid. οὐχὶς δὲ Ἀδλωῶν] Leg. οὐχὶ Ἀδλωῶν.

IN LIBRVM II.

PAGINA 73. ἐν τῇ Λαοδίκης τύμῃσι δωματεύων] Transponendum istud δωματεύων , iungendumque cum Πελοποννήσου παραγορῶδεσις.

Pag. 75. λέγεται δὲ , &c. ἀπεκτείναν] Adde , ὅτι.

1b. φωεθδὲς ὑφ' Ἡρας] Log. φωεθδὲς δὲ ὑφ' Ἡρας.

Ibid. αὐτῷ δὲ , &c.] Leg. αὐτῇ δὲ.

Ibid. ἐν γῆς γηγυῖται] Palat. γηγυῖ αὐτὸν λέγει. melius. at illud alterum, glossema est.

Pag. 77. ἐμλυύετο τῷ , &c.] Leg. ἐμλυύετο ὡς, &c.

Ibid. ὑπὸ θησόμεθα] Adde λέγειν , aut διεξελθεῖν.

Pag. 79. κατοικήσιν] Legendum hoc loco κατοικήσιν. Idem error passim in libris veterum. Imperiti enim κατοικεῖν & κατοικίζεω confundunt.

Ibid. διδοικὼς καδὲπ ἢ ἐν χησιμῷ , ὅτι] Corrupta isthæc sunt. Lege διδοικὼς παλαιὰν πῖνα χησιμόν, ὅτι.

Ibid. δὶ ὅτι τῷ χάραν , &c.] Hunc locum pessime accepit Passeratius Interpres Gallicus : *Car Neptune controuersé contre Inachus avoit fait tarir toutes les fontaines, confessant & temoignant par cela que cette terre estoit à Pallas.* Sensus peruerso, ut vides. Sed verendum fuit, *Pource que Inachus avoit déclaré hautement que le pays appartenoit à Pallas.*

Ibid. περὶ ταναῶς] Leg. περὶ ξαναῶς.

Pag. 81. Λυγκίης δὲ ἢ Καλύκῃ] Cui tamen superius

erius data Hypermetra fuerat. Sed incognita est Epitomistæ.

Ibid. Ἰπποδοτῆ] Leg. Ἰππόδοτῆ.

Ibid. Δώειον] Posset videri legendum, Δώπον, nam & Δωπὸν proprium feminæ est) sed & Δωρὸν & Δωείας feminarum nomina in Comæditis leguntur.

Ibid. καὶ Νηϊδης] Lege καὶ Νηϊδης.

Ibid. περὶ τοῦ] Lege περὶ τοῦ, vt pag. 83. ἐκλυ-
οῦσαντο περὶ τοῦ ἐν Πιερίαις.

Pag. 83. οἱ δὲ Γοργόνων, &c.] οἱ δὲ ἐν Γοργόνων.

Ibid. ὁκτὼ] Sed tantum sex enumerat; Itaque Epitomistæ error est.

Ibid. πάλιν τῶν μινύρας] Pindarus, Horatius & alij. Sed alicubi Pindarus duas nominat Danaïdas, quæ se sponсорum cruore inbuere haud sustinuerunt.

Pag. 85. Πελοπόννησον] Sed ea regio nondum ita dicebatur, vt chronologicis rationibus demonstrari potest, tunc enim illam vocabant Apriam, ἐξ Ἀπρίας γαίης. Hom.

Ibid. Εἰδομένης καὶ Ἀβαντῆ] Apollodori no, an Epitomistæ error sit nescio; sed libro primo scripsit fuisse Pheretis filiam.

Pag. 87. περιέμπει λόγους] Hellenismi genius legi postulat περιέμπει. ita mox περιέμψατο λόγους. & ita ceteri scriptores.

Pag. 89. τρίτῳ δὲ κεφαλῶν μέσῳ αἰγός.] Quid hoc, *Tertium caput medium caprae*? Videlicet cum raptim scribit Epitomistæ, rem in pauca contrahit, sed eam ita explicat, nemo vt intelligere possit; bene itaque quod versus Hesiodi, unde

potissimum hæc desumpserat Apollodorus, notissimi sunt. Locus est in Theogonia. Interim qui Græce sciunt, fatebuntur, opinor, scribendum fuisse, non, *πρίτω δὲ κεφαλῇ μέσῳ αἰγῶς*, sed *πρίτω δὲ κεφαλῇ, τὴν μέσῳ, αἰγῶς*. Deinde omisit dicere Epitomistes fuisse in cauda caput draconis, &c.

Ibid. *Ομηροῦ*] Locus est Iliad. ζ'.

Ibid. *μαχαδῶναι*] Non facile quis reperiet vllum ex veteribus, qui dixerit *μαχαδῶναι*, sed *μαχίσσασθαι*; neque hoc verbum putarim ab Apollodoro, sed à neoterico Epitomiste.

Ibid. *τὴς πὶ νεότῃ*] Leg. *τὴς πὶ νεότῃ*, &c.

Ibid. *ὅτε παῖδων θυέσας ἀρρένων*] Hunc locum male vertit Passeratius pag. 83. Ægius ei rei causa fuit; qui ita interpretatus est: *Acrisio de maribus filiis oraculum sciscitanti*, &c. debuerat vertere ad hunc modum, *ex Oraculo sciscitanti nuntii sibi mares nascerentur*.

Pag. 91. *ἀράνα*] Mirabilis in hanc rem locus est in fragmentis Simonidis; & Dionysio, ut opinor, Halicarnasseo productus.

Ibid. *ἐπὶ τὰς πόρῃς ἔναται*] Leg. *περὶ ἔναται*.

Ibid. *κίσιον*] Ait Hesychius esse vocem Cypriam.

Ibid. *Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι*] Contra Longinum rhetoricum; neque enim putavit Longinus Aspidem esse Hesiodi; sane miror fuisse olim, atque adeo hodieque reperiri, qui ea de re dubitent; certa enim res est; & qui Hesiodi esse putant *τὴν Ἀσπίδα*, nā illi poesin Græcam haud satis norunt.

Ibid. *ἐν τῇ Α'*, &c.] Belle. ergo *ἡσίοδος* secun-

dum Epitomisten dicitur *παρὰ τὸ καὶ δὲ ἐν ἡμῶν καὶ ἔφω*; sed quid commune est huic voci *ἔφω*, cum desinentia illa *...ισ*? Nugæ; scripserat Apollodorus, ἢ *ΒΟΣΙΝ*, ὅτι *ἔφω*. Probarem, ni mihi aliud agendum foret; Itaque *κίβισ* quasi *κίβοισ*. res plana est & certa; tamen Scholiasten Hesiodi legere poteris.

Ibid. *εἶχεν δ'*] Plane legendum, *εἶχεν δ'*.

Pag. 93. *ἀπὸ παραμύνης*] *ἀπὸ παραμύνης*, vt pag. 95.

Pag. 95. *παρὰ πρὸς τὴν τοῦ βωμοῦ*] Leg. *παρὰ πρὸς τὴν*.

Ibid. *δ' Ἀδύνα*] Pro *δ' Ἀδύνα*. Neque tamen quidquam mutandum; etiam si grammatici contra pugnent.

Ibid. *διὰ πρὸς τὴν*] Leg. *διὰ πρὸς τὴν*.

Pag. 97. *Μίσηται καὶ Μυκίνας*] Male in Palat. *Μήδαι*.

Ibid. *Πρόσω*] Leg. *Πρόσω*.

Ibid. *Ἀλλεῖ*] Qui & *Ἀλλεῖ*, vt mox leges in hac ipsa pagina; Herculis auus fuit. Hinc emendabis locum *Æliani*, vbi de Herculis nomine agitur; in varia historia is locus est.

Ibid. *Ἰωνοτόμος ὁ Μενελάος, &c.*] Leg. *Ἰωνοτόμος πρὸς τὴν Μεν.* &c.

Ibid. *Κυμῶν*] Legendum omnino est *Κομῶν*, ex aliis scriptoribus, iis etiam quæ mox sequuntur.

Ibid. *Τύραννος*] Nomen proprium *Tyrannus*, vt *Rex* (*Martius Rex*) item *Regulus*, *Tyrannion*, grammaticus; *Princeps* tibicen apud Phædrum; item alius *Rex* quoque apud Horat. *Prescripti Regis Rapidi*, &c. Item *Tyrannus* in lib. *Act. A-*

postolicorum, &c.

Pag. 99. ἐκπεβλήσας] Lego ἐκπλήσας.

Pag. 101. ἀπαξέου] Leg. ἀπαξέου.

Ibid. εἰλες] Pal. εἰλεος.

Pag. 103. ἐπιπλήσαντο] *Qui ipsum verberasset, aiunt; at ego scio nunquam eius significationis exemplum dari posse; nam ἐπιπλήσω est increpo, verbis castigo, &c.*

Ibid. χερσὶν ἀδίκων ἀρχάν] *Miror non vidisse Passeratium quid sibi hoc vellet. Sic verrit. Cely qui se venger a d'un qui luy commande de main inuiste, sera tenu pour innocent. Quid est, manibus iniustis imperare? sed Græca aliter sonant, nam χερσὶν ἀδίκων ἀρχάν de iis dicitur, qui ultro & per vim manus in alios inyciunt. Exempla satis multa apud veteres; sed nunc non est opus.*

Ib. ἀπλάθει] Melius haud paulo fuerit ἀπλούθῃ.

Pag. 105. τετραπυχῶν] Solus, ut opinor, Pin-darus Herculem exiguae staturæ fuisse scribit. locus insignis est.

Ibid. ἐλαμπέει ἀγυαλίω] Notandum in agendi significatione τὸ ἐλαμπέειν. Sed fort. scriptum fuerat ἐλαμπέει ἀγυαλίω.

Pag. 107. πίπλον] Lego πάλπον, telum, tragulam,

Ibid. ὁ δὲ γόργων] Pal. ὁ δὲ γόργωνι recte.

Ibid. ἀλλήλων] Leg. ἀλλήλων.

Pag. 109. Νεμέει] Leg. Νεμείας.

Ibid. Νεμείη] Legendum Νεμεία, Νεμείας.

Ibid. ὁ δὲ γόργων] Aliquid rutilatum est; suspicor scriptum fuisse ὁ δὲ γόργων.

Ibid. ἀγυαλίω] Pal. ἀγυαλίω.

Pag. 111. ὁ δὲ γόργων] Palat. ἀγυαλίω. Mi-
ror unde sit.

Ibid. ἐκείνη] Leg. κακείνη.

Ibid. πτείναντα] Contraria loquitur Epitomi-
kes; nam infra addit, quod & historiz consen-
taneum est, τὸ θηεῖον ἐκόμενον ἔμπην εἰς Μυκῆνας
quomodo igitur feram interfecerat, quam po-
stea viam Mycenae perduxit.

Ibid. ὑποπιμυσάμενος] Suspicio scriptum fuisse,
ὑποπινάμενος τὴν ἀράχην.

Ibid. μελίας] Male Pal. μελίας. De *Nymphis*
Melijs passim Scholiastæ veterum Poetarum.

Ibid. τὸ γόνας] Legendum vel τῷ γόνατι, vel eis
τὸ γόνας.

Ibid. ἀγέσται] Legendum ἀπαλλάσσται.

Ibid. ἀπιδόντος δὲ Διὸς] Longe potior Palat. cod.
lectio, ἀπιδόντος δὲ Διὸς τῷ Περιμνιδίῳ.

Pag. 115. ὅρις κατεκάλυψεν] Legendum ὅρις κατε-
κάλυψεν, id est monte oppressit, quemadmodum En-
celado fugenti Ætnam cum Sicilia iniectam fuisse
scribit Poeta. Ita quoque legi in Palat. ani-
madverti.

Ibid. ὀλεδῆσαν] Leg. ὀλεδῆσαν.

Ibid. Πηλειδὸν] Legendum Πηλεῖδον, cuius nomi-
nis fluvius in Elide; Cave cum Peneo Thessaliæ
confundas.

Ibid. ἐκέρει] Tolerari potest; tamen in Pal. le-
gitur ἐκέρει, ubi vestigia veræ lectionis sunt, nam
scripserat Apoll. ἐκέρει.

Ibid. ὀπτιπείδω] Leg. ὀπτιπείδω.

Pag. 117. πωλίσ] Pal. ὀπτιπείδω, & ita legerat
Ægius.

Ibid. εἰναί φασ] Leg. φησὶ.

Ibid. εἰναί] Leg. εἰναί.

Ibid. ἀξίοντι] Leg. ἡξίον.

Ibid. ἀειτον] Vt sacrum scilicet; vnde ἀειταζόμενα quæ diis consecrata liberis pascuis vagabantur.

Ibid. ἐπὶ τῷ] Notandum hoc loco *Spartam*, pro *Laconia* positam. Ita apud quosdam scriptores reperias *Lacedaemonem* pro ipsamet regione.

Pag. 121. καὶ κατόκου] Leg. ὡς κατόκου, vel καὶ κατόκου.

Ibid. ἀνέχοντο] Leg. ἀνέχοντο.

Pag. 123. περὶ] Leg. περὶ, vt mox, ὁ δὲ περὶ θαλάσσης.

Ibid. ἐχόμενον] Leg. ἐχόμενον.

Pag. 125. ἀντιστοιχῶν] Leg. ἀντιστοιχοῦ.

Pag. 127. Εὐπειρίαν] Prosaici dicant ἰσπερίαν potius quam εὐπειρίαν.

Ibid. τῶν βορέων] Adeo mirabilem Geographiam apud Palæphatum quoque legas, nec fortasse minus stupendam, vbi de Insul. Hesperidum agitur.

Pag. 129. ἔγκαι] Commel. legit ἄγκαι, optime.

Ibid. ἰσχυράτων] Malim' ἰσχυρῶν.

Ibid. ἐξήκει] Legendum necessario ἐκζητέει.

Pag. 131. ἐπειδὴ θύει Πυλὸς πῶς ἡνέμεται, &c.] Hæc verba nihil aliud sonant, quam Thespium à Pylio adoptatum fuisse. Atqui de Hercule agitur, non de Thespio. Deinde, si de Thespio ageretur, falsa essent quæ legis; nam Thespium peregrinus non erat: quippe qui Erichonides esset; quare ei adoptionis opus non fuit vt initiaretur, itaque dubium esse non potest, quia locus corruptus sit; Videlicet pro θύει legendum est δέπναι, id est adoptivus. Res certa est, 12-

men, nequis peruicax neget, ascribam locum ex
Interp. Hom. ad Il. θ'. Τελειδέντων δ' ἢ τῷ Ηρακλέους
ἄθλων ἐν μίῳ καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, μὴ περισδιχόμενος Εὐρυ-
δους τὸν τε τῷ Λυγίῳ βοσκημάτων ἄθλον, καὶ τῷ Τόρῳ,
ἐν δέκατον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ, τὸν Κορύβαν ἐξ ἁδου
κομίζον· εἶχε δὲ ἕως τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, πέντε δὲ
ἔχον δράκοντος. μέλλων ἔν ἐπὶ τῷτον ἀπέναι, ἥλθε πρὸς
Εὐμόλπον εἰς Ελάσσινά, βυλόμομος μυσθιῶναι. ὡς δὲ ἐκ
ἐξόν ξένοις τότε μυθεῖται, δι' ὃ γίνεται Πυλίου ΘΕΤΟΣ
ΤΙΟΣ, καὶ παρεγινόμενος ἐμυθεῖτο. Ceterum pro ἐπι-
λέγειν legendum quoque δὲ ὁ; præterea mihi fa-
cile persuadeo Epitomistæ narrationem suam
intricasse; sed ex emendatione nostra facile ce-
tera intelligentur.

Ibid. Κενταύρου φόνον] Quæ exdes per impru-
dentiam admissa fuerat.

Pag. 133. προσκαλεισόμενος] Leg. προκαλεισόμενος.

Ibid. λυφθεὶς μέσον] Leg. μέσος.

Ibid. προτεδύναι] Leg. προπένειν, vel προδύναι.

Pag. 135. ἡμνησόμενα] Leg. ἡμνηδέντα, vel ἡμνη-
σόμενα.

Ibid. αὐτὸν τειχῶν] Leg. ὑπὸ τῷ τειχῶν.

Pag. 135. δόντι ποινῶν τῷ φόνου πέντε πμῶν] Intelli-
git pretium venditi Herculis dandum fuisse Eu-
ryto, ut ei ob mortem Iphiri satisficeret.

Pag. 137. κατὰ εἶρα] Canterus emendauit, le-
gitque κατὰ εἶρα.

139. ἦκε δὲ Ἀθῶναι εἰς Φλέγραν] Quid hoc, Venit
Phlegram propter Minervam? Videlicet corruptus
est locus, legendumque ἦκε δὲ Λιγυρίας εἰς Φλέγραν,
transiit per mare Ægæum ab Insula Co. & Phle-
gram venit.

Pag. 143. Αἰμόνις] Palat. Αρμόνις.

Ibid. ἔχει] Leg. εἶχε.

Ibid. ἄφθονον] Vetus editio, ἄπονον.

Pag. 147. παλιν] Commel. καλῶν vel πάλαι
sed fort. scriptum fuerat ἰόλῳ, vt esset glossema
τῷ, ἐκείνῳ, vnde ortum illud πάλιν, quod ei-
ciendum.

Ibid. τέτε] Leg. τίτῳ.

Pag. 149. ἐκέλευσεν] Commel. ἐπίνδουν, vt &
mox τῷ pro τέτε.

Ibid. Ποίας] Alij hoc ad Philocteten filium re-
ferunt.

Ibid. Ηρα] Leg. Ηρα, vel πρὸς Ηρα.

Ibid. Θειψίπας] Legο Θρέψιππος.

Ibid. Ἰσπώθ] Fort. Ἰσπώδοθ.

Pag. 153. ἐπὶ ἐνιαιῷ] Decst istud ἐπὶ in Pal. &
melius.

Ibid. διεκπύοντα] Lege διεκπόντα.

Ibid. κατῆι] Legendum necessario κατῆ.

Ibid. παιδόντα] Commel. παιδοντες. bene.

Ibid. Στένυχον ἢ ὠρυγαστέρα] Non facile quis
conieccherit quid hoc sit ; arbitror Epitomistam
hæc corrupisse & confudisse. Certe in Messe-
niacis Pausaniæ video mentionem Stenycleri vi-
bis fieri. illud autem ὠρυγαστέρα quid erit ? Hæc
omnia haud dubie fuerint ex alicuius Poetæ lo-
co, qui ab Apollodoro productus sit. Ceterum
pro ἔχοντι Commel. legit ἔχοντι.

Pag. 155. ἐν τῷ Αἰτωλίας ποσῷ.] Lege κάλῳ.

Ibid. διὰ ἢ μαίην] Melius διὰ ἢ μαίπας.

Ibid. καὶ διὰ τὸ δύο εἶναι καὶ χηῖσαι] Hæc mihi
suspecta sunt ; certe aliquid corruptum.

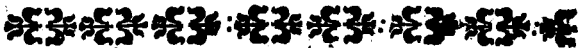
Ibid,

Ibid. ἐπαυρίχθω] Pal. ἐπαυρίχθω.

Pag. 157. Διήφοντη] Commel. Διήφωνη. Tamen ita apud Pausaniam legitur in Corinthiacis.

Ibid. πίδουσι Τιτῆνας] Quid loci *Titanibus* hic fuerit? Lego πινᾶς.

Ibid. αὐτὸν ὃς Ἡρακλιδῶν] Leg. αὐτὸς ὃς Ἡρακλιδῶν ἀσάχων, qui ipse ex *Heraclidis* esset.

IN LIBRVM III.

Pag. 159. πῖπαι] Aliquid latet in hac voce.

Pag. 161. Μίλητον] Miletum Cariz urbem facit, quæ Ionica fuit. Neque tamen peccat, nam quæ scribit, multo ante migrationem Ionicam euenerunt.

Ibid. Κασρία] Ægij exemplar Κρητία. Ita quoque alibi.

Pag. 163. Ασείων] Qui hic dicitur Ασείων, is alibi Ασείων quoque vocatur.

Pag. 165. Κεατία] Superius Κρητεῖς dictus est.

Pag. 171. ἤλατο] ἤλατο. Pag. 173. Νύση al. Νύση.

Ibid. ὅπ] Leg. ὅπ.

Pag. 173.] In versibus illis de Αἰθῶνε ita sunt corrupta omnia ut denuo recudendi sint; sed restanti non est. Ille autem versus,

Ἀρχαίων ὀδυμῶν ἄχος ἐμμεναι αὐτῶν ποισι,
 pessime hoc loco ascriptus est; nam nil ad Αἰθῶ-
 nem, sed ad vinum quod *Dionysus* inuenit ut agritu-
 dinis remedium aliquod haberent homines.

Pag. 177. Συείαν] Hoc loco, ne quis erret, Syria insula est Ægæi maris, Homero Συείη, aliis Syros.

Pag. 179. ἐπίχου] Pal. ἐπύχου, bene.

Pag. 181. Ηρόδοτος] Vbinam ille Herodoti locus? nusquam profecto. Legendum itaque, ut iam antea monuimus, non Ηρόδοτος, sed Ηρόδωρος.

Ibid. Τελέσιλλαν] In Pal. Τελεσίαν, male, Telephilla poetria insignis fuit.

Pag. 183. σωιόντες] Lege σωιόντων, quod & Commel. vidit.

Ibid. ἀπίσους] Lege ἀπίσους.

Ibid. πολλάκις] Legendum πολλῶν.

Pag. 185. Επιτέλλεις ἀζαντες] Legendum Επιτέλλεις ἀζαντα.

Pag. 187. συζεύξαι] Leg. συζεύξην.

Ibid. Ἀδρασιν σπαιτεύειν] Optime Commel. πῖναι δρασιν σπαιτεύειν.

Ibid. Θήβας] Leg. εἰς Θήβας.

Pag. 189. ἥ τις νήπιον] Istud ἥ τις tolli debet, quod & alij viderunt.

Ibid. Αρχέμορον] Legi debet Αγχέμορον ob Etymologiam.

Pag. 191. διακδέρας] Leg. διακδέρασαν.

Ibid. τὸ ὑπὸ Τειρεσίᾳ λεχθὲν, &c.] Vel hic locus ita abruptus facile ostendat esse hoc scriptum δι' ὀπιτομῆς.

Pag. 193. πρὸς τῷ πυλῶν] Leg. πρὸς.

Ibid. ἐκπίνειν αὐτὸν] Ægius legit ἐπνεν αὐτῷ. bene.

Ibid. ἐπὶ τοῦ π. καὶ, &c.] Commel. ἐπὶ τοῦ; ego ἐπὶ τοῦ.

Pag. 195. παρ' Ἑρσείδου] Pugnāt cum his quæ dicta fuere pag. cli.

Ibid. Θήβας] Leg. Θήβαις.

Ibid. μὴ δὲ ὅτι Θηβαίων ἀγῶν] Palat. τὴν τῆς
Θηβ. melius.

Pag. 199. παρ' ἐκείνον πόλιν διαλαμβαίνον] Com-
mel. legit παρ' ἐκείνη. Sed quid erit διαλαμβαίνον
πόλιν παρ' ἑνός ? Retinendum itaque puto παρ'
ἐκείνον, & aliter interpretandum, ut scilicet *juxta*
Acheloum urbem muniret.

Ibid. Φηγάως πῦδος Πέρονος καὶ Ἀγλῶος] Aliud
agebat Epitomistæ ; nam paulo superius in hac
ipsa pagina Temenum & Axionem Phegei filios
vocavit, quod verum est, & auctoritate Pausa-
niæ in *Arcadiciis* comprobatur, ubi hæc legas quæ
nunc legis.

Ibid. ἀνὰ Νῶας] Leg. ἀνὰ Νῶας.

Pag. 201. Μαίναλον] Bis posuit; nam iam supra
occurrit.

Pagin. 203. Ἄσιος] Ille scriptor Samius fuit.
Pausan.

Ib. τὴν ἐν τῷ ἐκείνῳ] Commel. ἐκείνη. optime.

Ibid. αὐτῇ μῆναι παρδόνον] Legendum est ἐστὶ,
non αὐτῇ.

Pag. 205. ἀπὸς πᾶς] Adde καὶ.

Ibid. πιδίνη] Leg. πιδίνη.

Pag. 207. μὴ θηρόντας] Canterus *σωθρευόσας*
; sed ut illud verum esse potest, ita minus ne-
cessarium haberi debet.

Ibid. τὴν Ἀταλάντην ἐκ Ἰάσου ἀγὰρ Σχοινέως] Iam
diu est cum monuere docti, male utramque Ata-
lantam confundi.

Pag. 209. ἐν φῆσιν νήοις] Leg. φῆσιν.

Ibid. Ελδθῆε καμίστω] Locus est corruptus. Primum enim Ελδθῆρ non potest esse puellæ nomen; Deinde constat ex Pausania in Bœoticis Eleutherem Apollinis & Æthusz filium fuisse. Itaque hæc corrupta fuerunt ab Epitomiste. Sed illud καμίστω quid erit? somnium incogitantis hominis. Notum est Theram insulam dictam fuisse καμίστω, sed quid ad Eleuthera? Et tamen glossēma imperite additum, imperite retentum est.

Ibid. ἐν τῷ λίαν] Explicabit Callimachi interpretēs & alij Scholiastæ.

Ibid. ἀποδιακόμους] Diuidenda isthæc sunt; legendumque πρὸς Δία κομίσας, quod planum est.

Pag. 211. Λακεδαίμων ἢ χείρα] Quod supra notatum, Lacedæmonis nomen pro regione.

Ibid. ταυτέ μ' ἐστὶν ἐν Διδε, &c.] Hic vero locus planissime ostendit hunc libellum esse opusculum ex maiori contractum.

Ibid. τὸν τῷ τῷ Ἀπόλλωνος ἐρώμενον λέγουσι] Suspicatur Commelinus scriptum fuisse τὸν Ἀπόλλωνος ἐρώμενον; miror tale quid Viro docto excidere potuisse; error enim grauissimus est. Putauit haud dubie ἐρώμενον esse amatorem, sed ἐρώμενος amasium, seu τὸ πῶς σημαίνει significat. Hyacinthus autem notissimus est.

Ibid. ὡς γὰρ] Emendaueram ὡς γὰρ. Sed postea cognoui ita in Cod. Palat. legi.

Pag. 21. τῶν Ἀπόλλωνος] Plane leg. Ἀπόλλωνος.

Ibid. τὸ δὲ πῶς σημαίνει] Legendum ἐστὶν τὸ δὲ πῶς σημαίνει.

Ibid. δὲ πῶς] Leg. καὶ πῶς, vel ὅν πῶς.

Ibid. τῆς Γοργόνης] τῆς Γοργόνης.

Ibid. Μνησιγόρας] Nullus huius nominis scriptor fuit, neque esse potuit; nam Μνησιγόρας contra formationis analogiam est. Legendum Mnesagoras.

Ibid. ἐμέλῃσι] Leg. ἐμέλλουσι.

Pag. 215. * Εμάρσφορος] Hoc nomen asterisco notatum fuerat; neque vero id temere. Restituendum erat Εναρσφορος, vel Εναραίφορος, ex Pausania in Lasonicis. Qui autem mox Τίβεος vocatur, is Σίβεος dici debuit.

Ibid. ἱμύσιμος.] Dubium.

Ib. Τυνδάρειω ἢ Κάτωρ] Omittit Clytæmnestram.

Ibid. κομίσοντα] Lege κομίσαντα.

Pag. 217. καλκιδόντος] Legendum καλκιδόντι. res est notissima & ab aliis animaduerfa.

Ibid. κριδίη] Leg. περικριδίη, vt infra.

Pag. 219. ἐν Δύλης Πιερίδος ἥμος Αἰτωλίδος.] Δέλη hoc loco non est proprium nomen puellæ, vt Ægio visum est. Nil aliud ait hic noster nisi ancillam Pieridem nomine, genere autem Ætolidem, fuisse.

Ibid. Ανάγων] Leg. Αναξίς, vel Αναξίας.

Ibid. Δελδοῖν] Commel. Δελῶν. recte.

Ibid. πῶς τελείαν] Scribe πῶς τε λείαν.

Pag. 221. ἡγομένων δὲ αὐτῶν παίδων] Leg. αὐτῶν.

Pag. 223. τοιάδε] Leg. τοιάδε. Paulo post προειδῶναι lege προειδῆναι, vel melius προεγνῆναι proferre. Inferius quoque pro καὶ προειδῶναι, lege προειδῆναι, & illud ἔειπε.

Ibid. Πλακίαι] Leg. Πλακίαν.

Pag. 225. ἔτος εἰπὼν τῆς πατρὶδος ἡμέδαι + παῖδα ἀπόλειαν] Primum errat Epitomistes, nam dicendum fuerat ἡγήσας, non ἡμέδαι; Dein in oratione vitium est; scribendum enim fuerat, τέτε εἰπὼν, non ἔτος εἰπὼν. Nam ἐλάδαι, quod mox sequitur, ad Priamum refertur, non ad Ælacum.

Pag. 227. + μαρκῆς αὐτῷ] Debet expungi αὐτῷ.

Ibid. ὑπέρυχοι] ὑπέρυχοι

Ibid. ἱαρινῶν καὶ μουσικῶν] Quid musica ad curationem vulnerum ἰδὲ ἐπὶ δῶς scilicet, Virg.

granitor spirantibus hybris

spergere qui somnos cantuque manuq; solebat.

Tamen Meziriaco placet legi μαρκῶν. Locus est in Comment. quos ad Ouid. Epistolas scripsit.

Pag. 229. ἀκταίε] For. ἀγκταίε.

Ibid. ἀνελθεῖν] συναλθεῖν, concumbere.

Ibid. φώκω] Leg. φώκω.

Pag. 231. καὶ σπατευσάμενος] Scribe δὲ σπατευσάμενος.

Pag. 233. ἄγει αὐτὸν ἐπὶ θήρας εἰς τὰ Πήλαια] Scribendum est ἐπὶ θήρας, id est ad feras.

Ibid. ἔπος. καὶ πῶς μάχασαν.] Lege, ἔπος. καὶ ΓΑΡ πῶς μάχασαν.

Ibid. θεῖδος] Vnice probo Meziriaci coniecturam legentis θεῖδος, quamquam & stare possit lectio vulgata, ut & ante me vidit Commel.

Ibid. ἀποχόνη] Legendum ἀποχίδα, abstinentia.

Ibid. τραφίσου] Leg. τραφισαῖου. Et ita haud dubie legerat Aegius in Codice Græco quo usus est; vertit enim, *Iunonis monita persuasam.*

Pag. 235. Λιγύρας] Ea significatione quæ apud Terentium fastidiosulæ meretriculæ *ligurium*, *font les dégouffées.*

Ibid. δι' αὐτῆς] For. δι' αὐτῶν.

Ibid. παρέδωτο] For. παρακατέδωτο.

Pag. 237. καταψευδόμενης φθορᾷ κλυπίας] Legendum φθορᾷ. In Palat. vitiose legitur καταψεύ-
δουθ.

Ibid. κλυτώνυμον] κλυτώνυμον.

Ibid. ἀχλὺς εὐώμενος γίνεται] Quod è veteri-
bus quidam negarunt.

Ibid. κέρει] Certum est hic lacunam esse, &
reliqua ab Epitomistæ omiſſa fuisse.

Ibid. Επειχία] Επειχία. In Pal. erat Επειχίονα.

Pag. 241. παρακαταλαμβάνομένη] Melius fort.
fuerit παρακαταλαμβάνομένη.

Ibid. διὰ κήτης] Leg. διὰ κήτος.

Ib. αὐτόχθων] Adde βασιλεύει. Tolle asteriscum.
nam Cranaus αὐτόχθων fuit.

Ibid. αὐτόχθονος] Intellige Cranaum.

Ibid. οὗτον οἱ μὲν ἠφαίσης τὴν Κραναῆς θυγατρὸς]
Corrupta sic lego & restituo. ἠφαίσου καὶ τὴν Κρα-
ναῆς θυγατρὸς.

Pag. 243. τὸ γόνον] Leg. τὴν γόνον, vel τὴν γονίω.

Ibid. Παιδιάαν] Al. & Tzetzes, Περαξιδίαν.

Ibid. ἐν τῇ Α. τῇ Αθίωαί πεμένει] Leg. ἐν τῇ Αθίωαί
πεμένει.

Ib. ἐκλύσαντες] In Pal. legitur, ἐλαύσαντες, quod
nihil est. Lege ἐκλύσαντες.

Ibid. νοήστε] Lege νήφοντες.

Pag. 245. κρύπτον] Leg. καὶ κρύπτον.

Ibid. καὶ διὰ τέτων] Dele καὶ.

Ibid. περιπίθησι] Melius haud paullo περιπίθησι.

Ibid. ἐν Δαυλίᾳ] Operæ pretium fuerit legere
Thucydidis locum in II, qui ad hanc rem vnice
facit.

Ibid. Πρόκη ἀνδῶν, φιλομήλα δὲ χαλιδῶν] Vides Procnen in Iusciniam, Philomelam autem in hirundinem versas esse ; contra aliorum sententiam ; sed & multi idem cum nostro scripsere.

Ibid. ἀπορνεοῦνται] Scribe ἀπορνεοῦνται.

Ibid. σωέλδοι] Scribe σωέλδοι.

Pag. 247. ἀῖθρα] Quænam sint ἀῖθρα in hoc genere , lex Solonis aperte significat , *naturalia* scilicet.

Ibid. Κεφῆς] Debet expungi ; res ipsa clamat, & Commelinus monuerat ; alioqui contra historiam peccaret hic noster.

Ibid. πῆ) Miror istud πῆ ; coniecturas meas aperire nihil necesse est.

Ibid. δισκουῖ γδ] Scribe δ'. Vt mox συγλῶ pro συγῆν.

Pag. 249. Ἀμφιγίτη] Suspicio legendum Ἀμφιγίτης.

Ibid. σωφῆκισι] Lege σωφῆκισι.

Ibid. πρὸς τέτυ] Scribe πρὸς τέτυς.

Pag. 249. Εὐπαλάμη παῖδα] Itaque ex familia regia erat ; mirum itaque videri non debet si templum ab eo Cumis extructum tanto paratu legatur.

Ibid. Πελίας] Scribendum putem Πυλίας, aut Πελιάδα.

Pag. 251. ὁ δ' ὁ θιδς] Leg. ὁ δ' ὁ θιδς.

Ibid. ποδάονα) Quid intelligat, notissimum est, eam scilicet partem qua viri sumus. Hoc loco agi posset πρὸ ποδός & ποδεῶνος, &c. seu in velo, seu in alia materia. Item locus Pauli Apost. præter omnium interpretum sententiam posset explicari.

plicari. Sed notulas scribimus ; easque quantumvis breues , tamen longiores multo quam velimus , aut locus, in quo scribimus , finat.

Ibid. ἔσται μὴ] Scribe ἔσται. Mox expunge ἔσται.

Ibid. Ζεὺς] Non satis commemini an quod de Ioue Androgeum mittente ad taurum Marathonium hic dicitur , aliorum testimonio possit probari.

Pag. 253. ἐπὶ πολέμοις τῆς Ἀθῆναις] Legendum τῶν Ἀθῆναις.

Ibid. μόνον δὲ Μεγάρον, &c.] Legendum omnino, Μίνως δὲ Μεγάρον, &c.

Ibid. ὁ δὲ θεὸς ἀπέῳπεν] Error grauissimus , si quisquam in hoc scriptore ; Lege, sed tuto, ἀνέῳπεν respondit.

Ibi. Περδίκης] Non potest esse nomen feminæ ; Inde est quod alibi legitur Περδίκης.

Ibid. σωήρπασε] Canterus , σωήρησεν ; ego σωήπης. Commelinus σωεργάσε , sed ea coniectura prorsus repudianda ; neque enim σωεργάζω dicitur , sed σωεργάζομαι. Mox pro ἐπείγετο scribe ἐπείγετο , ut & post paulo pro ἀπώλωτο , scribendum ἀπώλλωτο.

Λείπει πολλά.] Dixi iam superius , hanc notam falsam videri ; multa enim deesse non possunt cum ultra Vlyssis errores nil contineret hic libellus ; itaque vel quinque aut sex fortasse paginae decurrunt , non plures.